

பொன்னியாக்காரர்

திரு. வெந்தையூர்

AMBALAPPUZHAKKARI

(NOVEL)

BY
G. RAMAKRISHNA PILLAI

First Impression August 1956

RIGHTS RESERVED

Published by M. K. Rajappan Nair

DISTRIBUTORS
NATIONAL BOOKSTALL
POST BOX 40 — KOTTAYAM

Rs. 1—8—Q

അമ്പലൂഴിക്കാരി

ജി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, എം. എ.

നാഷനൽ ബുക്ക്സാർ
കുള്ളരിക്കൽവസ്താർ ഫോട്ടോ

വില 1.ക. 8 റൂ.

ജി. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കൂതികൾ

മരതകമണി

(നോവൽ)

ജാഹാവി (രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ)

അപലപ്പുഴക്കാരി

വിലാസിനി

യശോധര

സുകേരിനി

അമരാച്ചയം

ദേവനേന

പ്രേമസാഹല്യം

കേരളഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രസംഗ്രഹം

കാഞ്ചൻനപ്പാർ

കമ്പരാമായണം (പരിഭാഷ)

I

തനിക്ക പാക്കിവാൻ തക്കവള്ളം സാമാന്യം നമ്മുള്ള ഒരു വിട്ടനേപശിയ്ക്ക് പറപ്പുക ചെയ്യുക കൂട്ടിക്കും വീട് കിട്ടാൻ വലിയ വിഷമമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. തിങ്കവന്നതവുംതു ചുജ്ഞുരയെന്ന വിളിക്കുപ്പുടുന്ന പ്രദേശത്തിൽ ചെങ്കള്ളുർ ദേവസ്ഥ ത്തിനു സമീപത്തായി ഒരു ചെറുഗ്രഹം പാട്ടത്തിനു വാങ്ങി ആ പെൻകിടാവു് അവിടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. അവരും ഗ്രഹത്തിൽ പാർപ്പി തുടങ്ങിയതു് ഒരു വുഡ്യുകമാസത്തിലായിരുന്നു. ആ മാസത്തിലെ ഒലർവേളയിൽ മുത്തുമണിക്കണ്ണക്ക തുവുമായ മണ്ണതു ഇളികൾ പുൽപരപ്പിൽ സംശ്ലിഷ്ട നിരവത്തുള്ള കാഴ്ച വായനക്കാർ പലപ്പോഴം കണ്ണിരിക്കുമല്ലോ. കത്തിരവൻറെ മൂളംകത്തിങ്കകൾ മുഴുവൻ മാന്ത്രികളിൽ തന്റെ അവളും ഒരു രക്തചരായ കൊട്ടക്കുന്നേബാഴുള്ള അവയുടെ ഒരു വണ്ണവിശ്ശേഷവും വായനക്കാർ കണ്ണിരിക്കും. മുഴുവൻ വണ്ണവൈവിത്രത്തോടുകൂടിയ രത്നങ്ങൾ പതിച്ചു ഒരു സൂത്രപടവിരിപ്പു ഫോലെ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗ്രഹത്തിനെന്നു മുൻവശത്തുള്ള സമതല

പ്രദേശം, ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അതിമനോഹരമായി വിളഞ്ഞി.

നാലുപുറവും കാണപ്പെട്ട പ്രദേശത്തിൽ അങ്ങൽ പക്ഷമെന്ന സങ്കൽപ്പിക്കാവുന്ന മറ്റ് ഗ്രഹങ്ങളും നീം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ‘വലിയ ദുരന്തിലല്ലോ’ എത്ത് ചീല ചെറുഗ്രഹങ്ങളും ഒരു വലിയ കൂളിയും നിൽക്കുന്നണായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മിക്കവാറും ഏകകാനാവന്നുമായിരുന്നു നിന്നീരുന്നു. ഇരു വീട്ടിൽ മുമ്പു ഒരു കട്ടംബുക്കാർ പാത്രത്തിനും. അവൻ കാലക്കേഡുപ ത്രിനു തക്ക വകയില്ലോത്തമ്പരായിരുന്നതിനാൽ പാട്ടു മുടക്കകയും വീട്ടുമനസ്യൻ അക്കാരണത്തിനേക്കൽ അവരെ പുറത്താക്കുകയും ഉണ്ടായി. പാട്ടക്കട്ടിശിക കൊട്ടത്തുതീക്കണ്ണതുവരെ അവരുടെ അക്കസ്സാമാന ഔദി മാറ്റാൻ അന്വേലിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ള വീട്ടുമനസ്യൻ നിർബന്ധം മുഖം ആ സാധുകൾ അവരെ അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് പോതതു് ഇരു സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു ഗ്രഹവും പറമ്പും ചെന്നുക ക്കട്ടിക്കു് പാട്ടത്തിനു കിട്ടിയതു് ഇരു ഗ്രഹം ഒരു മാനുഷായ വിധവയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇരു സ്ഥിതിയായ ഒരു പാചകക്കരാറിയും കുടി ആയിരുന്നതിനാൽ തന്റെ അടക്കിളക്കാരിയായി അവരെത്തനെന്ന സ്പീകരിച്ചു. വേലക്കാരിയായി മറ്റാരു സ്ഥിരത്തേ കുടി ലഭിക്കുവാൻ വലിയ വിഷമമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ഇങ്ങനെ ചെന്നുക കട്ടിയുടെ പരിജനനിയമനവും ഷൂത്തിയാണും, അവർ പാട്ടത്തിനുവാങ്ങിയ ഇരു പുതിയ ഗ്രഹത്തിനും പേര് “കല്യാണനിവയം” എന്നായിരുന്നു.

തന്റെ പുതിയ ഗ്രഹത്തിൽ പാർപ്പി തുടങ്ങി നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞെപ്പോൾ രജിക്കൽ ചെന്ന കക്ഷട്ടി അയയ്ക്കുവശ്വരത്തു തുടർന്നു ഗ്രാമത്തിലെന്നു പേരേറെന്നു നു തന്റെ വേദക്കാരിയോട് ചൊല്ലിച്ചു. “തയ്യാട്ട്” എന്നും തുടർന്നു വാക്കു കേട്ട് അവർ അതുവുംപരത്തു യായി. എന്നെന്നനാൽ തന്റെ പ്രൂഢപാതമായ “എലവരുതാട്ടത്തു” കത്താവിനെക്കാണ്ട് ദേവസ്ഥം മേധാവിയോട് ഇല്ലപാർശ ചെയ്തിച്ചു ഭാസ്മം നും നും എന്ന ഒരു പാവപ്പെട്ട വെള്ളപ്പുശാരം താൻ ദേവസ്ഥം വകുപ്പിൽ ഒരു ജീവനം വാങ്ങിക്കൊടുത്തെ പഴയ കയ ചെന്നുകക്ഷട്ടിയുടെ സൂര്യനാമിൽ പെട്ട്. ഭാസ്മം നായരെ തയ്യാട്ട് ശാസ്ത്രാംകാവിലിലെ കാ ത്രുക്കാരുന്നായി നിയമിച്ചു എന്നും വസ്തൃതയും അവർ കരിയാമായിരുന്നു. പഴയ പരിചയക്കാരുടെ പാ പ്രിട്ടത്തിനട്ടെത്തങ്ങളം തന്നെ ഒരു മണിരം തനിക്കു വേണമെന്നു് ചെന്നുകക്ഷട്ടി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എ നാൽ ഇംഗ്ലീഷാം കൊണ്ട് ഭാത്രം തന്റെ ഇപ്പോൾ തെരെ വസതിക്കിൽ വിന്നു മാറ്റാമെന്നു അവർ നി യൈച്ചുതുമില്ല.

ഇങ്ങനെ കല്പാണന്നിലെത്തിൽ വാസ്തവപ്പീച്ചു് എക്കാന്തയായി, ശാന്തമായും ഒരു ജീവിതം നൽകിക്കു വാൻ തീർച്ചയെപ്പറ്റിയുള്ളതിൽ നിന്നുടെ കമാനായിക, ത ന്റെ വിഭ്രാംത്തിനും മറ്റും ജോലികൾക്കും വേണ്ടനു സകല എർപ്പാട്ടകളും വഴിപോലെ ചെയ്യു. അവർ പൂജയും രഹിലെ “ദേവീപിലാസം” വായനശാലയിലെ വരിക്കാരിയായി ചേരുകയും തിരുവന്നുചൂ

തെന്തെ ഒരു പ്രതിഭിന്നപ്പത്രം വയസ്ത്തിന്റെക്കുറയും
ചെയ്യു.

ഒരു നാൾ പ്രഭാതത്തിൽ പതിവിൽക്കുട്ടൻ്റെ സ
മയഃ ചെന്നുക്കൈടി പത്രപാരാധനാത്തിൽ ഏർക്കേപ്പു
ടിരിക്കുന്നോടും അവളുടെ കണ്ണുകൾ താഴേപ്പറയുന്ന
പരസ്യത്തിൽ പതിച്ചു.

“അനീമതിചെ...കു...ഒരു മാസത്തിനു മുമ്പായി
സ്ത്രാലപ്പുഴയിൽ മലപ്പുറത്ത് ഏന്ന സ്ഥലത്തു് ഭർജ്ജാനി
ലയത്തിൽ പാതത്തിനുന്ന ഇന്ത യുവതി അവരുടെ ഇ
പ്പോഴുന്ന മേൽച്ചിലാസം വക്കിൽ സുന്ദരമായും
ടെ പേക്കു് അതുകൂടുതലായ വലിയ ഉപകാരമാ
യിരിക്കും.

സുന്ദരമായും മേൽച്ചിലാസം:

അനീക്കണ്ണമന്തിരം, തിരു.ബാബുടി,
അതുപ്പുഴ.”

ഈ പരസ്യം ചെന്നുക്കൈടിയെ ഉദ്ദേശിച്ചായി
ങന്ന് എന്നാളുള്ളതിൽ അവരംക്ക തന്റെ സംശയമുണ്ടാ
യില്ല. ചുന്നേന്നാൽ അതുപ്പുഴയിൽ മലപ്പുറത്തുള്ള
ഭർജ്ജാനിലയം അവളുടെ അതിലുന്നതെന്ന വസ്തിയായി
ങന്ന്. എന്നാൽ ഈ പരസ്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെ
നെന്നു് അവരംക്ക മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.
ഉംഗംഗാചരമല്ലാത്ത ഒരു വിജ്ഞാപനമായിങന്ന്
അന്തു് അന്തു ഇന്നക്കരമായിട്ടോ ദോഷകരമായി
ടോ തീരാവുന്ന നന്നായിങന്ന്. ഏതായാലും അതുല
പ്പുഴയു് ഒന്ന് പോയു് വരാമെന്നു് അവരം നിശ്ചയി

ചു. എന്നാൽ “എലവച്ചേട്ടാട്ടത്” കൗൺസിൽക്കെ തന്തവിനോട് താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള വാദാനന്തര അവധി അപ്പോൾ ഓരും. കൗൺസിൽക്കെത്താവിന്റെ പത്ര നം തന്റെ ഫുമപാത്രവുമായ ഭാഗമാദരംകെത്താവി നെ അവിടെ വച്ചു കാണ്ണാൻ സംഗതി വന്നാൽ അതു തന്റെ വാദാനന്തരത്തിനു ഒന്നുമായിത്തീരുമല്ലോ എന്ന വർദ്ധ ദൈപ്പട്ട. അതിനാൽ സുന്ദരേശപരഞ്ഞർക്ക് ഒരു കമ്മീറയ്ക്കുമെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടത്തീ അവധി അപ്പോൾ കാരം ചെയ്തു. അടുത്ത ദിവസം തന്റെ സുന്ദരേശപരഞ്ഞർ മഹാദാ അയയ്ക്കുമ്പോൾ മുന്നാംഡിവസം അവധി കു താഴെപ്പറയുന്നപുകാരം ഒരു കത്തു കിട്ടി.

9—4—1084.

അമ്മതി,

ഭവതി അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. ഭവതിയെ നേരിട്ടിയിക്കേണ്ടതായി അതിപ്രധാനമായുള്ള ഒരു കാര്യം ഇപ്പോൾ ഉത്തരവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ നേരം ഒരു കളിയാത്ര ഭവതി ആലപ്പുഴയ്ക്ക് നേര വന്നുപോകണം. ഭവതിയുടെ യാത്രചുമിഡിവിനായി ഇതുപത്ര ത്രാവായും അയയ്ക്കുന്നു. മറ്റൊരു പത്ര മന്ത്രിക്കു മുമ്പായി എൻ്റെ പാർപ്പിടത്തിൽ വന്നുചെരണമെന്നു നേര കുടി അപേക്ഷിക്കാം.

എന്ന, ഭവതിയുടെ വിശപ്പുന്നായ
സുന്ദരേശപരഞ്ഞർ

ഈ കത്തു വായിച്ചപ്പോൾ ചെന്നുകുക്കട്ടിയുടെ
ഉൽക്കണ്ണു നേരകുടി വർദ്ദിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ

സാനില്ലും തുണ്ടതിനോ ഭോഷ്ടത്തിനോ എന്ന പരിചേരെറിക്കവാൻ അവർ ശക്തയായില്ല. എന്നായാലും അവർ ആലപ്പുഴക്കു ചോകവാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി. മലപ്പാട്ടുരേതാട്ടകുട്ടി കൊല്ലേതെങ്കിൽ ഒരപ്പുടനും അഗ്രിനീകയിൽ പുറപ്പുട്ടവാൻ അവർ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. ഉച്ചക്കു ചെമ്പകക്കട്ടി ബോട്ട് കയറി സന്ധ്യക്കു കൊല്ലുത്തു ചെന്ന ചേൻ; ഉടൻതന്നെ ആലപ്പുഴയുള്ളിൽ തീംബോട്ടിൽ താതു ചെയ്യും അവാൻ അവർക്കു സരകയ്ക്കും ലഭിച്ചു.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ നമ്മുടെ പേണ്ട കിടാവു ആലപ്പുഴയിൽ എത്തി ഒരു പണ്ടി പിടിച്ചുവക്കിൽ സുരഖാദൈപരയുന്നു വാസത്തിയിൽ ചെന്ന. അവളുടെ റൂഡയം ഉത്കണ്ടു നിമിത്തം തുസിച്ച കൊണ്ടിരുന്നു. വക്കീൽ സുരഖാദൈപരയുന്നുറു ഗ്രഹ തോട്ട് ചേൻ്തതനൊയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഫീസ്. അഡിഭാഷകൻ ഇനിയും ആപ്പീസിൽ സന്നിഹിതനായിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഏകിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പും അവിടെ ഉജായിരുന്നു. നമ്മുടെ കമാനായിക അയാളും തന്റെ പേരു പറയുന്നും അയാൾ നന്നിലധികം തവണ അവലേ അടിത്തോടു മുടിവരെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. അയാളുടെ മുഴുവൻ തുരിച്ചുനോട്ടം ചെടുവിൽ അവരംകും ഒരു വെരുപ്പും അനുഭവിക്കാൻ ശ്രദ്ധപ്പുത്തുവയ്ക്കും അവലേ അനുഭവിക്കാൻ വെറുപ്പിച്ചു. എഴുത്തുവെലയിൽ അ

യാളെ സഹായിക്കാൻ ഒരു ബാലനം കുടിയുണ്ടായി തന്നെ. അതു അഭിഭാഷകമണിയം തുച്ചിമീനവും ഭാരിപ്രഭായിതവും ഒരു മുപ്പത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തത്തി. അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ അഭിഭാഷകൻ തന്റെ തൊഴിലിൽ വലിയ അല്ലെങ്കിൽ തുച്ചിപ്പെട്ട ഇളംവനല്ലെന്നും കുടി പ്രസ്തുതമണിയം തെളിഞ്ഞിട്ടും. വക്കിൽ വരുന്നതുവരെ അഭ്യേഷത്തിന്റെ മുറിയിൽ ഇരിക്കാൻ ചെന്നുകൂട്ടിയോട് തുമന്നും അപേക്ഷിച്ചു. നമ്മുടെ കമാനായികയാക്കെട്ട് അതു മുറിയിൽ കടന്നായെന്നും. അതിന്റെ അവസ്ഥയെങ്കിലും അല്ലെങ്കെപ്പെട്ടതാണെന്നും അവരാക്കു തൊന്ത്രിപ്പിലും. അവിടെ ഒരു മേശ കാണപ്പെട്ടതിന്റെ ചുറം മുഴുവൻ കുച്ചാസ്വ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞതിയെന്നും. തുമന്നും മുറിയിൽ കണ്ടതിൽ നിന്നും വിശ്വേഷവിധിയായി ധാതൊഴി അക്കസാമാനങ്ങളിലും അതിൽ കാണപ്പെട്ടതുമില്ല. ആകുപ്പാടെ അവിടത്തെ വായുമണ്ഡലം അസ്പദമായ ഒരു ഭാവത്തെയാണ് അവളിൽ ഉള്ളവാക്കിയതു്.

അല്ലെന്നെത്തിനജീവിൽ കൂടുക തുറന്നു് ചോക്കേമെറിയ ഭർത്താഗന്നനായ രോദം അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വളരെ പഴിക്കം ചെന്ന ഒരു കൂടുതൽ കണ്ണുകം അഭ്യേഷം ദും ധരിച്ചിരുന്നു. ചെന്നുകൂട്ടിയെ കണ്ണ അഭ്യേഷം തുണ്ടനെ കശലപ്പുൾച്ചുനും ചെയ്തു.

“യാരമുാ നീ”

“നതാം തന്നായാണു്” ചെന്നുകൂട്ടി, സപാമി

യുടെ എഴുത്തുനാസരിച്ചാണെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു ”
എന്ന നമ്മുടെ കമാനായിക പറഞ്ഞു

“ഹാ! രാവു സംഭവായം, ഇങ്കേ ആത്മപ്പുഴയിൽ
വെ എഴുപ്പാ വന്നുശേഷന്താറോ? ഇന്നുക്കു കാലമെ
ആയിരക്കലൊം എന്നോ?” എന്ന വക്കീൽ സുന്ദരേശപ്
രനും ചോദിച്ചു.

ചെന്നു:-അതെ, ഇന്നു കാലത്തു് ഭോട്ടിൽ
വനു.

സുന്ദാ:-ഹാ, അന്ത കേസം ഇന്നുക്കുകം വിച്ചാ
രണ വച്ചിരക്കുന്നതു്.

ചെന്നു:-എത്ര കേസം?

സുന്ദാ:-ഹാ, ഉന്നുക്കു തെരിയാതു്, അതു കുടക്കി
പ്പിയേ,

ചെന്നു:-കേസുന്നാണെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊഞ്ചം

സുന്ദാ:-അന്തപായിന്റുക്കു താനേന്നുനാൻ വരപ്പോ
റു്, കുറി, മുന്നാലെ കൊണ്ണുനുനാർ നീ ഇങ്കേ,
ആത്മപ്പുഴയിലെ ഇരുന്നാലു അപ്പോൾ കൂട്ടുടെ അന്ത കു
ത്രുഞ്ഞിക്കെത്താവോടു പുജ്ജിയാണുന്നു ഇരുന്നാനു
അവൻ പേരിലേയാക്കം കേസം

ചെന്നു:-ഓമോഡരംകുത്താവദ്ദേഹത്തിന്റെ പേ
രിലോ, എന്നാണോ കേസ്?

സുന്ദാ:-രാവുപേക്ഷി പണം കുടക്കുവരുത്തുക്കുണ്ടാം
അതു കുടക്കു മുടിയാന്തതിനാലെ സിവിൽ ജയിലക്കു
പോകവേണ്ടിയ നിലമെ വരുത്തിക്കും. നാൻ എ
തു കുട്ടി വക്കീൽ.

ചെവുഃ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടം എത്രയെന്ന തിരപ്പുടുത്തുന്നതിൽ ഒരു സാക്ഷിണി എന്ന നിലയിലായിരിക്കും എന്നെന്ന വിളിച്ചതു്.

സുന്ദരം,—അപൂടിത്താനമ്മാ.

ചെവുഃ—പക്ഷം ഇതിലെന്നോ പിശക് - പററിയിട്ടണിക്കു്. കണ്ണതുണ്ണിക്കത്താവദ്ദേഹം മഹാധനികനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകഘട്ടത്തു് എത്ര കടയായിക്കുന്നാലും തീക്കാനുള്ള ഗ്രാനി അദ്ദേഹത്തിനാണെന്നു താനു്. എത്രെന്നു ജീവിതനിർവ്വിശ്വാസം നേരു ഹിക്കുന്നു ആ പ്രഭു ദാമോദരൻകുത്താവദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുമില്ല.

സുന്ദരം—അപൂടിയില്ലമ്മാ. അന്ന പ്രഭു തന്റെ കൂഴു നൈയ താഴ്ചിയാണെന്നു. ഇന്ത ലാടശക്കിലിയിലെ ഇങ്ങനു തപ്പിക്കൊഞ്ചുന്നതുകും താനു്. അല്ലാട്ടാലും ഇപ്പോൾ അന്ന നിബന്ധയിലെ താൻ ഇങ്ങനുകൊഞ്ചു. പ്രാഥലൈ സണ്ടാൻ അന്നപ്പീതകായിതക്കുള്ളക്കാണ്ണുമേ അവാറി ബെഡിൽ അന്നപ്പുവില്ലെല്ലു. കടക്കാൻ അന്നപ്പീന കടിതക്കുള്ളക്കും അവാറി ബെഡിൽ ചൊല്ലുവില്ലെല്ലു. ദാമോദരൻകുത്താ ജയിലിലേ താനു്.

ചെവുഃ—ഇംഗ്രേസാ! ആ പ്രഭുവുന്നു ജയിലിലേവാ.

സുന്ദരം—എന്നമാം മുന്നമാസക്കാലമാക അപൂടിത്താൻ നീ. ഇങ്കേ ഇങ്കുറ കാലത്തിലെഴ്യ കേസ് തുടങ്ങിയാണെന്നു.

ചെവുഃ—അതെ, എന്നിക്കുന്നും പക്ഷം ഇ

യുടെ എഴുത്തുനസരിച്ചാണു ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു.”
എന്ന നമ്മുടെ കട്ടാനായിക പറഞ്ഞു

“ഹാ! റോമ സന്ദേശം, ഈക്കേ അതലപ്പുഴയിൽ
വെ എപ്പോം വരുത്തേൻനാടി? ഈനുക്കു കാലമേ
അത്യിക്രമാം എന്നു്?” എന്ന വക്കീൽ സുന്ദരേശപ
രജുൻ ചോദിച്ചു.

ചെമ്പ്:-അതെ, ഈ കാലത്തു് ബോട്ടിൽ
വന്നു.

സുന്ദഃ:-ഓ, അന്ത കോസു് ഇന്നക്കാക്കം വിച്ചാ
രണ വച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ചെമ്പ്:-എത്ര കോസു്?

സുന്ദഃ:-ഓ, ഉന്നക്കു തെരിയാതു്, അതു കുടുംബി
സ്ഥിയേ,

ചെമ്പ്:-കേസെന്താണുന്ന അറിജന്താൽ കൊള്ളിച്ചു

സുന്ദഃ:-അന്തപായിക്കുക്കു താങ്ങനുന്ന വരപ്പോം
റൂടു്, ഒക്കി, മുന്നാലേ കൊണ്ണു നാടി നീ ഈക്കേ,
അതലപ്പുഴയിലെ ഇരുന്താലു അപ്പോം ഒരുടെ അന്ത കു
ഞ്ഞുന്നുണ്ടിക്കെത്താവോടു പുള്ളിയാണുന്ന ഇരുന്താനു
അവൻ പേരിലേയാക്കം കോസു്

ചെമ്പ്:-അമോദരംകുത്താവളുഹത്തിന്റെ പേ
രിലോ, എന്താണു് കോസു്?

സുന്ദഃ:-റോമപേക്ഷം പണം കുടക്കുന്നതുക്കണ്ണാം
അതു കുടക്കു മട്ടിയാന്തതിനാലേ സിവിഡ ജയിലക്കു
പോകവേണ്ടിയ നിലമെ വാതിക്കണ്ണം. നാൻ എ
തു കുട്ടി വക്കീൽ.

ചെവും:-അഭ്രമുഹത്തിന്റെ കടം എത്രയെന്ന തി ട്രപ്പടിത്തുന്നതിൽ ഒരു സാക്ഷിണി എന്ന നിലയിലാ യിരിക്കും എന്നെന്ന വിളിച്ചതും.

സുന്ദ:-ആമാം, അപ്പടിത്താനമ്മാ.

ചെവും:-പക്ഷേ ഇതിലെന്തോ പിങ്ക് - പറി യിട്ടണ്ടും. കണ്ണത്തുണ്ണിക്കത്താവദ്ദേഹം മഹാധനികനാ ണ്ണും. അഭ്രമഹത്തിന്റെ ഏകവ്യത്തം എത്ര കടമു ണ്ണായിരുന്നാലും തീക്കാനുള്ള താണി അഭ്രമഹത്തി നണ്ടു താനും. എത്രെന്നും ജീവിതനിർവ്വിശ്വാസം മേഖല ഹിക്കനാം ആ പ്രഥ ഭാമോദരൻകുത്താവദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുമില്ല.

സുന്ദ:-അപ്പടിയല്ലമാ. അന്ത പ്രഥ തന്റെ കഴു നെയെ തജ്ജീവാച്ചു. ഇന്ത ലാടങ്കൈലിലിയിൽ ഇരു തപ്പിക്കൊള്ളിരുക്കും താൻ. അപ്പാട്ടാലും ഇപ്പോൾ അന്ത നിവധയിലെ താൻ ഇരുക്കരുതും. പഞ്ചയാ ണ്ണാൻ അന്തപ്പീതകായിതക്കൂട്ടുക്കൊണ്ടുമേ അവാദി ബെഡിൽ അന്തപ്പുവില്ലെല്ല. കടക്കാൻ അന്തപ്പീന കടി തക്കൂട്ടുക്കും അവാദി ബെഡിൽ ചൊല്ലുവില്ലെല്ല. ഭാമോ ദരൻകുത്താ ജയിലിലേ താൻ.

ചെവും:-ഇംഗ്രേസാ! ആ പ്രഥപുതൻ ജയി ലിവോ.

സുന്ദ:-ആമാം മുന്നമാസക്കാലമാക അപ്പടിത്താൻ നീ. 'ഇക്കേ' 'ഇരക്കിറ കാലത്തിലെഴു കേസ്' തുടക്ക യാണേം.

ചെവും:-അതെ, എന്നിക്കരീയാം പക്ഷേ ഇ

തിനകം കാത്തയ്ക്കിക്കർത്താവദ്ദേഹം പണമെല്ലാം കൊട്ടുതു തീര്ത്തിരിക്കമെന്നാണ്. താൻ വിചാരിച്ചതു്. ഇപ്പോൾ എന്നാക്കൊണ്ടോ അദ്ദേഹത്തിനു വല്ല സഹായവും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ—

സുഖഃ:-അരന്ത ശിനാക്കർത്താവുക്കാ, അവാം ഉണ്ണ വിട്ടേ പോയാണെ. ഇനി അവാളിക്കും ഉന്നക്കം എന്ന.

ചെയ്യഃ:-ഹേ സപാമി അരങ്ങേയ്ക്കു അതെതാനും അറിഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല; എനിക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ താൻ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി എത്തും ചെയ്യും. താൻ എന്നാ വേണ്ടതു്? അതു പറയ.

സുഖഃ:-ഒല്ലശാക ഒരു കാര്യം താൻ വേണ്ടിയതു് എക്കുടെ അരന്ത കോടതിയിലെ വത്രു് ഗാലബ്യ ചൊല്ല തുക്കു ഉത്തരം ശ്രാവ്യം. അവളുവു താൻ.

ചെയ്യഃ:-അതുകൊണ്ട ഭാദ്യാദരന്കരത്താവദ്ദേഹ തതിനു വല്ലതും ഇന്നമുണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ താൻ വരാം.

സുഖഃ:-ശരി, അപ്പടിയാനാൽ ഇതോന്നാൻ ഒരു താൽ തുണ്ടു തരിക്കിറേൻ. ഇതേ കോർട്ട് സമംഖ്യം സാക എന്നുകീടി വേണാം. ഉൻ കോസിലെ ഇപ്പടി ഒരു സമംഖ്യം കൂട്ടുക വേണ്ടാം; ഇങ്ങനൊല്ലം ഇതെ കുറ്റി ലേ ചെയ്തുക്കേണ.

ചെയ്യഃ:-എന്നാൽ ഇതു കടലാസ്‌കഷണം കൊണ്ടു താൻ എന്നതാണു ചെയ്യുണ്ടതു്?

സുഖഃ:-ശ്രീമേ വേണാം. അതെത മടിച്ചു് ഒന്നടയ മടിക്കിലെല്ല വച്ചുവെവു. കോടതിവിട്ടു വെള്ളി

അിലെ വറചോത്തു് അതെ കിഴക്കു കളഞ്ഞു്. ഈനി പറപ്പേട്ടലാമെ. വണ്ണി വന്നായു്.

ചെവും:-ശരി. ഭാമോദരൻകത്താവഴ്ചുഹത്തിന മോചനം ലഭിക്കുമെന്നു് അംഗു് വിചാരിക്കുന്നേണ്ടാണീ

സുഖഃ:-ശാതല്ലും കേരോസാട്ട ഭേദം പോലിക്കും. ഒടൊ ആയു്, ചുറപ്പേട്ടലും.

ഈസ്റ്റുനേരത്തിനുള്ളിൽ വസ്തീലും ചെവുകക്കുട്ടിയും വണ്ണിയിൽക്കുടുന്നിയും. ഭാമോദരൻകത്താവിനു മുണ്ടു് വരുന്ന കാര്യമാണെന്നുള്ളിൽ വിശ്രദാസം ഉണ്ടിക്കയാക്കിയിൽ ഇന്ത യാതുക്ക യാതോരു വൈമനസ്യവും ആ പെൻകിടാവിനുണ്ടായില്ല. പരസ്യമായി ഒരു കോട്ടതിയിൽ കയറി മൊഴി കൊട്ടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മറ്റു പരിത്യമിതിയിൽ അവർക്കു തോന്നാവുന്ന ഒരു വെരുളു് ഇം അവസരത്തിൽ സംജ്ഞാതമായില്ല. കുത്തുള്ളികത്താവിരോടു് താൻ ചെയ്തു വാഗ്ദാന തീരിനു വിപരീതമായി യാതോരു നടപടിയും ഇക്കു തുട്ടിൽ ഇല്ലെന്നും അവർക്കു ബോധുമായി. എങ്കിലും സപ്പുത്രൻറു അഭിഭാനസംരക്ഷണത്തിൽ ആ പ്രഥ പ്രഭർത്തിപ്പിച്ചതായി തോന്നിയ ആ ശൗഡാസി? സ്വന്തത ഓത്തു് അവർ അഭ്യർത്ഥപ്പെട്ടു്. എന്നാൽ ഇന്ത വിധ പിന്തകർക്കു അധികനേരം അവളുടെ എ ദയത്തെ ഗ്രസിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല; അതിനു മുമ്പായി വണ്ണി കോട്ടതിയുടെ വാതുക്കുൽ എത്തി നിവകൊണ്ടു. ഭാമോദരൻകത്താവിനെന്ന് കേസു് എപ്പോൾ വിചാരണക്കുട്ടുക്കുമെന്നു് അനേപശിച്ചു വരുവാനായി സുന്ദരേശ്വരനുർ തന്നെ മുമ്പുന്ന നിശ്ചാഗി

ചുയച്ച. മുമ്പുന്ന അപ്രത്യക്ഷനായപ്പോര്യുവക്കീൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ.

എ. സു “ഇന്തകോടതിക്കളിൽ പെൻകർക്കാത്തിക്കൈ എത്ര രോമം. കഴും, ശീതും, ജാസ്തി: : അതിനാലെ. നമ്മുടെ കൈസ് ക്രൂപ്പിടു സമയം പാത്രതു തെരുവിക്കരുതുക്കാനാണ് എന്നടയ തുമ്പുനെ അന്നപ്പിയിക്കുക”

അല്ലെന്നേരത്തിനുള്ളിൽ തുമ്പുന്ന ഹാടിവന്ന് ഒക്ക് സു വിളിച്ചു എന്ന് അറിയിച്ചു. സുവര്ണരംഗരും ചെവുകക്കട്ടിയും വണ്ണിയിൽനിന്നിരഞ്ഞി ഒരുനീംഖപാ തയിൽകുടി കടന്ന് കോടതിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. നമ്മുടെ കൈമാനായിക ഒരു സ്ഥായാസനത്തിന്റെ മുഖിൽ സനിഹിതയായതു് അനാഭ്രമായിരുന്നു. സ്ഥായാസനം ലഭ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖിലായി അഭിഭാഷകമാണു് ഇതിക്കുന്നതു കാണ പ്പെട്ടു. പ്രാധിപാകന്റെ വാലഭാഗത്തായി ഒരു കോൺഡിൽ ഭാമോഭരംകത്താവു നില്ക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു.

കോടതിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ചെവുകക്കട്ടി ആടെ എറബയം സുവിക്കന്നതു് അവർക്കുതന്നെ കേരംക്കാ മായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുവച്ചുതന്നെ പ്രേമഭാജന തെക്കാണ്മാൻ ഇടയ്ക്കാക്കമെന്ന് അവർക്ക് പ്രതിക്കൂ ചു. പ്രണാശമസ്തുംമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടക്കു തെരെ ആരുഭരിപ്പാനും അവർക്ക് സനാലുയായി നിന്നു. അവർക്ക് ചക്രിതയായി നാലുപാട്ടംനോക്കിയപ്പോൾ ആ രംഗം സ്വഭാവം അന്തര്യാഖ്യല്ലാതെ ഒന്നുടി വല്ലി കൂടിച്ചു: എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ ഭാമോഭരംകത്താ വിന്റെ സുവരാത്രി അവളുടെ കള്ളിൽചെട്ടു. അ

ദ്രോഹകട്ടി അവളുകൾ സ്ഥിപ്പി, എന്തെന്നാൽ ആ യു വാവു് ന്റായാധിപൻറു നേരേ നോക്കിനില്ലെങ്കായി അനു. വക്കിൽ സുന്ദരപ്രഭരജുൻ അവളേ ക്രട്ടിക്കൊണ്ടോയി ഭാമോദരൻകത്താവുനിന പ്രതിക്രട്ടിനേന തിരുയ്യിൽ സാക്ഷിക്രട്ടിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അവി ടെസനിഹിതരായിരുന്ന ജനത്തിയുടെനേതുജോൾ ഒരേസമയത്തിൽ അവളുടെ മേരൽ പതിച്ചു. നമ്മുടെ ക മാനാധിക ആല്പും ഒന്നപക്കച്ചു. അനന്തരം ലജ്ജാ വന്നുവദനയായിതീം. സുന്ദരപ്രഭരജുർ അല്പുനേര തേതയുള്ളു് മരറാരഭിഭാഷകനമായി സംഭാഷണം ചെ യുകൊണ്ടുനിന.

ചടവിൽ അദ്രോഹം ന്റായാധിപനെ നോക്കി ഇ അനിന്നേഖാധിപ്പിച്ചു.

“ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയുടെ അനവാദത്തോ ടക്കടി തൊൻ ചെന്നകക്കടിയമ്മരയ സാക്ഷിക്രട്ടിലേ കു വിളിക്കവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

നമ്മുടെ കമാനാധികയുടെ സംഭേദം സീമാതീര മാകംവിധി വല്ലിക്കയാൽ തന്റെ കണ്ണിശകാഴ്ച കു ഞൈത്രുപോഡലാവഡ ക്കുടാനാറി. സുന്ദരപ്രഭരജുർ അ വശേ ക്രട്ടിക്കൊണ്ട സാക്ഷിസ്ഥാനത്തേക്കു വഴികാണി ചു. ആ ബാലിക വെറും ഒരു യത്രംപോലെ അഭിഭാഷകൻറു നിർദ്ദേശത്തെ ആഉരിച്ചു. എന്നാൽ അവർ ക്രട്ടിക്കയറിയപ്പോറം ഭാമോദരൻകത്താവിംഗൻറു പ്രസ്തുപമത്തിനെതിരെയാണ്ടാൻ നില്ക്കുന്നതെന്നു് ആ പെൻകിടാവു കണ്ടു. അദ്രോഹത്തിനേരു തുണ്ടയെ പ്രാത്മിക്കനാമട്ടിൽ അവർ സ്വന്നതുജോഡു ആ യുവാവി

സീറനേരേ പ്രക്ഷേപിച്ചു. പക്ഷേ കത്താവു് പെട്ടെന്ന തന്റെ നയനങ്ങളെപ്പറ്റിസംഹരിച്ചു് ഗൗരവദാവ തനിൽ അനാസ്ഥയാടെനിൽക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ചെവകക്കട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു ഭൂരികു അക്കരിച്ചു. താൻ വദ്ദിതയായിഎന്നും, തന്റെ അവിഭ്രതസാന്നില്ലോ കത്താവിനാൽ അപേക്ഷിതമാല്ലെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന വിപരീതമാണി മൊഴികൊടപ്പാനാണെന്നു തന്നെ വരുത്തിയതെന്നും അവർ ഉള്ളിച്ചു.

എന്നാൽ ഭാനിമത്തായ ശ്രദ്ധപ്പാഴത്തെ ചിന്തയിൽനിന്നുണ്ടായതിനുമ്പോൾ ഒരു രാമാധനഗ്രന്ഥം അവളുടെ മഹുഷതലത്തിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയും പതിവുംപാവെയുള്ള സത്യവാചകം ചൊല്ലപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവർ കൈകൾക്കാണ്ടുകളിൽ രണ്ടും പൊതി സാക്ഷിക്രൂട്ടിയുള്ളംഡായിരുന്ന കസാലയിലേക്കുമരിംത്തു.

“ചെവുകക്കട്ടിയമേ ഞങ്ങൾ ഭവതിക്കു എന്നവ ശ്രദ്ധിപ്പാതെ മുഖിപ്പിക്കുന്നാണുവിശദിക്കുന്നില്ല. ഇവതിയുടെ ക്ഷീണം മാറ്റഭ്യാസം എന്ന് ചോല്ലും ചോഡിച്ചുകൊള്ളും.” എന്ന സുന്ദരശപംഞ്ചൻ പറഞ്ഞു.

ആ ബ്രാഹ്മണൻ ഇഞ്ചിനെ പരയുന്നതിനിടയിൽ കത്താവിനു തന്നെപ്പുറരിതോന്നിയിട്ടുള്ള തെററിലൂടെ നീക്കുന്നമെന്നുള്ള ബുല്ലി ചെവുകക്കട്ടിക്കുന്നായി. അതിനാൽ അവർ കള്ളന്തിന്റെ തുടലുകൊണ്ടു് എഴുന്നേറുന്നിനും താൻ സന്നദ്ധയാണെന്നറിയിച്ചു.

സുന്ദരായ ഇതു പ്രതിയുടെ സംരക്ഷണത്തിലാണെന്നു വെത്തി പാത്തിയുന്നതു് അപ്പേ?”

“ഈ വൊല്ലുത്തിന്ത്തരംപറയുന്നതിനമുഖ്യമായി ആരക്കെട ആരജ്ഞയെന്നസരിച്ചാണ്” എന്ന ഇവിടെ വയത്തിന്ത്തെന്നാറിയണം.” എന്ന് നമ്മുടെ കമ്പാനായികപറഞ്ഞു.

“എന്തുംവൊല്ലുക്കാണിതു”, ദാഖാദരന്നുകത്താവി നീൻ ഉത്തമമ്മുന്നോക്കുവേണ്ടി സാക്ഷിപറയാനാണ് നിങ്ങളെഴു ഇവിടെ വയത്തിന്തെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതായിരുന്നു” എന്ന സ്വാധാധിപതി കറിനസ്പർത്തിൽപറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ എന്ന വണ്ണിക്കയോണ് ചെയ്തു” കത്താവഡ്രോഹത്തിനു അനുകൂലമായി ശാശ്വി കൊട്ടപ്പും നാണ് തോന്തു ഇവിടെ സന്നിഹിതയാക്കുവെത്തന്നു തെരു വകീൽ സ്പാമി പറഞ്ഞതു്.” എന്ന ചെവുക ക്ഷേട്ടി കോടതി മുമ്പാകു ഭോധിപ്പിച്ചു.

അനന്തരം അവധി നന്നിക്കെതിരെ നീങ്കുന്ന കാര്യക്രിയ നേരെ നോക്കി. അദ്ദേഹത്തിനീൻ മുവ തതിൽ അദ്ദോധി പ്രത്യക്ഷമായ രസം ആ പെൻ കിടാവിനു അത്രഭവതവശയാക്കി. അത്രപും മുപ്പു കത്താവിനീൻ സൗംഖ്യവദനത്തിൽ പ്രസരിച്ചിരുന്ന ഗയരവഭാവം നീങ്കി പ്രണയമസ്തുതാമായ ഒരു പ്രസാദം സംജ്ഞാതഭാഷിരിക്കുന്നതും ക്ഷമാധാരാചന്ദ്രപുഷ്പ കമായ ഒരു നോട്ടും അദ്ദേഹം തശ്ശേരി മേൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും അവധിക്ക പ്രജ്ഞിഗോചരമായി ഭവിച്ചു. സ്വാധാധിപനാക്കട്ടെ അവളുടെ വാക്കുകൾക്കുംപും ഇങ്ങനെ കയ്യപ്പിച്ചു.

“ശരി എന്നാൽ നീങ്ങൾ ഈ കോടതി മുപ്പു

കെ ഹാജരാകാൻ ഇടയായതെങ്ങിനെയെന്നും എന്നി
ക്കു മനസ്സും വിലാക്കുന്നില്ല.”

“ചെവുകക്കട്ടിയമ്പുക്കു കോടതിയിലെ സമുദ്രം
സു കൊടുത്തിട്ടണ്ട്. അതു ഇപ്പോഴിം അവരുടെ പ
ക്കൽ തന്നെ കാണും.” എന്ന സുഖംരംഗപരമ്യർ
ബോധിപ്പിച്ചു.

“അംഗങ്ങയാണെങ്കിൽ നടപടിയെല്ലാം ശരി
യായി നടന്നിട്ടുണ്ടോ. അതു സ്ഥിതിക്കു നിംബു തെ
ളിവു് കൊടുക്കണംതന്റും വശ്യം തന്നെ.” എന്ന
സ്വാഭാവിപതി കുറ്റപ്പിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിൽ മറ്റൊരു അഭിഭാഷകൻ
എഴുന്നേറ്റുന്നും ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചു.

“തൊൻ ഭാമോദരൻകത്താവിനു വേണ്ടി വാഴി
കാൻ ഹാജരായരാണോ”. വളുതെക്കാലം ഈ പേണ്ട്
കിടാവിന്റെ സംരക്ഷകനായിരുന്നു ഒരു മാന്‍ര
നു വിവരിതമായി മൊഴി കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി
കൂടുതൽ പറ്റാതെ ഇവരു കോടതി മുമ്പാകെ കൊ
ണ്ടവന്നതെന്നിനാണെന്നു തൊൻ ചോദിക്കുന്നു.”

അഭിഭാഷകൻറെ ഈ വാക്കുകൾ ചെവുകക്കു
ടിയുടെ മനസ്സാനീല്ലുംതു ഒന്നഞ്ചടി പ്രവൃത്തമാക്കി.
കോടതിയുടെ നടപടിയെ സംശയിച്ചു” തൊൻ പും
പ്പുട്ടവിച്ചു വാദത്തിൽ എന്നെങ്കിലും തെററിലും
ഓയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതു് അപ്പോറം നീംകിയ
തായി അവരും സമാദ്ദേശിച്ചു.

“സാക്ഷിണിയെ കോടതി മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കി
യെതജ്ഞനെയെന്നും മറ്റും ചിന്തിക്കേണ്ട ഭാരം കോട

തികില്ലു: അവർ ഇവിടെ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു തെളിവു കൊടുക്കണമെന്ന മാത്രമെ അഭിപ്രായമുള്ളൂ.” എന്ന റൂതാധിപൻ പറഞ്ഞു

“എന്നാൽ കോടതിയുടെ ബഹുമാനത്തിന് യാതൊരു ഉള്ളവും വരുത്താതെ എന്നാൽ ഭോധിപ്പിക്കുന്നു. യാതൊരു ചോലുവരതിനും ഉത്തരം പരയാൻ എനിക്കു സഹായമില്ല.” എന്ന ദ്രുഡസപരത്തിൽ നുംടെ കമാനാധിക ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“ഈ പെൻകട്ടി ആദരവില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്നതു” കോടതിയാൽ നിന്നും ഗ്രൂപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവരെ വിസ്തരിക്കുണ്ടതും ഈ കേസിനു അനുസാരം പേക്ഷിതമാകുന്നു. പാപ്പരായ പ്രതിയുടെ വീട്ടിലോ മാനങ്ങൾ വിൽപ്പനക്കു ഉത്തരവുണ്ടായപ്പോൾ ഈ സാക്ഷിനി കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ചെലവു നിമിത്തം ചെന്നുകൂടി കൂടിയും തന്നെ ഏതെല്ലാം ആഭായമുണ്ടായിട്ടുണ്ടുന്നിരുന്നു. എൻ്റെ കുഷികളുടെ വാദത്തെ തെളിയിക്കാൻ ഈ അജമയുടെ മൊഴി ഒഴിച്ചുകൊണ്ട് പാടില്ലാത്ത പരിസ്ഥിതിയാണ് വന്ന ചെന്നിരിക്കുന്നതു്” എന്ന സുരഖ്യപ്രശ്നത്തിൽ ഭോധിപ്പിച്ചു.

“പരമാത്മാണു്” ചെന്നുകൂട്ടിയും, നിങ്ങൾ മുമാ സമയം കൂടിയുകയാണു്. എന്നായാലും നിങ്ങൾക്കു് ഈ കേസു് സംബന്ധിച്ചു് തെളിവുകൊടുക്കാതെ കഴിക്കാം. നിങ്ങൾക്കു് അതിനു ബാധ്യതയും

ണ്ട്. കോടതി മുമ്പാകെ സത്യം ചെയ്തും നിങ്ങൾ വാക്കിണം.” എന്ന സ്വാധായിപ്പൻ ഉത്തരവായി.

“തൊൻ മുന്നു ബോധിപ്പിച്ചതു തന്നെ ആ വത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യാതൊരു ചൊല്ലുണ്ടും കൂടും ഉത്തരം പറയാൻ തൊൻ തയാറില്ല.” എന്ന നമ്മടക കമാനായിക പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ കോടതിയുടെ അധികാരമുപയോഗിച്ചു” ഇവരെ കാരാലുഹത്തിലാക്കണമെന്ന തൊൻ ബോധിപ്പിക്കുന്നു.” എന്ന സുന്ദരപ്രസ്തുതി പറഞ്ഞു.

“കേട്ടില്ല, നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ മക്കടമുള്ളി തുട ഔദിയാൽ നമ്മുക്കല്ലാവക്കിം തന്നെ എഴുവേദനയും സ്വാക്ഷനാ ഒരു കാല്യം ചെയ്തും തൊൻ നിർബന്ധി തനായിത്തീരം.” എന്ന സ്വാധായിപ്പൻ പറഞ്ഞു.

“കൊഞ്ചം. തൊൻ കാരാലുഹത്തിലേക്കു പോ വാൻ സന്നാലുയാണ്.” എന്ന ചെമ്പകക്കട്ടി സുമ തിച്ചു.

ഹത്ര.കേട്ടപ്പോൾ കോടതിക്കു പറഞ്ഞു കൂടിയിൽനാ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു ഹർഷാരവം മുഴുങ്ഗി. എന്നാൽ നിറ്റ്രോബ്മായിതിക്കാൻ കോടതിയിലെ ഒമ്പാ ഷക്കൻ അവരോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞുതീരന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ വാതിൽ തുറന്നു മറ്റൊരിഭ്രാഷ്കകൾ ബലിപ്പുകു അക്കത്തു പ്രവേശിച്ചു. അഭ്രേഹം നേര തെത്തി അഭിഭ്രാഷ്കന്മാരുടെ പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തിൽ കടന്ന നിന്നുകൊണ്ടു കോടതിയെ ഇങ്ങനെ അഭി സംഭവായാം ചെയ്തു.

ഭാമോദരകത്താവിന്റെ പിതാവായ കുർത്തു
ബ്രഹ്മികത്താവിന്റെവേണ്ടി ഈ കേസ് വാദിക്കാൻ വ
ക്കാലത്തു വാങ്ങിയിട്ടുള്ള രംഭിങ്ഗാഷകനാണ് തോൻ.
എന്നാൽ ഈ വ്യവഹാരം സംഖ്യയില്ലോ എന്നുകൊ
ലും പറയുന്നതിനു മുമ്പായി, കുർത്തുബ്രഹ്മികത്താവിന്റെ
സംഖ്യയില്ലോ എന്നിക്കു ചിലതറിയിക്കാനുണ്ടോ അ
ദ്രോഹം സപ്പുത്രന്റെ കടങ്ങൾ തീച്ചംഗാത്രിനായി
മുന്നു മാസത്തിനു മുമ്പു ഈവിടെ വന്നിരുന്നു. അക്കാ
ലത്തും തന്റെ മകനോടൊന്നില്ലോ പാത്തിരുന്ന ഒരു
ചെറുപ്പുക്കാരി—

ഈ അനുയും പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭാമോദരൻകത്താവി
ന്റെ വകീൽ അദ്രോഹത്തിന്റെ ചെവിയിൽ ചു
ഞ്ഞോ മരുതില്ലോ. ഉടനെ അദ്രോഹം അനുശ്യത്തേരോടെ
ചെവുക്കുക്കുട്ടിയേന്നോക്കിക്കൊണ്ടോ തുടർന്ന് പറഞ്ഞു:

“എ പെൻകുട്ടിടാവോ ഈവിടെ സന്നിഹിതയായി
രിക്കുന്ന എന്നാളും വസ്തുത തോന്നറിഞ്ഞതില്ലോ. തോൻ മു
മ്പു സുചിപ്പില്ലോ ആ ചെറുപ്പുക്കാരി ഈ ശ്രീമതിയാ
ണെന്നില്ലോ എന്നിക്കുമനസ്സിലായി. അവരുടെ അഭി
മാനത്തെ തോൻ ക്ഷുതപ്പെട്ടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതി
ലേക്കു ക്ഷമാധാരനും ചെയ്യുന്നു. അന്നോ ഈ ബാഡി
കാരത്താത്തിന്റെപെജമാറാം ദ്രാത്യുഭാരമായിരുന്നു എ
ന്നോ കത്താവദ്രോഹം എന്നും പറയുകയുണ്ടായി. അ
ദ്രോഹത്തിനോ ഈ ശ്രീമതിയിയാട്ടോ അജ്ഞവററ ബഹുമാ
നവും കൃതജ്ഞതയും തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ. എന്നെന്നാൽ
ആർത്തികളും പ്രണയംനിമിത്തം തോൻ വളരെക്കാലം
സഹചാരണിയായി കഴിയുക്കുട്ടിയോ ആ രാജാനെ

വിട്ട് എന്നെന്നയുടുമായി പിരിഞ്ഞുപൊണ്ടുള്ളൂ മെന്നും ഈ യുവതി കണ്ണത്തിലുണ്ടിക്കുത്താവദ്ദേഹത്തിനോട് അനും പ്രതിജ്ഞയെച്ചയും. അനന്തരം അദ്ദേഹം പുതുക്കുക്കാണ്ടാൻ സിവിൽജയിലിലേയും ഹോക്കം പഴിയിൽ പെട്ടെന്നാണെന്നു കൈതസമർപ്പിത്തിന്റെ ബാധയാൽ ഭോധരഹിതനായിത്തീർന്ന്. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം സ്വപ്നവന്നതിലേക്കുകൊണ്ടുപോയി. ആ മുന്നമാസക്കാലം അദ്ദേഹം ഒന്നാധികാരത്തെ രോഗശ തുയിൽ തന്നെ കിടപ്പായിത്തന്നു. ഇന്നലെയാണും അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വം പ്രജനയുണ്ടായതു്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സമീപത്തിനുവരേണ്ട സംസാരിച്ചു, സ്വപ്നത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യയിക്കു തച്ചിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടം മുഴവും തീരുമ്പും മോചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപമനായ പിതാവു് എന്നെന്ന ചുമതലപ്പുട്ടത്തി അയച്ചിരിക്കുമ്പോൾും അതുകൊണ്ടു് ഇന്നതന്നെ ഭാഗമാദരം കത്താവദ്ദേഹത്തിന്റെ കടം മുഴവും കൊടുത്തിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.”

ഈ പ്രഖ്യാപനം, താങ്കളവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു പ്രദക്ഷിണദിനത്തെ ചെയ്യകക്കട്ടിയുടെ അന്തരംഗത്തിൽ അക്കരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അ ബാലിക ഭോധരീനയായി തുടർന്ന്; എന്നെന്നും സ്ഥിരതീതമായ ആനന്ദം ചിലപ്പോൾ ധാതനാധകാരം ചേരുതാമാർക്കമഞ്ഞു. അവ ഒക്കെ വീജം പ്രജനയുണ്ടായപ്പോൾ, താൻ അഭിഭാഷകരായുടെ വസ്ത്രധാരണ മറിക്കിലെ ഒരു കട്ടിലിൽ

കിടക്കുന്നതായി ചെന്നുകക്കട്ടിഅററിഞ്ഞു. രണ്ട് സ്ത്രീകൾ അടച്ചതിങ്ങൻ വേണ്ട മുത്തുംഷകൾ ചെയ്യുന്ന സാധ്യിങ്ങൻ. അവർ പുന്നീസുവഞ്ചതല്ലാപിച്ചു് സ്ത്രീമായ തന്റെ വസ്തുതേദിശമായിവേണ്ടിച്ചുതീന് ക്ഷണത്തിൽ തങ്ങനു കവാടത്തിഡിന്തെ ഒരു ഘട്ടന ദണ്ഡം കൈകൾപ്പെട്ട്. വാതിലിൽ തട്ടിയതു് കണ്ണതുണ്ണിക്കുത്താവിന്റെ വക്കീലായിങ്ങൻ. അദ്ദേഹം ഉടൻ തന്നെ അക്കരുപ്പവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

“ചെന്നുകക്കട്ടിയെന്നു, എന്നു കോടതി മുന്നാകെ ഈനു പ്രവൃഥാപനം ചെയ്തു ഭവതിയുടെ ആ ഉൾക്കൊള്ളിമായ ത്രാഗത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രകടമാക്കുന്ന സന്നാധ്യിങ്ങനു ഭവതി ഈനു കൈക്കൊണ്ടു ആ നടപടി. ഈ വിവരം എന്നു കണ്ണതുണ്ണിക്കത്താവാദേഹത്തെ ധരിപ്പിക്കുന്നണ്ടു്. അതു പോകക്കേ. അവ തിരെ ഒന്നു കാണുമാൻ രഹം ആത്മഹിക്കുന്നു.” എന്നു് അലിംബാഷകൻ പറഞ്ഞു.

“അതാരാബന്നു താങ്കൾ പറയുന്നുമെന്നില്ല. എൻ്റെ കത്തവ്യം എന്നിക്കരിക്കയും ചെയ്യാം. എൻ്റെ ഇവിടുത്തെ സാന്നില്ലാം ഭാമോദരൻകത്താവദേഹരണിനു ഒരു പിന്തുണയായിരിക്കുമെന്നുദ്ദേശിച്ചുണ്ടു് ഈ നും എന്നു വന്നാതു് എന്നു് താങ്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നും.” എന്നു നമ്മുടെ കമ്മാനായിക പറഞ്ഞു.

അനന്തരം താങ്കൾ ആലപ്പുഴുക്കു് വന്ന വൃത്താന്തമെല്ലാം അഭ്യുദയത്തെ അറിയിച്ചു് ശൈശ്വം സുന്ദരേപരുന്ന അയച്ച ഇങ്ങപത്രത്രം ആ മ്രൂഹംമന്നു തി

ശ്രൂ കൊട്ടപ്പാനായി അവർ ആ അഭിഭാഷകനെ എറ്റപ്പിച്ചു.

“ഇനി മാനുരെ എനിക്കെ തിങ്ങവന്നതപുരത്തെ കു പോകണം. ഭാരമാദരംകത്താവഞ്ചേരെതെ കാണണമെന്നും എനിക്കാരുമാഞ്ചേരെകും ഇപ്പോഴു തെ പരിത്വസ്ഥിതിയിൽ എനിക്കു അതിനു ദൈത്യമില്ലും. അതുകൊണ്ട് പോകുന്ന വഴിയിൽ അഭ്യേഷ തെ കണ്ണമട്ടമോ എന്ന തൊൻ ദയപ്പെട്ടുന്നു.” എന്ന അവർ പറഞ്ഞു.

“അംഗംബനെ ദയപ്പെട്ടണമെന്നില്ലും, അഭ്യേഷം ഈ പ്പോഴും കാരാളുമാരും കുടം മുഴവൻ കൊട്ട തത്തീന്തിനു മേൽ മാത്രമേ അഭ്യേഷം പുറത്തു വരികയുള്ളൂ. എന്നോടൊന്നില്ലു പോരിക്കുന്ന തൊൻ ദവ തിക്കെ തുണയായി വരാം.” എന്ന അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു.

തന്നെ തുരുഞ്ഞും സ്രീകരക്കു സമുച്ചിതമായ പ്രതിഫലം കൊട്ടതെ ശേഷം നമ്മുടെ കമാനായിക അഭിഭാഷകന്മാർന്നില്ലും വണ്ണിയുടെ സമീപത്തെ യൂട്ടു ചെന്നു. അനന്തരം അഭ്യേഷതോട് യാതു പറഞ്ഞെ ശേഷം വണ്ണിയിൽ കയറി അവർ ബോട്ടുകട വിലേക്കു തിരില്ലും. അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ ചെന്നുക്കുട്ടി തിങ്ങവന്നതപുരത്തുള്ള തന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ ചെന്നുചെരുകയും ചെയ്തു.

കഴിഞ്ഞ അല്പാധിക്കിൽ വിവരിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്നതിനെന്ന് പതിനേണ്ടാം തിവസം സാധാരണത്തിൽ ചെന്നുകൊള്ളുന്ന ഒപ്പരാശാഖാരത്തിനായി മുറയ്ക്കിരണ്ടിനടക്കവേ വഴിയിൽ വച്ചു പെട്ടെന്ന ഭാസ് ക്രമാന്തരം കണ്ടു മുട്ടി. ഈ യുവാവും കാഴ്ചയിൽ വലിയ സുന്ദരന്നല്ലായിരുന്ന എക്കിലും ഭേദപ്പെട്ട ആകൃതിസ്ഥജ്ജവം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് അവയവവജ്ഞം മുച്ചിലാദാളം മുഖം മുക്കുത്താതന്നു വിന്റാക്കുന്നവുമായികൊണ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാലും അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് നേതൃജ്ഞം കുറയ്ക്കുന്ന വിശാലജ്ഞിക്കായി, വികാരഭ്രാതജ്ഞാളായി തിളിക്കി. അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് ആകൃതിയുടെ ഒന്നന്തും മധ്യമവും ശരീരം തനവും എന്നാൽ കുറയ്ക്കുന്നതും ആവം ദാനവുമായിരുന്നു. ആ യുവാവിന് 25 വയസ്സിൽ കുട്ടത്തു പ്രായം ദോഷിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ സപ്തമുത്തയും മുത്തിയും ഉള്ള വയായിരുന്നു.

ചെന്നുകൊള്ളുന്ന തന്നു അംഗത്വം മനസ്സിലാക്കി. തത്തോഫലമായി അംഗങ്ങൾും ആദ്യമുള്ളവും അദ്ദേഹത്തിനും ദാനവും കൂടിയാടി. അദ്ദേഹം കുതജ്ജത്താസുചകമായ ഭാവത്തിൽ ചെന്നുകൊള്ളുന്ന തൊഴുതുകൊണ്ട് വിനീതനായി ഈ ദാനവും പറഞ്ഞു:

“അീമതി വേതിയുമായും ഈ അപൂർത്തിക്കാണി

തസങ്കർശനം എനിക്കെ എന്തെന്നില്ലാത്ത രഹംങ്ങളേതു പ്രഭാനം ചെയ്യുന്നു. വേതിയെ തോൻ മറന്തിട്ടില്ല. മറക്കാൻ എനിക്കെ കഴികയുമില്ല. എന്നാൽ ഒരു വത്തികിരുവരെ ഒരുഴ്ചത്തകിലും അയക്കാണ്ടതുനാൽ തോൻ തുതയുംനെന്നും തോന്നിയിരിക്കും. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ നാം തമിൽ കാണാതിങ്ങനെവക്കിൽ അപ്പുടിവസദാജീവി ദേവതിക്കെ എൻ്റെ കുറു കിട്ടുമായിരുന്നു.

“ഭാസ്യരംഗനായരേ നിങ്ങളേ സംബന്ധിച്ചു് പ്രതികുലമായ യാതൊരു ചിന്തയും എൻ്റെ ഹൃദയത്തേ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല; പഴയ കമകളെപ്പറ്റി പറയാതിരിക്കാൻ ഒരു ദയവുണ്ടാക്കണം.” എന്നു് ആ ഖാലിക പറഞ്ഞു.

“പഴയ കമകയെപ്പറ്റി സുചിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നും, അദ്ദേഹം പേരി, വേതികളേല്ല, എൻ്റെ പ്രംബനന കൈ രക്ഷിച്ചതു്? ആരുക്കെന്നും പ്രാത്മനയ്ക്കു് അന്നേം തു ദേവസ്ഥം അധികാരികൾ എനിക്കാളയച്ച വരുത്തിയില്ല ഉള്ളാഗത്തിനത്തരവു തന്നതു്. ആ അന്ന ഗ്രഹത്തിനു കാരണംതന്നെയായതു വേതിയില്ല?” എന്ന ഭാസ്യരംഗനായർ ചൊലിച്ചു.

“ഭാസ് കരംഗനായരേ, എൻ്റെ ചില പരിവര്ത്തനകൾ സഹായത്താൽ നിങ്ങളിടെ കാഞ്ഞം തോൻ ദേവസ്ഥം മേഡാവിയെ അറിയിച്ചു എന്നുള്ളിട്ടു പരമാത്മംതന്നു.” എന്നു് ആ പെണ്ണർക്കിടാവു സമർത്ഥിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഭാസ്യ:- ശ്രീമതി, എൻ്റെ സകല അദ്ധ്യാത്മി

ഒരു വെതിരുലം സിലിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് വെതി എ നേരം മാരിപ്പറത്തിൽനിന്നുംഉംരിച്ചു—അന്തമില്ലാത്ത ഭരിതത്തിൽനിന്നും കരഞ്ഞററി—കാരാഗ്രഹത്തിൽ അ ക്രഷ്ണനാൽ രക്ഷിച്ചു; എന്ന മാത്രമല്ല ആനിക്ക് ഉപജീവനത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു. വെളം അല്ലെന്നരത്തെ ഒരു കടപ്പാടല്ല വെതി എ നിൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതു്, എന്നും ജീവിതത്തിലേ സർവ്വസംഭാഗ്യങ്ങളിലും വെതിരുലം ഉണ്ടായതാണ്. അവയെ നേര വിസ്തരിച്ചു പറവാൻ എന്ന അന്ന വദിക്കണം. ആല്ലെങ്കിലും അതുമായി വെതി എന്ന നാമത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു ആ ദിവസത്തിൽ വെതിയുടെ പേരെന്നെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ അതു തൊന്ത് അടക്കത്തുള്ള ക്രമവടക്കാരനോടു ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. വെതിയോടുള്ള എന്നും നീങ്കി പ്രദർശിജ്ഞാനം അംഗീകാരംതന്നെ ഒരു കത്തയ്ക്കണമെന്നു തൊന്ത് വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ വെതിയുടെ ആ സത്തുകൾക്കുമ്പുറിയിൽ മുകടമായിരുന്ന സപാത്മഹീനതയും വെതിയുടെ പേരും പറയുന്നതിലുണ്ടായ വൈദമുഖ്യ എം നിമിത്തം എന്നും അഭിലാശങ്ങൾ വേറാറവ സരത്തിലേക്കു മാറ്റിവച്ചു. എന്നിൽ കാരണമുണ്ടായി വെതി അനുനാസിക്കുന്ന തുകയും തിരിച്ചു തരണമെന്നും എനിക്കാരുഹമുണ്ടോ. ആ തുക മിക്ക വാദം തൊന്ത് ഇപ്പോൾ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. രണ്ടുനൂറു ദിവസത്തിനകം തൊന്ത് അതു തന്ന തീരുക്കൊള്ളും”

ചെവുക്:-ഭാസ്യരണ്ട് നായരെ, നിങ്ങൾക്കു വാ

നും, എന്ന് ചെയ്ത നിസ്സാരമശയ കത്തവ്യത്തിനും എ നും ഇതുവൈശാക്ഷ സ്ഥാതിക്കണമെന്നാലും.

ഭാഗ്യഃ:- -എക്കിലും, എന്നെന്ന് കൂദജ്ഞം തെരുവെയ വെ തിരേയാട്ട് നേരിട്ട് അകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഇടവന്നാതിൽ എനിക്കു മനസ്സും മാധ്യാനമുണ്ട്. ഭവതി സമീപത്തെ ഔദാഹരണങ്ങാം പാർശ്വനാത്രും അതല്ലോ തിരുവനന്തപുരം കാണുന്നു യേണ്ടി മാത്രം വന്നതാണോ?

ചെമ്പകഃ:- എന്ന് ഇവിടെ അടുത്തു തന്നൊയും സൗ താമസിക്കുന്നാത്രും, ചെങ്കളള്ളൂർ ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം. കല്പുശാഖനിലയമെന്നാണും വീടിനെന്ന് പേജോ.

ഭാഗ്യഃ:- -തെക്കാട്ടുനിന്നും കരച്ചുയിക്കം മുരിന്തി വായതുകൊണ്ട്, പൂഞ്ഞുരായ്ക്ക് എന്ന് സാധാരണ വരാറില്ലോ. അപ്പേക്കിൽ ഇതിനു ആദ്യതന്നെ ഭവതിയു മായും സൗദർണ്ണം എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഇനി കുടക്കുന്ന ഭവതിയുടെ വസതിയിൽ വന്ന ഭവതിയെ കാണുന്നു എന്നു അഭ്യവദിക്കണമെന്നപേ ക്ഷണിക്കുന്നു.”

നിഷ്ഠാക്കാരം സാധ്യവുമായ ആ യുവാവിന്റെ അപേക്ഷയ്ക്കു വിപരീതം പറവാൻ ചെമ്പകക്കട്ടി കു മനസ്സിലായില്ല. അവളുടെ യമാത്മംചരിത്രം അദ്ദേഹത്തിനിവില്ലായിരുന്നതാണും. എക്കിലും താൻ ഒരു ഏകാന്തരജീവിതത്തെ നയിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുനന്നവളാണും. അവർം അദ്ദേഹത്തെ അരിയിച്ചു.

“സവിബിധനത്തിലും ഭവതിക്കു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന

ങ്ങ സാധുവിന്റെ അയൽപ്പക്കരത്തു പാത്രത്തോടു ഇക്കിനെ സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു ജീവിതചത്വത്തെ കൈയ്യോണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ തൊന്ത് അത്രത്തെപ്പട്ടനം. തയ്യാട്ട് ശാസ്ത്രങ്കാവിലിലേക്ക്^o ഇവിടെനിന്നും അധികമുറെമനു പറയാനില്ല. ഒരുബിവാസം സ്പാമിഡർ നത്തിനായി ഭവതി അവിം വരുമെങ്കിൽ അതു “ഇന്ത്യാളിവനു” ഉലിയ രഹാന്വദമായിരിക്കും” എന്നും ആ യുവാവരിയില്ല.

ഭാസ്‌കരൻനായങ്കര ഈ വാക്കുകൾ ആ യുവതിയുടെ എഭ്യത്തിൽ ഒരു വൈഷ്ണവത്തെ ഉള്ളവാക്കി. പ്രഥക്കംബുത്തിൽ ജാതനായ ഒരുത്തമ യുവാവിന്റെ പ്രേമപാതുമെങ്കിലും വിധി ചവൈപരീത്യത്തിന്റെ ശക്തിയുലം അഭ്യോഗത്തിൽനിന്നും ശാശ്വതമായ വിധ്യത്വവരിയും^o, തന്റെ ശ്രേഷ്ഠിയും ജീവിതം എക്കാനുത്തയിൽ കഴിയുക്കുട്ടവാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടതിയ അവക്കു^o ബാഹ്യലോകവുമായുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു ബന്ധം നീരസജനകമായിരുന്നു. വിശ്രേഷിയും യുവാക്കന്മായുള്ള സന്ധ്യക്കും പുലത്രനാതു^o തന്റെ ഫേരിനു കൂടുതലാക്കവാൻ ഇടവയ്ക്കരുത്തുമെന്നും അവർക്കു ശക്കിയും. ഭാസ്‌കരൻ നായങ്കമായുള്ള അവളുടെ പരിചയത്തിന്റെ ധമാത്മസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കാത്ത ലോകത്തിനു^o എന്തുതന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ആ തങ്ങാണെന്റെ എഭ്യം കൂതജ്ജൈതാതരളുമായിരുന്നു. അവളുടെ കുടക്കുന്ന സന്ദർശിപ്പാനുള്ള അഭ്യോഗത്തിന്റെ അത്രഗുഹം അതിന്റെ ഒരു പ്രേരണം മാതൃമായിരുന്നു എന്നുള്ളതും അവർക്കു ഉണ്ടായിരും അഭ്യോഗത്തിന്റെ പെയമാറ്റം നിഷ്കരിക്കുകമായ ആർജ്ജവത്തെ പ്രക

കമാക്കമാറു് അതു ആശാസ്യമായിരുന്നതാണോ. ഈ പരിസ്ഥിതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷ യെ നിരസിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു വൈമനസ്യമി ണ്ടായി. അതിനാൽ തന്നെ ചിലപ്പോൾ സംഭർഖി പ്പാൻ അവർ അദ്ദേഹത്തിനു് അനവാദവും നടക്കി.

രണ്ടാംവസംകഴിതെന്തു് ഭാസ്‌കരന്നായർ കു ല്യാണനിലായത്തിൽ എത്തി; മുഹമ്മദിന്റെ പുരോ ദാഗത്തുള്ളി. ശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഒരു ചെറിയ പൊതി മേശപ്പുറത്തു വച്ചിട്ടു് ആ യുവാവു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“അീമതി, ഭവതി അതീവ കാരണ്ണത്താടെ എനിക്കു തന്നാതു് എന്ന ഭാരിപ്പുത്തിൽനിന്നും ഉല്ല രിച്ചത്തുമായ ആ തുകയേ തിരിയെ സ്പീക്കരിപ്പാൻ ദയവണ്ണാക്കണം. എന്നിട്ടു് എത്ര തവണ പ്രഭർഖി പ്പിച്ചാലും അധികമാക്കാതു എന്റെ തുതജ്ഞതയെ തൊന്തു കൊടു ആവത്തിച്ചുകൊള്ളു ടേ.”

ചെന്നു:—ഭാസ്‌കരന്നായരെ ദയവുണ്ടായി നീ ഓടി ഒന്നു ചെയ്യണം, വെറും കര്ത്തവ്യത്തെമാതും അ ടിസ്മാനപ്പെട്ടത്തി തൊന്തു മുഖ്യാരിക്കൽ ആചരിച്ചു ആ നിന്മാരകായ്ത്തേത സുചിപ്പിച്ചു് ഇനി രീക്കലും പറയയതു്. പിന്നെ ഇതുകൂടാതെ എന്നിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ വേരോങ്പകാരംകൂടി ചെയ്യണം.

ഭാ:—ഹാ! എന്തുവേണ്ടാമെങ്കിലും ചെയ്യാമല്ലോ, ഭവതി പായാതെ താമസംമെയ്യുള്ളൂ.

ചെന്നു:—നിങ്ങൾ ആ പണം തിന്തു എടക്കു ണം, എന്നിട്ടു് ആതിനെ ധമ്പവിഷയത്തിലേയ്ക്കു വി

നിഃഖാഗികയുംവേണം. എന്നാൽ ആ കർമ്മത്തിൽ എൻ്റെ പേര് ഉംപ്പുട്ടതുകയുമായതു്. നിങ്ങൾ അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വലിയ സകടമുണ്ടാക്കുമെന്ന മാത്രം പറയാം.

ഭാ:— ശ്രീമതി, വേതിയുടെഖളിഷ്ടം അക്ഷരംപുതി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാം. ഈനി എനിക്കു ദവരായ കാ ത്രം പറയാനണ്ട് സന്ധിപത്രം രണ്ടുമൂന്ന് മാസ്യ കുട്ടാബുദ്ധാളിലേ സ്ഥീകരി വേതിയെപ്പറ്റാറി ഇംഗ്ലീഷ് എന്നാട്ട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അയൽപ്പക്കാരെ നന്നിലയ്ക്ക് പരസ്പരം തുണഡാശങ്ങളുന്നേപ്പശിച്ചു മെമതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടവാൻ ഭവതിക്ക് വിരോധ മില്ലേക്കിൽ അതു് അവക്കുല്പാവക്ഷിം സന്ന്താഷമാ ണ്ണനം. അവർ സുചിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ വേതി എ കാരംവാസത്തെ ഖളിപ്പുട്ടന്നവളാണ്ണനു തൊൻ അവരെ അറിയിച്ചു..

ചെവപക്ക:—അംദേ, അതുതന്നൊയാണെന്നുറ ആ ഗ്രഹം. നിങ്ങൾ എൻ്റെ അഭിമതത്തെ അല്ലോ പോ ലും വൃത്രാസം കുടാതെ അറിയിച്ചതിൽ എനിക്കു വലിയ സന്ന്താഷമുണ്ട്. ഇതുചെവുപ്പുത്തിലെ തൊൻ എകാന്ത വാസത്തെവരിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് അ തുല്യം തോന്മായിരിക്കും. അതിനു കാരണമുണ്ട്, എന്തെന്നാൽ എൻ്റെ കുടംബം മുൻവിധിക്കുവണ്ണുവും മാക്കപ്പെട്ട നോൺ, അതു് എൻ്റെ എഭ്യത്തെ സം പാ പിഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഓസ്റ്റു:—ഹാ! ഭവതിയെപ്പോലെ ഇതുയും സം ധപിയായ ഒരു യുവതിക്ക് ഇന്ത കെത്തിഡാഗ്രം നേരിട്ട്

തിൽ തൊൻ അത്യന്തം വേദിക്കുന്നു. ശ്രീമതി, എ ചയം ക്ഷുദ്രപെട്ടാൽ പിന്നു എക്കാൻതുയേ തേട്ടുക യാണു നല്ലത്. മോഷ്യൈനമായ രഹന്റെഗത്തിന് മുഴുവിൽ പരമാത്മത്തിൽ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തെ ഉള്ളവാക്കും. എന്നീ ജീവിതവും ഇപ്പോൾ എക്കുദേഹം അങ്ങിനെതന്നു.”

ഭാസ്യരംഗാധികാരി വാക്കുളിൽ എന്നോ നൂച്ച കും ഉണ്ടുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടവും മുവഭാവവും വെളിയേറ്റുട്ടതി. അതു നമ്മുടെ ബാലികയുടെ എഭയങ്കു സ്വർഖിക്കുയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു.

“എക്കിലും നിങ്ങളേ ഒരു മിത്രമെന്നുള്ള നിലയിൽ കൂതാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുംണാം?”

ഭാസ്യ—:ഭവതിയുടെ കാരണപ്പുത്തിനു വരുന്നും, ഈ അംഗിനെ ഒരു മിത്രമെന്നുള്ള നിലയിൽ ചിലപ്പോൾ ഈ വിടു വന്നു ഭവതിയേ കാണുവാൻ എനിക്കുന്നവാം തന്നായ്മതിയാകും. എക്കാൻജീവിതത്തെ മുള്ളിക്കുന്ന ശ്രീമതിയേ തുടരു തുടരെയുള്ള ആഗമനംകാണ്ടു തൊൻ മുഖിപ്പിക്കാനില്ല. എപ്പോഴേക്കിലും തൊൻ വരുന്നോടു എനിക്കു പ്രവേശനം നിശ്ചയിക്കുതെന്നു മാത്രം അപേക്ഷയുള്ളതാണ്. ഭവതി ശാസ്ത്രക്ഷേത്രം സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ലയോ. ഒരു ദിവസം തയ്ക്കാട്ടവന്നാൽ സ്പാമിഡർശനം കഴിയുമ്പോരാം. മുഴുവിനും അതു വലിയ സങ്ഗാശവുമായിരിക്കും.

ചെവും—അടുത്ത ശൈഖ്യാഴ്ച തൊൻ വരും

ഭാസ്യരംഗാധികാർ മുത്തുകേട്ട സഞ്ചയിനായി എഴുന്നേറു ധാതുപരശ്രമപോയി.

ചെമ്പകക്കട്ടി ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയിട്ട് തുപ്പാർക്കാലം കാലം കുറച്ചയിക്കുമായി. അവർ മുന്നസ്പദം മുന്നമായ അവലപ്പേശയിൽ പാക്കിപ്പോരും അരീക്കുണ്ണൻ സപാശിക്കുമ്പെട്ടത്തിൽ പോയി തുണ്ടപ്രഹരാരാധനയാം നടത്തിയിട്ടിട്ടും. പിന്നീട് അവലപ്പേശിലെപ്പോരും പോയിട്ടില്ല. തന്റെ വാദ്യാനന്തരകാരം അട്ടത്തുണ്ണിയാഴ്ച ചെമ്പകക്കട്ടി പ്രഭാതത്തിൽത്തന്നെ കളികഴിഞ്ഞു് രാസ്തംമാറി ശാസ്ത്രാംഗകാവിലിഡേശ തിരിച്ചു. ശനിയാഴ്ച ശാസ്ത്രാവിനു് വളരെ പ്രധാനമായ ഒരുദിവസമായിത്തന്നെതിനാൽ അഥവാ സപാമിഡർഗ്ഗത്തിനു് പല സ്ഥലത്തുനിന്നും ആളുകൾ പോയ്ക്കുണ്ടിന്നുണ്ട്. വഴിയിൽ ചെമ്പകക്കട്ടിക്കു കുട്ടായി അപരിചിതക്കഴിക്കില്ലോ, ചില സൂരീകൾ വന്നുചേരും. അവരോടൊത്തു് അവർ അഫിരേന ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നുചേരും.

തന്റെ ഉപകർത്തായിട്ടു ആഗമനത്തെപ്പറ്റീക്കിച്ചു ക്ഷേത്രപ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ കാത്തുനിന്നിരുന്ന ഭാസ്ത്രരം നായക്ക് ചെമ്പകക്കട്ടിയെക്കണ്ടപ്പോരും ഉണ്ടായ ആത്മവരിത്തുണ്ടും അതുനും അഭ്യർത്ഥനയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതു ചെന്നുകിട്ടാവിനെ, വിന്നാനപീതനായി എത്തിരോടു കൊണ്ടുപോയി ദേവസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അപരിചിതയായ ഒരു ഘ്രാന്തിയുടെ ഒരു ശംഖം അവിടെ കുടിയിരുന്ന മഹിളാലോകത്തിൽ ഒരു ജീജിഞ്ചാസരയത്തെനു ഉള്ളവാക്കി. പ്രത്യേകിച്ചും അബാഡായാർഡും അംഗലാവസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയായി തന്നെ അവർ ചില തങ്ങളികളുടെ അസുയക്കപ്പോലും പാതുമായിത്തീർന്നു. ക്ഷേത്രത്തിലേ കാർത്തുക്കാർ

അതിവിനയത്തോടെ അവളെ സത്ത്‌കരിക്കുന്നതും അവളുടെ ഇംഗ്രിതെത്തു അനുസരിപ്പാൻ ബുദ്ധിപ്പേട്ട് നാൽ കണ്ണപ്പോൾ മറ്റൊരു കൂടികളുടെ തുല്യ ദന്ത കൂടി ഗാഡമായി ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെമൽ പതിച്ചു. ശാന്തിക്കാരനായ ഭ്രാഹ്മണന്ന്, നമ്മുടെ കമാനായി കയുടെ ആഗമനത്തെ നാംബുന്നിച്ചുജ്ഞി അററിവു് കാലേക്കുടി പബ്ലിച്ചികന്തിനാൽ അദ്ദേഹം, പ്രസാദവും മറ്റൊരു കൊട്ടപ്പാൻ തയ്യാറാക്കി കാത്തിരിക്കുന്നതിനായി അന്നം. ചെമ്പകക്കട്ടി തൊഴുതു തീർമ്മവും പ്രസാദവും വാങ്ങിയശേഷം ഭാസ്‌കരന്നനായങ്ങമായി അല്പസമ യം സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടുന്നു. ഒട്ടവിൽ അവർ താതുപരംതു് സ്വപ്നസതിയിലേക്കു തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാസങ്ങൾ കുറേകഴിഞ്ഞു. യുവജനമാനസത്തെ തരുത്തുമാക്കുന്ന മാധ്യവകാലവും സമാഗതമായി. പുക്കു ഷാഖയും ചെടികളും പ്രത്യുഗ്രമായ കിസവും അല്ലെങ്കിൽ വഹിച്ചുവരുന്നുവെവിയും കലന്ന് കുസുമക്കുഡ്യുമുള്ളജൈ പുരഞ്ഞകാട്ടവാൻ തുടങ്ങി. ഷഡ്പദങ്ങളുടെ ത്യാക്കാരം ആരാമങ്ങളിൽ മുഴങ്ങി—ചെറുകുണ്ടാലിനി കും സ്‌ഫടിക നിന്മലമായ നിർത്ത്യരജ്ഞങ്ങളുടെ മന്മരങ്ങളാൽ സമാകർഷകങ്ങളായി വിളംബി. ഇതിനിടയിൽ ഭാസ്‌കരന്നനായർ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവരണ വീതം കല്പാണനിലയത്തെ സന്ദർശിച്ചു. ചെമ്പകക്കട്ടി ശനിയാഴ്ചയോടു കേൾത്തുവരുന്നവും മുടങ്ങാതെ നടത്തിവന്നു. ഗ്രാമവാസികൾ അവളെ ബഹുമാന ചുറ്റിപ്പാറും കയറ്റി. അവരോടുള്ള അവളുടെ പെയ്മാനവും ഇന്ന് ആരുഭരണത്തെ അർഹിക്കുന്നതായിരുന്നു. അ

വഴിട പൂർവ്വരിതം അവക്കറിവില്ലായിരുന്നവെങ്കിലും കുലാംഗനാസദ്ധമായ തന്റെ നടപടി നിമിത്തം ആ ബാലിക അവരാൽ ആരാധ്യയായിത്തീർന്നു. ഭാമോദരൻ കരതാവിഞ്ഞറ ചരിത്രത്തെസംബന്ധിച്ചു ആ യാതൊരു വത്തമാന്വും അവരുടെ വഭിച്ചിപ്പ് പിതാവിഞ്ഞറ ഇംഗ്രിതമനസരിച്ചു ആ യുവാവു തന്റെ ജീവിതരംഗത്തേ പരിശൃംകമെക്കിൽ അതു രോഗപാസമായി അവരുടെ തോന്തി. അദ്ദേഹത്തെ പ്ലോലു കുലമഹിമയുള്ള ഒരു യുവതിയെ പരിണയിച്ചു ആ യുവാവു തന്റെ ഗ്രഹസ്ഥാനും നിർവ്വഹിക്കണമെന്നാംകൂടി ചെന്നുകക്കട്ടിക്കു താഴുമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ട സ്വപ്രാണയത്തെ കൂക്കഹീനമായി ജീവാവസാനംവരെ പരിപാലിക്കാനും മനസ്തിനിയായ ആ ബാലിക നിശ്ചയിച്ചു.

ഓസ്‌കരൻനായർ ഒരു ഗ്രാമഹ്രദയനായിരുന്നു; ചെന്നുകക്കട്ടിഡി കണ്ണഭിവിസംഘതൽ അദ്ദേഹം അവളിൽ അനുരകതനായിത്തീരുകയും അവഴിട പ്രസാദത്തിനായി ആ തങ്ങന്റെ നിരന്തരം പ്രാത്മകിയും ചെയ്തു. ദിവസങ്ങൾ ചെല്ലുംതോഴം തന്റെ ഇരു ചേരുതോവികാരം ഉജ്ജിൽ തറുക്കാൻ ശക്തനല്ലാതെ ആ യുവാവു വിശ്വമിച്ചു. ചെന്നുകക്കട്ടിയുടെ അന്തരംഗാവസ്ഥയിലാതെ തന്റെ അഭിലാഷത്തെ സുചിപ്പിക്കുവാൻപോലും ഓസ്‌കരൻനായർ ദയപ്പെട്ടു. ഒരു നാൽ അദ്ദേഹം അറിയാതെത്തന്നെ ചിലപ്പോൾ ഇരു മുളിലവികാരം ചുറ്റുചുറ്റപ്പെട്ടപോയിട്ടുണ്ട്. ഇരു വിധമുള്ള അസാധ്യാരണ ചെള്ള തന്നോട്ടുള്ള ബഹു

മാനത്തിൻറെ അടയാളമായി ആ പെൺകിടാവു വ്യാവ്യാമിച്ചു. തന്റെ പ്രമമ്പണയം വിമല മായി പരിഞ്ഞിക്കയാൽ, അതിൻറെ ജനയിൽക്കാവില സ്ഥാത്ത ഇനി ആ ചെതോവികാരം സഹായമാക്കണമെന്നും അവർ കൈത്തിയില്ല. അവർ കൂടുകയായി തന്നെ ജീവിതം നയിപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടിരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ അന്നരാഗമെന്നുള്ള ആ ഒരു വിഷയത്തിൽ അവളുടെ ഏദിനം തെപ്പേഖാലും ഉന്നവമായില്ല. പാശം ഭാസ്‌കരന്നനായർ അസ്ഥാനത്തിലേതു അഴുക്കുമായി അംഗീകാരിച്ചതു.

ആ യുവാവിൻറെ സദർഘനം കുമേണ നിരന്തര മായിത്തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിൻറെ ചെപ്പുകൾ മിക്ക വാദം ഒരു കാര്യക്കണ്ണരും ചാപല്പ്പുണ്ടോടുപകിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ പ്രസ്‌പജ്ഞാഭായിത്തുടങ്ങി. ഒരു വിത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻറെ അന്തർഗതം ചെന്നുകൊട്ടിയിൽ സംശയം ജനിപ്പിച്ചു.

ആപത്ത്‌കരമായ ഒരു പരിത്യോഗിത്തിയിലാണ് താൻ അകപ്പേട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും സപാധിയായ ആ പെൺകിടാവിനു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ ആ പ്രാബല്യത്തും തന്റെ പാർപ്പി മതിയാക്കിവാനും അവൾ തീർച്ചപ്പെട്ടതി. അതിനാൽ എത്രത്താമ സിങ്കാതെതനും അവർ യാത്രയേറ്റായാണി സാമാന്യപ്പെല്ലോം കെട്ടി ശരിപ്പെട്ടതിവച്ചു. ആകും അറിയാതോം അവിടെനിന്നും ചുവറപ്പെട്ടണമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ആരുമം. തന്റെ അന്തർഗതം ഭാ

സ്‌കർണ്ണനായർ മനസ്സിലാക്കിയങ്കിലോ എന്നിൽ അയവും അവരംക്കണ്ണായി. യാതൊമദ്ദേശം അദ്ദേഹത്തെ കംബാൻ ഖടവന്നാൽ പെട്ടെന്നിൽ തന്റെ വേർപാടിനും എറ്റുകാരന്നമാണു പറയേണ്ടതെന്നും അവർ അന്യാളിച്ചു. എങ്കിലും തിരുവനന്തപുരം വിട്ടപോക്കണമെന്നിൽ സപനിയുയത്തിനും, അവർ ഇള്ളക്കമൊന്നും വരുത്തിയില്ല. അതിനാൽ തന്റെ സാമാന്യങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു് വണ്ണിയിൽ കയറ്റവാനായി മുഹമ്മദിനെന്നും പടിക്കൽ സജ്ജമാക്കിവച്ചു. അനന്തരം ഒരു വണ്ണി ഏർപ്പാടുചെയ്യുകൊണ്ടവരും വാൻ തന്റെ പരിചാരികയോടു ചെന്നുകഷ്ടി ആരജ്ഞാപിച്ചു.

പതിനഞ്ചു നിമിഷത്തിനിൽക്കിൽ ഒരു കത്തിരവണ്ണി കല്പാണനിലയത്തിനെന്നും പടിവാതിൽക്കൽ എത്തി ക്കണ്ണനു സാമാന്യങ്ങളെല്ലാം വണ്ണിക്കുകയോക്കി ചെന്നുകഷ്ടി ധാതുക്കാരംഭിച്ചു് ഈ അവസരത്തിൽ തന്റെ പരിചാരികയേ വിളിച്ചു് അവർക്കു ശൈളിവകയിൽ കൊടുക്കേണ്ണെ തുകയെല്ലാം കണക്കെതിരുത്തുകൊടുത്തു് അവളേ ധാതുക്കാക്കിയശേഷം നമ്മുടെ കമ്മാനായിരുന്നു വണ്ണിക്കാരിനും കടന്നിരുന്നു.

“എവിടേങ്കാണു പോകേണ്ടതു കൊച്ചുമ്മു” എന്നു വണ്ണിക്കാരൻ ഘോഢിച്ചു.

“രെയിൽവേഗ്ഗുംശനിലേക്ക്” എന്നാവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ചെന്നുകഷ്ടിയുടെ നിർദ്ദേശമനസ്സരിച്ചു് വണ്ണി

കാരൻ റയിൽവേസ്യൂഷനിലേക്ക് വാഹനത്തെ നയിച്ചു. അര മൺക്രോറിനിങ്കളിൽ സണ്ടി സ്യൂഷനിലേത്തി. ചെമ്പകക്കട്ടി വണ്ടിയിൽനിന്നും താഴെയിരജ്ഞി. കൊല്ലുംതുക്കശ്ശ് തീവണ്ടിപുരപ്പടാൻ പതിനഞ്ചുനിമിഷം നേരത്തെ താഴസംകൂടിളംഭാനു കണ്ട് അവർ വേഗത്തിൽ ടിക്കറ്റ് വാങ്ങി റയിൽവേസ്യൂഷനിലേ കുലിക്കാതെ സാഹായിത്താട്ടകൂടി സാമാന്യങ്ങളും ഒരു മറിക്കുള്ളതു കയറി അവളും അതിൽ കടന്നിരുന്ന വണ്ടിക്കാരൻറെയും കുലിക്കാതെയും വേതനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തതശേഷം ആ പേണ്ടകിടാവു ചീന്താനിമശ്ശയായി നിശ്ചലയായിരുന്നു.

വണ്ടി പുരപ്പടാൻ സമയമായി എന്നാറിയിക്കുന്ന മണംബാനാം മഴങ്ങിയപ്പോൾ തീവണ്ടി നീങ്ങി തുടങ്ങി. എന്നിട്ടും ചെമ്പകക്കട്ടി അവളുടെ ചിന്താ നിറയിൽനിന്നും ഉന്നന്നില്ല. എത്തപ്പും സ്യൂഷനകളിൽകൂടിയാണ് വണ്ടികടന്നഘോയതെന്നപോലും അവർ അറിഞ്ഞതില്ല. മുന്നമണിക്രൂർ ഇഞ്ചിനീയർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വണ്ടി കൊല്ലും തീവണ്ടിസ്യൂഷനിൽ എഴതിനീച്ചുകൊണ്ട്. ഇന്ത വിവരം ദേഹങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ അറിയിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ കമ്മാനായിക്കപ്പെടുന്ന തെട്ടിയണ്ണൻ. താൻ ഉള്ളിഞ്ഞസ്ഥലത്തുവന്നുവെന്ന് എന്നാറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ വേഗം വണ്ടിയിൽനിന്നിരഞ്ഞി സാമാന്യങ്ങൾ ആട്ടത്തു പാത്രവയ്ക്കിച്ചു. അവിടെ തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനാവലിയുടെ ഇടയാൽ തിങ്ങി താഴക്കി അവർ ഒരവിധം പറത്തുകടന്നും ഒരു വണ്ടിയിൽ കയറി കൊല്ലുത്തും ഒരു ഫ്രാദുലിലേയ്ക്ക് ധാരായായി.

ഹോട്ടിൽ എത്തിയ ശേഷം ചെന്നകക്കട്ടി കൈകാൽ തുലിചെയ്തു് ക്രൈസ്തവം കഴിഞ്ഞു. അന്ന തുരം വിത്രമാത്മം ഒരു ക്രിസ്തവിൽ ഉപവേഗി ചുപ്പാം അടയ്തുള്ള മേഖലയ്ക്കിട്ടു ഒരു വർത്ത മാനപ്പരും അവളുടെ തുലയേ ശുക്രപ്പിഞ്ഞു. അവർ ഉദാസീനയായി പത്രം കയ്യിലെട്ടുള്ളനോക്കുന്നതിനി ടയിൽ അവളുടെ ക്ലീനുകൾ പെട്ടുനോക്കുന്ന പരസ്യ ത്തിൽ പതിഞ്ഞു. പരസ്യം ഇങ്ങനെ ആയി അന്ന.

ചെന്നകക്കട്ടി അമ്മയുടു്

നിങ്ങളുടെ മാതാവു മരണശ്രദ്ധയിൽ കിടക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ സാന്നിഡ്യം അതുന്നതാപേ ക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു.

ഇടവിടാതെ നിങ്ങളുടെ പേരുന്നൊവിളിഞ്ഞു് ആ സാധപി വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ചെന്നകമംഗലം

ദൈവമേ പാഥപ്പെട്ട എൻ്റെ അമ്മ മരണം തുറിലോ. എൻ്റെ പേരവിളിഞ്ഞു് ആ സാധപി വിലപിക്കുയോ കുഞ്ഞി! ഒരു നിമിഷം താമസിക്കാതെ എനിക്കു വീട്ടിൽ എത്തണം എന്നവർ ആത്തയായി പറഞ്ഞു.

ആ പെൺകീടാവിൻ്റെ കയ്യിൽ വേണ്ടവോളം പണമുണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റെനാൽ ഉദാരനായ കുത്തുണ്ണിക്കത്താവിൻ്റെ പകൽനിന്നും അവർക്കു് ആയിരംതു ലഭിച്ചിട്ടു് ആദമാസം ആയങ്കേയുള്ളത്. അതിനാൽ അവളുടെ മിത്രപ്പയശിലം സാരമായി, ഒരു

തുക മിച്ചുവയ്ക്കുന്ന് അവക്കെ സഹായിച്ചു. സപ്രഹരിയേലുക്കു യാത്രയാക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടതിനിയ ചെയ്യുകക്കട്ടി ഹോട്ടലിലേ ഒരു വേദാക്കാരനെന്ന വിളിച്ചു് ഒരു വണ്ണി എന്നപ്പോൾ ചെയ്യുകൊണ്ടുവരുവാൻ ആജ്ഞാവിച്ചു. പത്രനിമിഷത്തിന്റെളിൽ വണ്ണി വാങ്ങുവെൻ. ഉടൻതന്നെ അവരും വണ്ണിയിൽ കയറി ബോട്ടുകടവിലേക്കു തിരിച്ചു.

നേരം അപ്പോൾ മനി ഒൺപതായിരുന്നു. ആ പംപ്പുഴയ്ക്ക് പുശ്പെട്ടവാൻ യാത്രക്കാരെ കയററിയ ഒരു ദ്രവ്യാട്ടവിടു സജ്ജമായിരുന്നതിൽ ചെന്നുകക്കട്ടിയും കയറി. ഒൺപതരമണിയോടുകൂടി ബോട്ട് കടവിൽ നിന്നും നീണ്ടി. ആ രാത്രി നിന്മലമായി മേഖലവിഹീനമായുള്ള ശത്രൂക്കാശത്തിൽ നിബിധമായി തൈളിന്തു മുകാശിച്ചു താരാസമുഖത്താൽ മനോഹരമായിരുന്നു. ചെന്നുകക്കട്ടിയിടു പ്രധാന അമ്പലപ്പുഴ ആമരിടമുറിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തുകൊണ്ടു. ചെന്നുകമംഗലം എന്നായിരുന്നു ആ മഹത്തിനേരംനാമദ്ദേശം. ബോട്ടിൽ സുരീകരക്കിരിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേകഭൂരിയിൽ ആണു നമ്മുടെ കമാനായിക പ്രവേശിച്ചിരുന്നതു് ഇംഗ്ലീഷുക്കാർ അനന്നു് ആ മുറിയിൽ അവക്കുള്ളക്കാതെ രണ്ട് സുരീകരം മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ നമ്മുടെ കമാനായികയ്ക്കു് നിർബാധാരം സെപ്പരനിപ്പു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ട സ്ഥലസെസ്റ്റക്കുറ്റം ബോട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വഴിയിൽ യാതൊരു വിസ്തൃജിത്തം നേരിടാതെ ബോട്ട് വെളുപ്പാൻ അഞ്ചുനാഴികയുള്ള പ്പോൾ കയമാടി എന്ന കടവിലെത്തി. അപ്പോഴേ

കൂടം ചെന്നുകൊട്ടി സുവസുഷ്ഠൂയിൽനിന്നും ഉണ്ട് ന്തിങ്ങനും. അവരും വേഗം കടക്കിയിരുന്നാണെങ്കി തന്റെ സാമാന്യങ്ങൾ ഇരക്കി താഴെ വയ്ക്കിയും. നേരം വെള്ള തതിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ ഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കു തനിച്ചേയാതുചെയ്യുവാൻ അവരും മടിയും. അതിനാൽ കയറ്റാടിക്കില്ലെങ്കിൽ പാനമമന്ത്രിരത്തിൽ അവരും സുഭ്രംഖയം വരെ വിത്രുമെന്നും.

ബാലഭാസ്കരന്റെ ഇളംകതിങ്കരി ജാലക അഴിക്കുടുക്കി വിടവിൽകൂടി അകത്തു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ചെന്നുകൊട്ടി ഉന്നന്മാർ, തന്റെ സാമാന്യങ്ങളും ഏടുപ്പിയുകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു യാതുകായി.

ചെന്നുകക്കട്ടിയുടെ പിതാവു് മംഗലപുരത്തുകൊ
 രനായ ഒരു ശ്രദ്ധാന്തിരിയായിരുന്നു. ബാല്യത്തിൽ
 തന്നെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് അനുഭവാസ്തുക്കൾ വന്നേച്ചൻ.
 ഒരു ഗുാമണം തീർജ്ജുസപാമി ക്ഷേത്രത്തിലെ ചട്ട
 നമരപ്പുകാരനായ വൈകു അഞ്ചാവിയുടെ സേവകനാ
 യിന്ത്രി. അക്കാവലത്തു് വൈകു അഞ്ചാവിക്കു് വയസ്സ്
 അടച്ചതു കഴിഞ്ഞതിനും വൈപ്പുകാവലത്തു് പുണ്ണ്
 ആരോഗ്യവാഹനയിരുന്നു എന്നു ഗുാമണം ഷജ്ജി
 പുത്രികഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്ഷീണം ബാധിച്ചുതുടങ്ങി.
 വാല്മക്യം നിബിഡത്വാഖായ ദേഹസാം യന്നമേറിയ
 സ്വപ്നത്തിലും തുടന്റേപോകാൻ വൈകു അനുഭേദ
 അനവഭിച്ചിപ്പി. അതിനാൽ ദൈവകാരണസ്വത്താൽ
 തനിക്കു ലഭിച്ച പുതിയ സേവകനെക്കാണ്ടു് എന്നു
 പുത്രി നിബംഗിക്കാമെന്നു കരതി തന്റെശാലിയായ
 എന്നു വുലാമുാമണം യഞ്ചുനയുക്കതനായ ഏറ്റുപാനി
 രിയെ വേണ്ടപോലെ പ്രീണിപ്പിച്ചു. പുതിയോത്ത
 മൺ. ഇതായിരുന്നു എന്നുംകട്ടിയുടേപോങ്ങം
 പോറിയെ. പുതനിർവ്വിശ്വാശം സ്നേഹിച്ചു് വൈകുപ്പ്
 ടുക്ക വള്ളത്തി. പുതിയോത്തമൻ ക്രമേണ തന്നെറ ഓജാ
 ലിയിൽ പ്രവീണനായിത്തീൻ. കരച്ചുകാലം കഴി
 എത്തപ്പോൾ പുതിയോത്തമൻ ചടങ്ങമരപ്പു ജോലി
 യിൽ അപ്പറിതിയൻ ഏന്ന പുംതിയും സമ്പാദിച്ചു.
 വൈകു അഞ്ചാവി സ്വപ്നഹത്യിൽ പാത്രതു് വിശ്രമ
 എന്ന വരിച്ചു. എന്ന വയോധികൾ നിരോഗനായാ ഏ

ബൃത്തവ്യാമത്തെ വയസ്സിൽ കാലധനമാം പ്രാഹിക്കയും ചെയ്തു.

അം തുള്ളസപാമി ക്ഷേത്രത്തിലെ ചടങ്ങമരപ്പു ഭ്രാഹം പുരഖോത്തമൻ ഒപാററിക്കു തന്നെ പതി ഞ്ഞു. പോററിയുടെ ഇഷ്ടപത്തവ്യാമത്തെ വയസ്സിൽ ക്ഷേത്രത്തിനടക്കത്തും ചെവുകമംഗലം മുഹമ്മദിലെ കാത്ത്യാധനി അമു എന്ന പെൺകിടാവിനെ അദ്ദേ ഹം പരിഗ്രഹിച്ചു. ആ വിവാഹത്തിന്റെ ഫലമായി ചെവുകക്കട്ടിയെന്നും തുള്ളബോനും രണ്ടു സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടായി. പോററിക്കും മഹ്പത്തുചയസ്സായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് തുള്ളസപാമിക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു കീഴും ശാന്തി ഉഭ്രാഹം ലഭിച്ചു. അമ്പലപ്പുഴ ദേവസ്ഥാനത്തിലെ വലിയ വാസ്തുക്കളും മറ്റൊരു അട്ടപ്പുത്തും കയറിടന്നതിനും ഇരക്കന്നതിനും ഉറരറനായ ഈ പോററിയുടെ കായഖലം നിതരാം പ്രദയാജകിഭിഡിച്ചു. കുമേണ പോററി ദേവസ്ഥാനത്തിലും എല്ലാപേരുടെയും പ്രീതിക്കും പാത്രീഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്രൂട്ടത്തിൽ അവിടെത്തെ പാത്രം തേട്ടുകാരനായ കണ്ണച്ചാർ പോററിയുമായി വലിയ മഹത്താൽ എർപ്പുച്ചു. മല്ലപനമാരിൽ അന്ത്രസന്നായ ഈ നായങ്ങെ സംസർദ്ദം പോററിയേയും വഴിപിഴപ്പിച്ചു, കുമേണ ഈ സാധു ഗുംബാമണണൽ മല്ലപാനവും ശീലിച്ചു. വൈജ അയുന്നമായിട്ടും സാഹചര്യത്തിൽ ആർജിച്ചു സാരമായ ഒരു തുക പോററിയുടെ പാനാസക്തിനിമിത്തം നശിച്ചു. ഭർപ്പുതനായ ആ ഗുംബാമണണൽ കുമേണ അധിപതിക്കയും നിത്രവുത്തിക്കുപോലും നിവൃത്തി

യില്ലാതെ കള്ളപ്പട്ടകയും ചെയ്തു. “മല്ലപൻ” എന്ന് കല്പസിലിനേട്ടകയാൽ ദേവസ്ഥം അധികാരി കുറഞ്ഞ ഒപ്പാറിയുടെ ശാന്തി കുറുകയും അഭ്യർത്ഥി തെന്തെ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും പുന്നത്തീർക്കയും ചെയ്തു. പോറിയുടെ അപമാനം നിലച്ചുപിണ്ട. മല്ലപാ നാസക്കി വർണ്ണിച്ചവരുടെകയാൽ കാത്തുംനി സ്ഥാനം യടെ കയ്യുംബുവകയായ സാമാനങ്ങൾ ഓരോന്നായി ആ ഗ്രൂപ്പമന്നും വിറക്കുട്ടണി. ഏററത്താമസിയും തെ മഹത്തിലെ നിത്യാവധ്യത്തിനാൽ പാതയും ആദിയായ സാമാനങ്ങൾ, പോലും വിൽക്കപ്പെട്ടു

ഈക്കാലത്തു് ചെമ്പകക്കട്ടി ദേശവുന്നയുക്തയായി കാണികളുടെ നയനങ്ങൾക്കു് ആത്മനദാത്രിയായി വ ഇന്ന് വരികയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഭർവ്വത്തികരം എല്ലാം കണ്ണം കേട്ടും അകും എന്നു ആ പെൻകിട്ടാ വു് പിറുകേതിനിമിത്തം ധാത്രാനും മിഞ്ചാതെ ദി വസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടകയായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയിരി കൊ ദിയേറി ഉത്സവം ആരംഭിച്ചു. സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ആളുകൾ തെരുതെരെ ഉത്സവം കാ സ്ഥാനം വന്നാകുട്ടത്തിൽ ചേത്തലു എല്ലവൻംതോടുത്തു് കട്ടംബവത്തിലെ കാരണവന്നായ കണ്ണത്തുണ്ണിക്കത്താവി നീരും എക്കപ്പെടുന്ന ഭാഗമാദരനും കത്താവും തെ ദിവ സം ഉത്സവം കാസ്ഥാനും എത്തിയിരുന്നു. അംഗം എഴിം, ഉത്സവദിവസമായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ഉജ്ജി ഉത്സവച്ചടങ്ങിൽ സംഖ്യാക്കണ്ണായി പല മാനു നായം കയ്യുംബുസ്ഥേതം ദേവസ്ഥത്തിൽ സന്നിഹിത

രാഗിങന്. ക്ഷേത്രത്തിന് തെക്കുവരെത്തുള്ള മാളിക പുറത്തു് അനേകം മാന്യയുവതികൾ ചേർന്ന് ഉസുവം കണ്ണകൊണ്ടു് നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണവിഗഹം ആനപ്പുറത്തു് എഴുന്നാളിച്ചിട്ടു് തെക്കുവരെത്തുവന്നു് ഒരു മൺിക്രൂറോളം അവിടെ നിന്നു. സംഗീതവിഭാഗമാരായ നാഗസപരക്കാരുടെ പ്രധാന സാമ്രഥ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിൽ പ്രേക്ഷകനാർ ആനന്ദത്തുംബന്ധാരായി സംഗീതനീഡിനുവിത്തമാരായി നിൽക്കുയായിരുന്നു. യഞ്ചുനയക്കരായ ശ്രീപുജയ്യമാർ സമേരളിക്കുന്ന ഉസുവന്മാല ലഭിച്ചിൽ പ്രായത്തിനന്നസരിച്ചു ചേരേതാവികാരം നിമിത്തം ഇക്കുട്ടങ്ങൾ വീക്ഷണങ്ങൾ നമ്മിൽ ഇടയുക എന്നിളിച്ചതു് സഹജമാനപ്പോ. ശ്രീകൃഷ്ണവിഗഹം എഴുന്നാളിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുവന്ന ഗജവീരൻ്റെ മുഖിലായി ഒരു സംഘം യുവാക്കമാർ ദൈത്യരൂപമാവപ്പെട്ടുതാൻ പ്രേരിതമാരായി, മാളികമുകളിൽ കുടിയിരുന്ന യുവതീകളുടെ കൂറരെ കുടക്കുന്നുടെ നേരുവിക്കേഡപാം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അനന്തമഹായ കാമചാപലപ്പെട്ടുതാൽ പ്രക്ഷാലുനപ്പേക്കിലും നഞ്ചുടെ ദാമോദരൻകർത്താവു ഇരു യുവസംഘത്തിൽ അക്കദ്ദേപ്പുട്ടവാൻ ശുടയായി. മറ്റൊരു തയണമാരുടെ നേരുട്ടംഗങ്ങൾ ഉപരിലാഗത്തു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടുന്നതു കണ്ണപ്പോരുക്കരത്താവും ആകസ്മീകരായി മാളികമുകളിലേക്കുനേരുങ്ങുന്നു പ്രശ്നപ്പിച്ചു്. നമ്മുടെ കമാനായകൾ നേരുങ്ങുന്നു ആലുമായി പതിച്ചതു് ചെന്നുകക്കട്ടിയുടെ മുഖമലബന്തിൽ ആയിരുന്നു. ആ വദന

മുംബന്തിൽ വിലഗമായിത്തീൻ സ്പന്ദനങ്ങളെ
പ്രതീസംഹരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കമാനായകൾ ഒ
കതനായില്ല. എഴുന്നള്ളത്തു അവിടെ നിന്നും നീങ്ങി
യിട്ടും ഭാമോദരൻകത്താവു തന്റെ നില മററിയി
ല്ല സ്പന്ദനയെത്തെ പരവഗമാക്കിച്ചേയ്യും, ആ വി
സ്പന്ദനമുന്നി ആത്മനാറിവാനുള്ള ഉർക്കണ്ണയാൽ
ചന്ദ്രവല്ലേയനായി അങ്കേഷം ഒരേനിലയിൽ നിന്ന്.

അനുഭവത്തെ രാത്രിയിലെ ഉത്സവച്ചടങ്കൾ എല്ലാം അവസാനിച്ചു് കാഴ്ചകാർ അവരവരുടെ ഗ്രഹ
ഔദ്ധീജിക്കുകൾ യാത്രയായിത്തുടങ്കാം. മാളികപ്പുറത്തു
നിന്നും സ്കൂളികൾ എല്ലാവരും താഴ്ത്തിരഞ്ഞാം ച
ല വഴിയായി അവരവരുടെ ഗ്രഹഔദ്ധീജിക്കുകൾ തിരി
ച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിനു നേരകിഴക്കുവരം സ്ഥിതിചെ
യുന്ന ആമയിടമറിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി എതാനും സ്കൂൾ
കൾ നടക്കാണ്ട്. അക്രോട്ടത്തിൽ ചെന്നുക്കുട്ടിയും
അവളുടെ മാതാവായ കാത്ത്യാധനിഭാമയും ഉണ്ടാ
യിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തു അറിഞ്ഞെ പാഠഭാരതൻകു
ത്താവു് ഒപ്പേനും അവരെ പിറുടന്ന്. ക്ഷേത്രത്തി
നു കിഴക്കുവരണ്ടുള്ള തോട്ടിലെ പാലം കടന്ന സ്കൂൾ
നങ്ങൾ കിഴക്കേണ്ട നടനു വഴിയിൽ അവിടവിടെയാ
ണി തിരിച്ചതു് തങ്ങൾപ്രത്യേകിക്കുന്ന ഗ്രഹഔദ്ധീജികൾ പ്ര
ഹേശിച്ചു. ഇപ്പുകാരം അയച്ചപ്പേരും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ആ, സ്കൂൾസംഘത്തിലെ ആളുകൾ ക്രൂഡമണി കരണ്ടു
കുറാത്തു് ഒട്ടവിൽ കാത്ത്യാധനിഭാമയും ചെന്നു
കുട്ടിയും മാത്രം ശേഷിച്ചു. അവരുടെ ഗ്രഹം കുറച്ചു
കുടി കിഴക്കു മാറി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. കുടക്കണ്ണാ
വരും പിരിഞ്ഞു എന്ന കണ്ണപ്പോൾ അമ്മയും മകളും

ശിശ്രൂഗതിയിൽ നടന്നതുടങ്ങി. ഭാമോദരൻകർത്താവു മിണ്ണാതെ അവരെ പിറ്റുടൻ. നിഞ്ഞാവെള്ളയീലെ ഏകാന്തതയാൽ ചക്കിതയായ ചെമ്പകക്കട്ടി യദ്ദേശ്യ താം പുറകിലേക്ക് തിരിത്തുനോക്കിയപ്പോൾ തണ്ണെല്ലു തുടന്ന് വയനാ രോളിനെ കണ്ട് വിവരം അമ്മയെ യരിപ്പിച്ചു. തന്നെടക്കാരിയായ കാർത്ത്യാധനിയ്യമു മകളാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ സമലതേക്ക് നോക്കിയ ഫ്ലാറി ഒരു യുവാവാൺ തണ്ണെല്ലു പിറ്റുടൻ വയനാ തന്നെ കണ്ട്. ആർപ്പ ആരുരെന്നാറിയാനുള്ള. ജിജണ്ണാസ യും ആ അമ്മയുടെ ഉള്ളിൽ ഉളിച്ചു. അവർ വഴി യിൽ നിലകൊണ്ട്. കർത്താവു് അച്ചിരേന്ന അവരെ സമീപിച്ചു. കാർത്ത്യാധനിയ്യമു ഇങ്ങനെ ചേപാ ക്കും ചെയ്തു.

“നിങ്ങൾ ആരുരാണോ”, എങ്ങോട്ട് പോകുന്നോ.”

ഭാമോ:—തൊൻ ഉത്സവം കാണ്ണാൻ വന്ന ഒരു വിജേഷിയാണോ. ചേർത്തലവാണോ വീടു്.

കാത്ത്യാ:—ചേർത്തല ഏതു വീടാണോ”

ഭാമോ:—എലു ബന്ധോട്ടിന്നു് എന്നാണോ വീടുപോതു്.

കാത്ത്യാ:—അതു് കണ്ണുണ്ണിക്കത്താവഭേദമത്തി കുറ വീടുപ്പേ. ആ വീടു് അറിയാത്തവർ ആരു മില്ലോപ്പാ.

ഭാമോ:—തൊൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനാണോ. ഭാമോദരൻകർത്താവു് എന്നാണോ പോതു്. കൈമാടി സത്രഞ്ഞിയപോയി ഉറങ്ങാമെന്നോ കയതി ഇങ്ങോട്ടു് തിരിച്ചതാണോ.

കാത്ത്യാ:—ഉത്സവം കാണ്ണാൻ വന്നതായിരിക്കും അങ്ങു്?

ഒമ്മോ:-ശരദേ.

കാത്ത്യാ:-കയമാടി സതു ഞിലേക്കു്, ഇവിടെനി നം അരനാഴിക്കുമെൽ ദ്രോ നടക്കുന്നുണ്ടോ. വി ഭരായം ഇല്ലെങ്കിൽ ചുന്നു എളുപ്പിയവേന്തിൽ വി ശ്രമിക്കാം. ഒരു മാനുപ്പേഡം എന്ന കേട്ടതുകൊ ണ്ടു് ക്കണ്ണിച്ചതാണു് പിന്നു എല്ലാം അവച്ച തന്ത ഇല്ലോ.

തീരുമായ റീജൂതപ്പത്താൽ നിരന്തരം പീ ഡിതനായി തുഷാത്തനായി അംബുംഖാലവെന്ത ലക്ഷ്യമാക്കി ആകുന്നും ചെയ്യുകൊണ്ടു് അമരന ചാതകത്തിനു് ഉത്താളമായ വഷ്ടാപാതം കെ, ണ്ടു് ഉത്തുംതമാകുന്ന അമിതാനും നമ്മുടെ കമാനാ യക്കൻറെ ഏഴുവേദിക്കിൽ തുഞ്ഞുചെയ്യു. അദ്ദേ ഹം ഉഴുപ്പുതോട്ടുട്ടിശുക്കിലും ആ വികാരത്തെ സ്ഥാപിക്കാതെ ഇങ്ങനെ പറത്തു.

“അമ്മയുടെ ഈ കാഞ്ഞുത്തിനു് വളരെ വ നും. ധാരതായ പരിചയവും ഇല്ലാത്തവരാടു്, അതേക്കിച്ചു് സുരീക്കളാടു്, അവയുടെ ഗുഹത്തിൽ രാത്രികാലത്തു് വിത്രമസ്ഥാനം അഞ്ചലിക്കണ്ണുമെ നു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു് അംഗചിത്തമായിരിക്കും എ നു് കയതിയാണു് എന്നു് അരാനിനു് ദൈം പ്പെടാ ഞത്തു് എത്തായാലും അമ്മയുടെ കുപാദിത്തളമായ ഈ ശഭായ്യും ചുന്നു ദൈം പ്പെടാ ഞത്തു് അമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു് വരുന്നു.”

കാത്ത്യാ:-വളരെ സദേന്താഷ്ടം. തെങ്ങളുടെ എളുപ്പ ദേവന്തിലിലുള്ള ശേഖുപകർണ്ണണംകൊണ്ടു് തു

പീപ്പട്ടണമെന്ന് കാലേക്രട്ടി അഴപക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഭാഗമാ:-എൻറെ അപ്പുന്ന് ധാരാളം പണം ഉണ്ടനുവച്ചിട്ടും തോൻ അനാവസ്യമായ ആധിക്യംബുദ്ധിയിൽത്തെ നയിക്കുന്ന ദൈവന്മൂർ. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തേന്താതാണു് തോന്നം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു് അതുകൊണ്ടു് അധിക വിചാരിക്കുന്നും ലെ എഴുപട്ടമെത്തയിലും മറുമല്ല എൻറെ ഉറക്കം. ഒരു പായും തചയിണ്ണയും മാത്രം തന്നാൽ എനിക്ക് വലിയ തുഷ്ടിയായി.

കാത്തൃാ:-“അതിനു് വലിയ വിശമമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ തങ്ങളുംകൊന്നിച്ചു് പോരിക.”

ഭാഗമാഡരൻകത്താവു് നിറ്റുബുന്നുകായി സ്കീക്കു അനുഗമിച്ചു. എക്കുദേശം കാൽനാഴികുട്ടിരം കുട്ടി നടന്നപ്പോൾ അമ്മയും മകളിം ഒത്താട്ടിൽ ഉള്ള ഒരു മഹിപ്പാവത്തിൽക്കൂടി തോക്കാട്ടു് തിരിത്തുനടന്നു. തോടക്കാനു് ഒരു വിളിപ്പുട്ടവഴി ചെന്നപ്പോൾ ഒരു കൊട്ടിയാവലം കാണബ്പുട്ടു. അതായിരുന്നു ചെവകമംഗലം ഗ്രഹത്തിൻറെ പുന്തുപാരം. കാത്തൃായനി അമ്മയും കുട്ടിം അകരുതുകന്നു പടിവാതിലാച്ചു. ആ വളപ്പിനുള്ളിൽ രണ്ട് പ്രധാന കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലെവാനു് തായ്‌വീടിം മറേറുതു് കിഴക്കതു് എന്നു് വിളിക്കപ്പെട്ടു അതിമി മന്തിരവും ആ ഉറിയന്നു. തായ്‌കെട്ടിടത്തിൻറെ തുള്ളത്തിൽ ഒരു ദീപം പ്രകാശിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. തുള്ളത്തിൽ കിടന്നകട്ടിലിൽ രണ്ടു നിലുച്ചെയ്യുന്നായി

അനു. കാത്തൃാധനി അമ്മയും മറ്റും അക്കത്ത് കിട്ടുന്ന വാതിലടയ്ക്കന ശ്രദ്ധയിൽ കേട്ട് അദ്ദേഹം ഈ അഭിനൈ ചോദിച്ചു.

“എൻ അത് കാത്തൃാധനിയാ, ചെമ്പകക്കട്ടീ, മകളേ അമ്പലത്തിൽ, കാഴ്ചയെല്ലാം തീണ്ടാ?”

ചെമ്പകഃ—“തീന്. അപ്പോ.”

അതുവരെ ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ മുഖത്തു നിന്നും യാത്താങ്ക ശ്രദ്ധവും എറപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പിതാവിന്റെ ചോല്ലത്തിന് ആ പെൺകിടാവു് മറചടി പറ ഞങ്ങളുടൊള്ളാണോ അവളുടെ സ്വന്തത്തിന്റെ മധുരി മാതിരയും കർത്താവിന് ബോല്ലുമായതു്. ആ മുള്ളത്തുനിന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്ന അല്ലെന്നരം നിന്നിട്ടുത്ത എന്ന നിന്നപോയി. അമ്മയും മകളും നോരു ഗ്രഹ തതിന്റെ തള്ളത്തിൽ കടന്ന. കർത്താവു് ഇററത്തുത എന്ന അല്ലെന്നരം സംശയിച്ചു് നിന്നു.

കാത്തൃാധനിഅമ്മ ഇതുകണ്ടു് ഇങ്ങിനെ ചുറ്റെതു.

“ഇററത്തു് നിന്നുള്ളതെത്തെന്തു്? ഇങ്കു കുറിക്കണം. ഇം കിടക്കുന്നതു്, ഇവളുടെ അപ്പുന്നാണോ” അദ്ദേഹവുമായി പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടു്?”

“കാത്തൃാധനി, ആരത്തു്, നിക്കുളാട്ടക്കടി വന്നിരിക്കുന്നതു്” എന്നു് പുഞ്ചേഷാത്തമന്നപോറി ചോദിച്ചു.

“അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ പ്രഭിവാണോ”, ചേത്ത് ലെ, എലവൻഉത്താട്ടതു് കണ്ണുണ്ണിക്കർത്താവദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനാണോ.”

പുതശാ:-ഓ, കണ്ണതുണ്ണിക്കത്താവദ്ദേഹത്തിനെ
ശരിയാത്തവർ ആരെകിലുമുണ്ടോ. അംഗീകാരം ചൊ
രിച്ച ഗ്രഹസ്ഥന്മേ?

(എഴുന്നറവനിനു് വിനീതനായി തൊഴ്ത്തു
കൊണ്ടു്) “വരണം, ഇരിക്കണം, അങ്ങതെന്തു”

ഈ ക്ഷണത്താൽ പ്രസന്നനായ ആ പ്രഭുയു
വാദു്, തള്ളത്തിൽ കയറി, അവിടെ വിരിച്ചിരുന്ന
പായിൽ ഇരിപ്പുന്നുച്ചു. ഇതിനിടയിൽ എഴു തി
രിയിട്ട് വലിയ നിലവിലുക്കു് അവിടെ കത്തിച്ചു
കൊണ്ടു് വരികയാൽ തള്ളം ആകെ പ്രകാശപ്പേശവ
മായി പ്രശ്നാഭിച്ചു. ചെമ്പകക്കട്ടി, ഭാമോദരൻകു
ത്താവിനെ, ശരിയായിക്കണംതു് അപ്പോളായിരുന്നു.
ആ തങ്ങാൻറെ അനീതരസാധാരണമായ ലാവ
സ്വവിശ്വാഷംകണ്ടു് അവളുടെ മനം മയ്യാണി, അപ്പി
നേരംതെക്കു്, ആ ചെണ്ണക്കിടാവു്, ചുമങ്ങചാരിനില
കൊണ്ടു്. എത്തല്ലാംവിധനതിലുള്ള ചിന്താപരമ്പ
രകളാണു്, അപ്പോൾ ആ തങ്ങായിരുടെ ഏഡയും
സത്തിൽകൂടി മിനാൽവേഗത്തിൽ തരണം ചെയ്യുതു്
എന്നു് വണ്ണിക്കു അശക്കു. അവൾ പരവര്ഷാ
യി ഉള്ളിൽ ഗോപനം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ആ
ഗാവേഗതോടുകൂടി അമ്മയോടു്, ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു:

“അമെ അംഗീകാരത്തിനു് വിശ്വസണായിരിക്കും.
അത്താഴത്തിനു് എന്താണു് വേണ്ടതെന്നു് ചോഡി
ചുണ്ടല്ലോ?”

കാത്രുഃ:-ഓ, ശരിയാണതു് അവിടെതെക്കു്,
രാത്രിയിൽ ഉണ്ണംബോ, അപ്പു, പലഹാരവും കാ

പ്രിയം ആണോ? എത്തുവേണമെങ്കിലും ഇവിടെ തന്മാക്കാൻ വിഷമമില്ല.

ഭാഗം കുറ്റാവിനു് പലിയ വിശദപ്പാനും ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നേരഞ്ഞതനെന്ന അന്താഴവും കഴിച്ചിരുന്നു. എക്കിലും വെന്നുക്കൂട്ടി വിശദിത്തമെന്നാൽ സത്യം അദ്ദേഹത്തെക്കാണ്ടു് ഈ അനു മരപടി പറയിച്ചു.

“തോൻ രാത്രിയിൽ സാധാരണയായി ഉണ്ടു കഴിക്കാറില്ല. കാപ്പിയും പലഹാരവും ആണോ കഴിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കും എന്നീക്കു വേണ്ടി ആദ്യത്തെ തയ്യാറാക്കണമെന്നില്ല ഇവിടെ ഉള്ളതു് എന്തെങ്കിലും തോൻ കഴിച്ചുകൊള്ളാം.”

പുഞ്ചേഷാത്ത:- ഇവിടെ കാപ്പിയും പലഹാരവും ഉണ്ടാക്കി വച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇനി അവിട്ടനു് അതു് കഴിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി. മകളേ, അദ്ദേഹത്തിനു് കാപ്പി കൊടുക്കും

വെന്നുക്കൂട്ടി, ബലപ്പെട്ടുപോയി, കുറ്റാവിനു് കാലം മുഖവും ശ്രൂഢമാക്കാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു കൊടുത്തിട്ടു്, അദ്ദേഹത്തിനു് ഇരിക്കാൻ പായ്യും വിരിച്ചു, അതിനുശേഷം കാപ്പിയും പലഹാരവും വിളിപ്പി.

കുറ്റാവു് ആനുഭവിതനായി ആഹാരം കഴിച്ചുംശം, തിരിയേവനു് പോറിയുടെ സമീപത്തു് ഇരിപ്പായി. ഉടനേ ചോറി, അദ്ദേഹം തോടു് ഇജക്കിനെ പറത്തു.

“രാത്രി അസ്ഥിമാവി, അവിടേതുകു് ഉം

അംഗൾ നേരമായിരിക്കും. കിഴക്കത്തിൽ കിടക്കു വിരി ആട്ടിഞ്ഞ്. ഒപ്പായികിടന്നരങ്ങണം. ഇനി കാല ഫേത കാണാം.”

അമേരിക്കൻ കത്താവു് മനസ്സില്ലാമനസ്സാട്ട അവിടനിന്നും എഴുന്നേറുു് കിഴക്കത്തു് എന്നവീളി ക്രൈസ്തവനാ കെട്ടിടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ അ ഭേദമാത്രിക്കുന്ന സുഖനില്ക്കുു് വേണ്ടിയുണ്ടു ശരായും കരണാങ്ങും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അങ്ങേലും ശരായും അഭ്യംപ്രാപിച്ചു് സ്പർശ്ചത്തിൽ നിമശനായി. ആ യുവാവു് സ്പർശനം കണ്ടതു് ചെന്നുകക്കട്ടിയെ ആയിരുന്നു.

നേരം വെളിത്തു് അധികംപുലന്നിട്ടും കത്താവു്, ഉറക്കും ഉണ്ണു് എഴുന്നേറില്ല. ഇതിനു് കാരണമെന്തെനു് അറിവാനായി പുരജോതമൻ പോറി കിഴക്കത്തിലേക്കു് കടന്ന. കത്താവിക്കുന്ന ശയനസ്ഥലരംഗത്തു് നോക്കിയപ്പോൾ, അങ്ങോഹം അസ്പസ്മനായി കിടക്കുന്നതുകണ്ടു് അതിനു് കാരണമെന്തെനു് അരങ്ങേപ്പിച്ചു്.

“നന്മില്ല. ഒരു ചെറിയ വാഹനംവും കരുച്ചുവെളിക്കും കൊണ്ടു തങ്ങവിക്കണം.” എന്ന കത്താവു പറഞ്ഞു.

പുരജോതമൻപോരി ഇന്ന വിവരം കാർത്ത്യാ ഹനിഞ്ചുമായ അറിയിച്ചു. ആ സ്നേഹിതനു ന പരിഞ്ചെമിച്ചു എക്കിലും ചെന്നുകക്കട്ടിയെ കൊണ്ടു് ചുട്ടവെളിക്കും. ഏടപ്പും അവർ കർത്താവിനെ സമീപിച്ചു.

വാസ്തവത്തിൽ ദാമോദരൻകർത്താവിന് യാതൊ
ങ സുവക്ഷേച്ഛമണ്ഡായിരുന്നില്ല. ഒരു ചെറിയ വയ
റൂഡേവഡന് എന്ന പറമ്പത്തു് ഒരു വലീയ കുളം മാ
രിയുണ്ട്. ചെമ്പകക്കട്ടിയെ പിരിഞ്ഞു ഫോകാറം കുളം
വെമനസ്യംനിമിത്തം ആംബുനൈയെക്കില്ലും കുളം ദിവ
സംകൃടി അവിടെ കഴിച്ചു കുട്ടവാൻ ആയിരുന്ന് ഇത്
കുളവില്ല പ്രശ്നാഗ്രിച്ചുതു് കാർത്ത്യാധനിയമുണ്ട് അവി
ടെ നിന്നും പിരിഞ്ഞു ഫോയഡപ്പാർ, ചെമ്പകക്കട്ടി
ലജ്ജാവിന്നുവെദ്ദെന്നായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപ
ആ നിൽക്കുയാക്കിയുണ്ട്. അപരിചിതനായ ഒരു യു
വാവിനോട് എന്നാണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ശക്തി
നിന്ന് ആ സുഖരിയുടെ മുഖത്തും കുത്താവു അ
തിലിനനായി നോക്കിയിരുന്നു. ആ നോട്ടത്തിൽ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ എദ്ദോന്നുംഭാഗത്തിൽ ഗ്രാഫനം
ചെയ്തിരുന്ന വികാരസഹസ്രാംഖ പ്രസ്താവനാകും
ണ്ണം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഉള്ളിൽ തിങ്കിവിങ്കിനിനിങ്ങ
നാ വികാരപരമ്പര മുലംഭേദിച്ചു് അതുകൂടുതലും
ബഹിർഭാഗത്തെക്കു പ്രവഹിച്ചു. കുത്താവിന്റെ അ
പ്രതീക്ഷിതമായ ഇത് പാരവശ്യം ചെമ്പകക്കട്ടിയു
ടെ അന്തനാഡിയെ തള്ളം. രാവളിടെ സംയർ
നശക്തി നിന്നേഴും ക്ഷയിച്ചു. അവഡി താനറിയാ
തെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തു് ഉപവിഷ്ട
യായി ഇങ്ങനെ ഫോട്ടിച്ചു.

“അവിട്ടനാന്തിനാണ് പറയും ഡിട്ട ഇങ്ങനെ
കരയുന്നതു്?”

ഡാമോ—ചാമരണ—ഇങ്ങനെ സംഭവാധന ചെയ്യുന്ന

തിൽ പരിഖിക്കുന്നതെന്ന് എൻ്റെ ഏദയെബെന്നും വെതി അറിയുന്നില്ല. ലോകത്തിൽ ഒരു മനഷ്യർ നും സുവജീവിതത്തിനു വേണ്ട സകല ഉപകരണങ്ങൾ തികച്ചും ഇവന്നു ഇന്നാലും രാത്രി മുതൽ ജീവിതം വെള്ളം ഒരു ഭാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ കാമിത്തം സാധിക്കുമോ എന്നുള്ള ശക്തി എന്നും ജീവിത നിരാഗനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നാണ് അതുകൊണ്ടു തന്നെ എൻ്റെ പെട്ടുപാടും അസ്സുപ്രായമായിപ്പോയി.

ചെവു:- അവിടത്തെയ്ക്കു ശ്രദ്ധാണും ഇതുമാത്രം പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു കാമിത്തം.

മാമോ:- അതും ഇന്തി വിശ്വേഷിച്ചും ചോദിക്കണമോ? ഇന്നാലും രാത്രി ക്ഷേത്രത്തിൽവച്ചും വെതിയുടെ മുഖം കണ്ണത്രുത്തൽ ഞാൻ പരാധീനനായിത്തീർന്നു. ഇന്തി ഒരു നിമിഷനേരം പോലും ആ മുഖം കാണാതെ ഇരിക്കുക സാദ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടും ഒരു എൻ്റെ പരീക്ഷിക്കുന്നതും. വെതിയെ വിച്ച പോകാൻ ശ്രദ്ധിക്ക ശക്തിയുമില്ല.

ചെവു:- അവിടാതെ ഇരു മക്കടമുള്ളി എന്നും ഒരു ധർമ്മസ്ഥാനത്തിൽ ചാടിച്ചിരിക്കുന്നു. എതാനുണ്ടാണു ചെയ്യേണ്ടതും അവിട്ടുന്ന ഒരു മഹാക്ഷേത്രം കൂടിനന്നമായ ഒരു യുവാവും. എതാനും കലമായാത്മിയും ഇല്ലാത്ത ഒരു പാവപ്പെട്ട പെണ്ണും. നാം തമ്മിൽ ഉള്ള ചെർച്ച എത്തുമാത്രം വിഷമമേറിയതാണെന്നും അവിട്ടുന്ന തന്നെ നീനാലോചിച്ചും നീ കണ്ണം. എതാൻ ദരിഉക്കടംബുത്തിൽ ജനിച്ചവളാം സൗക്ഷ്യിലും എൻ്റെ അഭിമാനം എത്ര കുലാം ശനയുടെതിനേക്കാളും കുട്ടം കുറവല്ല. അതേ,

ആ അല്ല മാനന്തവാൻ പ്രാണനിർവ്വിശ്വാസം പറി
പാലിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭാഗമാ:-ഭവതിയുടെ അഭിമാനത്തിന് അല്ലോ
പോലും ക്ഷതം തട്ടാതെ തന്നു നാം തമിലുജ്ജീവി
സ്യം നിർവ്വഹിക്കാമെന്ന എനിക്കു നബ്ദ ഉറപ്പുണ്ട്.
ഭവതിയെ കല്പാണം കഴിക്കുന്നതിന് എൻ്റെ അ
ഷ്ടേന്ന് എന്നു അനുവദിക്കയീല്ല എന്നതു ഭവതി
സുവിപ്പിക്കുന്നതു് അതു പരമാത്മാന്നേന്നു് എന്ന
നാം സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആരക്കെടുക്കും ഇംഗ്ലിഷ്
തതിനു വഴിപ്പേടുത്തുന്നതു തന്നു ഇതു വിവാഹം നിറവേ
ററാൻ താൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. അഷ്ടേന്ന് സമ്മതി
ചുണ്ടുകുറിച്ച് എനിക്കു് അഷ്ടേന്നം അങ്ങുഹത്തിന്റെ
സ്വന്തം ആവശ്യമില്ല. ഇതെല്ലാം താൻ ഉപേക്ഷി
ക്കാൻ തിരിച്ചുപെട്ടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഭവതി എൻ്റെ
അപേക്ഷയെ സ്പീകരിക്കുമോ എന്നറിയണം.

ഉന്നതകട്ടംബജാതനം പ്രഭിവും മഹാധനികനം
സുഖരനം മാന്യരനം ആയ ഒരു യുവാവു് ഒരു പാ
വപ്പേട്ട പെൺനെ ഭാഞ്ചാവദവിയിൽ സ്പീകരി
പ്പാൻ സന്നദ്ധനാക്കുമോ എന്നാജ്ഞ ശക്തയായിരുന്നു
ചെന്നുക്കുട്ടിയുടെ ഏദൈത്തെ വിഷമില്ലോ കൊ
ണ്ണിരുന്നതു് വെറും താല്ലൂക്കാലികമായി മുന്തിരമായു
ഇരു രണ്ടിലാം സാധിപ്പാൻ വേണ്ടി മാത്രം ആ
പ്രഭത്തുന്നും തന്നു സമീപിച്ചതാണെന്നു ആ
പേണ്ടുകിടാവു തെററില്ലരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ
ചരിത്രാലുവൈദ്യനായ ആ യുവാവിന്റെ കളക്കഹി
നമായ വചനങ്ങൾ അവരെ നിതരാം ദേയത്രിയാ
ക്കാം. അവർ ഇങ്ങനെ ചരാത്രതു.

“തൊൻ പാവമാണ്. അപ്പുനും അമ്മക്കം എ കാവലംബും തൊനാശണമുള്ളതും അവിട്ടും വിസുമരിക്കുന്നതും. എൻ്റെ നാമനായി അവിട്ടത്തെ ലഭിക്കുന്നതും എനിക്കെ ആര്യിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ഭാഗമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഭാന്ധമായ നിലയിൽ എന്ന ഭാഞ്ചയാക്കാമെന്നും അവിട്ടും വാക്കുത്തന്നെ പക്ഷം എനിക്കെ അതു ചുന്നുസമതം തന്നെ.”

ഭാമോ:-എൻ്റെ ധർമ്മപതിയെന്ന നിലയിൽ തൊൻ വേതിയെ സ്പീകരിച്ചുകൊള്ളാം. അപ്പു എൻ്റെയും മറ്റും അനവാദത്തെ വേതി കാംക്ഷിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ആവശ്യമേ ഇല്ല. വേതി എന്നോടൊന്നില്ലോ ആലപ്പുഴക്കും പോരാനും. അവിടെ മല്ലക്കൽ എൻ്റെ വകയായി ഒരു ബെംഗ്രാവുണ്ടോ നമ്മക്കും അതിൽ പാക്കാം.

ചെന്ദാ:-അവിടത്തെ എത്തിലാഡത്തിനും വഴി പ്രേടവാൻ തൊൻ സന്നാലധ്യാണും മരണം വരെ എന്നു അവിടത്തെ സഹയമ്മിന്നിയായി വച്ചുകൊള്ളണമെന്ന നാതുനെ എനിക്കെ അപേക്ഷയുള്ളതും.

ഭാമോ.-എന്നാൽ വേതിയുടെ അപ്പു എൻ്റെയും അമ്മയുടെയും അനവാദം വാഞ്ഛക. നമ്മുടെ വിവാഹം ശ്രീകൃഷ്ണസപാമിസന്നിധാനത്തിൽ വച്ചു തന്നെ പരസ്യമായി നടത്തിക്കൈയാം. തീരമുന്പായി വച്ചു തന്നെ വേതിയുടെ കണ്ണത്തിൽ തൊൻ മാല അർപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ. ഇതെല്ലാം വേതിയുടെ വിശ്രദാസത്തിനു വേണ്ടി തൊൻ ചെയ്യുന്നതാണോ. അപ്പുനും അറിയുന്നതാൽ കോച്ചിക്കായും സക്കപ്പേട്ടുകായും ചെയ്യുമെങ്കി

ഈ ഭവതിക്ക വേഗത്തി അതു ഞാൻ ഗസ്സുമാക്കന്നില്ല. വിവാഹത്തിന് യാതൊരു ശ്രദ്ധയംബരം ആവശ്യമില്ല. ദേവതസന്നിധിയിൽ വച്ചു തന്നെ അതു നടക്കുകയും വേഗം. വിവാഹത്തിന് ഒവഗംതു് ഒരു ക്ലിക്കാർഡാണ് അപ്പുനോട്ടം അമ്മയോട്ടം വേണ്ട എർപ്പുടാട്ട ചെയ്യുകൊണ്ടുക.

അപ്പുലുഡിയായ ആ പ്രളതങ്ങൾക്കു തുറവി യച്ചിട്ടു വാക്കുകൾ കേട്ടു് ആ പെൺകീടാവു് അതു യികം സന്തുഷ്ടയായി. ഭേഗം അവരും പിതാവി കുറ സമീപത്താണോരു് അമ്മയുടെ സന്നിധിയിൽ വച്ചു് വിവാഹകാര്യം പ്രസ്താവിച്ചു. അവർ മുവാ അം തമ്മിൽ വളരെനേരത്തെ ചർച്ചക്കുഴച്ചും അ ട്രിഡിവസം പ്രഭാതത്തിലും മുമ്പുള്ളത്തായിരുന്നു നേരം വിവാഹം നടത്തുവാൻ തീർച്ചയുപ്പെട്ടതാണി. നാ യർ വിവാഹനിയമം അനുസരിച്ചുള്ളൂ ഫാറം പൂ ത്രിയാക്കി എർപ്പുട്ടിക്കേണ്ട കാര്യത്തിനു് ഓമ്പലപ്പു ഷ പാർപ്പതുകാരമായി കത്താവു് വേഗം ആലോച നയുംനടത്തി ചുങ്കക്കിപ്പുറന്നതാൽ നിശ്ചിതമായ മുമ്പുള്ളത്തായിരുന്നു ക്ഷേത്രത്തിലെ പുജകനും ആടയെയും മറ്റു ശ്രൂവമാനയെയും ആരാധനയും സന്നഹിതരാം അംഗങ്കം ഭക്തജനങ്ങളുടെയും സാന്നിഡ്യത്തിൽ ചെന്നുകൂട്ടിയും ഭാദ്മാദരൻ കത്താവും പരസ്യരം മാലും അപ്പുട്ടിച്ചു് മന്ത്രികളായിരുന്നീർ.

ഭാദ്മാദരൻ കത്താവു് സപ്രതിജ്ജനജ്ഞാദേശിയും, ചെന്നുകൂട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ കുന്നതുള്ളി കത്താവു് മുതൽപ്പേരുടെയും, അറിഞ്ഞാ സമ്മതമോ

കൂടാതെ ഇത്വിയം ഒരു വിവാഹം നടത്തിയതിൽ വായനക്കാർ അത്തുല്പ്പന്നമായിരിക്കും. എന്നാൽ തല്ലാലും ഒരു പരിതസ്മിതിയിൽ ഇത് വിവാഹം നിൽക്കുകയാണ് രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട് പ്രധാനമായി പറയാനീള്ളു. ഒന്നാമതു് ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെമേൽ ഭാഗമാഡരൻ കത്താവിന്നണ്ണായ അന്യാദശഭായ അഭിനിവേശം, രണ്ടാമതു് ആത്മാഭിമാനത്തിന് ഹാനിക്രിയാതെ സർവ്വമാ ദോഗ്രനായ ഒരു വരെന ലഭിക്കവാനീള്ളു ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ ദ്രോവുതം. സാമ്പാദികപദ്ധതിയിൽ സ്വപ്നംബുത്തിൽനിന്നും എത്ര യോഗ അക്കലെമാത്രം നില്ക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളൂ ഒരു വംശത്തിലെ സന്താനത്തെ—അവർ അനിന്നരവനിനാസാധാരണമായ അംഗവാവസ്ഥയുടെയും അന്തരുഹിതയും—പരിശയിക്കാൻ സ്വപ്നിതാവിശ്വാസി അനുമതി ദർക്കല്ലും ലഭിക്കേണ്ടുണ്ട് തനിക്കു് നിശ്ചയമെന്നായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവുകൂടാതെതന്നെ ഇത് വിവാഹം നടത്തുവാൻ ഭാഗമാഡൻ കർത്താവു് അത്യുധികം ഉൽക്കൾ പ്രഥക്കിയിച്ചു. അക്കാരണത്താൽതന്നെ നിയമസാധ്യവായ ഒരു വിവാഹത്താൽ താൻ ബല്ലക്കായിത്തീരണം എന്നുള്ള ആനുഗ്രഹം ഏവു കക്കട്ടിക്കും ഉണ്ടായതായിരുന്നു. കിംഗ്ബഹ്രൂനാ ആ യുവമിട്ടുന്നതിന്റെ ആനുഗ്രഹിക്കാനും പ്രതിബന്ധിക്കാനും വിവാഹം കഴിഞ്ഞതു്, ആയംബുരഹിനമെങ്കിലും വിഭവങ്ങൾക്കായ, ഒരു വിജ്ഞാം ചെമ്പകമം ഗലത്തുവച്ചു് അംതിമികരംക്കു് നംകുപ്പുക്ക്. അന്നു

വിവാഹം കഴിഞ്ഞതു്, ആയംബുരഹിനമെങ്കിലും വിഭവങ്ങൾക്കായ, ഒരു വിജ്ഞാം ചെമ്പകമം ഗലത്തുവച്ചു് അംതിമികരംക്കു് നംകുപ്പുക്ക്. അന്നു

തന്നെ നവദാതിമാർ ആലപ്പുഴയ്ക്ക് പാർപ്പിച്ചും മാറി. മലുകൾ ക്ഷേത്രത്തിനും സമീപം നമിതി ചെയ്യിരുന്ന ഒരു രണ്ടുനിലമാളികയിലായിരുന്നു ദാ മോഡരൻ കത്താവിശ്വനും താമസം. ഈ കെട്ടിടം സ്വപ്പനയ്ക്കും വാസത്തിനായി കണ്ണൂർമ്മിക്കത്താവും പണിയിച്ചു കൊടുത്തതായിരുന്നു. പ്രത്യേകിട്ടം പണിയിച്ചു കൊടുത്തതായിരുന്നു. അതു മുകളിൽ ഒരു കത്താവും നംബാവധിയും ആലപ്പുഴക്കും മാറിപ്പൂർത്തിയും ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വപ്പനയ്ക്കും വിവാഹകാര്യത്തിനും സംബന്ധിച്ചും കണ്ണൂർമ്മിക്കത്താവിനും അറിവുകിട്ടി. വിദ്യാരം ഭയാഗ്രീവരം ശാന്തരാം വിത്രേശരം പുതുവത്സലരം ആയ ആ പ്രദീപിനു കല്യാണവൃത്താന്തം മന്ത്രങ്ങളുകുമായിരുന്നുകൂലം അര ഭേദം തന്റെ വ്യാകുലതായ പുറത്തുകാട്ടിയില്ല. താൻ ജീവിതനിർബിശ്ശേഷം സ്നേഹിച്ചു എന്ന വസ്തു ലഘുതനെ നേരു കാണാനെന്നും അദ്ദേഹം കരുതിയില്ല. അങ്ങനെ ദാമോദരൻ കർത്താവും പിതാവിൽനാശിനിയും വേർപ്പെട്ടു ഒരു ജീവിതവും നാശിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

ദാമോദരൻകത്താവിശ്വനും കൈവശം ധാരാ കൂടി ചുന്ന പാശം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കൊച്ചുകാലങ്ങൾ യും അദ്ദേഹത്തിനും പിതാവിനെ ആത്മായിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായില്ല. പാശം വിലവാക്കുന്നതിനും ധാരായെ മടിയും ഇല്ലാതെ ആളുകയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു ഒരു വിയതുകരം ആരുമാസംകൊണ്ടും പൂര്യം വെയ്ക്കുന്നു. പ

ഞതിന് ഭർഭിക്ഷം തടങ്ങിയിട്ടും ഭാമോദരൻകു തന്നാവു് അപ്പുനോടു് അപേക്ഷിക്കാൻ വൈമനസ്യ മിച്ച വനായിരുന്നു. തന്റെ സർവ്വ ശ്രദ്ധയ്ക്കും നിംബ നമായ ആ പ്രഭവിനെ താൻ ധികരിച്ചു എന്നുള്ള രഹപരാധനോധിയം ആ യുവാവിന്റെ എഡയത്ര സംഭാവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പണ തതിന് ദാഖല വൈഷ്ണവം നന്ദിട്ടിട്ടും അദ്ദേഹമം കടംവാങ്ങിവാൻ ഉറച്ചതെ ഉള്ള. സുപ്രസിദ്ധവക്ഷ്യപ്പു ഭവായ കണ്ഠത്തുണ്ടിക്കുത്താവിന്റെ പത്രന് ബാക്കമ സ്ഥമനായം കൂട്ടവടക്കായം കടംകൊട്ടക്കാൻ സന്ന ലഭ്യമാരായിത്തന്നെന്നായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കുറേക്കാവഴിത്തു കു് കടം വാങ്ങുകയാൽ മുന്നകൊല്ലുംകഴിഞ്ഞതുപ്പാർഡം ആ യുവാവു് ഇങ്ങപ്പത്തോരായിരും ആപയ്യു് കടക്കാരനായി. വായു് പത്രകക്കം തിരിച്ചുകീട്ടവാനായി ബാക്കമനസ്ഥമനായം മറ്റും ഭാമോദരൻകുത്താവിനെ തെരുക്കിത്തുടങ്ങി. കടംകൊട്ടത്തു് തീക്കാൻ നിവ ത്തിയില്ലാതെവന്നപ്പാർഡം ഉത്തമമന്നുമാർ അദ്ദേഹ തന്റെന്നുവേരിൽ കെസുകൊട്ടത്തു് വിധിസന്ധാരിച്ചു് വാരണ്ണു് വയ്ക്കുവാൻ നടപടിയുംനടത്തി. ഇതി നിടയിൽ കണ്ഠത്തുണ്ടിക്കുത്താവിന്റെ പക്ഷങ്ങൾനിന്നും പണം ഇടക്കാക്കരും എന്നു് പരീക്ഷിപ്പാനായി ബാക്കമനസ്മർ അദ്ദേഹത്തോടെ അപേക്ഷിച്ചു്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് ഉള്ളിള്ളഫലം സിലിക്കാണ്ണത്തിനായി അവർ ഭാമോദരൻകുത്താവിനെ വാരണ്ണിൽ പിടിച്ചു് സിവിൽ ജയിലിലേയ്ക്കു് അയക്കുത്തന്നെചെയ്തു. ഇതു ഘട്ടത്തിൽ ചെന്നുകുക്കുട്ടി യാതൊരവലംബവും ഇല്ലാതെ ജീവിതം നയിക്കണംവിന്നു.

ബന്ധനസ്ഥനായ സപകാമുകനെ ഓത്ത് എ ദയംതവിച്ച ചെന്വകക്കടിയ്ക്ക് ആരുഹാരനിദ്രാഭികളിൽപ്പോലും അഡിങ്ചി ഇല്ലാതായി. സഖവഴ്ചക്കുള്ള ദയനിയമായ മുത്താത്തത്തേക്കെട്ട് മാതാപിതാക്കന്മാർ അവലുപ്പേശയിൽനിന്നും വന്നവേഗം അവരെ കൈ സമാശപസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ സാന്തപ്പവാക്കുകൾ കൂടു പേശലൊംഗിയുടെ എഡയത്തിനും ഒരുവിധത്തിലും ശാന്തിയങ്ങളിൽക്കൂടി. അവർ അശ്രൂപരിപോളിക്കുന്നതു നേതൃത്വായി നിമിഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. മരുരാജാഗ്രാമകുടാതെ ആലുപ്പേശത്തനെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത ആ പരിത്യാസിത്തിക്കു പരിഹണിച്ചു് തങ്ങളോടുകൂടി വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോകവാൻ' പ്രക്ഷേപാത്തമൻപോറിയും കാത്ത്രായനിഅമ്മയുംകൂടി മക്കളെ നിർബന്ധിച്ചു. അവർ മറ്റൊടി പറഞ്ഞു.

“അംഗ്ഗാ, ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഞാൻ എങ്ങിനെയാണു് അംഗജാട്ടു് വരുന്നതു്? അംഗ്ഗേമാത്തിന്റെ കട്ടണ്ണം തീർത്തു് ബന്ധനത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാൻ ഉപായമെന്നെന്നു് ആലോചിച്ചു് അതിശ്വലയ്ക്കു് ശ്രമിക്കാതെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വീട്ടിലേക്കു് വരുന്നതു് ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു് അംഗ്ഗാം അമ്മയും ഇപ്പോൾ പോകണം. ഞാൻ രഹാത്തിയ്ക്കും അവിടെ എത്തിക്കൊള്ളും.”

മകളുടെ ഈ നിശ്ചയത്തിനു് ഭേദം വരുത്തു

ക സാമ്പൂർണ്ണമ്പോന്ന് കാണ്ടുകയാൽ ആ ദിവതികൾ ഗ്രഹത്തിലേയുള്ള് മടങ്ങിപ്പോയി. അങ്ങനെ ചെന്ന കക്ഷടിയും പരിചാരികയായ അമ്മക്കടിയും മാത്രം ആ ഗ്രഹത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു.

പുരശ്ചാത്തമൻപോറിയും കാത്ത്രായനി അ മധ്യം അവലപ്പേഴ്സ് യും മടങ്ങിയതിന്റെ അടുത്തിടി വസം പ്രഭാതത്തിൽ വദ്ധുനായ ഒരു വയോറൂലൻ ചെന്നകക്ഷടിയുടെ വസതിയായ മാളികയുടെ പടി വാതകകടന്ന് അക്കത്തു് പ്രവേശിച്ചു നമ്മുടെ ക മാനായിക ഇം അവസരത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ്യാരാധന വും കഴിത്തു് തള്ളത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക ആയിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ, ആഗതനായ ആ മാനുവയോധികൻ മാളികയുടെ മുൻവയരുത്തും അക്കണ്ടത്തിൽ എത്തി നിലകൊണ്ടു. അപരിപിതനായ ആ വയോധികനെ കണ്ണമാത്രയിൽത്തനൊ ചെന്നകക്ഷടിയുള്ള് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതു അക്കരീഭു. തന്റെ പ്രാ ണനാമൻ വാല്മക്രാത്ത പ്രാപിച്ചുതു് ആ വയോ ധികൻറെ ആക്രമിയോടു് സാമ്രംഖ്യിക്കുമ്പോൾ ഒരു തോന്തരം അവധിക്കണ്ടായി. അവർ അ തിവേഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തണ ഞ്ഞു് തൊഴുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “വെ കിലിൽ മറഞ്ഞു് നില്ലുണ്ടെന്നാലും. തള്ളത്തിൽ കണ്ണിരിക്കാം. എനിക്ക് പരിവയമില്ല. ആരാബി? എവിടുന്നാണു് വജന്നതു് എന്നറിപ്പത്താൽക്കൊഞ്ഞാം.”

ആഗതന്റെ മുഖത്തു് ഒരു ചെറുമുഖഡാസം പ്രസിച്ചു. അദ്ദേഹം നേരെ തള്ളത്തിൽ കയറി അ വിശ കിടന്ന ഒരു ചായകസാലയിൽ ഉപവേശിച്ചു.

ആ സ്ഥിതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുതി എന്ന വർഗ്ഗിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ കമാറതിക്കു് അത്യുന്നതാണോ ക്ഷീതമാക്കാൻ അതിജൈക്കായി തുനിയുന്നു.

ചെന്നുകക്കട്ടിയുടെ വസ്തിയെ സന്ദർഭിച്ചു ആ മാനുഞ്ഞൻറെ പ്രായം അദ്ദേഹത്തിനുവയല്ലും ഒ ടും കുറവില്ല. ആരം കാഴ്ചയിൽ അതിനാംഭീരും പുരുഷലക്ഷ്യനുപരിപൂർണ്ണം ആകിയിരുന്നു. മുഴുവൻ നരച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുടി കെട്ടി പുരുക്കാട്ടു ഇട്ടിരുന്നു. വിശാലമായി പ്രഭാപൂർണ്ണമായ നെററി തതട്ടാറിൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഭസ്തുതിപുണ്യം രൂം ചുമനതിലകവും അതിനേക്കും ശക്തിമായ കൂദത്തെ പൊട്ടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ധപ്രാബന്ധത്തിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുമാരു് കാണപ്പെട്ടു. പുരിക്കണ്ണം വ ഉന്നത്രു് രോമപ്പണിലുമായും, അവയുടെ അടിയിൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിശാല നയനങ്ങൾ ആ മാനുഞ്ഞൻറെ പ്രഭാവത്തെ ഉദ്ദേശ്യിക്കുന്നവയായും വിളി അഭി. നാസിക നീണ്ടു് ശ്രൂക്കതുണ്ണിത്തിനൊപ്പും സൂര്യമായിരുന്നു. വയോധികനൈക്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കപ്പോലങ്ങൾ ജീവിനങ്ങളും ആ ഉരാന്തരാഗ്രം ചക്രമായ അക്കണിമയാൽ ശക്തിശാഖകും ശത്രു പ്രശ്നാഭിച്ചു. ഇതു വാല്പന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണ്ഡിക്കംക്കു് യാതൊരു കേട്ടം സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. വിസ്തൃതമായ വക്ഷസ്ഥലവും ആജാനബ്യാഹകളും കരുങ്ങിയ അംഗങ്ങൾ ചെന്നുകപ്പേജ്ഞിത്താട്ടു് കിടപിടിക്കുന്ന ശരീരവർഗ്ഗവും പ്രത്യശമായ ഗതിവിശേഷവും കൂടിക്കണ്ണും ഏതൊരുവന്നും അദ്ദേഹം മഹാ

കലിനനായ ഒരു വിശിഷ്ടവൃക്ഷനാമമാണ് തോനാനാതെയിരിക്കയില്ല.

അരുള്ളവർത്തിമാർ ആകൃതിഗാംഭീരും കണ്ണ്
ചെന്നുകക്കട്ടി അത്യാദരഭ്രതാട കരുങ്ങി അധികം
അകലെയല്ലോതെ ചുമരം ചാരിനിനും. ആ വസ്ത്രവ
ക്രഷ്ണൻ ദാണിനെ സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു.

ഹരിക്കാൻ തോൻ സനാലുനാണ് തോൻ വന്നകാ
തും പറയുന്നതിൽ വിരോധമില്ലഭ്യാ.”

ചെമ്പക:- അവിട്ടെത്തെ എത്ര ആജിതയും ഒക്കി
ക്കാൻ .തോൻ തയ്യാറാണ് പറന്തതുക്കാളിൽ കുഞ്ച
വേണ്ട.”

കുഞ്ചു:- ആല്ലെങ്കിലും പറയാൻ തു
തും നീയും ഭാമാദരനമായുള്ള വിവാഹം ഒരു അ
വിവേകത്തിന്റെ ഫലം മാത്രമാണുന്നാണ്

ചെമ്പക:- ശരി, അതു തോൻ സമമതിക്കുന്നു.
അവിട്ടെത്തെ കൂറിഡ്വോ അന്വാദമോ ക്രിക്കറ്റ് നട
തത്തപ്പുട്ട് തെജസ്സുടെ വിവാഹം, രണ്ടു യുവരൂപങ്ങൾ
ഡിക്ക് പ്രതിരും ഉണ്ടാക്കാവുന്ന സമേമഖനക്കുറുപ്പ്
ലത്തിന്റെ ഫലമാണ്. ആ വിവാഹത്തിൽ അ
തിപ്രധാനമായ പങ്കവഹിക്കേണ്ട അവിട്ടെത്തെ സഹ
കരണത്തെ തെങ്ങം അഭിലഷിക്കാണത്തു്, ആ മം
ഗളക്കമ്മത്തിന്റെ നിർവ്വില്ലമായ പരിസ്ഥാപ്പിയെ
ഉള്ളേശിച്ചുണ്ട്

കുഞ്ചു- ശരി, എന്നെന്നു സഹകരണത്തെ നി
ങ്ങൾ അഭിലഷിച്ചിരുന്നാലും അതു ലഭിക്കുംബാധിക
നില്പ്. എന്തെന്നാൽ ഈ വിവാഹം എന്നെന്നു ഹി
തത്തിന്റെ നേരെ വിപരീതമാണ് ഭാദോഭരം എ
ന്നു എക്കുത്തുന്നാണ്, ഈ വാല്സ്ക്രഷ്ടത്തിൽ എന്നി
ക്ക് അതിപ്രധാനമായ ഒരു അവലംബം അവൻ ആ
ക്കനു. എന്നു അഭിജാത്യത്തിനും അല്ലെല്ലം ഉള്ളം
വരാതിരിക്കേണ്ടതുവെന്നും മാനൃതയുള്ള ഒരു കുടംബ
തത്തിന്നും അറാൻും ഒരു സഹയർമ്മിനിയെ തി

രണ്ടുക്കണ്ണമെന്നായിരുന്നു എൻ്റെ പൂജാലിലാണ്. അതു സാധിക്കാംതു അവൻ അധിവേകം ലഹാണ് എന്നാൽ തനിമേലെകിലും അതു സാധിക്കണ്ണമെന്നാണ് എൻ്റെ ദ്രശ്യനിയും. ആത്മിക്കണ്ണ ചെയ്ക്കുട്ടിയുടെ സ്ഥാകരണത്തോടു പ്രധാനമായി അവലംബിക്കുന്നതു എന്നതെന്നായ സി, എത്രും അസം കൂട്ടും സഹിച്ചും എൻ്റെ കണ്ണതു ഇത് മുലക്കുന്ന ഇംഗ്ലിഷ്യത്തെ സാധിച്ചതരം നേരം തോന്ത് അപേക്ഷിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു. ചു സൗം എനിക്ക് നിസ്സാരമാണ്. തോന്ത് ചുത പണ്ണുവേണ്ടെങ്കിലും ചിലവാക്കാം. കണ്ണതു എൻ്റെ മക്കനു, ഇത് ബന്ധത്തിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ടതി എന്നു എന്തുപ്പുറിക്കണം. അവനു ഒരിലിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചു് ഇരക്കിയാൽ കണ്ണതിനെ അനേപാഷിച്ചിച്ചുനടക്കാതെ ഇരിക്കേതെങ്ങാം അതു വിഴുരമായ ഒരു ന്യംവത്തു് കരുങ്ങം അറിയാതെ ശ്രദ്ധമായി പാത്രംകാഞ്ഞിണം. ഇതിനുംപോൾ രണ്ടാമതു് ഒരു വിവാഹം ചെയ്യുകൊള്ളിന്നുതു് കണ്ണതിനു് പൂജ്യസമ്മതമാണു് വിശദമാക്കി ഒരു പത്രികയും എഴുതിവും എന്നു എന്നുപ്പുറിക്കണം. കണ്ണതിനെന്നു് ആ വരുത്തിനുള്ളിൽ തുക എത്രയെന്നു് കാണിച്ചു് എന്നു അറിയിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ലോഭംകുടാതെ തോന്ത് തന്നുകൊണ്ടിരിക്കാം. ഇതേപ്പറ്റി എത്രയും പാ ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞാൽ അതുയും തോന്ത് തന്നുണ്ടു്. പിന്നീടു് കണ്ണതിനെന്നു് എഴുത്തു് അവസരിച്ചിട്ടും അടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം.

ദാമോദരൻ ജയിലിൽനിന്നിറങ്ങിയതേം കണ്ണതി നേപ്പറി അനേപച്ചണങ്ങൾക്കുടാക്കാതി, കണ്ടപിടിക്ക വാൻ വിഷമമെന്നവയെന്നോ അവരെന്ന് ആരുദ്ധരം കുമ്മൻ കരാത്തുവയ്ക്കയും ചുത്തായ ഒരു വിവാഹബന്ധം തിലേർപ്പെട്ട് കുമ്മൻ കണ്ണതിനെ വിസ്തരിക്കാൻ ഇടയാകയും ചെയ്യും. കണ്ണതിനെന്ന് ഇതു പ്രവൃത്തി ചുത്തേക്കാത്തനായ ഒരു വുഡുന്നെന്ന് എഴു യപ്പുമായ അന്നറഹത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്ന എന്നും ഓത്തുകാരംകു. എന്നിക്കേൾ ദിവരോന്നും പരയാനില്ല. കണ്ണതിനെന്ന് മുച്ചടി എന്നാണ്.”

വെന്നുക്കുട്ടി തിരിച്ചതു മെല്ലേ ജനാലയുടെ സമീപംതയുള്ള് നടന്ന. താൻ ഭാവിയിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ട പല്ലതി എന്നൊന്നാണെന്നും അതലോ പിച്ചുക്കാണ്ടും അവരും അത്തപ്പേരേം നിന്നും. അവരും അതിഭീനനയക്കില്ലും പുണ്ണമാകും വന്നും പ്രശാന്തചിത്തയായി കാണപ്പെട്ട്. പ്രത്യപശാഖിയായ ഒരു പ്രഭിവിനെന്ന് ഇംഗ്രീതരെത അനുവദത്തിക്കാണ്ടാൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന അനുഭവം എന്നെന്നും അവരും പുണ്ണമാംവായം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരും തന്റെ വിധിക്കു വരുംവദയായി. താൻ അതുദാരം യ ഒരു കത്തവ്യകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു എന്നുള്ള ഒരു സമാധാനത്തിനും പുരുഷ പരമശാന്തിഖൈ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സന്ധ്യാസജീവിതത്തെ നയിച്ചും ജീവിതശൈലിം ആനുഭവുണ്ടായി നയിക്കാം എന്നുള്ള സമാധാനത്താൽ അവരും പ്രസ്തുതാഭ്യർത്ഥനയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തന്റെ അട്ടത്ത പ്രവർത്തിപല്ലതി എന്നൊന്നും നിശ്ചയിക്കാൻ അവരുക്കു അത്തപ്പും വിഷ

മം നേരിട്ട്. ഏതായാലും കണ്ണതുള്ളികൾത്താവിനു് ഒരു നിഖിതമായ മറപടി കൊടുപ്പാൻ തന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവരും വേഗത്തിൽ മാളിക പുറത്തു കയറി ഭാമോദരൻകർത്താവിനു പുനർധി വാഹം നടത്തുവാനുള്ള സ്വാത്രത്തും നംകുന്ന സമ്മത പത്രം തയാറാക്കിയ ഫേഡം താഴേക്കയ്ക്കിരഞ്ഞിവന്നു് പത്രിക കർത്താവിന്റെ കരുതിൽ ഏകപ്പുംപുംപും ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

“അവിടെന്തെ ഹിതം സാധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതെ പ്ലാം തോൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്” പരിപാവനമായ ഇംഗ്ലീഷ് രസനായിയിൽ ബ്രാഹ്മഗണ്യതെയും മറബനകമാന്തൃക്കാ തച്ചയും മുഖിൽ വച്ചു പരസ്യമായി അവിടെന്തെ പത്ര എന്ന വിവാഹം മുഖം അവിടെന്തെക്കും അവിടെന്തെ കയ്യും ബുത്തിനും താഴു വന്നുപോരുതായി അവിടുന്നു് വേണ്ടിക്കുന്നതിനാൽ എന്നെന്ന പ്രാണപ്രിയനമായി ചീരിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ തോൻ മനസാ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹം എന്ന കണ്ടപിടിക്കാതിരിക്കുവാൻ തക്കവെള്ളം ഗ്രൂഡമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു കോൺഗിൽ തോൻ രഹസ്യമായി പാത്രകൊള്ളാം. എന്നിക്കു വേണ്ടി പാണം എന്നും അതുവാലുപ്പെട്ടുനോഡി തന്നെകൊള്ളാമെന്നു് അവിടുന്ന വാദത്തം ചെയ്യാത്ത മതി.”

കാര്യം:-ചെമ്പുക്കുട്ടി ഇംപ്പുറം പ്രസ്താവിച്ചു തുട്ടപാലം ഒരു ജീവിതമാണു നയിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇനിമേരു മരറായ മിത്രത്തെ അദ്ദേഹപ്പശിക്കണമെന്നില്ല. വർഷംതോറും മറയ്ക്കും

വിശ്വാസത്ത് ആവശ്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അപ്പോഴിം എനിക്കു എഴുതി അയച്ചാൽ കണ്ണിൻ തൊൻ വേണ്ടുന്ന പണം എത്തിച്ചു തയ്ക്കാതാണോ” കണ്ണി സ്വന്ന ശ്രദ്ധവും മുതൽ പരിചയമുള്ള ഒരു ആര്യമിത്രത്തെപ്പാലെ എന്ന കയറ്റിക്കൊംപാക്കു. ഈ പ്പോൾ ഇതാ ഇട തുപാ ആയിരുവും കണ്ണരും എടുക്കാഞ്ചു. കണ്ണരും എവിടെ താമസിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവോ അതു ഗ്രഹത്തിന്റെ വിലാസം എന്ന അറിയിച്ചുതരണം.

ചെയ്യഃ:-(തുപാ കൈയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ട്) അദ്ദോ, അവിടത്തെ കാക്കിസ്ഥാനത്തിനായി അനേക നമ സ്കൂൾ. അവിടനും അജ്ഞാപിക്കുന്നതു പോലെ തൊൻ ചെയ്യുകൊള്ളും. അവിടത്തെ പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസത്തിനു പാതുമാവാൻ തൊൻ പരിഗ്രാമിക്കും. എന്നാൽ..അവിടത്തെക്കു നമസ്കാരം.

കണ്ണരും:- കണ്ണിൻ നല്ലതു വരുട്ടു. ഒരുച്ചത നെ ലഭിച്ച ഒരു വുലപിതാവിന്റെ അനശ്രൂഹം കുഞ്ഞിന്റെ ശിരസ്സിൽ സദാ കടിക്കുംണ്ടും.

ഈ വാക്കുള്ളാട്ടകുട്ടി വഞ്ചാധികനായ അപ്പു യാരധാരയായി അനുകൂലം വഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് അതു ഗ്രഹംവിട്ട് സ്വപ്വസതിയിലേക്ക് തിരിച്ചു. ചെവകക്കട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഈ ഘട്ടത്തിലായി ഒന്ന് അവർ തിരുവന്നുചൂളും ചൂജപ്പുര എന്ന ശുഖ സ്ഥലത്തും ഒരു വീട് വാടകയ്ക്ക് എടുത്തു് താമസമാക്കിയതു്.

കയമാടി സത്രം നിന്നനിന്നും തന്റെ സാമാന്യങ്ങൾം ഏടപ്പെട്ടിട്ടുകൊണ്ട് ചെവകക്കട്ടി സ്വപ്രഗ്രഹത്തിലേ

കൂടുന്നു. മുക്കാൽ നാഴികളും പടിഞ്ഞാട്ട് ചെന്ന പ്രസ്താവിൽ തെങ്ങോട്ടുള്ള വഴിക്കു് തീരിണ്ടു് ചേരുകമം ശലം ഗ്രഹത്വിന്റെ പടിവാതലിലേക്കുന്നു. അ വേദനൊപ്പാരന്തു് എന്തി വാതുവിൽ ഭട്ടിയസമയത്തു് പ്രാഞ്ചിവയസ്സുകയായ ഒരു സ്ഥാനിലേക്ക് വന്നു് വാതിൽത്തുന്നു. ആ സ്ഥാനിലേക്ക് ചേരുകക്കട്ടിയ്ക്കു് അപേ ശിച്ചിത്യായിരുന്നു. ഗ്രഹം വിട്ടതിൽ പിന്നീടു് തുരന്തമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു ഒരു ഭിത്രയാണു് അവശ്രദ്ധിനു് നമ്മുടെ കമാനായിക ഉറഹിയ്ക്കു്. അമമ്പ്രജ്ഞിയിൽ തന്നെ പ്രേക്ഷകക്കു് മനസ്സിനു് വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ആ സ്ഥാനിലേക്ക് ആകുത്തി ചേരുകക്കട്ടിയ്ക്കു് എങ്കിൽ ഒരു നിയമിക്കപ്പെട്ടു ഒരു ഭിത്രയാണു് അക്കരിപ്പിയ്ക്കു്.

“ചേരുകക്കട്ടിഅമ്മയാണോ വന്നിരിക്കുന്നതു്?”
എന്നു് ആ സ്ഥാനിലേക്കാൻ ചോദിയ്ക്കു്.

“അതേ, അമ്മയ്ക്കു് എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസ വർത്തമാനം വലുതുമെന്നോ?” എന്നു് നമ്മുടെ കമ്പനായിക ചോദിയ്ക്കു്.

“കൊച്ചുമു, അവിടെത്തെ അമ്മച്ചുഡിയുടെ ദീനം കുറേ കലഘലാ; പിഴയ്ക്കുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല കൊച്ചുമു” എന്നു് ചേരുകക്കട്ടിയ്ക്കു് ഉംക്കണ്ണുഡൈ വലിപ്പിക്കുമെന്നു് കക്കശ്ശേസ്പരത്തിൽ ആ ദാസി ഉത്തരം പരഞ്ഞു.

“എൻ്റെ അമ്മയുണ്ടോ?” എന്നു് നമ്മുടെ കമാനായിക; രണ്ടാമതു് ചോദ്യം ചെയ്തു.

“ഓ. പോററി അദ്ദേഹം എന്തുവന്നാലും കുസലിപ്പാത്ത ആളാ; പോരെങ്കിൽ ചാരായം അക്കത്തു്

ചെന്നാൽ എല്ലാ ടിവവും മറക്കം.” എന്ന് പരിചാരിക പറഞ്ഞു.

അതി ദയനീയമായ ഒരു വിലാപസ്പരം ചെന്ന കക്കടിയുടെ അധിവുട്ടത്തെ ഭേദിച്ച് പുഞ്ചല്ലു. ഏ എന്നനാൽ അവളുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് അനാസരിച്ചുള്ള മഹബടിയായിരുന്നു കൂടും ഭാസി പറഞ്ഞതു്. അവളുടെ പാവപ്പെട്ട് അമ്മ മരണശുദ്ധയിൽ കിടക്കാവേ കൂടു കടിയും വിക്രാഡാചാരങ്ങളും പലവിധ കഴിപ്പാങ്ങളും ആയിരുന്നു, ആ ഗ്രഘനത്തിൽ നടന്നകാണ്ടിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ട് ചെന്നകക്കടിയുടെ എന്ദ്രം കൂടിനി ചു ഒഭാധാസ്യം അവളെ ബാധിച്ചു. അവരും അംഗമിരചരണായി അമ്മ കിടന്ന മറിയിലേക്ക് വീണു.

“എനിക്ക്” കരെ വെള്ളിച്ചും വേണും, കരച്ചു വെള്ളിച്ചും തരണേ വേഗം” എന്ന് അവരും അസ്സുള്ള സപരം തതിൽ പറഞ്ഞു.

ഈ അവസർത്തിൽ എതിരോളിയുടെ ദാരിയുടെ വാതിൽത്തുറന്ന് പുരുഷാത്മകമാണെന്നൊരു പുരംതതക്ക് വന്നു. സപചിതാവിന്റെ മേൽ ചെന്നകക്കടി മുക്കുപിച്ച പുമ്മവിക്കണ്ണം തന്നെ അവളെ നിത്യം പ്രത്യേകിച്ചുപറയാക്കിവെയ്യു. എന്നനാൽ ആ ഗ്രൂപ്പമന്നു തുടരെത്തുടരെയുള്ള മല്ലിക്കാവയുടെ ഫലമായി, അങ്ങനെങ്ങളായ ഒന്നരു കുപാലങ്ങൾക്കാണ്ട് അതുനും വിക്രിയമുഖനായി കാണപ്പെട്ടു. ചെന്നകക്കടിയാകട്ടെ രണ്ട് കൈകകരംകൊണ്ടും ഇവം പോത്തിതേങ്ങിക്കരെത്തുതുടങ്ങി.

“എന്ന ചെന്നുകം: മകളും, ഇതു” നീ തന്നേയോ? എഴുന്നേരുക്കുക, അപ്പേൻറു സമീചാരണക്ക് വരാത്ത തെള്ളു്?” എന്ന് ആ ശ്രൂവമണം ഒഹാദിച്ചു.

ചെന്നുകക്കട്ടി ഹാടി എഴുന്നേറു് അങ്ഗുചരി പെട്ടീതനേതുയായി, ദീർഘനിശ്ചാസനത്താടക്കട്ടി പി താവിൻറു വക്ഷസ്ഥിൽ പതിച്ചു. മദ്ധ്യലഹരിയാൽ ബുല്ലി പകച്ചവന്നും ആ ശ്രൂവമണം സപ്പു തുിയെ അണ്ണച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ നെറുകയിൽ ചും ബിച്ചു. ചെന്നുകക്കട്ടിയാകട്ടെ മുമ്പുതേതിൽനിന്നും ശാന്തചീതയായിരത്തിന്. അങ്ഗുക്കാലേ തൃച്ചുകൊണ്ടു് അവരും പിതാവിൻറു ഒന്നരേനോക്കി, നമ്മുടെ കമാനായിക്കു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ ആ ശ്രൂവമണം അതുതിക്കും വലിയ മാറ്റം ഒന്നം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിൻറു തലമട്ടി മിച്ചവൻ വെള്ളിക്കുവികൾപോലെ നരച്ചും ആശം മദ്ധ്യ ശക്തിയാൽ തുടരുന്നു് മക്കവല്ലംമായും ഇരുന്നു.

“മകളും! ചെന്നുകം വത്തമാനപത്രത്തിൽ അ സിലബസ്പ്രൈഡ്ത്തിയിൽനാണ് പരസ്യം നീ കണ്ണിരിക്കുമെന്ന തൊന്തു ഉള്ളറിക്കുന്നു. എന്നനുന്നാൽ നീ വന്നേവൻ ശ്രോ? മാത്രംകുതയായ ഒരു മകൻ തന്നെയാണു് നീ. എന്നാൽ തുള്ളുന്ന എവിടേ?” എന്ന് അദ്ദേഹം ഒഹാദിച്ചു.

“അവന്നപ്പുറി അവക്കൻ ഇതുവരെ യാതൊരു വത്തമാനവും കേട്ടില്ലോ?” എന്ന് നമ്മുടെ കമാനായിക ഓരാളും ചെയ്തു.

“ശരി, തൊന്തു ഓത്തുനോക്കുട്ടു, ആവർക്കാസത്തിനു

മുന്പ് അവൻറെ ഒരു ശ്രദ്ധിത്തുവന്നിരുന്നു. അതിൽ അവൻ കരുപ്പാത്തിനും അവസ്ഥപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മക്കളേ പണം ഇച്ചിട്ട് അതു ധാരാളമായുണ്ടു് നിന്നക്കും അധികാരിമാല്ലോ” എന്നു് പോറ്റി മരുപടി പറാത്തു.

“എതാൻ അക്കത്തുപോയി അമ്മദ്ദയ കാണട്ടു! അവൻ ഉന്നുംന്നും? എതാൻ ഇവിടെ വന്നിട്ടെന്നുംജീ വിവരം അഭ്യം കൂടിവരിച്ചാണോ?” എന്നു് ചെന്നുകുട്ടി ചോഡിച്ചിട്ടു.

പുഞ്ചേഷാ—അവൻ ഒരു ഉയക്കത്തിൽ കുടക്കാനും നീ വാഹ വിവരം അഭ്യം അറിഞ്ഞതിനിക്കാൻ ഇടക്കാലിലു.

“തൊൻ ഉടനെ അക്കത്തുപോകാം. എന്നിക്കു് അമ്മദ്ദയക്കാണ് ബലപ്പുംഡായി.”

ഇങ്ങിനെ പറാത്തുകൊണ്ടു് തൃടിക്കുന്ന എഞ്ച തേനാട്ടകുടി, ചെന്നുകുട്ടി കാത്ത്യായനി അഭ്യ രോഗാത്തംഖായിക്കിടന്നിരുന്നു മുറിയിലേക്കുകൂടുന്നു. അവ ഒരു പ്രമദമവിക്ഷാനം മാതാവിശ്വര മേൽ പതിച്ച പ്പും അവൻകുടാവ വികാരപരമ്പരയെ വണ്ണിക്കുന്നും. മീലിത നേരുംഖായി കഴിഞ്ഞതാണു കവിഠംരടങ്ങേണ്ടകുടി രോമപുഷ്പക്കലമന്നയി വകും ആശം പുരിക്കുക്കാടികളാൽ അക്കിതഭായ വക്കുത്താൽ മിക്കവാറും ഭീഷണമായ രൈവസ്ഥമയെ വഹിച്ചു് ശയിച്ചിരുന്ന അതു ജനനിരുക്കണംമാത്രത്തിൽ തന്നെ അവളുടെ ശരീരം കട്ടാണി എന്നവിനും. ഏകദി അക്കത്തുകടന്നപ്പും തന്നു ഇന്ത്രപരമലേരണ യാൽ എന്ന തോന്ത്രവണ്ണം, മാത്രന്നയന്നും ഉന്നീവിതക്കാലി.

“അമേമെ, എൻ്റെ പ്രിയപ്പേട്ട അദ്ദേഹം!” എന്ന്
തൊണ്ടയിടറി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെവുകക്കട്ടി, മാത്രം
വിന്റെ മാറിൽ പതിച്ചു.

“മകളേ! ചെവുകം; ഈ നീയാണോ? കാമരു
എനിക്ക് നിന്നൊക്കാണും പ്രധാസമായിരിക്കുന്നു. കു
ണ്ണിക്ക് എന്തോ, ഒരു ക്ഷീണംപോലെ ഉത്താനുണ്ടോ. കു
ഴീക്ക് അതു ശക്തിയില്ല. മകളേ! നിന്റെ കുഞ്ഞ് എ
വിടെ?” എന്ന് കാത്ത്രായനി അമു പറഞ്ഞു.

ഇതിന്തെരമായി ചെവുകക്കട്ടി അമുയെ മുറ
കെ അണ്ണച്ചുണ്ണൻ. അവളുടെ അശ്രൂക്കൾ നിരന്ത
രമായി പ്രവഹിച്ചു്; അശ്വയുടെ മുഖം നന്നച്ചു്. അണ്ണ
വാദം ചോദിക്കാതെ നാട്ടവിട്ടു് പോയതിനു് അമു
ചുയാട്ടു് അനേകംപൂവശ്രൂം ക്ഷമാജാവനം ചെയ്യുകൊ
ണ്ടു് നമ്മുടെ കുമാനായിക, ആ സാലുപിയുടെ പാദ
ജഡാളിപ്പിടിച്ചു് ചുംബിച്ചു് വികാരത്തുള്ളിക്കൊണ്ടു്
തനിക്ക് ശ്രദ്ധാസംമുട്ടുന്നതുപോലെ ആ പെൻകിടാ
വിനു് തോന്തി. ഇം പരീക്ഷണാധ്യാത്മത്തിൽ അവളും
അതുഡികം തവിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള സൂരണ
കരം ഒരുപ്പെന്നു് ആ തങ്ങിനിയെ വലയംചെയ്യു്. മാ
താവിനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെത്താളം അവരും അവരും
കൂടുതലും യാതൊരു വഴിയില്ലെന്നു്. മുത്തു അന്തിമി
മിഷം ആ സാലുപിയെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
അഭരഞ്ഞരു സ്ഥിതിയാണെങ്കിൽ നാശാരണ്യർജ്ജരി
ക്കു് അതികടിനമായ സന്താപത്തെ നൽകുന്ന മല്ലഗ
സ്വത്താൽ സമാരൂതനായിത്തന്നെ സഭാ അദ്ദേഹത്തി
നും നിമിഷങ്ങൾ ചുരോഗാണെന്നു്. സപ്രസഹാദരനു
ഈ കൂളിയും ആ തുടി ഇം അവസരത്തിൽ ചെവു

കക്കടിയുടെ ഹദയംവലിക്കിൽ ഉള്ളയംചെയ്തു. അവൻ അവസ്ഥ അതു അതശാസ്യമല്ലെന്നാണുള്ള ഒരു അതശ ക്കയും അവർക്കുണ്ടായി. നാലുപാട്ടം നോക്കിയിട്ടും അതശക്ക് യാത്രാങ്ക വകയുഭില്ലാതെ ദിവ്യാധിനയാ യിന്തീങ്കവാനാണുള്ള എട്ടേന്തൊട്ട് അട്ടത്തേപ്പാർഡ് അമ്മ യുടെ കണ്ണാളത്തിൽനിന്നും ചുറപ്പെട്ട അതിഭയനീയ മായ ഒരു രോദനസ്പരം അവളുടെ കർണ്ണങ്ങളിൽ പതിച്ചു.

ചെമ്പകക്കട്ടി, അമ്മയെ സ്വർഗ്ഗരിച്ചു. ഏ സാലപ്പിയെ അവർക്ക് സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു കൂട്ടുരായൻ അമ്മ ദിവ്യാധിനയായിത്തീന്തിരിക്കുന്ന എന്നു് കണ്ണപ്പോൾ അതിനാശ പ്രതിശാന്തിക്കു വേണ്ടതായ ഒരു ചെയ്യാദാരം അനേന്തച്ചിച്ചു് ആ പെൺകുട്ടി മരും മരിമുഴുവൻ മണ്ണിനടന്നു. അവർക്ക് അതുവല്ലപ്പേര് സാധനങ്ങൾ ഒന്നും അവിടെ കാണാത്തുത്തിനാൽ ചെമ്പകക്കട്ടി വാതര്യതുറന്നു് വേലക്കാരിയെ വിളിച്ചു. ചെമ്പകക്കട്ടിക്കു് വേണ്ട സാധനങ്ങൾ ആ മുല്ലുപ്പും തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തു. ഇതിനിടയിൽ അവളുടെ പിതാവും സതു മരിയിൽ കടന്നവനും. എന്നാൽ ആ ബാലിക അഭ്യേഷത്താനുത്തരമാണിച്ചില്ല. ഭാസിയായ ആ പ്രൗഢ്യമുണ്ടായി വേണ്ട മുത്രുശകൾ ചെയ്യാൻ സന്നാലയായി വന്നു് രോഗിണിയുടെ സമീപത്തു് അട്ടത്തേപ്പാർഡ് മല്ലത്തിന്നു കരിന്നതും അവളുടെ മിവത്രനിന്നും ചുറപ്പെട്ടുകയാൽ ആ ബാലിക അതിക പിതയായി പരിപാരിക്കയെ അവിടെനിന്നും ചൊടിച്ചു. വേലക്കാരി പരിപാരിപരത്തിൽ എന്തോ പിരുപിരുത്തുകൊണ്ടു് അവിടെനിന്നുംപോയി. കാത്തുരായൻ അ

മഹയുടെ ഭോധകഷയം നീങ്ങളും മലയാളം ലക്ഷ്യണങ്ങൾ കണ്ടതുടങ്ങുകയാൽ ചെന്നുകുക്കുട്ടി അമ്മയുടെ മുഖത്തു തന്നെ സത്രം നോക്കിയിരുന്നു. രോഗിനി അച്ചി രേണു കുള്ളുതുറന്ന് മകളുടെ മുഖത്തെയ്ക്ക് നോക്കി. ചു ത്രിയുടെ കൈപ്പിടിച്ചു് ആ വണ്ണാധിക അതിനെ ത നീറ അധിരഭത്താടു് അണ്ണച്ചു്. അവർ എന്നോ പറ വാൻ ശ്രമിച്ചു്. എന്നാൽ ചില അസ്സുജ്ജസ്പരഞ്ഞഡമാ തുമെ നാക്കിയിരുന്നും ചുറപ്പുട്ടുള്ളി. മാതാവു് മുത്തു ഗസ്തായിത്തീരുമെന്നുള്ള ലക്ഷ്യണങ്ങൾ കണ്ടു് ചെന്ന കക്ഷട്ടി ഭീതയായി. അച്ചുംനീറ നേരെ തിരിഞ്ഞു. ഒരു ചെവല്ലുനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടവരും വാൻ അച്ചുനോടു് അപേക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ ആ പെൺകിടാവു് അപ്പോൾ കണ്ടകാഴ്തു് അതി ദയനീയമായിരുന്നു. അവി ടെ ആ മറിയുടെ നടവിലായി .കടിച്ചു് തരിന്നും ഭോ ധമില്ലാതെ കസാലയിൽ അഭ്യന്തരിക്കിയോടു് ആടി ക്കൊണ്ടു് ആ വുലൻ എഴുനേരുക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കേണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനീറ പാദത്താട്ടു് ആ മല്ലുനിറച്ചു് തുറയിൽവച്ചിരുന്ന ഒരു കപ്പലി ഇതി നിടക്കിൽ ഭോധഗ്രഹനായ അദ്ദേഹത്തിനീറ പാശ ഘാതം ഏററു് തകന്നപോകയാൽ ചാരായത്തിനീറ ഭുസ്ത്രം ആ മല്ലിച്ചവൻ വ്യാപിച്ചു്. ചെന്നുകക്കുട്ടി ഒന്നതെട്ടി. തനീറ വീക്ഷണത്തെ പ്രതിസംഹരിച്ചു്. അവളുടെ അരയുംകൾ കുള്ളനിറത്തു് ഒഴുകി അമ്മയു ടെ ശരീരഭ്രതിൽ വീണു.

“അച്ചു!” ആ പെൺകിടാവു അതിഭീനയായി പറത്തു.

“ചെവല്ലു്” വേഗത്തിൽ ആളുയയ്ക്കും. അ

പ്രേക്ഷിക്കിൽ അപ്പുന്ന നടക്കാൻ ശക്തിയുള്ള പക്ഷിം അപ്പുന്നതനെ പോകുന്നതു് നന്നായിരിക്കും.”

“അതെല്ലു മക്കളു്! എന്നൊ വിശ്വഷം എന്നു്
അതു വുല്ലുവാമണം ചോദിച്ചു.

“അവിടതെ പതി—എൻ്റെ അമ്മ—മറി
പുാൻ തുടങ്ങുന്നു്” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവർ
അമ്മയുടെ നേരെ നിരിഞ്ഞു് ഇങ്ങനെ പ്രാത്മിച്ചു്:

“പ്രിയമാതാവേ—എൻ്റെ അപരാധത്തിനു എന്നു
നിക്ക മാപ്പുതനിരിക്കുന്ന എന്ന പറയണമെ. ദയ
വുണ്ടായി എൻ്റെ അവിവേകതെത്തു ക്ഷമിച്ചിരിക്കു
നു എന്നുള്ള ഒരു വാചകം അമ്മയുടെ അധ്യരത്തിൽ
നിന്നും പാപ്പെട്ട് എനിക്ക ആശപ്രാസം അങ്ങളേ
ണമെ.”

“മക്കളു്! എൻ്റെ ഭാമനേ? തോൻ എഡയപ്പു
യും നിനക്കു മാപ്പു തനിരിക്കുന്നു്”

കാത്രൂധനിഅമ്മയുടെ ഈ വാക്കു ചെന്നുക
ക്കട്ടിയെ അതിമാത്രം ആശപ്രസിപ്പിച്ചതിനാൽ അ
വരു ആനന്ദപരവശയായി അമ്മയുടെ ശരീരത്തോന്തോ
ടു ചേറ്റം അല്ലെന്നേരും വിത്രുമിച്ചു്. എതാനം ചില
നീമിഷനേരങ്ങൾക്കു് അവിടെ നടന്ന സംഭവമൊന്നും
അവർ അറിഞ്ഞില്ല. ഒട്ടവിൽ തന്റെ പ്രിയമാ
താവു് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു എന്നുള്ള യാ
മാത്രമുഖം താൻ ഒരു നിർജ്ജീവജീവത്തയാണു്
ആലിംഗനം ചെയ്തുകിടക്കുന്നതു് എന്നുള്ള വസ്തുതയും
ആ പെണ്ണക്കിടാവിന്റെ എഡയത്തിൽ ഉണ്ടോ. അ
വരു പെട്ടെന്ന ചാടി എഴുന്നേറ്റു അതുകൂടി തുടരും

കളുണ്ട് ഫ്രേഷം മാതാവിന്റെ വിളരിയ മുഖത്തിലേ ക്കു അതിഭീനയായി നോക്കി.

അഹോ! കാത്ത്രായനിയമയുടെ ദേഹി അവരുടെ ശരീരത്തിനെ വിച്ഛ നിർദ്ദമിച്ചു, എന്നും പരമാത്മം സംശയംവിനോ ഒബ്ബാശ്വരമായതോടു കൂടി ചെവുകക്കട്ടി കിടക്കയുടെ സമീപത്തു നമസ്കരിച്ചു കിടന്നുകൊണ്ട് അൽപ്പുന്നേരം ഇത്തശ്ചരനാമസക്കീ തത്തനും ചെയ്തു. ഒട്ടവിൽ തന്റെ പിതാവിനെ നോക്കി അവരും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “അഹൃം അമ്മ മരിച്ചപോയി, ഇനി അവരുടെ സംസ്കാരങ്ങ്യി കർശക ആരംഭിക്കാം.”

പുത്രജോത്തമൻപോറി, ഇതു വാക്കുകൾ കേളും, കാത്ത്രായനി അമ്മയുടെ സമീപത്തണ്ണെയും, ശരീരം പരിശോധിച്ചുമേശം അല്ലെന്നും വിശ്വാസനായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ കാത്ത്രായനിഅമ്മയുടെ ചരമ്പുത്താന്തം ഏന്തുക്കാശം എല്ലാംപെരും അന്തിയിക്കയും അവർ താരോത്തതരായി സംസ്കാരങ്ങിയയിൽ പങ്കെടാവാനായി ദന്തചേരകയും ചെയ്തു. അല്ലെന്നേരത്തിനുള്ളിൽ ശവശരീരം മഹിപ്പിക്കുന്നതിനുചീതമായ ഒരു ചിത്ര നിമ്മിക്കപ്പെട്ടുകയും കാത്ത്രായനിഅമ്മയുടെ മുതാദേഹം അതിൽ അർപ്പിച്ചും അഗ്നി ജപലിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. സംസ്കാരത്തിനും ആവശ്യ തന്ത്രാശക്തിചെയ്തു ജ്ഞാദിക്കാർക്ക് ലിംഗം അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചതിൽനിന്നും കുട്ടതലായ ഒരു സംശ്വൃതപ്രതീപലഭായി നടക്കപ്പെട്ടു. ചെവുകക്കട്ടിയുടെ ഉഭാരമായ പെയമാറരം ക്കുണ്ണേനു സ്വപ്നസില്പം

മായിത്തിങ്കയും അവളുടെ സന്ദേശാവസ്ഥയും അറി എത്തും പുരഞ്ചോത്തമൻപോറിയുടെ ഉത്തമമന്നുമാർ തജ്ജംഗക്ക് ലഭിക്കേണ്ട ഓരോ ചെറിയ തുകകൾ കായി ആ ബാലികയെ സമീപിച്ചുതുടങ്കകയുംചെയ്യു. പിതാവും എത്തമാത്രം കടക്കാരനാണെന്നുള്ള വസ്തു, ചെവുകക്കട്ടിക്ക് അപ്പോൾ മാത്രമാണും ബോല്പുമായ തും നമ്മുടെ ക്രമാംശങ്ങൾ പിതാവിന്റെ സർക്കട ഒപ്പും കണികമായി കൊടുത്തുതീക്കയും തൽപ്പലമായി അവളുടെ കരുതിവണ്ണായിരുന്ന പണം മുഴവനം അവ സാനികകയും ചെയ്തു.

കാർത്തൃം യന്നിഞ്ഞാമയുടെ പിണ്ഡമടിയന്തിരം അം
ത്രാംഗലാശവുമും കൊണ്ടാടപ്പെട്ട്. അതിനുശേഷം
ചെമ്പകക്കട്ടി ഗ്രഹങ്ങൾം കഞ്ചുറുദ് നിവത്തിയു
ഇളിടത്തോളം സുവക്രമായ ഒരു ജീവിതചത്വത്തെ
അവലംബിക്കുവാൻ നിയുദം ചെയ്തു. മല്ലാസക്ത
യും ഭർവ്വതയുമായ പഴയ ഭാസിത്തെ പിരിച്ചുയരു
ശേഷം മാനുയും സംഖ്യയുമായ ഒരു യുവതിയെ
സ്പദ്രഹത്തിലെ പരിചാരികയായി ചെമ്പകക്കട്ടി
നിയമിച്ചു. അമധ്യുടെ മരണം നിമിത്തം ഒരു നാ
കിക ഇല്ലാതായിത്തീന് സ്പദ്രഹത്തിൽത്തന്നെ ജീ
വിതശേഷം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നമ്മുടെ കമാനായിക
നിയുചിച്ചു. പിതാവിന്റെ കടങ്ങൾ മുഴുവൻ കൊ
ട്ടത്തുടർന്നുകയാൽ ചെമ്പകക്കട്ടി ഗ്രാമവാസികളുടെ
ആദരണ്ണിനു പാതുമായിത്തീന്. എന്നാൽ പുരു
ഷാന്തമാന്നപോറി തകഴിയിൽ ടുമിക്കെ മാനുമാ
ക്കും ദാരാതുകകൾ കൊടുത്തുടർന്നുക്കൂട്ടുവാൻ ഉണ്ടെന്നു
ഈ വസ്തുത ക്ഷണം വെളിപ്പെട്ടു. ചെമ്പകക്കട്ടി
തിരിച്ചു വരുകയും അപ്പുന്റെ കടങ്ങളും വീട്
കയും ചെയ്തു എന്നാൽ തുടർന്നു തകഴിയിലെ ഉത്തര
മന്ത്രാംബദ്ധം ചെവികളിൽ പെട്ടുകയാൽ അവർ
ദാരാതുകത്തരായി അവളുടെ സമീപത്തു് എന്തി ഒ
ണ്ടപരിഹാരത്തിനും അതുവസ്തുപ്പെട്ടു.

ചെമ്പകക്കട്ടി അവരുടെ കണക്കകൾ എല്ലാം
പരിശോധിച്ചു് നോക്കിയതിൽ ശത്രു തുകകളിൽ ഒരു

റിയക്രൂഡ് ചൊരായം വാങ്ങിയ വകയിൽ കടപ്പെട്ട താണ്ടാനക്കണ്ണ് അത്യുന്നം സന്തപ്പിച്ചായി. ആ കുടംവീട്ടിലും പണ്ണം കൈവശം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ ബാഖിക തന്റെ ചജ്ജമാല വിലയ്ക്കു കൊടുക്കാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടതി. എഴായിരം മുഹാ വിലപിടിപ്പു തു ആ മാല വിലയ്ക്കുക്കാൻ ത്രാണിയുള്ള രണ്ട് വ്യാപാരികൾ തകഴിയിൽ ലഘൂം അറിക്കാൽ ആലപ്പുഴക്കാരിനെ പോകാമെന്നു് ആ പെൺകിടാവു് തീർച്ചപ്പെട്ടതി.

അവളുടെ ഈ നിയമത്തെപ്പറ്റി ഏക ഷോന്തർമാന്പോറിക്കു് യാതൊരു അറിവും ഇല്ലായിരുന്നു. വിവരം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കണമെന്നും ചെന്നക്കട്ടി വിവാരിച്ചില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ യും വലിയ ഒരു തുക ഉണ്ടാക്കബാൻ മകരംക്കു് ഒക്കിയുണ്ടാവിതോൽ മല്ലപനായ പിതാവു് നിയ തുണംകൂടാതെ വ്യയം തുടങ്ങുമെന്നു് അവരും ഭയ പ്പെട്ട്. അതിനാൽ എന്തോ ചില വിശ്രേഷണാമാനങ്ങൾം വാങ്ങബാൻ എന്നുള്ള വ്യാജേജ് ആലപ്പുഴക്കളിൽ തന്റെ ധാരായെ അവരും പിരാവിനെ. അറിയിച്ചു. ഈ കമാകാലത്തു് ഓമ്പല്ലുഴനിന്നും ആലപ്പുഴക്കളിൽ മാർഗ്ഗം ഇപ്പുഴയത്തെപ്പോലെ അതുസുരക്ഷിതമായിരുന്നില്ല മോട്ടാർ വാഹനങ്ങളും മറ്റും നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത അക്കാവത്തു് ധാരക്കാർക്കാൽനടക്കായാണിട്ടാണു് ആലപ്പുഴക്കു് പോഡ്യോണ്ടിക്കുന്നതു് അപ്പർവ്വം ചില സ്പന്ത വണ്ടികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വാഹനങ്ങൾം വാടകക്കു് എടുക്കാൻ തുണിയുള്ള ആളുള്ളകൾ ആവിധത്തിലും നാടു നിന്ത്തു

ഹിച്ചുവന്. ചെന്വകക്കട്ടി അതുകട്ടു തന്നെന്റെ ധാതു
ജീവ് ഒരു കൂതിരവണ്ണിയാണ് എൻപ്പുംചെയ്യിയെന്ന
തു്. വണ്ണിയിൽ കുട്ടതൽ അതുള്ളകട്ടകൾ ഇരാക്കാൻ
ഇടക്കുണ്ടായിയെന്നതിനാൽ വഴിയിൽ ധാതുക്കാരെ കി
ട്ടുന്നപക്ഷം അവരേയും കയററിക്കൊടുവാൻ ചെ
ന്വകക്കട്ടി വണ്ണിക്കാരൻ അനന്മതിനുകിയിയെന്ന്.
ധാതുക്കാരെ കുട്ടതൽ കിട്ടുന്നപക്ഷം വണ്ണിക്രൂലിയിൽ
തനികൾ കുറെ ലഭ്യമാക്കുമെന്നുള്ള ഒരു ആദ്ദോസ
വും നമ്മുടെ കമ്പാനായികയുള്ളണ്ണായി. അപ്പോൾ ഉ
ള്ളക്കാലമായിയെന്നതിനാൽ വെയിൽ അതികലശവാ
യിയെന്ന്. വണ്ണിയിൽ കയറി ഒരു കോൺഡിൽ തന്റെ
ഐഡിയിയെന്ന ആ ബാലിക കുട്ടാസിൽ പോതിത്തെ
തന്നെ അതുകുണ്ടപ്പുട്ടിയെ മടങ്കിൽ വെച്ചിയെന്ന്.
ഇങ്ങിനെ അവർം ആവളപ്പുഴകൾ ധാതു തിരിച്ചു.

ഈ കമ്പാക്കാലത്തു് അമ്പലപ്പുഴക്കിനിനം ആവളപ്പു
ഴ പോകുന്ന രാജപാത മിക്കവാറും വിജനമെന്ന ഒ¹
റയത്തക്ക നിലയിൽത്തന്നെയിയെന്ന്. അതുാവശ്യങ്ങൾ
ക്ലൂബത്തെ പകൽസമയത്തും അതുള്ളകട്ട ആ രോധിൽ
കുടി സഖ്യരിച്ചിയെന്നില്ല. രോധിനും ഇതുവശത്തും
അവിടവിടയായി പാഴ്'വുക്കുംഞരു തിങ്ങി വളർന്ന
നിന്നിയെന്ന കാട്ടകളും ഉണ്ണായിയെന്ന്. ഈ കാട്ടകൾ
ചിലപ്പോൾ തസ്തികനായെട സങ്കേതസ്ഥാനമായും
ഉപകരിച്ചു. നല്ല അകമ്പടിക്കുടാതെ ഈ രോധിൽ
കുടി സഖ്യരിച്ച ചിലരേ കൊള്ളുക്കാർ ആകുമിച്ചു്
അവരിൽനിനിനം പണവും പണഞ്ഞളും അപൗരിച്ച
തായി ഉള്ള പല കമ്പകളും ആ നാട്ടിൽ പ്രവാര
ത്തിൽ ഇരുന്ന്. ചെന്വകക്കട്ടിയുടെ വണ്ണി അമ്പ

ലപ്പുച്ച ക്ഷേമത്തിന്റെ പട്ടിവന്നാരെ നടയിൽനിന്നും എക്കേണം രണ്ട് നാഴികളും ചെന്നപ്പോൾ രാജ് പാതയുടെ മുന്നവശങ്ങളിലുമുള്ള ഗഹനങ്ങൾ തുടരെ തുടരെ കണ്ട് തുടങ്ങി. സമീപസ്ഥലങ്ങളിലെങ്കും ജീവാസം ഉള്ള ധാരായും ലക്ഷ്യം നാശിക്കുപ്പെട്ട കുത്തമില്ല. നമ്മുടെ കടമാനായികയുടെ ഏറ്റവുംതീയ ഭീതിയുടെ തെ ചെറിയ നിശ്ചയം അതുകൂടിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ വല്ല മോഷണങ്ങളിലും നട നിടുണ്ടോ എന്ന് വണ്ടിക്കാരനോട് പോലും ചെ ജ്ഞാനം അവർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു ചോല്ലും അപധാസഫറത്തുകൂം അതുകൊണ്ടു ലജ്ജിച്ചു അവർ തന്റെ കാമിത്തെത്ത ചൊ ഗ്രാഫേണ പുരപ്പുട്ടവിച്ചില്ല. സൂച്ചയേറുന്ന അതി പ്രതാപത്തോടെ പ്രകാശിച്ചു. പറവകൾ വുക്കു കൊണ്ടിരുന്നു. മധു പട്ടാപ്പുകയ്ക്കുമ്പെയുള്ളതും അതു പ രസ്യമായ ഒരു പിടിച്ചുപറി നടക്കുമെന്ന് വിചാ രിക്കുന്നതും യുക്തിയുക്തമല്ലായിരുന്നു. തന്റെരുമാക്ക് പിടിച്ചുപറിക്കാൻ പറവിയ സമയം കുറിക്കുകളും രാത്രികാലങ്ങളും തന്നെ.

അവളുടെ അന്നരംഗം മുഴവിയ ചിന്തകൾക്കു ധീനമായപ്പോൾ വണ്ടി അതിനിബിധമായ ഒരു ഗഹനത്തിന്റെ സമീപത്തും എത്തി. മുക്കു ഭാഗത്തും വളരുന്ന് പമ്പികന്നായുടെ ശിരസ്സിനെ സുർഖിക്കുത്ത കുവള്ളും രാജപാതയിലേക്കു നാമായിക്കിടന്ന വുക്കു ശാവകളാൽ മുക്കുത്തു ആ പ്രദേശം അതിശൈത കുമായിരുന്നു. വണ്ടി മുംബോട്ട് തന്നെ അപാരമായ

ഒഴിയൻ. മുക്കുങ്ങളിടെ ചൊയ്യ കുഴമ്പു വലനമേറി ഒട്ടവിൽ ഒരു അന്യകാരത്തിന്റെ ആരുത്തിയിൽ ഒരിഞ്ഞമിച്ചു. ഭീതിയുടെ അസ്ഥാപ്തമായ ഒരു പ്രസ്ത്രം ചെവുകക്കട്ടിയുടെ എഴുന്നേരു ആരുവരണം ചെയ്തു. ഭാവികായ ഒരു വിപ്പരിയ്ക്കുന്ന സുചകമായിരിക്കുമോ ഇംഗ്ലീഷ് തോന്തരം എന്ന് അവർ ശക്തിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിലും കയ്യും അവളിടെ മനസ്സും പ്രവർത്തനരംഗമായിത്തീ ന്റെപൂർബം ആ ഭീകരവന്നതിന്റെ മല്ലുത്തു നിന്നും ഗഡാധാരികളുായ രണ്ടുപേരും രാജപാതയുടെ മല്ലുഭോഗത്തിലേക്കു പാതയുംവന്നു. കൂടുതൽ ആവരണങ്ങളാൽ മുഖം മറച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷകാരിക്കുമാരെ കണ്ണ ക്ഷണം തത്തിൽ തന്നെ രഹംതന്നാദം ചെവുകക്കട്ടിയുടെ അധി രച്ചത്തെ ദേശിച്ചു പറഞ്ഞുട്ടു. വണ്ണിക്കാരൻ ദ്രുതഗതിക്കു വേണ്ടി അശ്വപത്രതു പ്രാശരിച്ചു. എന്നാൽ അതു നിശ്ചയമായിത്തീന്റെയുള്ളിൽ. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ആ കണ്ണക്കന്മാരിലെഞ്ഞവൻ ബബേന കുതിരയുടെ കടിഞ്ഞാണിനേൽ കടന്ന പിടിക്കുടി, ഉടൻ തന്നെ കുതിര നിന്നും. അഛത സമയത്തിൽ തന്നെ അവൻറെ ശ്രൂക്കാരനായുള്ളതു, തസ്സുകൾനും തന്നെന്നു ഗജ കൊണ്ടു് വണ്ണിക്കാരനെന്ന ഒന്നു പ്രാഹരിച്ചു അയാളെ നിലം പതിപ്പിച്ചു.

“എന്നാൽ മാനേയ നിങ്ങളിടെ പണം അണ്ണ കുതിൾ പ്രാണൻ,” എന്ന് അവൻ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞതു.

“ഇല്ല!” എന്ന ആത്തയായി വിളിച്ചു കൊണ്ടു നമ്മുടെ കമ്മാനായിക, ആഭരണപ്പുട്ടിയെ മുരക്കു പി

ടി കുടി. ഈ സ്ഥിതിയിൽ സഹായത്തിനു പ്രാത്മിച്ച കൊണ്ട് അവർ ഉച്ചത്തിൽ ആകുന്നവും ചെയ്യു.

“അവളുടെ മണിയ്ക്ക്” എന്ന കൊട്ടക്ക് ചെങ്ങാതി” എന്ന കതിരയുടെ കടിഞ്ഞൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു തസ്കൾക്കു പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ അതേ ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ അംവരുടെ പിനിലായി കതിരയുടെ കൂളപടി ശ്രൂം കേൾക്കി പൂട്ടു. അശ്വാരോഹൻ അതിശീമുമായ ഗതിയി ലേക്കു അശ്വപ്രതീ ചോദനം ചെയ്ക്കുംബാൽ അൽപ്പു നേരത്തിനുള്ളിൽ അലേഹം ആ കലഹരംഗത്തിൽ കടന്ന വന്നു. ചെമ്പകക്കട്ടിയെ ആകുമിക്കാൻ വന്ന സ്നേഹൻ ഒരു ഉയൽത്തി അവലേ പ്രഹരിക്കാൻ തുടങ്ങി വേ അശ്വത്തിന്റെ ധാവനശ്രൂം കേട്ട് അതിലേക്ക് അഭി പതിപ്പിച്ചു. പുരകിൽ നിന്നും കതിരപ്പുരത്തു കയറിയ രോദ വരുന്നശേഷം നിശ്ചയമായപ്പോൾ വിവരം തന്റെ ചണ്ണത്തിയെ വിളിച്ചറിയിച്ചുണ്ടും അവൻ വഴിയരികിലുള്ള ഗമനാന്തരഭാഗത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിച്ചാറി. എന്നാൽ അധാരുടെ കാൽ ഒരു വള്ളുള്ളിയിൽ ഉടക്കി സാമാന്യം ആഴ്ചമുള്ള ഒരു കഴിയ്ക്കുള്ളിൽ ആ കണക്കൻ ചെന്ന വീണു. അതേ ക്ഷണത്തിൽ വണ്ണിക്കാരൻ താൻ അടിക്കൊണ്ടവീണ സ്ഥലത്തു നിന്നും ചാടി എഴുന്നുറു, കതിരയെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നിരുന്ന തന്റെ പ്രതിശ്രാഗിയുടെ മേൽ പാതയും അവുന്ന പിടിക്കുടി. അവൻ തമ്മിൽ അല്ലെന്നതേക്കു ഒരു ശ്രൂനടക്കം. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കിലായിരുന്ന കതിരപ്പുരത്തു കയറിയ ആഗതൻ കലഹരംഗത്തിൽ എത്തിയറു” വന്നയാർ ഉടൻതന്നെ കൂ

തിരപ്പുറത്തുനിന്നും താഴെത്തു ചാടി കഴിയിൽ വീണ തസ്സക്കരണ്ട് പിന്നാലെ പാതയു. എന്നാൽ അ യൻ കഴിയിൽ നിന്നും വേഗതയിൽ ചാടിക്കയറി കാട്ടു നജ്ഞിൽ മറഞ്ഞു. ആഗതനും അവനെ പിന്തുടന്റും പാതയു. മിക്കവാറും അതേ നിമിഷത്തിൽ തന്ന പ്രിതീയതസ്സക്കരണ് വണ്ണിക്കാരനെ നിലം പതിപ്പിച്ചു ശേഷം ആഗതന്റെ കത്തിരപ്പുറത്തു കയറി മീനാൽവേഗത്തിൽ പാതയു പോയി.

ഇപ്പുറണ്ടതെല്ലാം അഭ്യാസ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടാമതെത്തു തസ്സക്കരണ് ആഗതനായ അപരിചിതത്തിന്റെ കത്തിരപ്പുറത്തു കയറുന്നതു് കണ്ണപ്പുഡി ചെവുകക്കട്ടി ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. വണ്ണിക്കാരനാകട്ടെ തസ്സക്കരണമായുള്ള ശബ്ദം കുറഞ്ഞു പഠിച്ചു എങ്കിലും അവിടെ കിടന്നകൊണ്ട് ആഗതനെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഉറക്കെ വിളിതുടങ്ങി. ആഗതനായ അന്തും ഇതിനിടയിൽ കാട്ടിനുള്ളിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്ന നോക്കിയപ്പോൾ രണ്ടാമതെത്തു കഴിഞ്ഞു തന്റെകത്തിരപ്പുറത്തു കയറി ഓടിച്ചു പോകുന്നതു് കണ്ട് ശാന്തനായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“അതു ഇഴപ്പരമതമാണ്.”

തന്റെ അശൈം നൃമാധ്യത്തിൽ ധാതോരക്കോഡവും ചുറ്റുകാട്ടാതെ വിനയാനപിതനായി മുഖാന്തസ്പർത്തിയിൽ മേൽപ്പുകാരം പറഞ്ഞു അന്തും നേരെ ചെവുകക്കട്ടി അത്രയ്ക്കരിതായി നോക്കി.

ഈ അവസ്ഥയിൽ അവരുക്ക് അപരിചിതനായ ആ പാനമാണ്ടു ആകുത്തി നിൽക്കുന്നുംചെയ്യാൻ സന്യാദിച്ചു. അയാൾ മല്ലപ്പായംചെന്ന ഒരു മല്ല

മാകാരനായിരുന്നു. കൂദത്തകാലുടെകളിൽ വെള്ളത്തെ ഫുകവും അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നു. പാദ്മാത്രമാർ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാഡിള്ളതൊപ്പി ആയിരുന്നു, അയാളുടെ ശീരസ്സിനെ ആവശ്യം ചെയ്തിരുന്നതു്. അയാളുടെ ശരീരം ഭാർഖ്യമുള്ളതെങ്കിലും മാംസളമല്ലായിരുന്നു. മാംസപേരികൾ വേണ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉറച്ചു് ചൊന്തിക്കാണപ്പെട്ടു് ശരീരശക്തി കണ്ണസ്ഥിച്ച മനോബലം തുതനാഗതനായ ആ മനശ്ചൂനാജോന്നു് അയാൾ തന്റെരുനെ പിന്തുടർന്ന് പ്രോഡ പ്രദർശിപ്പിച്ച സെമാന്ത്രം വെളിപ്പെട്ടു് ദാഖി. അയാളുടെ മുഖം അങ്ങനെവന്നും കലപ്പ് അണ്ണാകു തിരെവഹിച്ചിരുന്നു ആ അംഗത്വത്തിൽപ്പുത്രക്കമായ രസം, ഗൈരവസമ്മിത്യായ ഒരു വിനോദപ്രകൃതി ആയിരുന്നു. അയാളുടെ നേതൃങ്ങൾം ഇടയ്ക്കിട്ടു ഫു. അതിശക്തിയോടനുടിയ പ്രകാശത്തെ സ്ഥരിപ്പിച്ചു്. ചുഡക്കെത്തിയെ, ആകപ്പുംതെയുള്ള കാഴ്ചകൾു് ആ മനശ്ചൂൾ മാനുമായ ഒരു സാമുദായികപദ്ധവി യെ അവലംബിച്ചു് ജീവിക്കുന്നവനും ഒരു എഡവേക്കത്തിനും ആണെന്നു വക്കണ്ണതെതെ വെളിക്കുകാട്ടി.

“ആിമതി. ഭവതി, തല്ലാലുതേതക്ക്” അത്യുധികം ഭിത്യായി എന്നിള്ളിതല്ലാതെ അതിൽ കുട്ടിലായി യാതോരു അത്യുംവിതവും അനാഭവിച്ചില്ല ഷോ.” എന്നു് വണ്ണിയുടെ സമീപത്തു് അണ്ണത്തു കൊണ്ടു് അയാൾ ചോദിച്ചു.

“കൗമില്ലോ, മാനുരേ, താങ്കളുടെ കുതിര നഷ്ടമായണ്ണോ;” എന്നിള്ളി ഒരു സകടമല്ലാതെ വിശ്രേഷ

വിധിയായി മററാനും എനിക്കെ സംഭവിച്ചില്ല.
എന്ന് നമ്മെക്ക യഥാനായിക പറഞ്ഞു.

“ഒവതി, എൻ്റെ കതിരയുടെ അപഹരണ
തെപ്പുറി പറകയാണെങ്കിൽ അതിനെ സംബന്ധി
ച്ചു് ഇതുമാത്രം വേബിക്കാൻ കൗമില്ലനാണ് എന്നു
കരുതുന്നതു്. അതു് ഇംഗ്ലീഷേയാണ്—അ
തിനു് എന്നു തല വണ്ണാം.—അതു മുഹം എനിയ്ക്കു്
എറവും പ്രിയപ്പെട്ട നോണൊന്നുള്ളതു്, പരിശ
ര്മ്മം. അക്കാരണത്താൽ അതിനെന്ന് നജ്ഞത്തിൽ
വേബിക്കാൻ എനിക്കു് അവകാശമുണ്ടു്. എക്കിലും
അതു് ഇംഗ്ലീഷേയാണ്. അതിനു് എന്നു താ
ഴുയായി തലകനിക്കുന്ന എന്നു് നേരുടിപരണ്ടു
കൊള്ളുന്നതു. (വണ്ണിക്കാരൻ്റെ നേരത്തിരിംതു്)
“ഒസ്റ്റേഹിതാ, നിങ്ങൾക്കു് വലിയ പങ്കു് വലുതും
പററിയോ—എന്നെന്നുാൽ—അതു ഇംഗ്ലീഷിച്ചാരം
ഈല്ലാത്ത ഉന്നജ്ഞമായി നിങ്ങൾ നടത്തിയ പദ്ധപ
യുലം വലിയ കുറിനമായിരുന്നു. എന്നു് എനി
യ്ക്കു് തോന്തി.

“ഇല്ല, മാനുരേ—വലിയപങ്കു് നേരുപരി
യില്ല, ഒരു ചെറിയമുറിവുമാത്രം—”എന്നു് സാരമാ
പറഞ്ഞു.

“ഒരു ചെറിയ പുഡ്യുമത്തു് അതിൽത്തവി
യാൽ മതി. ഇംഗ്ലീഷുംകൊണ്ടു് അതു മറി
വേഗം ഉണ്ടാവില്ലോകം.” (ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ നേ
രത്തിരിംതു്)—“അനീമതി, ഒവതിയ്ക്കു് ശാരീരിക
കഴിയ കുറഞ്ഞാണെ, വസ്ത്രനജ്ഞമേം, ഉജ്ജാഞ്ചില്ല എ

നാറിഞ്ഞതിൽ നോൻ വളരെ അശ്രദ്ധിക്കുന്നു.” എന്നും അംഗുൾ പറത്തു.

“ഹ്ലൈ, നീമുണ്ടായില്ല മാനുംരു.” എന്നാൽ വേദാന്തരാത്ത സ്ഫുർഖിച്ചു് താങ്കൾ എത്തന്നു വാദിച്ചാലും താങ്കളുടെ നഷ്ടം സങ്കടക്കരമാണെങ്കിൽ വസ്തു പരായാത്മിക്കാൻ നിവത്തിയില്ല.” എന്നും ആ പെണ്ണിടാവു് പറഞ്ഞു.

“ഗ്രീമത്രി! പോയതിനെപ്പറ്റി വേദിക്കുന്നതു് പാപകരമാണു് ഇംഗ്രേസ് തങ്ങൻ, തിരിയെ എടുക്കുന്നു. അതു് ഇംഗ്രേസരമതമാണു്.—അതിനു നോൻ വണ്ണശേഷാടാടു തച്ച കൂറിയ്ക്കുന്ന —”

“എതായാലും മാനുംരേ—ഈ വണ്ണിയിൽ താങ്കൾക്കികയറണമെന്നു് നോൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ വല്ലായും തോന്നായതു് താങ്കൾ എന്നെപ്പോലെ വടക്കൊട്ടുണ്ടാക്കുന്നതായാണു് അതുവെച്ചുനുതു് എന്നും നോൻ ഉണ്ടാക്കുന്നു.” എന്നും ചെവുകക്കട്ടി പറത്തു.

“മാനേ, ഭവതി എങ്ങോട്ടുണ്ടുണ്ടു് പോകുന്നതു് എന്നും ചോദിക്കുന്നതിൽ വികരാധിപ്പിക്കുന്നോ?” എന്നും അപരിചിതൻ ചോദിച്ചു

“നോൻ ആലപ്പുഴയ്ക്കു് പോകയാണു് താങ്കൾക്കു് അതിനു് ഇപ്പറതോ, അപ്പറതോ, എവിടെയെക്കിലും ഇരങ്ങണമെന്നുള്ള പക്ഷം താങ്കളെ അവിടെ കൊണ്ടവിട്ടവാൻ നോൻ കടപ്പെട്ടവള്ളാണു്” എന്നും ആ ബാലിക പറഞ്ഞു.

“ഭവതിയുടെ ഇക്കാര്യസ്ഥാനത്തിനു അങ്ങനെക്കുമുന്നേക്കും വന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ നോനും ആലപ്പുഴയ്ക്കു് വരുന്ന

തു അതുകൊണ്ട് ഭവതിയുടെ ഇള ഉദാരമായ സെന്റ് ജന്മത്തെ കൂതശ്ശത്തെയോടുകൂടി ഇവൻ സപീകരിക്കുന്നു. നാം തസ്തികയുടെ അനുകൂലത്തിൽ അക്കദ്ദേശവരാൻ, അതുകൊണ്ട് പരസ്യരം സഹതൃപിക്കാൻ നമുക്ക് കടമയുണ്ട് ഇതെല്ലാം ഇത്രപറ്റേ പൂജ്യാനം അതിന് നമുക്ക് വിനയങ്ങളാട തലകനിയ്യും.”

ചതുരായിലഭിച്ച ആ കുട്ടകാരൻ ഇരിക്കാൻ ചെയ്യകക്കട്ടി വണ്ണിയിൽവേണ്ടണമലം ഷിംഗത്തുകൊട്ടത്തു. വണ്ണിക്കാരൻ അവൻറെ ഇരിപ്പട്ടത്തിൽ ചാടിക്കയറി; വണ്ണി വീണ്ടും പുരത്തിപ്പുയാണെ ചെയ്തു. അപ്പുണ്ണ രത്നക്ക് അവർ തമിലുള്ള സംഭാഷണത്തിന് ഒരു വിരാമം ഉണ്ടായി. പ്രസ്തുത അവസരത്തിൽ നവീനൻ ആയ ആ ചഞ്ചാതി പൊന്നിൽ ചഞ്ചലദയാടക്കുടിയ ഒരു ഘടടികാരത്തെ തന്നെ കമ്പുക്കത്തിനുള്ളിൽ നിന്നും ചലിച്ചതുണ്ട് സമയംനോക്കി. ഇതുകണ്ട് ചെന്യകക്കട്ടിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്നെന്ന ധനമുമിതിയെ പൂറ്റി സാമാന്യം മുള്ളികരമായുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം ജനിച്ചു. പിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നെന്ന മുഖംബവും സെന്റ് ജന്മം കലന്ന ശീലവും, ഉദാരഭ്യാസിച്ചും, ഭൗതികതപ്പെറിയുള്ള അവനുവല്ലമായ ഭക്തിയും ആ മനഃപ്രകാശം പൂര്ണി യാതൊഴവിയത്തിലും തെറവപരാത്തവണ്ണും നല്ല അഭിപ്രായം അവളുടെ എദ്ദെയത്തിൽ അക്കരീബിച്ചു.

“നേരം പത്തുമൺ കഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്ന, ദിവാൻ ജി ആലപ്പുഴ ഇന്ന് പറയുണ്ടമണിക്ക് എത്തുനേബാൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുകൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ വാക്കുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.” എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു.

“മാനും, താങ്കൾക്ക് ധാരാളം സമയമുണ്ട്; ഇപ്പോൾതന്നെ നാം എക്കേണ്ടു പക്കതിവഴിവന്ന കഴിഞ്ഞു. ഇനിയുള്ള നാലവുംനാഴികളും പതി നൊന്നമണികളുള്ളിൽ കടന്നവെസ്സാം.”

വാസ്തവമാണ് അനീമതി, വേദിച്ചറയ്ക്കോലെ പതിനൊന്നമണിയ്ക്കുകം നമുക്ക് ആലപ്പുഴ എത്താൻ സാധിക്കും വേദിയുടെ പേരെന്നതാണ്?

ചെവുകക്കട്ടി:-എൻ്റെ ഫേയ് ചെവുകക്കട്ടി എന്നാണ്.

ആഗഃ:-എവിടെ ആണ് വീട്?

ചെവു:-ജാവലപ്പുഴ അമ്മക്കിടച്ചിയിൽ. ചെ വകമംഗലം എന്നാണ് വീടുപേര്.

ആഗഃ:-വേദിക്ക് അപ്പുന്നമാരില്ലോ?

ചെവു:-എൻ്റെ അപ്പും ഉണ്ട്. അമു ഇര യിടയിൽ മരിച്ചുപോയി.

ആഗഃ:-അപ്പും ആരാണ്? പേരെന്നതാണ്?

ചെവു:-എൻ്റെ അപ്പും ഒരു തുള്ളനാട്ടുപോരിയാണ് പുരഞ്ഞാത്തമൻപോരി എന്നാണ് പേര്.

ആഗഃ:-അമു മരിക്കുന്നും എത്ര വയസ്സുണ്ട്?

ചെവു:-അമുയും എക്കേണ്ടു അൻപതൊട്ട് തീട്ടുണ്ട് അവക്കുടെ മരണം എനിക്ക് ഒരു തീരാത്ത നഷ്ടമായിത്തീന്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.

ആഗഃ:-ശരിയാണാതു്. വേദിയുടെ ഇര പ്രായ ത്തിൽ അമു മരിക്കു എന്ന് വരുന്നതു് വലിയ ക

ജീമാണ്. പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാം ഇത്രപരമായും അംഗങ്ങിനെയാണുകിൽ മറിച്ചുവരുത്താൻ മന ശ്വരരക്ഷാബന്ധം സാല്പ്പുമാണോ? വരുന്നതെല്ലാം അ നഭവിക്കുകയേ നിവർത്തിയുള്ളത്. തൊൻ ഭവതിയുടെ ഉത്തരം പേരും ഒക്കെ ചോദിച്ചു, ആനീട്ടം എൻ്റെ മരിത്രം തൊൻ വൈളിപ്പുട്ടതിയില്ല. അതു് എ എൻ്റെ പേരിൽ ഒരപരാധായി ഗണിക്കുതു് തൊൻ ഒരു പ്രഭവിന്റെ ഘതനാണ്. പ്രഥമാവച്ചാൽ കയ്യും വർദ്ധുത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പ്രസിദ്ധ ധനികനാണ്. മീനച്ചിൽ രാമപുരം എന്ന രാമരത്നപ്പറ്റിപ്പ് റഞ്ചുകെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെ താമരക്കുറീ എന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു ഘരാത്തെ ഭവനം ഉണ്ട്. അവിടെതെ ഗൃഹനായകനായ രാമക്കയ്മരി എന്ന വദ്യാഖിക്കാണ് എൻ്റെ പിതാവ്. എൻ്റെ പേരു് കൂദാശയുമായി എന്നാണ്. അംഗിനെ ഒരു വനം ഭവതി കെട്ടിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.

ചെവുക:-ഈല്ല. താങ്കളുടെ ഭവനത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാതെക്കുവണ്ണം ലോകപരിചയം എന്നിക്കു് സി ലിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇന്നതെത്തു അധിതസംഭവം താങ്കളുമായിള്ള പരിചയത്തിന് ഇടവയ്ക്കിയതു. ഓത്തു് എന്നിക്കു് വലിയ ചാരിതാത്മ്യം ഉണ്ട്. എന്നനാാൽ താങ്കളാണ് ഇന്ന് എന്ന തസ്മീരമാരിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചതു്.

ആഗഃ-ഓ, അതെല്ലാം ദൈവനിയുച്ചാണ്. ഇത്രപരവ് എന്നു ഇവിക്കേണ്ടു് അയച്ചതു്. ഭവതിയുടെ രക്ഷയ്ക്കുവാടിയാണ്. വിലപിടിച്ചു സാമാന്യമല്ല നന്നം അപഹരിക്കപ്പെട്ടാതെ ഇന്ന്

ഭവതി രക്ഷപ്പെട്ടതിൽ നോൻ വളരെ സങ്കേതാധികാരിയാണ്. പിന്നെ എന്നൊസംഖ്യിച്ചാണെങ്കിൽ കുതിര മാത്രമേ എന്നിക്കു് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു് എന്നു് ഒരു അത്യശ്രദ്ധാസ്തതിനു് വകയുണ്ടു്. എന്നെന്നൊരു അതുപുഴും യുജ്ഞിക്കും എന്നുന്നതെന്ന ധാരയുടെ ഉദ്ദേശം രണ്ടാണു്. നോൻ ദിവാന്മജിയെ സന്ദർശിക്കാണു്, രണ്ടു് ഒരു വലിയ സംഖ്യ ബാക്കിൽ നിക്ഷേപിക്കാണു് നോൻ അതുകൊണ്ട്. നോൻ എക്കനായി ആ തന്റെരഹിതതെ കരുതിൽ അക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എക്കിൽ ഒരു ഭീമമായ തുക ഇന്നു് നഷ്ടം വരുമായിരുന്നു. ഭവതിക്കും വലു പ്രധാന കാഞ്ചും അതുപുഴും ചെവനു് സാധിക്കാണു് ഉണ്ടായിരിക്കും.

ചെവുക:-(ആരുംബോതിഞ്ഞിരുന്ന കടലാസുഖാറി പെട്ടിയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്) ടാര മാത്രമുണ്ടു് പറകയാണെങ്കിൽ മാനുരേ, ഇം പെട്ടിയും കുത്തു് ഒരു വലിയ സംഖ്യ വിലപിടിക്കാണു് ആരും അടങ്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതു നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ എന്നിക്കും ബാക്കനാ വേദം ചില്ലറയോന്നമല്ല. താങ്കളുടെ കുതിര നഷ്ടമായപ്പോൾ താങ്കൾ കല്ലേണ്ണം വേദാന്ത സ്ഥർശിയായ ആ സമാധാനം എന്നു രഹിക്കലും മുളിപ്പെട്ടതുകയില്ലായിരുന്നു.

എല്ലാം:-പക്ഷേ ഭവതിക്കു് അഞ്ചിനെ ഒരു നഷ്ടം വന്നിരുന്നെങ്കിൽ അതു് കൈവശത്രു സംഭവിച്ച താണെന്നു് സമാധാനപ്പെട്ടാതെയിരുന്നൊരു പാപമാണെന്നാണെന്നു അഭിപ്രായം.

എല്ലാംക്കയു്മഴുടെ ഇം അപൂർവ്വവേദാന്തപബലതിലെതക്കിക്കുമ്പരായ സാധാരണജനങ്ങൾക്കു് സപീകാ

ഈമെന്ന് ചെന്നുകക്കട്ടിക്കും തോന്തിയില്ല. കയ്യുമിളം വാദം അതിരകവിശ്രൂപോധി എന്ന് അവർ അനന്മാനിച്ചു. എന്നാൽ അയാളിടെ ഭാവത്തിൽ അംഗാധമായ കാപട്ടും മരഞ്ഞുകിട്ടുവെങ്ങനോളിയും അവർ ശക്തിപ്പില്ല. നേരേഫറിച്ചും അയാളിടെ ഭാഷയിലും മുവത്തിലും പ്രജ്ഞവായ ഒരു ധമാത്മത ഉള്ളിതുപോലെ അവർക്കും തോന്തി. എന്നതനെ യല്ല ആ മനഃപ്രാണിന്റെ അനൃഥാദ്ധ്രമായ ആർജവബുദ്ധി അയാളിടെ ഒരു ക്ഷീണവശമാണെന്നുപോലും ആ പെൻകിടാവും ധരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ തന്നു രഹായമായി ഉണ്ടായ കലാഹത്തിന്റെ രംഗമായ ഒരു ഹന്തമലത്തുനിന്നും വണ്ണി അധികമുറം പ്രയാസം ചെയ്തു. രാജപാതയ്ക്കും അരികിലും മഹാരാജക്കഥക്കാണപ്പെട്ടു. ഇതു വന്നു പ്രമാദമിഴുമായ വന്നതെ പ്രോബല ആരു വിസ്തുതമായിരുന്നില്ല. ഇതു വിപിനഘാതത്തെ സമീചിച്ചപ്പോൾ ചെന്നുകക്കട്ടിക്കും തെള്ളം ദീതി ഉണ്ടായില്ല. എന്നതനാൽ മുള്ളിക്ക യും മരം ധീരനായ ഒരു ചണ്ണാതിയാണെന്നും യാമാത്രമും അവർക്കും അനുഭവവേബാദ്ധമായിരുന്നു.

മുള്ളി:-അപ്പോൾ ചെന്നുകക്കട്ടിഅമേ, ഭവതി ആലപ്പുഴക്കും പോകുന്നതും പ്രധാനമായ ഒരു ഇടപാടും നടത്തുവാനാണും അപ്പേ?

ആരേണപ്പെട്ടിയുടെ നേരെ കഴുന്നാടിച്ചു കൊണ്ടും ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ സംഭവം വിലയേറിയ വസ്തു കൂളിം കൊണ്ടും ശരിയായ അക്കന്നടി കുടാതെ പകൽ സാമാന്തരിയ ദിവാലും സഖ്യരിക്കുത്തെന്നു ഭവതിയെ പഠിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. നിശ്ചയമായി ഇതു

കൊണ്ട് തോൻ ഒരു ശരിയായ പാടം പറിച്ചുകഴിം എത്തു. എന്നെന്നും എന്നു കൈവശം നാൽപ്പു തീരുമായിരും തുപയ്യേണ്ടി നോട്ടുകൾ—

ചെവുകക്:-അദ്ദേഹം! ഇതു വലിയ ഒരു തുക നഷ്ട മായിക്കൊള്കിൽ അതു വളരെ പരിതാപത്തിനു കാരണമായിത്തീരുമായിരുന്നു.

എല്ലാം.-എന്നാലും അതും ഇംഗ്രേസിനും തന്നെ എന്ന സമാധാനപ്പെട്ടവാൻ മാത്രമേജുള്ളി ഉം പഠി ബാക്കിലേക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ രണ്ടു പേരുടെയും ഉള്ളിപ്പുസ്ഥലവും ഒന്നു തന്നെയെന്നു തോൻ കയ്ക്കുന്നു.

ചെവുകക്:-അതെ, പരിപാ തോൻ പണം ബാക്കിൽ നിക്ഷേപിക്കാൻ അല്ല പോകുന്നതു്. ഇതു പെട്ടിയിൽ അട്ടജാഡിതിരിക്കുന്നതു പണം അല്ലതാനും, വളരെ വില പിടിപ്പുള്ളി ഒരു വജ്രമാലയാണു് ഇതിനുകരുതിള്ളിരു്: അതിനെന്ന് കേടുപാടുകൾ തീക്കിവാനായിട്ടാണു് തോൻ ബാക്കിലേക്കു പോകുന്നതു്.

എല്ലാം:-ചെവുകക്കട്ടിയമേ! ഇംഗ്രേസിനു കല്ലുകളിടെ മേൽ ഇതുനേതാളും റമതയുള്ളിരുക്കൊണ്ടാണു് അവ നഷ്ടപ്പെട്ടമെന്നുള്ളി ഒരു ഭീതിയേറ്റുകിലും ഇംഗ്രേസിനുള്ള ഇടയാക്കിയതു്. അതുകൊണ്ട് ഗ്രീമതി സുക്കിച്ചു് ഇങ്ങനെക്കാരംകു. തസ്സക്കരമായമായി ഉണ്ടായ ഇനാത്തെ കലധം വെളം ഒരു ധാരാധ്യക്ഷിക സംഭവമാണെന്നു കയ്ക്കുന്നതു് അതു ഇംഗ്രേസിന് ഭവതിയെ പഠിപ്പിച്ചു ഒരുപാംമാണെന്നു വാത്തുകൊരാകു.

ചെവുകക്കട്ടി ഇതിനു ധാതൊഴത്തരവും പറഞ്ഞുപിടി. എല്ലാക്കെമ്മരി എന്ന പരയപ്പെട്ടുന്ന അപാരിച്ചിതനു പുറപ്പെട്ടവിച്ചു വ്യാവ്യാനത്തോട് യോജിക്കുവാൻ അവരു ധാതൊഴ മാർഗ്ഗവും കണ്ടില്ല താ

നും. എന്നാൽ അയാളുടെ കേതില്ലാതകമായ അഭിപ്രായത്തെ വണ്ണിച്ചു് അയാളെ മുഖിപ്പിക്കണമെന്നും അവൾ വിചാരിച്ചില്ല. അതാണു് അവർ ഒന്നും മിശ്രാഞ്ചത്തു്.

കുള്ളി:—(ക്ഷുകകീശയിൽ വിന്നും അങ്ങനെകം ചെറുപ്പുക്കാഡം എടുത്ത കാട്ടിക്കൊണ്ടു്)

ചെവുകക്കട്ടിശുഭ്രാത, ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നോന്നു ദേഹത്തിൽ സമ്മാനിക്കാൻ എന്നു അനുവദിക്കുമോ? ഇതു ആത്മശാന്തിഉത്തരവും അനേകം സംഘവ ദേശങ്ങളിൽ സമാഹാരമാക്കുന്നു. ഈതിലെ നാശരാവരിയും വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്നതാണു്

ചെവു:—(ഗ്രന്ഥം കൃതിയിൽ വാഴാം ഒന്നാക്കിക്കൊണ്ടു്) പ്രജാ താൻ. അംബയ്യു് വളരെക്കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുള്ളി:—(അതിതാൽപ്പത്തും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്) ചെവുകക്കട്ടിയും: അതു വായിക്കു. ദയവു ചെയ്തു് വേഗം വായിക്കു. എന്നെന്നു ഈ കീശയിൽ എന്നാണു് അടങ്കിയിരിക്കുന്നതു്? അതറിയാമോ? അതുകൊണ്ടു അതുകുടി വേതിക്കു തരണമെന്നും ഭവതി തല കുറിച്ചു അതിനെ ആംബരിക്കണമെന്നും ഉള്ള കാര്യം ഈ ശ്രദ്ധയേറുന്നു.

ഈ വാക്കുകളോടു കൂടി കുള്ളനാഥം ധരിക്കുന്ന ആ ദേഹം ക്ഷുബ്ധായത്തിന്റെ വലതു കീശയിൽ നിന്നും ഒരു കൈത്തോക്കു വലിച്ചുടക്കു. ഉത്തരങ്ങൾ നാത്തിൽ ഇടത്തുകൈകൊണ്ടും ഒരു കൈത്തോക്കും ഇടത്തുകൈകൊണ്ടും വലിച്ചുടക്കു. ഇതു ആയുധം വഹിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ പാടി എഴുന്നേറു വാണിക്കാരനോടു വണ്ടി നിരുത്തുവാൻ ആരജ്ഞാപിച്ചു. വണ്ടി അഴപ്പാഡം തീർപ്പാന്തര രണ്ടാമത്തെ വന്നപ്പോൾ

ശത്രു എത്തിയിരുന്ന്. രാജപാതയിലേക്കെ ചാൽത്തു നിന്ന പുക്കസമുഹത്തിന്റെ സാന്ദ്രചകാര മിക്കവാറും ഒരു അനധകാരത്തിന്റെ ഫലത്തെചെയ്യു.

“എന്നൊ തെമ്മാടി, വണ്ണി നിരത്താന്തേല്ലെ പറ ഞങ്കരു? ഈ വാക്കുകളോട് കൂടി ആ മഹാത്മാവും നാം, സാമുദ്ധീയത ശിരസ്സിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി കൈ തേരാക്കിന്റെ പാതയിക്കാണ്ട് എന്ന പ്രമരിച്ചു. അ ഹരമേററും വണ്ണിക്കാരൻ എന്ന നിലവിലിച്ചു പോയി. ഗഭാധാരിയായ ഒരു തസ്കരണ എത്രക്കുന്നതിൽ ധിരം പ്രകടിപ്പിച്ചവനെങ്കിലും റണ്ടുക്കെത്തിലും നിരു ചു കൈതേരാക്കു വഹിച്ചുകൊണ്ട് സനാലുന്നായി നിന്ന ആ കൊഞ്ചക്കാരൻ്റെ ആര്ജ്ജങ്ങക്കുള്ള അനംസരിക്കാതിരിക്കാൻ വണ്ണിക്കാരൻ ദൈത്യപ്പെട്ടിപ്പി.

വണ്ണി നിന്നു; തുണ്ണുക്കൈമെരി എന്ന പറയ പ്പെട്ടുനബന്നാകട്ടെ, അതുകൂടി നുണ്ണിനെ കീശക്കി തുളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു ശേഷം ചെന്നുകുക്കുട്ടിയുടെ ആ ഭരണപ്പെട്ടിയിൽ കടന്ന പിടികൂടി. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ അപഹരണവേളയിൽ ആത്മരണപ്പെട്ടിയുടെ മേൽ മുടക്കിയിരുന്ന അവളുടെ പിടി അവർം അറിയാതെ തന്നു ശിമിലമ്പണിപ്പോയി. എങ്കിലും അതു തസ്കരാൻനു കൈത്തിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർം വീണ്ടും അതിൽ പിടിപ്പാൻ ഉല്ലഭിച്ചു. ഈ നാൽ മഹാസമത്മനാശ ഒരു തസ്കരപ്രമാണി വണ്ണിയിൽ നിന്നും പൂര്ണചാടി പരിഹാസസ്വചകമായ ഒരു ചിരിയോട് കൂടി ഇങ്ങനെ പറത്തു.

“ചെന്നുകുക്കുട്ടിയമേ, ഈ” ഈംപ്രേരിച്ചുയാണ് ഇതിനു ഭവതി തലകനിക്കുന്നും. ഭവതിയുടെ പണസ്വാഡിയും സപർണ്ണംഭരണവൈഴ്സിം തോന്ത് ആവശ്യപ്പെടാതെന്നതു” ഭാഗ്യചന്ന കരതിക്കാരാക്ക.

“മഹാക്ഷുസ്ത്, പരമവിജ്ഞാനം” എന്ന ഉറക്ക വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെയ്യക്കൂട്ടി ആത്മസ്വർഗ്ഗരംഗത്വം ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു ക്രിപ്തിനു അവൾ ഗമനത്തിനുള്ളിൽ ചാടി അപ്രത്യക്ഷനായി. നമ്മുടെ ക്രമാന്വയിക ആകട്ട തിരികെ വണ്ണിക്കുള്ളിൽ തന്നെ പതിച്ചു. തദ്ദേശരാത്രിൽ തനിക്കു നേരിട്ട് ഭീമമായ നഷ്ടത്താൽ മന്മുഖമായ ഒരു വേദനയിൽ അകപ്പെട്ടു് ആബാലിക അത്യന്തം തപിച്ചു. വണ്ണിക്കാരൻ ഒരു പോലെ സൂഖ്യനായി വിവൃതവിദനന്നായി അധാരിച്ചു പൂർപ്പുത്തിൽ തന്നെ ഇങ്ങനുകൊണ്ട് തസ്മൈരൻ അപ്രത്യക്ഷനായ ആഡാഗ്രത്തേക്കു സുക്ഷിച്ചു നോക്കി. ടുവിൽ ഒരു ഭീർമ്മാനിയോസത്തോട് കൂടി അഥാഡ ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു. “കൊള്ളിം എൻ്റെ ജീവത്തിൽ എനിക്കു അറിവാണ് ഇവന്നിട്ടുള്ള കപടത്തുറപ്പെല്ല യെല്ലാം വെല്ലുന്ന ഒന്ന് തന്നെയാണിരും.”

“എന്നു കൊള്ളുമെ, അധാർ മതസംഖ്യമായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയെല്ലാ. പുരാണങ്ങളിൽ നിന്നും അനേകസഭാവാരവാക്യങ്ങൾ എടുത്തു പറകയും ചെയ്യുവെല്ലാ.”

ചെയ്യക്:-അതെ, പിശാചു വേദവാക്യം ഉച്ചരിക്കം പോലെ. എത്രയാളം നമ്മുക്കു വേഗം അട്ടത്തരാമത്തിൽ എഴുന്നി ഇരു വിവരം അധികാരിക്കും യരിപ്പിക്കാം. അതുകൊണ്ട് വേഗം വണ്ണി വിട്ടുക.”

വണ്ണിക്കാർൻ ചാട്ട കൊണ്ട് കതിരയെ പ്രഹരിച്ചു. അങ്ങനെ അതിവേഗത്തിൽ അവർ മുന്നോട്ട് പോയി. ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ അപ്പോഴിള്ള വിചാരങ്ങൾ ഒരു തന്നെ സഭനാശംവഹംമായിരുന്നില്ല. തന്റെ വജ്രമാല്യം വിലയ്ക്കുകൊടുത്ത് കിട്ടുന്ന പണത്തിൽ ഒരു ഭാഗം കൊണ്ട് പിതാവിന്റെ കടക്കാക്ക് ചെല്ലവാനുള്ള തുക കൊടുത്തതീക്കാമെന്ന് ചെമ്പകക്കട്ടി ആശിച്ചുവിരുന്നു വിവരം വായനക്കാക്കിവുള്ള താണ്ടല്ലോ. ബാക്കിയുള്ള പണത്തിനു ശരിയായ ഒരു വിനിയോഗമാർന്നും അവരം കണ്ണിക്കുന്നു. സപ്പസഫോറനായ തൃജ്ഞൻ വീടിൽ തിരീച്ചു വരികയോ അല്ലാത്തപക്ഷം അധാരം അപ്പോഴിത്തു ഹാർപ്പിടം എത്തുന്ന് അറിയിച്ചു തരികയോ ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പരസ്യം വത്തമണ്ണപുത്തതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നായിരുന്നു ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ ഉദ്ദേശം. പിതാവിന്റെ കടം തീരുമ്പ് ബാക്കിവരുന്ന തുക സഫോറന്റെ ഭാവി ജീവിതത്തിന്തക്കനായും തൊഴിൽ ചെയ്തു കൊടിവാനായി അയാളെ എൽപ്പിക്കണമെന്നും നമ്മുടെ കമ്മാനായിക നിശ്ചയിച്ചുവിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഉദ്ദേശം ഒരു എല്ലാം ഇപ്പോൾ ചൂണ്ടപരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചു. ഈ നഷ്ടത്തെ പിന്തിച്ചു് ചെമ്പകക്കട്ടി മികവും പരിശോധനയും ചെയ്യാനുള്ള ഒരവസ്തു യിൽതന്നെ എത്തിയിരുന്നു. മഹാകടിലനായ ആതസ്സക്കരണ്റെ മധുരവാക്കകൾ പരമാത്മാബന്ധന തെററില്ലരിച്ചു് തന്റെ കൈവശത്തിൽ വലിയ വിലപിടിപ്പുള്ള ഓണ്ടരും ഉണ്ണണുള്ള പരമാത്മ

തന്ത വെളിപ്പേട്ടത്തിയ മഴുപ്പ് തന്ത ഓത്തിട്ടും അവർ അതുനീനു ദീനധാരി. എന്നായാലും അതിനെ പുറി വേദിച്ചിട്ട് ഇനി ഫലമൊന്നുകില്ലെന്നും അവർക്കു തീർച്ചയായി. ഇതിനെ തുടർത്തു ഗൗരവമേറിയെങ്കിൽ ചിന്തയുടെ ഫലമായി താൻ കരക്കാരി അപ്പേന്നംകൂടി അവർസമാധാനപ്പേട്ടു; എന്നതനാൽ അവളുടെ കരുതിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ പെട്ടിയിൽ അടയാളിയിട്ടുള്ള സാധനം എന്നെന്നോ മുൻകൂട്ടി അറിയുന്നതു കണക്കനായ ആ തസ്സരൻ അതിനെ അപഹരിക്കുമായിരുന്നു. അവൻ നിറച്ച കൈത്തോക്കരി ധരിച്ചിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു അവനോട് പിണങ്ങുന്നതു ഹിമലമായി പരിഞ്ഞമിക്കുമായിരുന്നു; എന്നതനാൽ അവൻറെ സാഹസരിലും വെളിപ്പേട്ടപോയതിനാൽ കൈത്തോക്കുക കൊണ്ട് നടക്കുന്നതിൽ അവൻറെ ഉദ്രോഗം ആവശ്യമെന്നതോന്നിയാൽ അതു ഉചയ്യോഗിക്കണം എന്ന തന്നെ ആയിരുന്നു എന്ന നില്ലുംശയും തെളിഞ്ഞു.

കാൽമൺക്രീറിനകം അവർ കളർക്കോട്ടിനില്ലെന്നുള്ള റമ്പുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നേചേര്. അവിടെ ഉള്ള ഒരു പാനമമ്പിരത്തിൽ കയറി തന്നെ മാല മോഷനംപോയ വിവരം ചെന്നുകഷ്ട്ടി മുന്നാമ്പെന്ന അറിയിച്ചു.

അവൻ ചുത്തരക്കാരനാണ് എന്നും, മുഹനായകൾ ഉദ്ദേശ്യത്താട്ടുകൂടി ചോദിച്ചു. അനന്തരം അപഹരണത്തിന്നും ഒരു ദ്രോഹരമായവിവരണംകൊട്ടേപ്പോരി അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: “ഹാ,

നിയൈമായും ഒക്കെന്നറ വിചാരം തെററിയില്ല, അതു തോമൻ കരിയാ, അല്ലാതെ മറരാക്കമല്ല.”

“അീമതി; ഭവതിയെ ഇഴപ്പേരൻ അനന്തരഹി ക്കെട്ട! അവൻ പ്രസിദ്ധ തന്റെരന്നാരിൽവച്ചു് ഏറ്റവും തന്ത്രശാഖിയാണോ; വേഷം മാറന്നതിൽ ഇതുയും സാമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു് ഒരു കള്ളടക്ക ഇതിനമുന്നു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞതു രണ്ട് ദിവസത്തിനമുമ്പായി ഒരു പട്ടാളം ഉള്ളാഗസ്ത്രം വേഷത്തിൽ ചേത്തല അങ്ങാടിയിൽവച്ചു് ഒക്കെ നുണ്ണിവക മുന്നുറയ്ക്കും അവൻ മോജ്ജിക്കൈയുണ്ടായി. ആരുമാസത്തിനമുന്നു്, പോലീസ് സുപ്രണി സ്റ്റേറ്റ് വേഷത്തിൽ കോട്ടയം അതുത്തിയിൽ കാണപ്പെട്ടു. എങ്കിനെങ്കു അവൻ ഒരു മാനുസ്കീയുടെ വണ്ണിയിൽക്കയറി തന്നെ ഉള്ളാഹജീവിതത്തിലെ ധീരുത്തുജീളംമററം വന്നിച്ചുകൊടുപ്പിച്ചു് ഒട്ടവിൽ ആ സാല്പിയുടെ വക ഘടികാരവും പണാസവിയും ആദരണാജീളം എപ്പാം മോജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു് കടന്നകളുണ്ടായി.”

“അപ്പോൾ ഇനി ഒരു നിവൃത്തിയമില്ല അണേ?” എന്ന് മോജ്ജിക്കപ്പെട്ട തന്നെ മാല്യത്തെവി ഗൗഢ്യക്കാമെന്നാജീളം ആശാഭേദംപോലും അസ്ഥിച്ച ആ ബാലിക, വിനയസപരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“ഒരു നിവൃത്തിയമില്ല അീമതി. സമ്പത്തി കുറെ അശായമായ കോണിൽ എറിഞ്ഞതു ഒരു വസ്തു തിരിശേണിട്ടുമോ? അതുപോലു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി, തൊമ്മൻകരിയാ മോജ്ജിച്ചു ഒരു സാ

യന്നവും.” എന്ന് പമീകമങ്ങിരത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ പറഞ്ഞു.

തൊമ്മൻകരിയായുമായി, താൻ പരിചയപ്പെട്ട ചിവാൻ ഇടയാക്കിയ ആ സംഭവം; അതായതു്, രാജപാതയിൽവെച്ചു് തസ്തിരമായടങ്ങേരെള്ളായ കലഹം—വിശദമായിവണ്ണിച്ചു് വെന്നുക്കൂട്ടി പാനമമങ്ങിരത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ കേരളപ്പുറിച്ചു. പ്രസ്തതസ്തിരമായം തൊമ്മൻകരിയായും തമ്മിൽ ഗ്രഡമായി വല്ല മുട്ടകെട്ടും ഉണ്ണാ എന്നും ആ ബാലികചോല്ലംവെച്ചു.

“ഹല്ല; രാജക്കല്ലേ, കണ്ണത; അഞ്ചെന സംശയിക്കയേണ്ട, തൊമ്മൻകരിയായും” രാജക്കല്ലേം ഒരു മുട്ടകെട്ടും ഹല്ല. അവൻ ചെച്ചുന്നതല്ലോം തനിനെ ആശം, മററാരെയും അതിൽ ബന്ധിപ്പിക്കാറില്ല. അതാശം, അവൻനു തന്ത്രം, കണ്ണതിനും മനസ്സിലായോ? അവൻ ആരെയും വിശ്വസിക്കാം സ്ഥി—പ്രജാപ്രസാദം, സ്കൂളേയാ, ശിത്രവോ, ആരക്കം നേര അവൻനു വിശ്വസത്തിനും പാതുമല്ല. അതുകൊണ്ടും തന്നെ വണ്ണിക്കാറുള്ള പഴതു് അവൻ ആക്ഷം കൊടുക്കാം ഹീമതീ! കഴിഞ്ഞ പത്രം കൊടുക്കാലുക്കാലമായി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അവൻ ഇരു കളിതന്നെ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും. ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ അവൻ രണ്ടാവനാശാത്മേ പോലീസുകാരങ്ങെക്കരുതിൽ അക്കല്ലുടിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽ ആളുത്തെത്തവണ്ണ, ഒരു കർഷക പ്രജാജീവിം പണ്ടമോജ്ജിച്ചതിനും അവനെ മാറ്റുവാൻ മജിസ്റ്റ്രേറുകൊടതിയിൽ വിസ്തൃതിക്കു

ഞായി, ഇതിനു നോൻ പ്രക്ഷസാക്ഷിയല്ലോ, ഈ വൃത്താന്തം വർത്തമാനപ്പുത്തിൽ ആണ് നോൻ വായിച്ചതു്. പട്ടാളത്തിൽ ആദി ചേഷ്ടനാ ഒരു ലോറ സ്ഥാനം രേഖാന്തതിൽ തൊമ്മൻകരിയാ മുൻപാറ എത്ത കർഷകപ്രമാണിയുടെ വണ്ണിയിൽ കടന്ന കുടി. അങ്ങിനെ ഏതു തന്റെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന അറിഞ്ഞതില്ല—അവ കർഷകൻ കാളിപ്പുന്തയിൽ വൃംഘാരം നടത്തിയ വകയിൽ ലഭിച്ച ആയിരും ആപായും കൊണ്ട് സ്വന്തമാന്തിലേക്കു ഷോകയാണെന്നും ഒരി വരം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു തന്നെ കരിയാ മനസ്സിലാക്കി. അതിനു ശ്രദ്ധം തന്നെ കീഴ്യയിൽ സൂക്ഷ്മിച്ചിരുന്ന പാതുരത്തിൽ നിന്നും അൽപ്പും കാപ്പിക്കിക്കുവാൻ കരിയാ കർഷകപ്രമാണിയെക്കുണ്ടിക്കൊണ്ട്. എന്നാൽ കീഴ്യയിൽ നിന്നും കുപ്പി വെള്ളിക്കെട്ടുത്തപ്പോൾ അതു ഒരു കൗണ്ടാന്തരം കൈത്തോക്കായി പരിണമിച്ചു; ആ പാവപ്പോട് കർഷപ്രമാണിക്കാക്കുട്ട് തന്നെ കൈയ്യിൽ ഉംജി പണം മുഴുവൻ കൊടുക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നമായി. ഈ സംഭവം നടന്നു കുറെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഒമാഷണാസ്വലത്തുനിന്നും പതിനെല്ലു മെത്ത അകലാത്തും ഒരു പട്ടാളത്തിൽ വച്ചു് മെത്ത പരഞ്ഞ കർഷകപ്രമാണിയും ചില കുടുക്കാടം നമ്മുടെ തൊമ്മൻകരിയായെ കണ്ടുമട്ടി. അപ്പോൾ അവൻ ഒരു കെങ്കുസ്തുവപാതിരിയുടെ വേഷം എടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ നമ്മുടെ കർഷകപ്രമാണി അവൻ പരമാത്മാ മനസ്സിലാക്കി. തൊമ്മൻ കരിയാ ബന്ധിക്കപ്പോടുകയും പിന്നീട് മാവേലിക്കു രേ മജിസ്റ്റ്രേട്ട് കോടതിയിൽ വിസ്തൃതിപ്പോടുകയും

ചെയ്യു. എന്നാൽ കേസ് തള്ളികയാണെങ്ങായതു്. എത്തുകൊണ്ടുനാൽ പോലീസുകാരുടെ സംഭവപ്പരിക അനുസരിച്ചു് തൃത്യം നടന്ന ദിവസം മെഡിവർ ഇയപ്പെന്തെട്ടാംതീയതി ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വർഷം മെഡിവർമാസത്തിനു ഇയപ്പെന്തൊൻപതു തീയതി വരുന്നതും ഇംഗ്ലീഷിൽ ലീപ് ഇന്ത്യൻ എന്ന വിളിക്കപ്പെട്ടുനാതുമായ വർഷം ആ തീയതിനാതുകൊണ്ടു്, വാസ്തവത്തിൽ തൃത്യം നടന്നതു് ഒരു ഇയപ്പെന്തൊൻപതൊംതീയതി ആയിരുന്നു. ഉ വത്തിക്ക മനസ്സിലാദ്യോ? കർഷകപ്രമാണിയാകട്ടെ തൃത്യവിവരപ്പുത്രിക തയാറാക്കിയ തന്റെ അഭിജാശകനോടു്, തൃത്യം നടന്നതു് മെഡിവർമാസത്തി ലെ ഒട്ടവില്ലത്തെ ദിവസത്തിലാണെന്നല്ലാതെ എത്രാം തീയതിയാണെന്നു അറിയിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. മരത്ത ലായനായ വക്സീൽ അതു മെഡിവർമാസത്തിൽ ഇ യപ്പെന്തൊൻപതു തീയതി വരുന്ന മാസമാണോ, എന്ന പദ്ധതാംഗത്തിൽ നോക്കിയതുമില്ല. അങ്ങനെയാണ് തൊമ്മൻകരിയാ അപ്പോൾ രക്ഷപ്പെട്ടതു്. രണ്ടാംതെ തവണ അവൻ മരുന്നാൽ മോഷൻകേ സിൽ കായംകുളം മജിസ്റ്റ്രേറ്റുകാടതിയിൽ വിസ്തൃതിപ്പെട്ട സാജ്ജുന്നകോടതിയിൽ വിസ്തൃതിപ്പെട്ട അഭ്യാസിയിൽ അവൻ കരക്കൊരുന്നു കുണ്ട് നൃഥാധിപതി അവനു നാട്ടുകടത്തുവാൻ വിധിച്ചു. എന്നാൽ തൊമ്മൻകരിയായും ഇയവുഴിക കൂടം പുട്ടുകൂടം നിസ്സാരമാണ് കണ്ണത! അവൻ തകവിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു് ഇന്നും സപ്തത്രുനായി കവർച്ച നടത്രുന്നു. ഇല്ല തൊമ്മൻകരിയാ, ഭവതി

പറഞ്ഞ തസ്സ് കരന്നാൽമായി ഒരിക്കലും കുട്ടകെട്ടിൽ എൻ്റെപ്പുടക്കയില്ല, അവൻ അവരെ നിങ്ങളുമാരെന്ന ഗണിക്കുകയേ ഉള്ളി. എന്നാൽ ഭവതിയെ അവൻ സഹായിച്ചതു് ക്ഷേമാർത്ഥിയായ ഒരു ചെന്നായ് മൊട്ടിന്റുക്കും യെ മരാറ്റം ചെന്നായുടെ ആകുമ്പന തനിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചുത്തുപോലെ മാത്രമാക്കാം.

അപഹരിക്കപ്പെട്ട തന്റെ രത്നമാലയെ വീണ്ടും ദക്ഷവാനാളി ആശ മഴവൻ ഉച്ചപ്രക്ഷിപ്തവാൻ ചെയ്യക്കൂട്ടി നിർബന്ധിതയായിത്തീർന്ന്. കതിരയെ വീണ്ടും വണികയിൽ പുട്ടി, അതിൽ കുറി അവൻ തിരിയെ അമ്പലപ്പുഴക്കു തിരിച്ചു. വഴിയിൽ വച്ച് തസ്സ് കരന്നാൽ തന്നെ ആകുമിച്ചതും, അവരിൽ നിന്നും തൊമ്മൻകറിയായും സഹായങ്ങളാട്ടക്കാടി താൻ രക്ഷ പ്രാപിച്ചതും ഒട്ടവിൽ ആ തസ്സ് കരപ്രമാണി തന്റെ രത്നമാല അപഹരിച്ചതും ഇവയേഴ്സ് ബന്ധ പ്പെട്ട മറ്റൊരു സംഭവങ്ങളിൽ ആരാട്ടം മിണി ചുപ്പാക്കയതോന്നു ചെന്നുക്കൂട്ടി വണിക്കാരനോടു് നിജുജ്ജമായ ആശയ കൊടുത്തു. വീട്ടിൽ എത്തീ വണിക്കാരനു വണിക്കുവിക്കം പറമെ തന്റെ രഹസ്യ തെറ്റ സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി ഒരു അപദിശം കുട്ടതലായി കൊടുത്തു. അവനാകട്ടെ, അവളുടെ ഇംഗിതപ്രകാരം അന്ത്യജ്ഞിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന പ്രതി അന്ത്യം ചെയ്തു.

പണം ഉണ്ടാക്കവാൻ എക്കമാർഗ്ഗമായി താൻ കയറ്റിയിങ്ങനെ വിലഭയറിയ വസ്തു കൈവിട്ടുപോയി. എന്നാൽ തകഴിയിൽ കൊടുത്തുതീക്കിക്കവാനാളി കട

അപരം അതുപടി ശ്രദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. അതു തുക എ കൂതുറ ആപയിൽ കുട്ടത്തു ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. അവരും തന്റെ പക്ഷയും ശ്രദ്ധിച്ചു മറ്റു വില പിടിച്ചു സാമാന്യങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു: അതായതു അവളുടെ ഘടകികാരം, അതിനും ചഞ്ചല, രണ്ടുനൂൺ ജോലി കണ്ണാഭരണം, മോതിരങ്ങൾ, കുക്കണ്ണങ്ങൾ, കണ്ണാഭരണങ്ങൾ, മറ്റു ചില്ലറ ആഭരണങ്ങൾ എന്നിവ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വകു നിത്യോച്ചയാഗത്തിനുള്ള ദ്രോണങ്ങളെല്ലെം കൈമാറാൻ അവർക്കു വലിയ വൈമനസ്യം ഉണ്ടായി. മാതാവിനും മരണശ്രദ്ധം ഉള്ള ദിവാവരണകാലമായിരുന്നു അതു്.

അപ്പോൾ ഈ വിധ അലങ്കാരസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗം ആവശ്യമാക്കുന്നതിനോന്നിൽക്കൂടിയും തങ്ങളിന്റെ ജമായുള്ള മിച്ചാഭിമാനത്തോടുകൂടി ചെന്നുകൊട്ടി അവയെ ആശാവേശത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു് പരിം ദണം ചെയ്ക്കു തന്നെ ചെയ്യു. അവരും കരണ്ണീയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു. തകഴിയിൽ ഉള്ള കടങ്ങൾ വിട്ടവാൻ ഈ ഹരിയും ഹരിയും സഹോദരനായ കൂട്ടിനു സഹായിപ്പാൻ വേണ്ടിയുള്ളൂ തുക ഉണ്ടാക്കവാൻ മറ്റു മാർഗ്ഗം ഇല്ലാതെ വരും. സപ്രസാദരാം പട്ടിണി കിടന്നോ അസ്ഥാത്തപക്ഷം ആശാസ്യമല്ലാത്ത ആപര്ക്കരണങ്ങളായ മറ്റു തൊഴിലുകൾ കൊണ്ടോ ലോകത്തിനും ഒരു ഭാഗത്തു ജീവിക്കുകയായിരിക്കും എന്നുള്ള പരിതാപകരമായ ചിന്തയെ താങ്കളാണ് അവരും ശക്തയായിപ്പി. ആ പെൻഡിക്കാവിന്റെ പെട്ടെന്നു ഒരു ഉപാധം തോന്തി. പത്രങ്ങളാം മാസത്തിനും അവസ്ഥാന

തതിൽ നിയമേന തനിക്ക് കരുതു് അയച്ചുകൊള്ളി എ
മെനു് കാത്തുള്ളിക്കർത്താവു്, തനോടു ആജ്ഞാതാപി
ച്ചിട്ടുള്ളതും, അങ്ങനെ ചെയ്യുകൊള്ളി എമെനു് താൻ
സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതും അവളുടെ സൃഷ്ടിപമത്തിൽ
പെട്ട്. എന്നാൽ തദ്ദേശരത്തിൽ പറുണ്ടമാസം
തിക്കണ്ണത്തില്ലെല്ലാം, അതു തികയാൻ രണ്ട് മാസം
കൂടി വേണ്ടുമെനും ഉള്ള വസ്തുതയും അവർക്കു ചി
ന്നാവിഷയമായി. പക്ഷേ എഴുത്തു എഴുതേണ്ട തീ
യതിനെ സംബന്ധിച്ചു് നാനു നിഷ്ടുഷ്ടമായ ഒരു
പരിപാടി ആഭരിക്കപ്പെടുത്തില്ലെന്നും; പറുണ്ട
മാസം എൻ പറഞ്ഞതു് അപ്രധാനമായ ഒരു കാലാ
വയി മാത്രമാണെനും അതിനെ അതു മുക്കിപ്പിടി
ക്കേണ്ട അവശ്യമില്ലെനും ആ പെൻകിടാവിന
തോന്നി. അവർ ആസനനുമയായി കണ്ണതുള്ളിക്ക
തന്നാവിനു് ഒരു കരുതു് തയ്യാറാക്കി. ആലപ്പുചേരില്ല
യും ഉള്ള വെന്നതിൽ വച്ചു് അദ്ദേഹം തനോടു്
അവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എല്ലാം താൻ അ
ക്കരംപുതി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടെനും ഇനിമേൻ ത
നീൻ ജീവിതാ ഖൗംപരചിന്തയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന
മെന്നാണു് തനീൻ ഉദ്ദേശമെനും അവർ ആലുമായി
ആ കത്തിൽ കരിച്ചു. അനന്തരം തനീൻ അപ്പോൾ
ശത്രുസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു അവളുടെ വിവ
രണും. കയ്യിൽ പണം തനാം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട്
വളരെ വിഷമിക്കുന്ന എൻ അതിനാൽ ഒരു
യിരത്തിഞ്ഞതുറ മുഹാ അയച്ചു തനു് സഹായിക്കു
ണെമെനും ഇനി ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കു പണ്ടത്തിനു
വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ ബലശപ്പെട്ടതുകയില്ലെനും അ

വർ രണ്ടാമതായി എഴുതി. ഈ എഴുത്തിന്റെ മേൽവിലാസം തന്റെ കയ്യുക്കുമരമാണെന്ന് അറിയാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി അവർ ഇട്ടു കൈ കൊണ്ടാണ് എഴുതിയതു് എന്നെന്നും തന്റെ കയ്യു് യദ്ദേഹം ഭാമോഭരം കത്താവിന്റെ കൈക്കുറിയിൽ കിട്ടുന്ന പക്ഷം അംഗ്രൂ അശ്വച്ച ആവർ അരുരെന്ന് അറിയുന്നതെന്ന് അവർക്കു ഉള്ളശമുഖായിരുന്നു. ഇതു ക്രൂഡാരെ ആ എഴുത്തു് അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന ലക്ഷ്മാട്ടിന്റെ ഒരു കോൺഡിനു സ്പകാഞ്ചു് എന്ന കുടി അവർ കരിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കഴിവും മുൻകയതലുകൾ എല്ലാം ചെയ്തു ശേഷം ചെന്നുകൂട്ടി ആ എഴുത്തിനെ അഭ്യർത്ഥപ്പടിയിൽ ഇട്ടു.

നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു് അതിനജീബ മറപടി അവർക്കു കിട്ടി. അതു തുറന്നു ക്കാത്തിൽത്തന്നു ആയിരത്തിഞ്ഞെന്നു ആപയുള്ളിട്ടു് ഒരു ചെക്കു്, ആലു പുഴയുള്ടു് ഒരു പ്രധാനമാക്കിലേക്കു് ആർധർ ചെയ്ത തച്ചിരിക്കുന്നതു് അവർ കണ്ടു. എഴുത്തിലെ വാദ കാണ്ടം അതുഡികം കായഞ്ഞുഡ്രോതകങ്ങളായ പദങ്ങളായി വിരചിതങ്ങളായിരുന്നു. ചെന്നുകൂട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചു് വിവരങ്ങൾ താൻ നിന്തുവും അന്തപ്പണി ആകാണ്ടിരിക്കുയാണെന്നും തൽപലമായി അവ ഒട്ടു ജീവിതരീതിയെപ്പറ്റി പ്രശ്നമായ ഒരു അഭിപ്രായം തനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ണുണ്ണിക്കു തന്നു് എഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു ക്രൂഡാരെ എത്തവസരത്തിൽ എത്ര പണ്ടത്തിന് ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നവോ അപ്പോളെല്ലാം ആ തുക ചെവക്കൂട്ടിക്കു അഡച്ചുക്കൊടുപ്പാണ് തനിക്കു സംഭാ

ഷമ്പളം കത്താവു ആ എഴുത്തിൽ പ്രത്യേകം കുറിച്ചിരുന്നു. സപ്പത്രൻറെ നേരെയുള്ള അവളുടെ നടപടിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഉന്നതമായ അഭി പ്രായവും കണ്ണൂർക്കത്താവു് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കോടതിയിൽ വെച്ച് അവധി പ്രകടിപ്പിച്ച മനസ്സാണില്ലെന്തെങ്കിലും അന്നജ്ഞിച്ച മഹാമനസ്സ് കത്തെയും വാഴ്ത്തുനാ വാക്കുണ്ടോ ആ പ്രദ തന്റെ കത്തിൽ അഭിം ക്രിക്കറ്റെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ദാഖംഡരൻ കത്താവു് ഇപ്പോൾ പ്രഭാസദ്വാരമായ ഒരു ജീവിത തന്ത്യാശം നയിക്കുന്നതു് എന്നും അതുകൊണ്ടു് തനിക്കു വലിയ ചാരിതാർത്ഥം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും കണ്ണൂർക്കത്താവു് എഴുതിയിരുന്നു. അവസാനമായി ഏതാം പത്തിലും തന്നെ ഒരു ഉത്തമമിത്രമായി കര്ത്തിക്കൊ ഇംഗ്ലീഷും അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പു കാരം അത്യുഭാരമായി അവധിക്കു് നർക്കപ്പെടുട്ട ആ സപാതത്തുറത്തെ ദുരപയോഗം ചെയ്യുണ്ടെന്നു നമ്മ ഒരു കമാനായിക കര്ത്തിയില്ല.

കുന്നതുള്ളിക്കത്താവിൻറെ എഴുന്നേട്ടാട്ടുട്ടി അടക്കം ചെയ്യിക്കുന്ന ചെക്കിന്റെപ്രകാരമുള്ള തുക ചെന്നുക കൂട്ടിതനെന്ന വന്ന് വാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നെല്ലാം കുന്നതുള്ളിക്കത്താവ് പ്രത്യേകം വൃവസ്ഥ ചെയ്യിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആ തുക വാങ്ങുന്നതിന് ആലപ്പുഴയ്ക്ക് താൻ തന്നെ പോകാൻ അവർ നിർബന്ധസ്ഥിതയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ തൊമ്മൻ കരിയായുംബാധി അട്ടത്തുനുന്നു കൂടിക്കാഴ്ചക ശ്രേഷ്ഠ തക്കതായ അക്കമ്പടിക്കാതെ ആയാൽ നിർവ്വഹിപ്പാൻ അവളുടെ മനസ്സ് അനവഭിച്ചിപ്പി. അതിനാൽ അൽപ്പുന്നേരത്തെ ആലോചനക്കുംശം സ്വന്നിയിൽ യാത്രചെയ്യാമെന്ന് അവർ തീർച്ചപ്പെട്ടുത്തി. എന്നാൽ തന്നെന്ന യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശം എന്നെന്ന് പിതാവിനെ അറിയിപ്പാൻ അവർ വിചാരിച്ചിപ്പി. എന്നെന്നാൽ ഇതു കാര്യത്തിൽ മുമ്പ് പരഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങൾക്കാണ്ടുതന്നെന്ന അവർ കരുതലോടു കൂടി വര്ത്തിച്ചു. എന്നാൽ ആലപ്പുഴ എത്തിനുശ്രേഷ്ഠം പിതാവിനെ ഒരു പാന്നമാടിരത്തിൽ പാർപ്പിച്ചിട്ടും വില സാമാന്യമാണെന്ന് വിലയ്ക്കുവാങ്ങവാൻപോകുന്ന എന്നില്ല വ്യാജേന്ന ബാങ്ക് സദർശിക്കാമെന്നും അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ചെന്നുകക്കുടി സ്വപ്രയഗത്തിൽ പാർപ്പാക്കിയശ്രേഷ്ഠം മുതൽ അപ്പേൻറെ അമിതമായ മലപാന്നം കരയ്ക്കുവാൻ വേണ്ട പരിഗ്രാമം ചെയ്തതിനെന്ന ഫലമായി ആ ഗ്രാമമാണും ഇപ്പോൾ വളരെ മിത

മായിട്ടുനാതുമെ ലഹരിസംശയനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു ഹരി ചതുമിത്തം അഭ്യേഷത്തിൻറെ ആരോഗ്യം മുമ്പുതേതെതിൽനിന്നും വർദ്ധിക്കുകയും മുവംരക്കത്രപ്രസ്താവനേശ്വരമായി കാണപ്പെട്ടുകയുംചെയ്തു. ചെമ്പുകക്കട്ടിയാകട്ടെ അഭ്യേഷന്റെ വസ്തുധാരണത്തിൽ വേണ്ട അലു പതിപ്പിക്കുകയാൽ പുതിയതരം നല്ല വസ്തുങ്ങൾ ദാരിക്കുക എന്ന ശീലവും ആ ബുംഗാർമ്മണൻ അല്ലെങ്കിലും അതിനാൽ അഭ്യേഷം ഇഷ്ടപ്പാരം വേഷത്തിൽ ദണ്ഡുമായ ഒരു സ്വച്ഛതയെ അവലംബിച്ചു് കാണപ്പെട്ടു.

അവലപ്പുഴയുടെ തന്നോടൊന്നാണു് വരണ്വെമന്നു് നമ്മുടെ കമാനായിക പിതാവിനേന്നാണു് അഭ്യേഷക്കുചുള്ളപ്പോരം അഭ്യേഷം അതു് വലിയ സഭനോഷ്ഠത്തോടു കൂടി സമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ചു് കാലത്തു പത്രമണി ഷോട്ടക്രൂടി അവർ വണ്ണിക്കുറി തിരുവിതാംകൂറി ലൈ പ്രധാന വ്യാപാരങ്കരമായ ആ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പട്ടണത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. വണ്ണിയിൽ നാലുയാതുക്കാക്കിരിക്കുന്നതുകുഞ്ഞം സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ വണ്ണി പുറപ്പെട്ടപ്പോരം മുന്നു യാത്രക്കാർമ്മാതുമേ അതിനകത്തു കയറിയിരുന്നും. ഇതിൽ മുന്നാമത്തെ യാത്രക്കാരൻ പത്തൊന്തപത്ര വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടില്ലാശീലനായ ഒരു യുവാവായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഫൂത്രാ മെണ്ടപ്പിയനം ആയിരുന്നു. ചെമ്പുകക്കട്ടിക്കും പിതാവിനും ഇംഗ്ലീഷ് തങ്ങനുമായി യാതൊരു പരിവാരവും ഇല്ലായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ അഭ്യേഷനും മകളിം, ആ യുവാവിനും അപൂരിച്ചിരുന്നു. അതനുണ്ടായിരുന്നു.

വണ്ണിയിൽക്കയറി അവർ രണ്ടുനൂൺ നാഴികളും ചെ നാപ്പും വഴിയരികിലുള്ള ഒരു പിടികയിൽ കാത്തി കുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരൻ ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു.

“ഹോ, വണ്ണിക്കാരാ! നിങ്ങളുടെ വണ്ണിയിൽ ഒരാ ക്ഷേമുടി കയററിക്കാണ്ട് പോകാമോ?”

“ഓഫോ, ഒരാഡിക്കക്കുടി ഇതിൽ സ്ഥലമുണ്ട്” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വണ്ണിക്കാരൻ താഴ്ത്തിരഞ്ഞി വാതിൽക്കുറന്നു. പുതിയ പാന്നമൻ വണ്ണിയിൽക്കടന്ന് ശീതളതുകിണ്ണ ഇരിപ്പടത്തിൽ ഇരുന്നു. വാതിൽ അടച്ചു. വണ്ണിക്കാരൻ മുന്നവഗ്ഗത്തുള്ള തന്റെ ഇരിപ്പടത്തിൽ ഉപവേഗിച്ചു. വണ്ണി റീണ്ട് ധാതു തുടന്ന്.

പുതിയ പമ്പികൾ ഒരു റിഡേജീയായിരിക്കണ്ണ മെന്ന് ആല്ലോ ചെന്നുകക്കട്ടിക്കു തോന്തി. മുള്ളുകൊ ഞഞ്ചനാൽ അഭ്യാസം രോമ പുഷ്പങ്ങൾമായ ഒരു താടി യും മേൽമീശയും ധരിച്ചിരുന്നതിനു പുറത്തെ മലയാളികൾ ധരിക്കുക പതിവില്ലാത്ത ഒരു കുതുമീ രോമ ശിരസ്സും കുടി ധരിച്ചിരുന്നു. വലിയ പച്ചനിറ തിലുള്ള പില്ലക്കുള്ളാടക്കുടിയും ഒരു സപ്പൻകണ്ണ അഭ്യാസുടെ നേതൃസ്ഥാപിക്കു ശുചകാദനം ചെയ്തിരുന്നു. മുഖത്തിന്റെ ചൊയ്യൈ മിക്കവാറും മറയ്ക്കുന്നുക്കവിയ തിലിൽ അറും വകുച്ചു പാശ്വാത്രീതിയിലുള്ള ഒരു പ്ലിഷം രോമമിരസ്സു തിനെ ലിക്കവാറും മുട്ടമാറ്റണി രോഭാഗത്തെ ആവരണം ചെയ്തിരുന്ന ശരീരം മുഴുവൻ മുടി കാൽമുട്ട് വരെ ഇരങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ക സ്വീകം സൈനികന്മാർ സാധാരണ ധരിക്കാറുള്ളതു യിരുന്നു. ഇതിന്റെ അറുഭാഗം കണ്ണനാളിത്തെ മുട്ട മാറ്റ് സപ്പൻകുള്ളക്കൊണ്ട് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു

കയ്യുകം അയാൾക്ക് ഒരു പട്ടാള ഉദ്ദ്യാനസ്ഥൻറെ മരാക്കയെ പ്രഭാനംവെയ്തു. ചാരനിറം പൂണി കാലുറ കരി കാൽമട്ടവരെ അതക്കിസ്തുതി കലന്നും അതി സ്വതാഴേമുതൽ വിസ്തുതികരണ്ടു "ഇടങ്ങി പാദരക്ഷ വരെള്ളുങ്ങാം ആ സ്ഥാനത്തു" വച്ചു് ഭക്തിലഗ്നിത്വത്താൽ ബലമായി കാണപ്പെട്ടു. ഇത്വിധമുശ്ച വേഷവിധാനം കൊണ്ടായിരുന്ന അയാൾ പാരഭേദഗികനായിരിക്കുന്ന മെന്നു് ചെന്നുകക്കട്ടി തീച്ചപ്പെട്ടതിയതു്. വണ്ണികക്ക തു് സ്വപ്നമാനത്തെ സപ്തീകരിച്ചുശേഷം അയാൾമെ ഷ്ടൈ പ്രഞ്ചോത്തമൻപോറിയെയും മകളേയും അവ യടെ ക്രുട്ടകാരനായ ആ യുവാവിനേയും അടിത്തൊട്ടി മട്ടവരെ ഒന്നു പരിഞ്ഞായിച്ചു. പിന്നീടു് സ്വർണ്ണ തിൽ തീതു് ഘനഘമരിയ ഒരു പൊടിവല്ലപ്പും വെള്ളം ക്ഷേട്ടതു് രജ്ഞപ്രാവയ്യും പൊടി നിള്ളി മുക്കിൽ വലി ചുംഗാൽ. ഇം പൊടിയിൽ ഒരു തരിയൈക്കിലും തന്റെ താടിയിൽനേൽ പതിച്ചിരിക്കുമോ എന്നുള്ള തീയത്താൽ ചുംഗാപോലെ അയാൾ തന്റെ പട്ടാളക്കു ലേസു് എടുത്തു് താടിയെ നല്ലപോലെ തുടച്ചു. അന്നു തന്റെ ഔദിയേറിയ മരറാഞ്ഞ പട്ടാളക്കുലേസുകൊണ്ടു് മുക്കിൽപററിയിരുന്ന പൊടിയുടെ അവഗിജ്ഞവും അയാൾ മാർജ്ജനംവെയ്തു.

പ്രക്തൃത്വതന്നു വിനോദഗീലനായിരുന്ന ചെന്നുകക്കട്ടിയുടെ പിതാവു് അദ്ദേഹവുമായി കണ്ണമട്ട വാൻ സംഗതി വരുന്ന ഏതൊരാളുമായി സംഭാഷണത്തിൽ ഏപ്പെട്ടുവരാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ അപരിചിതനെ അല്ലെന്നുനേതക്കു് ഒന്നു നല്ലപോലെ വീക്ഷണം ചെയ്തശേഷം ദീർഘ

സമയത്തെ യുട്ട് അവിടെ പ്രസരിച്ച നീരംശനകമായ മെഴുന്നതെ ബേജിക്കമാറ്റും അഞ്ചുമും ഇങ്ങനെ പറത്തു:

“മാനുരെ ഇന്ന് ഒരു പ്രസന്നമായ ദിവസം തന്നെ. അതെ — വളരെ പ്രസന്നമായ ദിവസം തന്നെ.” എന്ന് സ്ഥൂട്ടമായ സ്പർത്തിൽ അപരിചിത നായ അനും പറത്തു.

“താങ്കൾ ആലപ്പുഴയുടെപോകയാണോ?” എന്ന് അതു ബ്രൂഹമനൻ ചൊദിച്ചു.

“അതെ, ആലപ്പുഴയുടെതന്നെയാണ്” പോകുന്നതു. അങ്ങും ഒരു ബ്രൂഹമനൻ അതുണ്ണാൻ തൊൻ കയറുന്നു.” എന്ന് അപരിചിതൻ പറത്തു.

പുതഃ:—അതെ, തൊൻ ഒരു തുളി എന്നുണ്ടാണോ”

അപരി:—തൊൻ വളരെക്കാലം ഇൻഡ്യൻസൈ നൃത്തിൽ സേവനം അന്തര്ഭുംവന്നാണ് പട്ടാളത്തിൽ ഒരു മേജർമുദ്രാഗം വരെ ഉയൻ. ഇപ്പോൾ ഉദ്ധോഗത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു വിത്രുമിക്കും ഉണ്ടാണ്”(പൊടിയല്ലോ കള്ളിലെടുത്തു) “താങ്കൾ ഇതു ഉപയോഗിക്കുമോ?”

പുതഃ:—(ക്രൈസ്തി പൊടി എടുത്തു വലിച്ചുകൊണ്ടു) “വയനം മാനുരെ, ഇതു മതി. താങ്കൾ ഇതു ദേശത്തു പല്ലയിടത്തുമാണെന്നു പാർക്കുന്നതു” എന്ന ചോദിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലയോ?

അപരി:—അല്ല. തൊൻ വെറ്റതെ നാട്കാണാനായി ഇരഞ്ഞിയെന്നു ഉള്ളതി.

അഞ്ചുമും പാർപ്പിച്ചു എവിടെയാണോ എന്നുണ്ടോ ചേപ്പുകുറഞ്ഞു?”

ചുത്ത്:— എൻ്റെ ഗ്രഹം അമ്പലപ്പെട്ട ആത്മയി ചെറിയിലാണ്—പേരു ചുത്തേഷാത്മമൻ പോറി എ നാണ്”

അപരി:—തിരുമെന്തി അലപ്പെട്ട യുട്ട് സ്വന്തമാ യ വല്ല ആവശ്യവും സംബന്ധിച്ച പോകയായിരിക്കും.

ചുത്ത്:—അതെ എൻ്റെ മകർക്കും അവിടെ അംജാടിയിൽനിന്നും ചില വിശ്വേഷസാമാനങ്ങൾ വി ലയും വാങ്ങുവാനണ്ടും. അതിലേക്കായിട്ടാണ് തങ്ങൾ പോകുന്നതു”

മകരളപ്പറിപ്പുന്തങ്ങളും ചുത്തേഷാത്മമൻ പോരി ചെന്നുക്കുട്ടിയുടെ നേരെ നോക്കി. അതീ നെ തുടന്തോ നമ്മുടെ അപരിചിതൻ അവക്കു അഭിവാ ദ്രും ചെയ്തുകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “അവതിയുമാ യി പരിപയപ്പെട്ടതിൽ എനിക്കു വലിയ ആനന്ദം ഉണ്ടു്.” (വണ്ണിയിൽ ഇങ്ങനെ ആ യുവാവിനെന്തു് ചുണ്ടി ക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു്) “ഈതു താങ്കളുടെ ചുത്തനായിരി കും അണ്ണേ?”

ചുത്ത്:- അസ്തു, മാനുശ, തൊൻ ഈ ചെറ പ്പുക്കാരനെ മന്നുവാരിക്കലും കണ്ണിട്ടില്ല

“തൊൻ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു അപരിചിത നാണും. തിരുവല്ലായിലാണും എൻ്റെഗ്രഹം. തകഴിയി ലഭിച്ച ഒരു വ്യാപാരിയുടെ പക്കൽനിന്നും അച്ചുനു കി രെ പണം കിട്ടവാനുള്ളതു്” വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ എന്നു അഡിച്ചതാണും. പണവും വാങ്ങി തൊൻ തി രിച്ചുപോക്കയാണും.”

ചുത്തേഷാ:—“എത്തതുപ കിട്ടവാനുണ്ടായിരുന്നും?”

യുവാവു്:- അതേക്കെ അത്യിരത്തിന്റെ ഫുപ്പ് കിട്ടുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഫുപ്പ് കിട്ടിയാൽ അതിവാ കമ്മുകത്തിനുകൂടുതൽ കീഴെയിൽ സുക്ഷിച്ചു വച്ചുകൊള്ളണമെന്നും കുടി പിതാവു് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.”

പട്ടാളം ലോഗസ്മൻ:— അതനുസരിച്ചു കത്തുപ്പും ബോധവായമുണ്ടു് ഒരു ഘതനപ്പോലെ നിങ്ങൾ മുഖ്യത്തിലുള്ളിട്ടാണു് എന്നും കരുതുന്നു.

പുത്ര:— അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നേരെ തിരുവല്ലൂരിക്കു പോകുകയാണോ?”

യുവാവു്:- അതുപയുഴും ദയവും വെറിയകാഞ്ഞും കുടി സാധിച്ചിട്ടാണു് പോകേണ്ടതു്.

പട്ടാളം.—വളരെ സൗംഖ്യം ഏനിക്കും തിരുവല്ലായിക്കാണു് പോകേണ്ടതു്

യവാവു്:- ആപ്പുഴും ദയവും നേരെ ആനന്ദമാനിരംഫോട്ടലിൽ കയറി അല്ലോ ചായ കഴിച്ചിട്ടു് പോകുന്നമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു.

പട്ടാളം:— ഒരുന്നാൽ എന്നും അവിടേക്കവരും. ഒരുക്കാത്മകമിച്ചു് തിരുവല്ലായ്ക്കു പോകയും ചെയ്യാം.

യുവാവു്:- മാനും, എനിക്കും അതു വളരെ സുന്ദരമാണു് എന്നെന്നനാൽ ഒരു മേജരായിരുന്ന തുകയാളുടി ഉള്ളപ്പോൾ എനിക്കും ഭയത്തിനു് അഥവാ രവകാശവും ഇല്ല. ഒരു കൊള്ക്കും സാരനായ തസ്തിരണ ചെയ്യാശീയിൽ പിടിച്ചുപറി നടത്തുന്നതുണ്ടു് എന്നും കൂടിച്ചുണ്ടു്. താങ്കൾക്കുടി ഉള്ളപ്പോൾ എനിക്കും അവ നേയും പേടിക്കേണ്ടതില്ല.

പട്ടാളഃ—(കോപഭാവത്തിൽ) കൊള്ളി ക്കാരനോ! പറ്റുണ്ട് കൊള്ളി ക്കാർ ഒരുമിച്ചു വന്നാൽ അവക്കു എൻ്റെ വസ്തുതയിൽനിന്നും ഒരു രൂപഘോഖം ലഭിക്കു വാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് യുവാവേ നമ്മൾ ഒരുമിച്ചു യാതു ചെയ്യാം.

ഈ അവസരത്തിൽ വണ്ടി ഒരു കാപ്പിക്കടയു ദെ മുഖിൽ ചെന്ന നിന്നു. വണ്ടിക്കാരൻ താഴത്തിന് അഡി കാപ്പി കഴിക്കാനായി കടയിൽ കയറി. വെയിലി സ്റ്റേറ്റ് കാറിന്റുംകൊണ്ട് പുഞ്ചേഷാത്തമൺപോരാറിക്കു ഭാഗിക്കുന്ന എന്ന മക്കളാട്ട് പറഞ്ഞു.

ചെയ്യകഃ— എന്നാൽ അപ്പുണ്ട് പോയി എന്തെ കിലും കഴിക്കണം.

പട്ടാളഃ— എന്നാൽ തിരുമേനി ശ്രീനിക്കം ഭാഹ മണ്ട് തൊന്നംകുടി വരാം. നമ്മക്കാരുമിച്ചു കാപ്പി കഴിക്കാം.

പുഞ്ചേഷാത്തമൺപോരാറിയുടെ മുഖം പ്രസന്നമായി. അദ്ദേഹം വണ്ടിയിൽനിന്നും താഴത്തിനാഡി. പട്ടാളിയോഗസ്ഥനും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു കാപ്പിക്കടവിൽ കയറി.

ചെയ്യകഃ—(തെൻ്റെ കുട്ടകാരനായ യുവാവിനെ ഗോക്കി) വരിക, വേഗം.വരിക. ഇപ്പോൾ എത്ര സഹായം ലഭിക്കമോ, അതുജും നമ്മക്കാവശ്യമാണ്.

വന്തു യവാവേ, കായ്യും വിസ്തുരിച്ചു പറയുവാൻ ഇപ്പോൾ സമയമില്ല—അതെല്ലാം തൊൻ പിന്നീട് പരത്തുകൊള്ളാം.

ഈ വാക്കകളോട്ടുകൂടി ചെയ്യകക്കട്ടി വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞി. യുവാവു് അവശ്യ പിന്തുടരുന്നു. അ

വർ നേരെ രാജപംതയിൽ നിന്ന രണ്ട് പേരുടെ സമീചനത്തോടു ചേരുന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ പുഞ്ചയമാരാബന്ധകിൽ നേരെ കാപ്പിക്കുന്നതിൽ കയറി പച്ചക്കണ്ണാടി വെച്ചു ആ താടിക്കാരനെ പിടിക്കുന്നും. എന്നിട്ട് കാളിയും വനിതിക്കുന്ന എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയുന്നും. പ്രാണനെ മുടു ദേഹപ്പുടകാതെ അവൻ നിങ്ങളെ എതിക്കിം. അവൻ ആയുധങ്ങളായി നിരച്ച കൈക്കേടുക്കുകളിലും ഉണ്ട്” തൊമ്മൻകരിയാ എന്ന പറയപ്പെട്ടുന്ന തസ്സരനാണും അവൻ. വേഗം ചെല്ലവിന്ന്”

ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ ഇന്ന വാക്കുകൾ കേട്ട് അവർ അരത്തുപരവരഗമാരായി പരസ്യമാണെന്നുകൂണി നിന്നും. ആ ബാലികക്ക ചിത്തഭേദമാണെന്നും കുടി അവർ സംശയിച്ചു. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധ തസ്സക്കു നൊച്ച തൊമ്മൻകരിയായുടെ പേരു പറഞ്ഞതു രപ്പാം അവരുടെ ഭാവം പാടെ ഒന്നു മാറി. ഒക്കെ കതിക്കും അവർ ആ ചായക്കുന്നതിലേക്കും പാഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ അവസരത്തിൽ ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ പിതാവും കരിയായും കുടി കൈമിച്ചു ചുറ്റേതുക്കു വരികയായിരുന്നു. എന്നോ തകരാടുന്നുണ്ടെന്നു ഒറ്റ നോട്ടത്തിനു കരിയാ മനസ്സിലാക്കി. ചെമ്പകക്കട്ടി വണ്ണിയിൽ നിന്നും ഇരഞ്ഞുകയും, ധാരക്കാരനായ യുഖാവും, വിളറി വിരച്ചുകൊണ്ടു അവളുടെ സമീപത്തു നിൽക്കുകയും തന്റെ നേരെ ഓടി വന്നു ആ രണ്ടുപേരുടെ രോഷഭാവം കാണുകയും ചെയ്യുകയാൽ ആ കൈക്കുടി തനിക്കു വിഹരിതമായ ഒരു പരിസ്ഥിതി ആണും സംജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നതും എന്ന സദ്ധരണ

வஶாத் கரியா உடல்லாகவி. மீண்டுமேதை தீங் அவன் தன்ற கீழைத்தினினங் கெடுத்தாக்க வ லி ஷுட்டு காட்டிக்கொண்டு ரோசாக்குல்ளாயி ஹஸ்ரெ விழித்துப்பறந்து. “ஷுள்யுள்ளூரில் என்ன தொ டுவிள்” ஹத ஹாக்காலூங் குடி அவன் வள்ளியுடை நேரை சாடி.

குதிரையாட கடின்தாளிமேஞ் கடன்பிடித்து கொண்டு அவன் ஏராற்றுக்குத்தித் ஸாம்பியுடை ஹ ரிபுட்டத்திற் கயரி ஹதா. ஹாட்கொண்டு ஹதுக்கொ டுகுடி நால்லை புமரங் குதிரைக் கொட்டுத்தெப்பார் அது ஸங்குமித்து வள்ளியும் வலித்துக்கொண்டு பான்று போயி. வள்ளிக்காரன் ஹாய்க்கெட்டித் தினங் ராஜ ஹாதயித் தாடி. அவன்ற புரகை ஹாய்க்கெட் ஹ மெஸ்மாங் அயாத்தெ ஹௌற்றும் ஹாய் குதித்துக்கொ ணதித்தை மூன் நாலு அதிக்கத்தும் வெல்லப்பூடு ஹாடிவா.

“ஹதின்ற எல்லாம் அத்தீமென்று” என்று வ ணதிக்காரன் தேவரவஶாந்தி சோன்தித்து. “தொ மன்கரிய” என்று அவிடெ நின்றித்தை ஹாரங் விழித்துப்பறந்து.

ஹத க்ஷணத்திற் தீர்த்தாயி ஜை காலைல் முடி அடிக்கெட்டு. “ஹதா அவன் குதித்துவிழிக்கொ” என்று அவிடெ நினாவரித் தேவன் பான்று.

“ஹா குத்து! நினைய லீக்காலைல்லாயித்தை கிற அவனை ஹப்பூர் பிடிகுடாமாயித்தை. நினைக்கொண்டு” என்றின் கொத்துவா. அது குத்துக்கெடு வெருதெ விடுக்காலைத்தெப்பா.” என்று செவுக்கெட்டு புதுஷ்ஸப்புத்தை அவரை புதித்துப்பறந்து.

“കളളനോ,” എന്ന് ഭയപറവശനായി പുൽ
ഷോതമൻപോറി വിളിച്ചുപറത്ത.

“കളളൻ, ഇതായ വിചാരിച്ചിന്നോ.” എ
ന്ന്. പറത്തുകൊണ്ട് ദ്രിംഖവല്ലാക്കാരനായ ആ യു
വാവു് തന്റെ കമ്പുക്കത്തിനുള്ളിൽ കൈകടത്തിപ
ണ്ണപ്പോതി ബെള്ളിയിൽ എടുത്തു് പരിഞ്ഞായിച്ചു.
വ്യാപാരിയിൽനിന്നും കീട്ടിയ നോട്ടുകൾ എല്ലാം അ
തിൽ ഉണ്ടെന്നുകണ്ടപ്പോൾ ആ ചെറുപ്പുക്കാരനു് സ
മാധാനമായി.

ചായക്കടയിൽനിന്നും ലാടിവന്ന അള്ളക്കൾ എ
ല്ലാംകുടി ചെവുകക്കട്ടിയുടെ ചുററിനംനിന്നു് അവ
ഞ്ചോട് വാരോ ചൊല്ലുമ്പോൾ തുടങ്ങി.

“വിലച്ചുകൊണ്ട്. ഇവിടെ നിന്നിടു് പ്രയോജ
നമോന്മാഡില്ല. വേഗം കതിരഫ്റ്ററഞ്ഞുകയറി ആ തീ
വെട്ടിക്കൊണ്ടുക്കാരൻറെ പുരകെചെല്ലവിന്. വണ്ണി
ക്കാരൻറെ പെട്ടിയും ഭാണ്യവും എല്ലാം ഇപ്പോൾ
അവന്ന പരിഞ്ഞായിച്ചിരിക്കും.” എന്നു് നമ്മുടെ ക
മാനായിക പറത്ത.

എന്നാൽ ഈ ഉപദേശത്തെ കേരിപ്പാനോ അ
തിൽപ്പുകാരം അന്നജ്ഞിപ്പാനോ വണ്ണിക്കാരൻ ശക്ത
നായില്ല. വണ്ണിക്കാരനേയും നാലബ്ദം ധാതുക്കാരെ
യും അവരുടെ സഹായികളേയും കബുളിപ്പിച്ചു് ഒരു
പെയഡാഡിക്കൊണ്ടുക്കാരൻ ഒരു വണ്ണിയുംകൊണ്ട് ക
ടന്നകളിൽത്തു എന്ന കേരിക്കുന്നതുനൊ പരിശോഭന
കമായ ഒരു സംഗതിയാണു് പോരങ്ങിൽ തന്റെ
തതിരുപ്പറി മറുള്ളിവക്കു് അറിവു് കൊടുക്കാനാ
യി കാശൗഢിയും മുഴക്കിയ അവരുടെ ഡിക്കേറ്റതിൽ

വിജയസൂചകമായ ഒരു അനുനാസം സൗഹ്യരിക്ഷൻഡാ രാത്രി. ജേതാവായ ഒരു ശത്രു തടവിൽപ്പി ടിച്ച് എതിരാളിയായ ഒരു വാദിത്രവാദിയുടെ കാധ മുട്ടി തന്റെ നാമിതാന്നംതെത്തു പ്രകാപ്പിക്കുവേ? ലൈഡായിരിക്കുന്ന കരിയായുടെ ഇതു പ്രവൃത്തി

തന്റെ ചുറവിലും നിന്നിരുന്ന അതുള്ളകളാട്ട് തസ്സക്കരപ്രമാണിയെ പിന്തുടന്ന് ഓടിച്ചുപ്പും ചെന്നുക്കുട്ടി കഴിവുള്ള പ്രചോദനങ്ങളും, അനന്തരാ ജീവിച്ച്. സംഭാന്തിയും അമുഖത്തും ഭീതിയും സമേളിച്ചു ഒരു ശക്തി അവയുടെ അവധിയും അവധിയും മുഖ്യമാണ്. ഒട്ടവിൽ അതിൽ രണ്ടുമുന്നുപേരും പ്രവൃത്തിസന്നാലുതെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങി. അവർ സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രൂപ്പത്തിൽ ലൈഡായിരിക്കുന്ന വണ്ണികൊണ്ടുവന്നു. തസ്സക്കരണ്ടോ പിന്നാലെ പോകാൻ മുതിന്ന്. തദ്ദേശവാസികളായ മരിലർ റണ്ടുമുന്നു കൈതേതാക്കകളിലും നാലുമുണ്ടു. കത്തികളിലും അംവർക്കു കൊടുത്തു. കുട്ടത്തിൽ എതാനം പേരും അംവർക്കു തുണ്ണായായിട്ട് പോയി. ചെന്നുക്കുട്ടിയും പിതാവും തിരുവല്ലാഡേശിയായ അതു തങ്ങാനംകൂടി ഒരു പ്രത്യേകവണ്ണിയിൽക്കയറി അവരുടെ അനന്തരമിച്ചു.

“മകളേ, ഇത്തില്ലാം എങ്ങാണിനെ സാഖേവിച്ചു?“ എന്നും “പുരുഷാന്തരമന്നപോരി നമ്മുടെ കമാനായിക്കുയാട്ട് ചോദ്യം ചെയ്തു.

ചെന്നുകാം - അതു താടിക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ വണ്ണിയിൽക്കടന്നും നമ്മോടൊന്നിച്ചു ഇരുന്നപ്പോരും അയാളെപ്പറ്റാറി എന്നിക്കും യാതൊരു ദിശക്കയും ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ പട്ടാളത്തിൽ മേജർ ഉള്ളാഗംവരെ ഉയ

ന് എന്നും മറ്റൊരുതീ ചില കമകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ
എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഒരു സംശയം കുഞ്ചിച്ചു ഉണ്ടാക്കു
വെയ്ക്കു. അതിനെ പുറത്തുകാട്ടാതെ തോൻ അയാളു
ടെ ഭാവത്തെയും അതുതിയേയും സൂക്ഷിച്ചു് പർക്കു
യായിരുന്നു. ടുവിൽ അയാളുടെ താടി മനഃപുസ്തം
വേശംമാറാൻ വേണ്ടിഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു് എനി
ക്കു് ബോല്ലുമായി. മുഖ്യാതിവിവസം തെറ്റമണ്ണക
റിയാ എന്നു് പേരുതീ ഒരു പേരുവഴിക്കവർത്തുക്കാ
രണ്ണൻ അങ്കുമലുവത്തികളെപ്പറ്റി തോൻ കെട്ടിരുന്നു.
നമ്മുടെ ചണ്ണാതിഞ്ഞയി വണ്ണിയിൽ കടന്നങ്കടിയതു്
അവനാണെന്നു് എനിക്കു് തോനി. ഇതിൽ എന്തെ
ക്കിലും സംശയം ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുകൂടിൽ, അതു്
തന്നെ വലയിൽ നിങ്ങളെ അക്കദ്ദേശവ്രതതാൻ അവൻ
പ്രിയാഗരിച്ച തന്റെഔദ്യോഗിക്കാണ്ട് നീങ്ങിപ്പോയി.”

ഈ ടുവിലത്തെ വാക്കുകൾ തിരുവല്ലാഭമായിരാ
യ ആ ചെറുപ്പുക്കാരനോടായിരുന്ന പരക ഉന്നായതു്.

“പൊന്നമകളേ! ചെമ്പകം, നിംബാ ബുദ്ധി അ
സാധാരണമാണു്, നൗന്ദാശനകീൽ ആ വാദകൾ
പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കം പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു്.”
എന്നു് പുജയോതെന്നപോറി പറഞ്ഞു.

“തോൻ അതുചോഡ്യ തന്നു. “അല്ലെങ്കിൽ
എൻ്റെ കൈവശം നല്ല ഒരു തുക ഇരിപ്പുതീവിവ
രം തോൻ പരകയില്ലായിരുന്നു.”

ചെമ്പകഃ—“ഈ രഹവസരത്തിൽ അപരിവി
തന്മാരുടെ മല്ലുവെച്ചു്” താങ്കളുടെ പക്കൽ ഉംളു
പണ്ണത്തപ്പറ്റാറി രഹക്കരം മിണ്ടിപ്പോകരും൦.”

ഈ സദ്ഗംഗന്തിൽ വണ്ണിക്കാരന്നേറ്റും അയാ
ളുടെ കുട്ടികാജ്ഞിയും മുഖത്തു നിന്നും സന്തോഷസ്വ

കമായ വില തന്മുഖം പുറപ്പെട്ട്. ഇതുകേള്ള് ചെ
വകക്കട്ടി അവർ എത്തിയ സ്ഥലത്തെയ്ക്കും നോക്കി
യപ്പോൾ തൊമ്മൻകറിയാ കൊണ്ടുപോച്ചയ വണ്ണി
യും കുതിരയും താതൊരു കേട്ടംകൂട്ടാതെ അവിടെ
നിൽക്കുന്നതു് കാണപ്പെട്ട്. ഇതുകണ്ട് ചെവകക്ക
ടിയുടെ കുട്ടകാരനായ യുവാവു് മോടിച്ചു.

“അതീമതി, നമ്മുണ്ടായതെന്നും വെടി
വെച്ചു കൊല്ലുമെന്നും ഉദ്ദേശ്യത്താട്ടകുടി ആ ത
സ്ത്രീയും ഇവിടെ എങ്ങനെം മറഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടാക്കുമെ
നു് ഭവതി വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാ?”

ചെവകു്—“ഈല്ല. അംഗങ്ങെന ഒരു സാഹസത്തി
നു് അവൻ തുനിയുമെന്നും ശൈ എനിക്കു് ലേശവു
മീല്ല. എന്നാൽ ആലപ്പുഴയും തിരുവല്ലായ്ക്കും മലപ്പു
രുവിടെയെക്കിലും വെച്ചു് പുതുതായി വേഷം മാറി
യ തൊമ്മൻ കറിയായുമായി കണ്ടുമട്ടവാൻ നിങ്ങൾ
കു് ഇനിയും സംഗതി ആക്കുന്നുകിൽ അതിൽ തേൻ
അത്തുപെട്ടകയില്ല. അതുകൊണ്ട് സൗക്ഷ്മിച്ചിയിൽ
നാകോംകു; നിങ്ങൾ ഒരു വണ്ണിയിൽ ഒരു മതാ
ചാത്രന്നറയോ ഒരു പട്ടാള ഉദ്ദോഗസ്ഥന്നറയോ,
ഒരു നാവിക സെന്റ്രൂഡിപ്പന്നറയോ തന്മുഖകിൽ
മടിയിൽ ഒരു കുട്ട പഴിവും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു
വുലയുടെയോ സമീപത്ത് അക്കപ്പെട്ടവാൻ ഇടവ
നാൽ വളരെ കയറ്റലോട്ടകുടി ഇരിക്കാതെപക്ഷം
ഭാക്കരനായ ഇംഗ്ലീഷുമ്മൻകറിയാ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഏ
തൈക്കിലും ആദിമാരാട്ടത്തിൽതന്നെ അന്നറ ധാമി
തമ്മുഖത്തെ പ്രവൃഥിപ്പനംവെയ്യും.”

“ഈശ്വരാ, എത്ര ഭയക്കരം, തൊൻ ആനന്ദമ
നിരം മോട്ടലിൽ പോകുന്നില്ല. എന്നു് തിരുവല്ലാ
ദേശിയായ യുവാവു് പറഞ്ഞു. തങ്ങൾ കയറിവന

വണ്ടിയും കതിരയും തിരിയെ കിട്ടിയതുകൊണ്ട് മെ നുകക്കുന്നിയും കുട്ടയം അതിൽ കയറി വീണ്ടും ആലപ്പുഴക്ക് യാത്രയായി. അവിടെനിന്നും പട്ടനതിലേ ഒരു ദണ്ഡനാഴിക മാതുമെ മുരുഖഭായിന്നും തുള്ളി. നഗരത്തിൽ എത്തിയപ്പോരു കയതലോടുകൂടി ഇങ്ങനുകാരിവാൻ ചെയ്യകക്കട്ടി ആ യുവാവിനെ വീണ്ടും പദ്ധതിച്ചു വിവർണ്ണവദന്നായ ആ തങ്ങന്റെ ഗദ്ദുഗദസപരത്തിൽ അവരിൽക്കും വന്നും പറഞ്ഞു.

നമ്മുടെ കമാനായികയും പിതാവും സമീപത്തു തു ഒരു ഷോട്ടുവാൽ കയറി ആഹാരം കഴിച്ചു. പിന്നീട് പിതാവിനെ ആ ഭക്ഷണമാലയിൽത്തന്നു ഇങ്ങനീയിട്ടു് സാമാന്യങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ എന്നാൽ വ്യാജേന നമ്മുടെ കമാനായിക ബാക്കിലേയ്ക്കു് ഹോയി. ബാക്കിലെത്തി തന്നെ കൈവശമായി ചെക്ക് അവിടെ ഹാജരക്കിയപ്പോരു ബാക്കധികാരികൾ ചെക്കിൻ പ്രകാരമായിരുന്നു തുകയും ആ ബാലികയെ ഏറ്റപ്പുകാണ്ടത്താണി. എന്നാൽ തൊമ്മൻകരിയായുടെ കൂടുതലും ഒരു നല്ല പരിചയമുണ്ടായിന്നും അവരിൽ തുകയും തന്നിക്കു് തങ്ങവാനായി തകഴി ബാക്കിലേയ്ക്കു് ആർധാർ ചെയ്യുന്നമന്നു് ബാങ്കം മാനേജറോടു് അപേക്ഷിച്ചു. ഇന്തുകൊണ്ടു് കമ്മീഷൻ വകയിൽ ഒരു വള്ളരെ തുച്ഛമായ തുകയുടുക്കിയിൽ ചെയ്യതിനെ ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. അനന്തരം അവരം പിതാവും നന്നിച്ചു് സ്വന്തമായി ഒരു മട്ടാണിപ്പോയി. അട്ടത്തലിവസംതനും അവരം തകഴി ബാക്കിയും തന്നിക്കു വരുവാനുള്ള ആധിക്യത്തിനും അനുഭവം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് തിരിച്ചു് വെന്നതും എത്തുകയും ചെയ്തു.

ശിരീരത്തിലെ പ്രസന്നമോഹനമായ ഒരു ദിവസമായിരുന്നു അതു^१. കഴിഞ്ഞ അല്ലൂദയത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ നടന്നിട്ട് അന്ന് സുമാർ 30 ദിവസം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദിനമണിയുടെ കരസമുച്ചയം ഭസ്യമായ ഒഴുക്കുത്തെ വമിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ചെവുകക്കട്ടിയുടെ പിതാവു് വാതത്തിന്റെ ഉപദ്രവം നിമിത്തം അസ്പദമനായി ചെവുകമംഗലത്തെ ഒരു ഇക്കളിൽ മറിയിൽ അടച്ചുകിടക്കയായിരുന്നു. നമ്മുടെ കമാനായിക എന്നോ ചിന്തയാൽ തരഖചിത്തത്തെന്നപോലെ കാണപ്പെട്ടു. അവളുടെ മുഖം വാടിയും നേരുങ്ങൾ ദൈന്യപിത്രനിഃബാധ്യം ഇരുന്നു. ഗ്രഹത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു തീരെ സന്നേഡാശം തോന്നിയില്ല. അവർ ഗ്രഹപൊരം കടന്ന രാജപാതയിൽ ഇരണ്ടി തകഴിയിലേക്ക് പോകുന്ന മാർദ്ദത്തിൽ കുടികീഴക്കോട്ട് നടന്നു. അവളുടെ ഇംഗ്രേഷിയായിരുന്നു. എത്തുടാക്കി അക്കരിച്ച അസ്പദാസ്ഥരുത്തു ശമിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ശ്രദ്ധവായു എററു അല്ലെന്നും വെളിയിൽ കഴിച്ചുങ്ങുന്നതു് അതുപൊസകരമെന്നു് അവരുടെ തോന്നി.

കീഴക്കോട്ടിലെ ഇംഗ്രേഷിയായിരുന്നു ചെണ്ണക്കിടാവിന്റെ ഏദയസരണിയിൽകുടി വിവിധചിന്തകൾ ശീലുഗതിയിൽ കടന്നപോകി. ഏകദേശം ഒന്നരനാഴികളും നടന്നപ്പോൾ വലതു ഭാ

നൃത്യായി അവർ ഒരു ഇടവഴിക്കണ്ട്. റീട്ടിൽനിന്ന് ഒരു മുരഞ്ഞിയ കിമിഷംചുതയെ ചിന്താപരവയ്ക്കായി നടന്ന ആ ബാലികയ്ക്കും തന്നെ രഹം പിന്തുടങ്ങി സംസ്ഥാനത്തെ പരമാത്മം മനസ്സില് ക്കവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മേലുറഞ്ഞ ഇടവഴിയിലേക്കും തിരിഞ്ഞ സദർ തേരിലായിരുന്നു തന്റെ പിന്നിൽ രഹം വരുന്നു എന്ന് അവർ കണ്ടതു്. ചെമ്പകക്കട്ടി തിരിഞ്ഞു നിന്ന്; ഒരു കാൽ മട്ടിന്തെ സ്ഥാനത്തുവെച്ചു് ടടിഞ്ഞു പോകയാൽ ഒരു മരക്കാലിന്തെ സഹായത്തോടുകൂട്ടു ടിയാണ് അധാരം നടന്നതു്. അവൻ വെള്ളം ഒരു ദരിദ്രനാശനാം അവന്തെ വേഷവും വസ്ത്രങ്ങളും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ഇതുവും കൊണ്ടും അവന്തെ ആകൃതിവർന്നുനാം തീന് എന്നു് പറയാറായിട്ടില്ല, എന്തെന്നാൽ വലതു കണ്ണിനു് മുകളിലായി ഒരു കുറത്ത് തുണികൊണ്ടു് മുടിക്കൊണ്ടുപെട്ടിരുന്നു, എന്നതനൊയ്യും, മിക്കവാറും മുഖം വാംമുഴുവൻ വെള്ളത്തുള്ളിക്കൊണ്ടു പോതിഞ്ഞു താടിയുടെ അധ്യാഭാഗത്തിൽകൂടി കണ്ണും തുണികൂടു് ഒപ്പ് മുത്തിളി ഒരു കെട്ടും കാണപ്പെട്ടു. ഈ വേഷത്തിൽ അവനെക്കാണുന്ന ഏതൊക്കെ ഫ്രെഞ്ചക്കാരം അവന്തെ കടവായ്ക്കും എന്തോ തകരാറു് പററിയിട്ടണണ്ടു് തന്നെ ഉത്തമിക്കം. ഇപ്രകാരമുഖം വേഷവിധാനത്തോടുകൂടി ചെമ്പകക്കട്ടിയെ പിന്തുടന്ന് ആ ധാചകൻ അവളെ കൈവണഞ്ചിക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“തന്മുരാട്ടി, ദയവുണ്ടായി തലയ്ക്കും മുവത്തിനും ആപര്യക്കരമായ പരിഷ്ക പററി അവശ്യനായി തീനിനിരിക്കുന്ന ഈ പാവത്തിനു് ഒരു ചെമ്പകാളു്

തരണം; അതുവകന്നുന്ന ഭർഖിയിയെക്കണ്ട് മനസ്സിലിഞ്ഞ പൊൻകീടാവു് അവൻ ഭാനം ചെയ്യുന്ന തിനായി ഒരു നാണയം എടുപ്പാൻ വേണ്ടി തന്നെ പണസ്സുണ്ടിയെ കൂട്ടിലാക്കി; എന്നാൽ അതിൽനിന്നും ഒരു നാണയം പുംഗത്തുക്കണ്ണാതിനു് മുഖായി അതു കുപടയാവകൻ തന്നെ വലതുകൈകൊക്കാണ്ട് അതിൽ കടനു് പിടിക്കുന്നി. അതേനിമിഷ്ടതിൽത്തന്നു അവൻ തന്നെ വാമകരംകൊണ്ട് മുഖത്തുള്ള വച്ചു കൈടുകളും പറിച്ചുകളുകയും മരത്തിൽത്തീരക്കാ ലിനെ എടുത്തു് മുരത്തു് എറികയും കണ്ണില്ലെന്നു മുകൾ ഭാഗം മരച്ചുകൈട്ടിയിരുന്ന കൂടുതു തുണിക്ക്ഷമണ്ണത്തെ ചീന്തിച്ചുറിയുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽഅവൻ അതുംമാറാട്ടതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ മഴുവൻ ശരീര തനിൽനിന്നും വേർപെടുത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ തൊമ്മൻ കരിയായുടെ യമാത്മാനുപം ചെന്നുക്കുട്ടിയുടെ മുഖിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. വാസ്തവത്തിൽ അപ്പോൾ അവിടെ നടന്ന അതു വിനോദരംഗം ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നിർവ്വാതമായി. നമ്മുടെ കമാനായിക അതുകുടു ഭ്രാത്രിയ്ക്കു മുടക്കലും ഭാവത്തിൽ നി ലഭ്യതാടു് ചെത്തൽു് തന്റെപ്പെട്ടുപോലെ നിശ്ചയിക്കിന്നുവോയി.

“ഹാ, ഗ്രീമതി ഒരു മാസത്തിനു് ആവു്” അതുല പ്രശ്നങ്ങളുള്ള ധാത്രാവാരത്തിൽ ഉണ്ടായ നേരംപോക്കിനു് പകരം എത്തെങ്കിലും ഒരു വിനോദരംഗം തൊന്തു ഭവതിയും ഉണ്ടാക്കിത്തരേണ്ടതല്ലോ? ഇവിടെ നിന്നു നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ട് ഫലമൊന്നമില്ല. ഈ താങ്കളോ എന്നു് കയ്യേതൊക്കനീട്ടിക്കൊണ്ട് തൊമ്മൻകരിയാ ഉച്ചത്തിൽ ചിരിച്ചിട്ടു് പറഞ്ഞു.

ചെവുക:- അദ്ദേഹം, മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ അദ്ദേഹം എന്നും കൊല്ലം കൊല്ലാലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുണ്ട്

കരിയാ:- രൈക്കലും അങ്ങിനെ അല്ലോ? തകം, എൻ്റെ പ്രാണനും അപരത്തും വരാതിട്ടേന്നാലുംകാലം ഭവതിയെ തോൻ കൊല്ലുകയില്ല. ഭവതി ആത്മാതും മണംഹാരിണിയായ ഒരു പെൺകിടാവാണ്. അനും ഭവതിയുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ തോൻ എത്രമാത്രം പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചു ആന്നറിയാമോ?" ഈ വാക്കുകളോടുകൂടി അവൻ ഉച്ചത്തിൽ പിരിച്ചു.

ചെവുകകൾടീ അവിടെനിന്നും പോകാനായി തത്തിരിഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ കണ്ണകൻ അവരുള്ളക്കും പിടികുടിക്കൊണ്ട് അവിടെ നില്ക്കുന്ന ആശ്രണം പിച്ചു.

ആ ദ്വാലികാരത്തിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ പെരുവഴിയിൽ എങ്കിം "സമ്പരിച്ചു, എന്നാൽ ആയം തന്നെ അവിടെ കാണപ്പെട്ടില്ല. ആ മാതൃകയ്ക്കുന്ന നിശ്ചിരപ്രത്യേകപ്പറമ്പാറി നല്ല അറിവുള്ള നമ്മുടെ കമാനായിക അവൻ" കോപമുണ്ടാക്കുവാൻ ദേഹം പ്രപുട്ടില്ല. കൈതേരാക്ക് അവൻ പകരും ഉണ്ടായിരുന്നു! അവർ ജീവനിൽ അതുഭേദമുള്ള യിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഈ വിപത്തുമട്ടത്തിൽ അതിജീവനം വില അവർ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി.

"എൻ്റെ ആത്മാവും സാക്ഷിഞ്ചയിട്ടും ഭവതി അന്നങ്ങാതെനിന്നാൽ ഭവതിയുടെ ഒരു ശീരോരോമത്തിനുപാബും തോൻ മാനിവാത്തുകയില്ല. അല്ലോ

നേരത്തെയ്ക്ക് വേതിയുമായും സംഭാഷണസ്വം എന്നഭവിക്കാൻ എന്നു അനുവദിക്കണം. എന്ന തൊൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ കൂട്ടിക്കയ്യുമുള്ളടക്ക വേഷം തനിൽ വന്നിയ്ക്കുള്ളിൽ വേതിയുടെ സമീപത്തു് ഈ തന്നെപ്പോരം ഈ അസാധാരണ സൗഖ്യങ്ങൾ തന്ത കണ്ണിന് അമൃതശംന്ദഹപോലെ തൊൻ കണ്ണക സാന്നിഥിച്ചു. അതു് ഈ ശ്രദ്ധപരനിശ്ചയമായിരുന്നു. ശ്രദ്ധ തിന് വേതി തലകനിയ്ക്കും എന്നും വന്നു.” ഈ വു് ക്ഷക്കേണ്ടതുടി തൊമ്മൻകറിയാ ഉള്ളത്തിൽ ചിരി ചുത്തുടങ്ങി.

“ഒയ്യുകച്ചയ്ക്ക് എന്നു പോകാൻ അനുവദിക്കണമേ!” എന്നു് ദയത്താൽ കിട്ടകിട വിരുച്ചുകോണ്ടു് ചെവുകക്കട്ടി പ്രാത്മിച്ചു.

“ഇപ്പു—വേതിയെ തൊൻ ഉപദ്രവിയ്ക്കയില്ല വേതിയുടെ ആ മനോഹരമായ തലമുടിയെക്കണ്ണി തൊൻ എത്തുമാത്രം ആത്മസ്വം അനുഭവിക്കുന്ന ആ നാരിയാമോ? പട്ടപോലെ മുംബലമായ ആ ഒക്ക പാതയ്ക്കിനിനും ഒരു രോമം കിട്ടാൻ തൊൻ എത്തു ആപാ വേണമെങ്കിലും ചിലവാശാൻ തമ്മാരാണു് ദന്നാന്തരം കമനികളന്ന് പട്ടപൊലും വേതിയുടെ ആ തലമുടിയേണ്ടപ്പും മുംബലമല്ല. എൻ്റോ ജീവിതത്തിൽ തൊൻ കണ്ണിട്ടിള്ളതിൽവെച്ചു് എററവും ലാവണ്ണവ തിയായ പെൺകിടാവു് ആണു് വേതി. നീലാകാശംപോലെ പ്രസന്നമായി നീണ്ടു് വിസ്താരമേറിയ കൂളകൾ—തൊണ്ണിപ്പുഴത്തിനോടു് കിടന്നില്ലെന്ന ആ ധർമ്മാശ്രാം—മുള്ളുപോലെ വെള്ളത്തെ പല്ലുകൾ—”

“നീഞ്ഞേഴ്സിട ഈ ശനാവണ്ണമായ സൂതിവാക്ക

എൽ അവസാനിച്ചേ? ” എന്ന് രോഷാക്കലയായ ആ പെൺകിടാവു് ആ തന്റെന്നു സാഹസരില തെപ്പോലും വകവെയ്യോതെ ചോലും ചെയ്തു.

“വെതിയുടെ ശൈരത്തിന്നു അ കനകവർണ്ണവും കണ്ണബിക്കുന്ന ഒരു മനോധരമായ ലീപ്പിയാക്കന്നു. അന്ന് വെതിയെ തോൻ കണ്ണപ്പോരി വെതി അല്ലോ വിളിറിയിരുന്നു! എന്നാൽ ഇപ്പോരി വെതിയുടെ ഗണ്യസ്ഥലങ്ങൾ രക്തപ്രസരത്താൽ അരക്കണങ്ങളായികാണപ്പെട്ടുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ലോ വെതിയുടെ അകൃതിതന്നു കൊഴുത്തുക്കണ്ടു് അതിമനോജ്ഞമായി രിക്കുന്നു. കട്ടിതടത്തിന്നു ചേതോരമുത എന്നിക്കുവർണ്ണിക്കവയ്ക്കു.” എന്ന് ചെന്വകക്കട്ടിയുടെ ഭീതിയെ വർഖിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവശ്രദ്ധ നേരക്കിടക്കാണ്ടു് ആ തന്നെ സീക്രിനും പറഞ്ഞു.

“മതി” എന്ന് അലവിക്കുക്കാണ്ടു് ആ ബാലിക അവിടെനിന്നും പോകാൻ തുനിന്തു.

“നില്ലു് അവീടെ, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്താണ് തോൻ നിന്നു ലാഡന്റുത്തിൽ ചേരു് പുരട്ടുമെ. നീ ഏതു മുഖയാണു്, അന്ന് നാം ഒക്കെമില്ലു് ആലപ്പുച്ചു ഫീഡ് പോയപ്പോരി എന്ന ബന്ധനത്തിലാക്കാൻ നീ ശ്രമിച്ചതിനു് പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുണ്ടതു് ഉചിതമാണെങ്കിലും നിനക്കു് അഫിതമായി ഇപ്പോരി നേരം ചെയ്യുവാൻ തോൻ തുനിയന്നില്ലെ. അന്ന് നീ എൻ്നു ധാമാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കിയെന്നു് തോൻ ധരിച്ചില്ല. നിന്നു ആ മുഴുവമായ നീവനയനങ്ങൾ അതുമാത്രം കടന്ന കാണാൻ ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു് എന്നിക്കു് ദേശനിയില്ലെ. തിരുവല്ലാഡേശിയായ ആ ചെ

രപ്പുക്കാരനെ തോൻ പററിച്ചു് അവൻറെ പണവും തട്ടിയെട്ടതു്. നോട്ടു് സുക്ഷിച്ചിരുന്നെന്ന അവൻറെ വലിയ തുകയ്ക്കുടു് കയ്യലാക്കിക്കൊണ്ടു് തോൻ അവനെ അവൻറെ അട്ടുന്നെൻറെ സമീപത്തിലേക്കു് പറഞ്ഞെന്നതയു്. തോമൻ കരിയാ അതു നിസ്സാമനാബന്നു് ആനു് തോൻ തട്ടിക്കൊണ്ടപോയ കതിരവണ്ണി രാജപാതയിൽ നിരത്തി മരഞ്ഞരേഖം ഒരെഴുപ്പുവഴിയിൽക്കൂടി തോൻ ആലപ്പുഴയിൽ എത്തി. അതു യുവാവു് പാത്തിങ്ങനു സ്ഥലം കണ്ടപിടിച്ചു്, മല്ലുാധാരത്താടുകൂടി അവൻ ഒരു ബാരിസ്സുരോടു് ഒരുമിച്ചു് ഭക്ഷണത്തിനു് ഇരിപ്പായി. അതു ബാരിസ്സുൾ തോൻതന്നെ ആയിരുന്നു അതായതു് തോമൻകരിയ. നമ്മടെ അതു യുദ്ധരെയുമു്. തന്നെ ബാരിസ്സുരോടുകൂടിച്ചിട്ടുകൊണ്ടു് തിരുവല്ലായും യാത്രചെയ്യുവാൻതന്നെ തീർച്ചപ്പെട്ടത്തി, ബാരിസ്സുരെ വണ്ണിയിൽ കടന്നിരുന്നു. ശേഷം നിന്നക്കു തന്നെ ഉംഗിക്കാം. തേങ്ങം സൈരക്കൽമുജ്ജി ദേവ വിജനസ്ഥലത്തു് എത്തിയപ്പോറും ആ ചെറുപ്പുക്കരെ നു് ദേവ വിശ്രേഷണസാധനം കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻമാറ്റു നുജ്ജി മട്ടിൽ തോൻ എൻഡെ കീഴയ്ക്കുണ്ടിയെ ശ്രീകൃഷ്ണനും കടത്തി. എന്നാൽ പറമ്പുവന്നതു് ദേവ കൈത്തേരുക്കായിരുന്നു. ഇതാണു് അന്നത്തെ വിശ്രേഷം. ഇരുക്കുമു പറഞ്ഞത്തതിനു് ഭവതിയിൽനിന്നും തോൻ പ്രതിഫലം ഇച്ചിക്കുന്നു. അതായതു് ഭൂതി എന്നുംടെ നിച്ചു് പോരണം.”

ഇം വാക്കുകളോടുകൂടി മുഗ്രപ്പായനായ ആ മാതൃകൻ അവളെ പെട്ടെന്നി എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

യി അവളുടെ സമീപത്രനക്ക് അണംതൽ. അവൻ ഒരു ദിവസം നാക്കിയാണെന്ന് ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു—അതു ശക്തി തട്ടക്കല്ലേട്ടവാൻ പാടില്ലാത്ത എന്നായിരുന്നു—അവൻ ഒരു ദിവസിയ കോൽപോലെ വള്ളുംഞ്ചൊടിക്കാനോ അവൻ കഴിയുമായിരുന്നു. പ്രാണനിൽ കൊതിയില്ലാത്ത അവൻ അവന്ത്രതട്ടത്തിന് കുലമിച്ചു—അവളുടെ ആകുങ്ങന്നങ്ങൾ ആകാശമണ്ഡലം തന്റെ ഭേദിക്കയുംചെയ്തു. എവിടെനിന്നൊന്നാറു പെട്ടെന്ന് കുലാംശുകൾ കുറഞ്ഞമാരായി.—കരാറം ആ കലഹരംഗത്തിൽ എത്തി—കറിയായുടെ പിടി യിൽനിന്നും ചെമ്പകക്കട്ടി അപഹരിക്കപ്പെട്ടു—എത്തു കണ്ണികൾ ശക്തിയെന്നിയ ഒരു പ്രധാനമേറ്റ് പിന്നോട്ട് ചുരിഞ്ഞു. മരാഞ്ഞ ഉരക്കേറിയ പ്രധാനം ആ തന്മുറനെ ഒരു രൂക്ഷത്തിന്നും ചുവട്ടിവേക്കും സംഘടന ചെയ്തില്ല; എന്നാൽ മിന്നൽ വേഗത്തിൽ അവൻ അവിടെനിന്നും എഴുന്നേറ്റ് വേലിച്ചാടിക്കുന്നും അപ്രത്യക്ഷനായി. അവക്കു മോചിപ്പിച്ചു ആ ധീരൻ ആരാധിയിരുന്നു എന്നറിവാണ് വായനക്കാക്ക കൈതുകുമണ്ഡായിരിക്കും. അതു “ എലവാഞ്ചാട്ടത്തു് കുത്തുണ്ണിക്കത്താവിന്നും ചുത്തായ ഭാമോഭരണ്ണക ത്താവല്ലാത്ത മരാഞ്ഞായിരുന്നില്ല. ആ ബാലികാ റത്തിന്തിന്നും അധിവാദപുട്ടത്തിൽനിന്നും അത്രാഹംജാഡ സുചകമായ ഒരു ശ്രൂം ചുരപ്പെട്ടു.

ഒത്താമ്മൻകറിയാ പലായനം ചെയ്തുശേഷം അവനെ പിന്തുടരുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമൊന്നും ശ്രൂം കൈത്തിയ ഭാമോഭരണ്ണ കത്താവു് നേരേതിരിഞ്ഞു ചെമ്പകക്കട്ടിയെ വാരിഎഴുത്തു് തന്നും മാറ്റോ

ചു അണ്ണചു് മൂകെ അതുള്ളേഷം ചെയ്തു. ഭർത്താവി നെ നിശ്ചയിക്കവാൻ അവധിക്കു് ദൈത്യമുണ്ടായി സ്വി! വികാരതാരളുത്താൽ അവധി മിക്കവാറും ദൈത്യത്തുനായിത്തീൻ എന്നതനെ പറയാം. അവ ഒരു ചിന്തകളാകട്ട ചക്രവർത്തിയിൽ ഭേദിച്ച തട ആണി. അതു പ്രളതയാണെന്ന് സ്വപ്നപ്രയസിയുടെ കഥോ ലഹലക്കത്തിൽ പലവും ചുംബിച്ചു! എന്നാൽ ഒരു വിൽ അവധി രാഞ്ഞറ മനസ്സാനാില്ലുതെന വീണെടു ത്രഞ്ഞകാണ്ടു് അഭ്രേഹത്തിനെന്ന കരവലയത്തിൽനിന്നും മുക്തയാകാൻ യാത്രിച്ചു. അതുനുംതെന്നാട്ടം അതുശ്രൂ സഭതൊട്ടംകൂടാ അഭ്രേഹം അവശ്രൂ ദോക്കി. അതു ബാലികയുടെ മുഖമാകട്ട ഗൈയരവരസതെന അവ ലംബിച്ചിങ്ങനാതിനാൽ അഭ്രേഹം ഇണ്ണിനെ ചോ ദിച്ചു?

ചു “ചെയ്യകം! എന്നെന്ന പ്രിയപ്പെട്ട ചെയ്യകം! എന്നെന്ന സാനനാില്ലും വേതിക്കു് അതുനുംതെന ഉണ്ടാ ക്കനാില്ലയോ?”

ചെയ്യകം:- ഉണ്ടു്! ഒരു മിത്രത്തെക്കാണു ദേശാം ഉംഗി അതുനും എന്നിക്കണംഡാക്കന്നണ്ടു് അതു തസ്സപ്രേമാണിയിൽനിന്നും എന്നൊരുക്കിച്ചതിനു് അവിടെതെ പേരിൽ എന്നിക്കു് അതിയായ കൃതജ്ഞത തയ്യാം ഉണ്ടു്

ഓമ്പോ:- കൃതജ്ഞതെന്നോ? എന്നാണു് അരങ്ങി നെ പറയുന്നതു്. നോൻ വേതിയുടെ ഭർത്താവാല്ലോ? ഒ വതിക്കു് എന്നെന്ന നേരെ പ്രേമമില്ലോ?

ഒച്ചറവകു്:- ഉണ്ടു് ഒരു സ്നേഹിതനോടു് ഉംഗി

മെത്രി എനിക്ക് അവിടത്തെപ്പേരിലും ഉണ്ട്. ഏ റൂക്കാബന്നാൽ അവിടത്തെ പിതാവിന് താൻ അപ്രകാരം വാക്കേകാട്ടത്തോയി.

ങ്ങ നിമിഷനേരത്തെക്ക് ഭാഗമാണരന്ന് കത്താവി സ്വന്ന മുഖം വാടി, എന്നതനെന്നയല്ല, രക്തത്തുന്നവും കുടിയായിത്തീർന്ന! എന്നാൽ അട്ടത്ത് ക്ഷണം അഭ്യന്തരം പ്രസന്നവദനനായിട്ട് അഭ്യേഷം ഇപ്രകാരം പറ തെറ്റ. “എതായാഥും താൻ നായർ വിവാഹനിയമ തെരു ആധാരമാക്കി ഭവതിച്ചെ കല്യാണം കഴിച്ച ദത്താവാൺ. ആ വിവാഹത്തെ അസാധ്യവാക്കാൻ ആക്കം സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനു വിചരീതമായി തുടങ്ങുന്നവൻ ശിക്ഷാർഹനമാണ്. നംമ്മു തമിൽ വേർപ്പെട്ടതണമെന്നും അപ്പോൾ നിർബന്ധമുള്ളതു കൊണ്ട് എനിക്ക് നേരം ചെയ്യുവാൻ നിവത്തിയി സ്ഥാതെ താൻ വിഷമിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്നാക്കട്ട ഭവതിച്ചെ ഒരു കാഞ്ചം ഗരുഡപ്പിക്കാനായി താൻ ഇങ്ങോട്ട് പോന്നതാണ്.

ചെവകുഃ—താൻ വീട്ടിൽ അപ്പേനാട്ടാനി ചു് താമസിക്കുയാണെന്നും അവിടനും എങ്ങിനെ മ നസ്തില്ലുക്കി.

ഭാമോ—അതു് താൻ അപ്പുന്നുയാ അറിഞ്ഞത താണും അതുമാതല്ല, ഭവതി എനിക്കു നിന്നും ചീരിഞ്ഞെപ്പും താൻ—

ചെവകുഃ—അതെ എൻ്നു ജീവിതം യാതൊരു വിധത്തിലും ലജ്ജാവഹമല്ലാത്ത ഒരു പദ്ധതിച്ചെ അവലംബിച്ചതാണും. അവിടനെന്നും ഗതിയെപ്പറ്റി

കുറ്റഭ്യന്താ അരിഗത്തി എന്ന പറഞ്ഞത്തു് എത്ര വിധ അക്കിവക്സെൻസ് മനസ്സുഖിവാക്കന്നില്ല.

ഭാമോ:-ഞാൻ ചുപ്പാം തുറന്ന പറയാം ചെന്നു കം. ഒഴി ദിവസത്തിനുമുമ്പ് വിട്ടിൽ അല്ലെന്നു മറി കിൽ ഞാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനെന്നു മേശ അം പ്പൂർണ്ണ തുറന്ന കിടന്നിങ്ങനു. ഞാൻ മുത്തു വെക്കാനു ജീ അരക്കു തേട്ടകയാക്കിങ്ങനു. അപ്പൂർണ്ണ എന്നെന്നു ദ ഷ്ടീകരി അടിത്തിയുടെ കയ്യുക്കുരത്തിൽ പതിച്ചു. അതു പായിക്കുവാനുള്ള അതശയെ അടക്കാൻ എന്നിക്കു കഴി സ്ഥിച്ചു. ഞാൻ അപ്പുഴയ്ക്കു വായിക്കുക്കത്തെനു ചെയ്തു. പെത്തിയുടെ വാസസ്ഥലം അറിവാൻ ഞാൻ അതുവി ചൂരിക്കുങ്ങായിങ്ങനു. എന്നെന്നുാണ് ഒരു രഹസ്യം ഡൈതിക്കു അരിക്കിക്കേണ്ടതു് എന്നെന്നു കടമയാണെന്നു എന്നിക്കു ഞാന്നി. അല്ലെന്ന ക്രീക്കരലമായി എന്നെന്ന പററിപ്പിയ വിശ്രൂതാശായഞ്ഞുകൊണ്ടു് വീട്ടിൽനിന്നും വെള്ളിക്കിശേഷക്കു പോക്കുവാൻ ഒരു കുരണം പറയുന്നതിനു് എന്നിക്കു വിഷമമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല.

അങ്ങിനെ ഞാൻ വീട്ടിൽനിന്നും തിരിച്ചു് ഒരു മ ണിക്രമിന്ന മുമ്പു് തകഴിയിലെത്തി. അവിടെനിന്നും അവബലപ്പെട്ട ജീ നടക്കകയായിങ്ങനു.

ചെന്നുകു:-അവിടേതയ്ക്കു് എന്നെന്ന അരിക്കില്ലോ നണ്ണെന്നു പറഞ്ഞ രഹസ്യം എന്നാണോ?

ഭാമോ:-ഞാൻ ചുന്നാണോ പറയേണ്ടതു്? അല്ലെന്നു അതിമോഹത്തിനു് അതിരില്ല. നി യമഞ്ചല്ലും വിവാഹിതനായ എന്നെന്നെക്കൊണ്ടു് മരും ഒ വിവാഹംആട്ടി ചെയ്തിക്കുണ്ണുപോലും. രണ്ടാമതു് ഒ

അ വിവരം ചെയ്യാൻ എന്ന അധികാരപ്പെട്ടതു കൊണ്ട് ഭവതി എഴുതിക്കൊടുത്ത പത്രികയെ അ ധാരപ്പെട്ടതു അഞ്ചോലും അച്ചേരിൽ ഇപ്പോൾ മുഴ വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നായർ റത്ന ദേവജന്മം അനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ വിവാഹമോഹരം എ നവജിപ്പാൻ ഒരു കോടതിക്ക മാത്രമേ അധികാരം ഇള്ള. അതിലേക്ക് അപേക്ഷിക്കുന്നതു് നമ്മിൽക്കൊടു ചേരുന്നു. അതിനു തക്കതായ കാരണവും അപേക്ഷ യിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതോന്നും കൂടുതൽ അ മുകളിൽ മുഴ പ്രീതിയ വിവാഹം നടത്തിക്കൊണ്ട് തീർച്ച പ്പെട്ടതിയതു് ബുദ്ധിമുന്നിനത്തുണ്ടോ എന്ന് കൈ തുണ്ട്.

ചെന്നുകും;-അവിടുതൽ വിവാഹം എത്ര കുടം മുത്തിയിൽനിന്നുമാണു് നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്?

ഭാരമാഃ;-തെങ്ങളിൽ നാട്ടിൽ അപ്പേൻറു മൂലം അതിൽനിന്നും നാലുന്നാഴിക വടക്കുമാറി പുറത്താട്ടം എന്ന നോക്കുന്ന പ്രകടനം ഉണ്ടു്. ആ കുടംമുത്തിലെ കൂർണ്ണവനായ ഗോവിന്ദൻകുട്ടാവിൻറെ പുതിയ കുടം എൻ്റെ വധുവായി തെരുവെന്നും തെരുവും അഭിരുചിയുണ്ടു്. വധുവിൻ്റെ പേര് “വള്ളിത്” എന്നാണു്. പെൻകുട്ടിയുടെ പുത്രചെരിതും തോൻ അപേക്ഷിച്ച തിൽ ആ വിവാഹം ഒരു വിധത്തിലും നമ്മക്ക് യോജിക്കുന്നതല്ലെന്നാണു് എൻ്റെ അഭിരുചിയം ഭവതിയെ പെടിണ്ടിട്ടു് മുഴ അന്തരു് മ രീറായ യുവതിയെ ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുക ഉണ്ടോ

കയില്ല. ഏതായാലും ഇപ്പോൾ അച്ചന്നാട് ഇത് വിവാഹത്തിന് വിപരീതമായി യാതൊന്നും പറയുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. വധുവിന്റെ യമാത്മയോഗ്രത കരി വെളിപ്പേട്ടുവേണ്ടി അച്ചുംതന്നെ ആ ബന്ധം നല്കുത്തല്ലെന്നും പറയും. വധുവിന്റെ ചരിത്രമുഖ്യം അച്ചും അറിയിക്കാണ്. തക്കതായ ആർപ്പാ നമ്മുടെ കണ്ണാട്, വിവരം അച്ചും അറിയുന്നതുവരെ സംഗതി എല്ലാം രഹസ്യമായിരിക്കുന്നു. തൊന്തരം ഭവതിയുമായി കണ്ണാട്ടീയ വിവരം അച്ചും അറിയുന്നതു " തൊന്തരം യി ഇന്തിമേൽ ബന്ധിക്കാതല്ലെന്നു" ഭവതി അച്ചും നേന്നാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട് പുതിയഞ്ചെ അലംല്ലുമായിരിക്കുന്നു. ഭവതിയെ തൊന്തരം ഗ്രഹത്തിൽ കൊണ്ടുവെന്നു " അ ക്ഷിയിട്ടും മെത്തവയ്ക്കു പോയ്ക്കുംതുണ്ടാം. വാതു നമുക്കു പോകാം. ഇതു വാക്കുകളോടുകൂടി ദാദോദരൻ കത്താവും, ചെന്നുകക്കട്ടിയുടെ കരണ്ണത ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും കയമാടിക്കും രാജപാതയിൽക്കൂടി നടന്ന തണ്ണി. അവർ അച്ചിരേണ്ട വെന്നുകമംഗലം ഭവന ത്തിൽ ചെന്നുവന്നു. ചെന്നുകക്കട്ടി ഗ്രഹത്തിൽ മുഖാനുശേഷം കത്താവും നേരെ ആലപ്പുഴയുടെ യാത്രയായി.

ചെന്നുക്കണ്ട് വീടിലെത്തി പടിബാതിൽ കടന്ന
പ്പൂർണ്ണ വീടിലെ വേലക്കാരി വിളവി വിവരങ്ങായ മു
വത്തോട്ടുകൂടി അവിടെ നിൽക്കുന്നതു കാണുപൂട്ടു. ഈ
തുകണ്ട് അൽപ്പും ചരിഞ്ഞതോട്ടുകൂടി അവർ ഇങ്ങി
നെ ചോദിച്ചു. “നീരയ്ക്കു് വസ്ത്രാർത്ഥിരിക്കുന്നതു്?
അല്ലെന്ന് എവിടെ?”

“യജമാനൻ, കൊച്ചുമുഖം,” ഇതുവും പ.
രഭര കൊണ്ട് ആ പരിചാരിക. കരണ്റതുടങ്ങി

ചെന്നുക:—അണ്ണുാ! അപ്പൂർണ്ണ എന്നൊരു വിശ്വ
ഷം ഉണ്ട്. അതു് എന്നാണോ? പെണ്ണു, പറ അക്കു
ന വസ്ത്ര സുവക്കെട്ടം ആണോ.

വേല:—അണ്ണുാ, അതെന്നും വിസ്തൃതമുഖം, യജ
മാനൻ നല്ല സുവംതനെ, എന്നാൽ—

ചെന്നുക:—എന്നാലെയ്ക്കു് ഇഴപ്പരുന്ന വിഷാരി
ചു് രോഗം പറ.

ചെന്നുക:—അപ്പേരും വീടിൽ ഇല്ല കൊച്ചുമുഖം,
അപ്പേരുതെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

ചെന്നുക:—പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയോ. (കള്ളുന്നിൽ
പോഴിച്ചുകൊണ്ട്) എവിടേ? എന്തിനോ?

വേല:—സംഗതി ഒന്നമില്ലോ എന്നു് തോന്നുനു
—യജമാനനെ കൊണ്ടുപോകാൻവന്ന രണ്ടുപേരും
പറഞ്ഞതു് കാഞ്ഞമെല്ലാം ശരീരപൂട്ടത്തിക്കൊള്ളാമെ
ന്നാണു്—എന്നാലും അപ്പേരും തല്ലാലുതേക്കു് ജ
യിലിൽ ചോക്കാമെന്നാണു് തോന്നുന്നതു് —

ങ്ങ ബുദ്ധിക്കൂയം മഹമ്പക്ഷട്ടിയെ ബാധിച്ചു! അവർ വസ്തുത ഉടൻ മനസ്സിലാക്കി—പ്രിതാവു് സി വിൽജയിലിലാണോ തീർച്ചപ്പെട്ടു. അവർ തല തിരിഞ്ഞു മറിയിലേക്കു് വീണു; വേദക്കാരിയാക കെ യേഗം പോയി കരെ വെള്ളംകൊണ്ടുവന്നു് ചെ നുകക്കട്ടിക്കു് കൊടുത്തു—വെള്ളം കടിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ വേദക്കാരിയെ ചോദ്യം കെപ്പണ്ടു് മട്ടി ചു. സ്വപ്രിതാവിന ബന്ധനമനാക്കിയതു് എ തു തുകയുടെ കടത്തിനാണെന്നോ; അച്ചൻ്റെ ഉത്ത മണ്ണൻ ആരാണെന്നോ പറവാൻ അവർക്കു കഴി ഞ്ഞില്ല; അവർക്കു് അറിവുംതു് ഇതുമാത്രം ആ യിരുന്നു. അതായതു് രണ്ടുപേരു് വിട്ടിൽവന്നു് ഒരുശാത്തമൻ പോറവിയെ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നും അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴു സിവിൽജയിലിൽ ആ എന്നും. എന്നാൽ തന്റെ പിതാവിന ബന്ധി കാണ്വേണ്ട നംപട്ടിനടത്തിയ ഉത്തമമണ്ണൻ ആരാ എന്നു് അവർക്കു് ദററിവും ഇല്ലായിരുന്നു—അ മുൻ കടമെല്ലാം തിന്നിരിക്കയാണെന്നും അ വഴിടെ വിഹാരം. അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് വലി യ മനസ്സുമായാനവുമണ്ഡായിരുന്നു.

നേരം അപ്പോൾ മനി അമ്പടിച്ചിരുന്നു; സാ യന്തനഭാസു് കരെന്റെ ഇളം കത്തിയകൾ രൂക്ഷഗം വകളിലും മറും പതിച്ചു് അവയിൽ വെണ്ണായംപു ശി. ചെന്നുകഷ്ടി അല്ലെം മുമ്പുംതാതുകൊണ്ടു് ക്ഷീണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും പിതാവിന്റെ കമ്മ്യൂ ത്രു് സന്തപ്പുചീതയായി. ഉടൻതന്നെ തെ വണ്ണി കൂർപ്പാടുക്കെവയ്ക്കു് അവരു ആലപ്പുഴുക്കു യാത്രതിരി

എ. അതിനീയുഗതിയിൽ വണ്ണിവിട്ടവാൻ വണ്ണിക്കാരനെ നിജുർഖിച്ചിരുന്നതിനാൽ സാധാരണ സമയത്തിൽനിന്നും നേരത്തേത്തന്നേ അവരും ആ വലിയ നഗരത്തിൽചെന്നുവേൻ. ഉടൻതന്നു എതിരായി വാലിക സിവിൽ ജയിലിലേക്ക് ചുബ്ബുട്ട്. അവിടെ എത്തി അപ്പുന്നും കമ്മയപ്പറ്റാറി അവരും അനേപശിച്ചപ്പോൾ അന്ന് അമ്പലപ്പുഴയിൽനിന്നും ഒരു ഗ്രാമംനെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും സമയം അതിക്രമിച്ചതിനാൽ അങ്ങളുടെത്തെ ആ ദീവസം കാണവാൻ സാധിക്കാൻപ്പെട്ടുണ്ട്. ജയിൽ സുക്ഷിപ്പുകാരൻ പറത്തേ. അയാൾക്ക് ചെന്നുകക്കട്ടിയുമായി തീരെ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ താൻ ആരുന്നും അവരും വിവരിച്ച് പറഞ്ഞാശേഷം ഒരു ചെറിയ കൈമക്കണക്കുടി കൊടുത്തപ്പോൾ തടവുകാരുടെ ബന്ധുജനങ്ങൾക്ക് റാത്രിയിലും അവരെ കാണുന്ന സൗകര്യം കൊടുക്കുന്നതിൽ വിശ്വേഷം ഇപ്പോൾക്കും കാരാഗ്രഹനിയമം അയാളുടെ ബുദ്ധിയിൽ കടന്നുടി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പിന്തുടര്ന്ന് ഒരു വാൻ നൃത്യം കടമാനുഡിക്കയോട് അയാൾ അപേക്ഷിച്ചു; ജയിൽ സുക്ഷിപ്പുകാരൻ അവക്കു കല്പിച്ചാകിയ ഒരു ഇടനാഴിയിൽക്കുടി മുട്ടിച്ചുകൊണ്ടുവോയി. ഇടനാഴിയുടെ ഒരു വശരാത്രായി അനേകവാതി ഭുകൾ മറിക്കളിലേക്ക് പഴിക്കാനിക്കുന്നണ്ടായിരുന്നു. ആ മുട്ടത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക മറിയെ ചുണ്ണിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ജയിൽ സുക്ഷിപ്പുകാരൻ മറമാസത്തോടുകൂടി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“ഇതാണു വേതിയുടെ അപ്പുന്ന ചാർപ്പിച്ചി

രിക്കന മരി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുഹത്തിൽ ഏതെങ്കിലും സുവസ്തകതുംജാറി ഉണ്ടോ അതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനിവിടെയും ലഭിക്കേണ്ടതു്.

ഈതുയും പറഞ്ഞിട്ടു് ഇതിൽ സൗക്ഷ്മിപ്പുകാണും അവിടെനിന്നുംപോയി. ആ സമയത്തു മരിക്കാളിൽ നിന്നും ചില ശത്രുഗുഡസപരാജൈളം അട്ടധാസജൈളം ചെയ്യക്കൂട്ടിയുടെ കണ്ണം അളിയിൽ പതിച്ചു്. ആ ബാലിക വാതത്പരടിയെ ആധാരമാക്കി ദീനയായി അവിടെനിന്നും. എത്തന്നും സ്ഥിരരേഖാധരില്ലാതെ അസാമ്പര്യം പറയുന്ന പിതാവിന്റെ സപരം അവളുടെ ഒരുവണ്ണജാക്ക സന്താപത്രത പ്രദാനം ചെയ്തു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ പരിത്യസ്ഥിതിക്കു് ഇംഗ്ലീഷൈറ്റും വാസ്തവികരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിൽ നിന്നും പുരപ്പുട്ടമെന്നവരും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. നിയമേന്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മല്ലപാനം കാരാഗ്രഹ ത്വിത്തിലുള്ളാവാൻ ഇടയില്ലെന്നവരും ദ്രുമമായിവിശ്വസിച്ചു്. പിന്നു അച്ചുന്നും ബുലി ഭേദിച്ചുപോക്കു ചൂഡി മുഹൂര്ത്തിലെ ശക്തിയാണോ അവിശ്വാസിയായതു്. ആ മജ എഴുണ്ടിൽ കടന്നകുടിയപ്പോറം അവളുടെ ശരീരം കട്ടായി ദണ വിറച്ചു; മുഖത്തു് ഹീമവണിയ സൗഖ്യങ്ങായ ക്ര വൈവർണ്ണം പ്രസരിച്ചു്. മാത്രാവിജ്ഞാനം ഉറഞ്ഞാനെത്തരം ആ പെൺകിടാവിനു് ഏകാവലംബ്യമായി ശേഷിച്ചതു് പിതാവായ പുഞ്ചേഷാജ്ഞമാംബോഹരി മാത്രമാണോ മല്ലപനങ്കിലം ജീവിക്കാനുത്തരിയിൽ തന്നിക്കു മാറ്റബർഘരിയായി അദ്ദേഹം എത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളതു്. നിത്യരൂതത്തിക്കു് അരിഞ്ഞിച്ചുമാത്രം വകയുള്ള സപക്കട്ടംബവത്തിനു് കണ്ണരു

ശ്രീക്കത്താവിൻറെ ഒളാത്ത് ഒരു വിശേഷംനുറവും മായി കയറി അവരും അതുപോസിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു നെല്ലാം അനന്ത്രപ്രവർത്തനമിതികൾ ഉണ്ടായാലും അവയെല്ലാം മനഃസമാധാനങ്രതാടക്കുടി അനിദിവിക്കാനുള്ള അവധാരം സമാഗതമായില്ലെങ്കിൽ എന്നാണു പ്രയോജനം. കട്ടംബവത്തിൻറെ നാമനായ പിതാവു് ബുദ്ധിക്ക സ്ഥിരതയില്ലാതെ അവഗ്രഹനായാൽ അതിൽപ്പരം രോപണം എന്നാണു വരുവാനുള്ളതു്. ഈ ചിന്തകൊണ്ടു് നിരാലംബവയായ ആ പെൺകുടാവിൻറെ ഘടയം നീറിത്തുടങ്ങി. അവരും ചിന്തക ലയായി വഭനം താഴു് ത്രിയിരുന്നു.

ഈ സ്ഥിതിയിൽ, അവർ സപ്പസഫോഡരനായ മുഖ്യനേപ്പറി ഓത്തു. ഇനനുമുതൽ അതിവാസ ലുംതോടക്കുടി ലാളിച്ചു വളർത്തിയ ആ സഫഹാദരൻ ദേശവ്രന്തോടക്കുടി വില്ലാല്ലാസത്തിൽ ഉഭാസീന നായിത്തീരകയാൽ വില്ലാലുള്ളീവിത്തേതു ഉണ്ടെങ്കിലു് ആനാധാസ്യമായ കുട്ടകുട്ടിനിനിത്തം ചെണ്ടിച്ചുത്തു ചെങ്കി. നാടകശാലകളിലും ചുതുകളിരംഗങ്ങളിലും ഉള്ള സാന്നിധ്യം കുംഭനാ വല്ലിച്ചുത്തുടങ്കി. ഭർവ്വതു നാരായ യുവാക്കളുമായുള്ള നിത്രസംസർദ്ദേശംപു സൂത തയ്ക്കാൻ ഒരു മല്ലപനായിത്തീന്റെ. മുഖിനെ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ അനിയന്ത്രിതമായ ഒരു ജീവി തപലതിയിൽ ചരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയ ആ ബാലൻ സർഫ്റിഡിലങ്ങൾക്കും ഒരു കേന്ദ്രമായിത്തീന്റെ. തന്റെ ആവശ്യത്തിനു പണാമില്ലാതെ വരുമ്പോരാ അവൻ കടപ കൊണ്ടുതുടങ്കി. കടപവാങ്ങിയ തുകകൾ തി

രിച്ചൈകാട്ടക്കാതെ അരങ്ങേകം സിവിൽ കേസുകളിലും അവൻ പ്രതിയായിത്തിന്. അപ്പോൾമാരെയോ സഹോദരിയെത്തന്നേയോ കാണണമെന്നുള്ള ആറു മണി ആ തങ്ങൾക്കിൽ അസ്ഥിച്ചു. അവനെക്കാണഞ്ചു എന്തെങ്കിലും ഉപകാരം ഉണ്ടാകം എന്നുള്ള ആശ യും അവൻറെ ബന്ധുക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും സ്നേഹനിധിയായ മാതാവിന് ചുത്തെനകാണണമെന്നുള്ള ആറുമണി കുടക്കുന്നു എന്തയ്ക്കും അക്കരിക്ക നണ്ണായിരുന്നു. എന്നാൽ ചുത്തെന്നു ഗതിയറിയാതെ ആ സാധ്യപി വിഷദിച്ചതല്ലാതെ അവരുടെ ആ ശ സഹായാക്കില്ല. എവംവിധമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചു സഹോദരനെ ഓത്തു ചെന്നുക്കഴുതി നിരാക്കരിക്കായി. ആകെക്കുട്ടി ആലോച്ചിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ക്ഷാരാധാരം ആരും ഇല്ലോ” അവംക്കരപ്പായി.

ദേവിൽ അവർ തന്റെ ഗതിക്കൈപ്പുറി ദാഡമായി വിനിച്ചു. വൈവാഹത്യാ തനിക്കു ലഭിച്ച വരൻ ഉന്നതകളംബജാം ധനികനം ആയിരുന്നു കുലും അദ്ദേഹവുമായുള്ള ബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതായ രഹസ്യമാണാല്ലോ അവംക്കു ഒന്നറ്റിക്കു. അതിനാൽ ജീവിതത്തോശം തച്ചൊരുത്തിയിൽക്ക ആപ്പാൻതാനു അവരും ഉറച്ചു. അതിനു മുമ്പായി അപ്പോൾ ആംഗഭാല്പുരത മഴവൻ തീന്ത്രവയ്ക്കുന്നു മെന്നും ആ പെൺകിടാവു തീർച്ചപ്പെട്ടുണ്ടായി. ആംഗഭാല്പുരം ചരിത്രത്തെപ്പുറി അശ്വരേനാട്ട ചോദിച്ചുവാൻ അവരും വളരെ വണ്ണിപ്പെട്ടു. അപ്പും ദുവരെ ബുദ്ധിക്കു തകരാറോനും ഇല്ലായിരുന്ന പി

താവിന പെട്ടുന്ന ബാധിച്ച പ്രമാദത്താൽ ആക്ക ലവിത്തയായ ആ ബാലിക സ്വദീശനെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വിജനസ്ഥലത്തെചന്നു ശാന്തഭാവത്തിൽ പോലിച്ചു. അനേകം ചോദ്യാഖ്യാസങ്ങൾക്കുശേഷം ചെന്നുകുട്ടിയുടെ അറിവിൽപ്പെടാത്ത ചില കട പുംഢകളിൽ കമ പുതുവന്നു. അങ്ങിനെ അവർ അല്ലെന്നു മുന്നാശ്വരയും തിടപ്പുട്ടതി.

അമ്മയുടെ അന്തരൂഹുശയ്യായി ചെന്നുകുട്ടി സ്വന്തമായി എത്തിയ കാലത്തു് സഭ്യാദരനായ കൃഷ്ണനു സംബന്ധിച്ച പിതാവിംഗനാട് അവർ അനേപശിച്ച വസ്തുത വാചനക്കാർ വാക്കിനാണല്ലോ. അതിനുത്തരമായി കൃഷ്ണനു ആരു മാസത്തിനു മുമ്പു കുറെ പഞ്ചാം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു എഴു ത്തു അയച്ചിങ്ങനു എന്നും, എന്നാൽ പഞ്ചാം ദന്നം അവ് ചെന്നു പകരു അപ്പോൾ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും അല്ലെന്നു പറക്കുണ്ടായി. ഇതിനു പറമെ യ മാത്മമായി നടന്ന വൃത്താന്തം അവരുടെ ധരിപ്പിക്കാൻ പുഞ്ചേഷാത്തമന്നപോരി വിചാരിച്ചില്ല. അവ് ചന്നു് എഴുത്തയച്ച കാലത്തു് കൃഷ്ണനു ആലപ്പുഴക്കും പട്ടണത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു— എന്നെന്നനാൽ അവലപ്പുഴയ്യും അതിനടുത്ത പ്രദേശത്തു് എവിടെ എക്കിലുമോ ചെല്ലവാൻ കൃഷ്ണനു സമർത്ഥമില്ലായിരുന്നു. പഞ്ചമാം കൈ തുിലില്ലെന്നുള്ള വിവരത്തിനു പിതാവിംഗാർ മ ദപടി കിട്ടിയപ്പോൾ, അവ് ചെന്നു ആലപ്പുഴയ്യും ചെല്ലുന്നതായാൽ പഞ്ചാം ഉണ്ടാക്കാനെങ്കി

മാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് വിവരിച്ചു കൊണ്ട് തുള്ളൻ വിശ്വാസം പിതാവിനു ഏഴ്ത്തി. അതനുസരിച്ച് പോറി ആലപ്പുഴു എത്തി; അവിടെ തുള്ളൻ വിവചിട്ടിച്ചു വന്നുണ്ടായ ധരിച്ച് കൊണ്ടുകാഞ്ഞു എള്ളിലും മറ്റും ഒരു ധനികന്റെ രീതിയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം കണ്ടി. അവൻ ആപ്പുഴുനു ഗരിതിലുള്ള ഒരു ധനവ്യാപാരിയുമായി പരിചയപ്പെട്ടുകയും തന്റെ പിതാവു അമ്പലപ്പുഴയിൽ ധനം ഉം സ്വന്തത്തു് ഒരു ഗ്രഹണമനാബന്നു് അദ്ദേഹം ഒരു പരംതത്തു് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. വ്യാപാരി തുള്ളൻ പിതാവിനെപ്പുറാറി അന്തേപ്പണംടം തനിയുള്ളാഡി പുതഞ്ചോത്തെല്ലപോരി എന്ന പേരിൽ അമ്പലപ്പുഴയിൽ ദോധം ഉള്ളതായി അറിവു കിട്ടി. പോരി വള്ളര മാനുമായ നിലയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ദോധം ആബന്നും വ്യാപാരി തീച്ചുപ്പുട്ടുത്തി. തുള്ളൻ വാക്കുകളു കൂട്ടുചുക്കൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചു ആധാരം തുടന്ന് ഭേദം അന്തേപ്പണാജ്ഞാനകൂടി നടത്തിയിങ്ങനെക്കിൽ താൻ കടം കൊടുക്കുന്നപണത്തിന്റെ ഉറപ്പിനു് പോരിയെ ഒരു വിശ്വാസപാതമായി കൈതുകളില്ലായിരുന്നു. ഗോപാൽജി, എന്നു് പേരുടാട്ടകൂടിയുള്ള തും ധനവ്യാപാരി ബുദ്ധാം വർദ്ധന്തെത്തിൽപ്പെട്ടു ഒരു വലിയ ചണക്കാരനുന്നതിനും ആയിരം മുട്ടാ കടംകൊടുക്കാമെന്നു് ഗോപാൽജി സമ്മതിച്ചു. വായ്പ കിട്ടിയ തുകയിൽ മുന്നുറയ്ക്കാനും തുഷ്ടിപ്പുടന്നമെന്നു്

കൂദാശൻ അച്ചെന്നാട് അപേക്ഷിച്ചു. ബോക്കി എഴു തുരത്തുപാ തന്റെ ഉപയോഗത്തിനായിട്ടും ആ യുവാവു് കരുിലെട്ടത്രു. ഈ ഏടപാട് നടത്തിയഒരു ഷം കൂദാശൻ നനിക്കം കിട്ടിയ തുകയുംകൊണ്ടു് പോകുകയും പുതഞ്ചോതമൻപോരി അമ്പലപ്പുഴക്കുടി രിച്ചുപോരൈകയും ചെയ്തു. ധനികനായ ഗോപിയൻ ജീ സിവിൽ ഫോടതിയിൽ അന്വായം ഭോധിപ്പിച്ചു് പോരിയുടെ ഫോറിൽ മുള്ളപാർട്ടിവിധി സന്ദാഭിച്ചുംനും. ചെമ്പകക്കട്ടി ഗ്രഹത്തിൽ ഇല്ലാതിനാ കാലത്താണു് ഈ സംഭവം നടന്നതു്. വിധി മുൻകുട്ടി സന്ദാഭിച്ചുംനുംതിനാൽ പോരിക്കു പെട്ടുന്നു് വാരണ്ണിൽ പിടിക്കാൻ ഗോപാൽജിക്കു് വിഷമമോന്നമുണ്ടായില്ല.

വള്ളരെന്നരത്തെ വിഷമത്തിനും ഭോധയീനമായി വെള്ളിക്കു പുറപ്പെട്ട പരസ്പരവിത്തിലുമായ വാക്കകളുടെ ജല്ലനത്തിനും ശേഷമായി പിതാവിൽനിന്നും ചെമ്പകക്കട്ടിക്കു് ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിച്ചവാത്തകൾ ഇന്നവിധമായിരുന്നു. അവ എത്തുന്നതാളിംവരമാത്മാനന്നാളി വസൂത വായനക്കരക്കു് അറിയാമെന്നാളിതാണു്. പുതഞ്ചോതമൻപോരിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പോഴാതെ ബലപ്പൂട്ടിക്കുന്നിനും മൊഹിപ്പിക്കാനാളി മാർഗ്ഗം തനിയുള്ളിനമാനന്നു് ചെമ്പകക്കട്ടി അദ്ദേഹത്തോടു് പരഞ്ഞില്ല. അടുത്ത ദിവസം താൻ ഗോപാൽജിയുടെ ഗ്രഹത്തിൽചെന്നു അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു് പിതാവിൽനിരു ബന്ധമോചനത്തിനും വല്ല പരിഹാരവും ഉണ്ടാക്കാൻ മാർഗ്ഗമു

ഒന്നോ എന്നോ ആലോച്ചിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്ന എന്ന മാത്രമേ അവർ അംഗീകാരത്തെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അവർ പിതാവിനോട് യാതുപരംതു; എന്നാൽ കാരാധനംവിട്ട് ഇരഞ്ഞനാതിനു മുമ്പായി അവർ ജയിച്ചയിക്കാറിയെ സന്ദർശിച്ചു് അംഗീകാരം ചെയ്തു സഹായത്തിനു നേരിപറഞ്ഞു. അനന്തരം ചെന്നുക്കുട്ടിക്കുന്നു മഹത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. എന്നാൽ അന്നത്തെ രാത്രിയിൽ അവർക്ക് യാതൊരു സൈപരവും ഉണ്ടായില്ല.

അട്ടത ദിവസം പ്രഭാതത്തോട്ടുടർന്ന് ചെമ്പക ക്കട്ടി ആലപ്പുഴയും ധാരതയായി. തൊമ്മൻകറിയായു മായി നടന്ന സംരംഭിന്തനിൽ ആ ബാലികയും അ വള്ളട പിതാവും ചെന്ന പാത്തിങ്ങന്തായ ഫോട്ട് ലിൽ ഇറങ്ങി. അവർ ഗോപാൽജിയുടെ ഗ്രഹം എ താണ്ടന്മാർ അനേപച്ചിച്ചിത്രിഞ്ഞെന്നു. അനന്തരം അവർ അരങ്ങാട്ട് പ്രധാനം ചെയ്തു. ധനവൃാപാരിയുടെ ഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രാരഥനിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ കാവൽ നിന്നിങ്ങനു ഒരു ഭൂത്യൻ പ്രാരകവാടം തുറന്ന കൊട്ടഞ്ഞു. ആ ധനദാന്തന്റെ ഗ്രഹം അതിമനോഹരകായ ഒരു രണ്ടുനില മാളികയായിരുന്നു. ഗോപാൽജി പീടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ചെമ്പകക്കട്ടിയേ ആപീസുമിരിയിലോ ബാക്ക് മുറിയിലോ കുട്ടിച്ചുകൊണ്ട പേശകാതെ വിശിഷ്ടമായി അലക്കരിക്കപ്പെട്ടു ഒരു ഇരുപ്പുമിരിയിലോക്കാണ് നയിച്ചതു് അങ്ങനെ ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ പ്രതീക്ഷയുംനേരെ വിപരീതമായ ഒരു പരിത സ്ഥിതിയാണു് അവള്ളട നേതൃജീവക ദൃശ്യമായതു്. സാധാരണയാളി പണം പലിശയും കൊട്ടക്കന്നാബാ കൂടുതലാമന്നാർ മോട്ടിയും ഗ്രഹങ്ങളിൽ പാക്കനു തുച്ഛക്കമാണു് അതിനാൽ വെളം അമോദനമായ ഒരു വസ്തിയേ കാണ്ണാൻ തനിക്കു സംഗതിയാകമെന്നായിരുന്നു ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ പ്രതീക്ഷ. ഏ നൂൽ നേരെമറിച്ചു് അലക്കാതത്തിന്റെയും മോട്ടിയുടേയും, സുവലോലുപ്പതയുടേയും പ്രത്രക്ഷേത്രങ്ങളിലും

കളായിരുന്ന ഭാഗരോ പദം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നതായും അവ കണ്ടതു” മഹത്തേനസംബന്ധിച്ചു മാത്രമല്ലായിരുന്ന ചെവുകക്കട്ടിക്കു തെറ്റപററിയതു! ഏനെന്നനാൽ അവൻ മഹത്തിലെ അതിമിശ്രാലയിൽ ആസന സ്ഥയായി കരു നിമിഷങ്ങൾ കഴിന്നതെപ്പോരും ഉന്നതനായി സുഖരൂപായി മോട്ടിയേറിയ വന്നുണ്ടായ അലങ്കൃതനായുള്ള ഒരു പുരുഷൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു താനാണു “ഗോപാൽജീ”, എന്ന നമ്മുടെ കമാനായിക്കയെ അഭിയിച്ചു.

ഒന്നരെമറിച്ചു” വുത്തികെട്ട് അപരിഷ്ടുതനായ ഒരു ദുഃഖവുംനെന്ന തന്ത്രം മനോമുകരത്തിൽ ഭാവനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പെൺകിടാവ് തന്റെ പ്രതീക്ഷകരിപ്പും നന്നിന്നാണു വിപരീതമായി പരിണമിച്ചതിനെന്ന ഓത്രു ഓത്രു അത്രുതെപ്പുട്ട്.

ആഗതനായ ധനഭനുന്നതുപുതുവയസ്സു” പ്രായ മണിക്കാഡിരുന്ന്. സപ്തത്രുംഖായി, ധീരമായി, ഔർജ്ജവായി വിനോദസംമിഗ്രജായുള്ള ഒരു പ്രതീതി ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൽ കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു. അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് അവയവരാം കാഴ്ചക്കു കൊമ്പുണ്ടാക്കും അനവ ത്രാഞ്ഞാ ആയിരുന്നു. തലമുടി കുറഞ്ഞ ചരണങ്ങളും ഒന്നത്രാഞ്ഞാരം നീലിമ കംഘനവയും അരയത്രാഞ്ഞാരം ആയി വിളംബി. നിശ്ചിപടഭായ ഒരു ഭാവത്തെന്നാണു” പ്രഭകലന് ആ ഗോളങ്ങൾ അവിശ്വാസിച്ചതു. മാംസജമല്ല കാലിലും മിതപരിച്ചുപുറമായ അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് ശരീരം ദ്രുംഖാശംഖാശിരുന്നു. നിർദ്ദോഷമായി, സപ്തക്രമായ അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് ദന്തനിര അഞ്ചെരുക്കും വശികരിക്കുന്ന

മനസ്സുരത്തെ സദാ പറപ്പേടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പ്രകാരം ഒരാളെ തന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ വിപരീതമായികണ്ടതിനാൽ ചെന്നുകക്കട്ടി ആയുമ്പുരത്തന്ത്രയായി. ഒന്നാഡാൽജി ബന്ധിയാൻ വർദ്ധിതതിൽപ്പെട്ട ഒരു വനങ്കിലും അദ്ദേഹം യമാത്മത്തിൽ ഒരു മലയാളി തന്നെയായിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇനിച്ചുതും വളർത്തും ആലപ്പുഴയിലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാമഹൻ ആലപ്പുഴമായി ആലപ്പുഴനഗരത്തിൽ വന്നതു് എക്കുദേശം എന്നുതു് വർഷത്തിന് മധ്യം തിരുന്നു. പലിരയ്ക്കു് പണം കടം കൊടുക്കുകയും കടക്കാരെ സിവിൽജയിലിൽ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു് എന്നാൽ ശീലവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആളുതിക്കു് ഒരു തന്നെ ദേഖിച്ചതായിരുന്നില്ല.

“ചെന്നുകക്കട്ടിണമേ, ഭവതി പുത്രജോതിമഹൻ പ്രാറിയുടെ ഒരുിയാണോ അല്ലോ?” എന്നു് അതിവിനയത്താട്ടം സ്പർശനഞ്ചുവാത്താട്ടം കൂടി ഗേഡായാളി ചോദിച്ചു.

ചെന്നു—അതെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളാണോ—അതുകൊണ്ട് തന്നെ എൻ്റെ ആഗമനോദ്ദേശം താങ്കൾക്ക് മനസ്സിലായിരിക്കും.

“ഹാ! എന്നിക്കും ഭവതിയുടെ പിതാവിനമായിട്ടു് അൽപ്പും ഒരു ഇടപാട്ടണ്ടു്” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അൽപ്പും അകലെയും ഒരു കസാല മേം ഉപവേഗിച്ചു.

ചെന്നു—താങ്കൾ അപേക്ഷിച്ചതു നിമിത്തം എൻ്റെ പിതാവു് ഇപ്പോൾ സിവിൽ ജയിലിൽ ആണെന്നതു വസ്തുത താങ്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ?

“സിവിൽ ജയിലിലോ? പുതഞ്ചോത്തമൻപോറിയോ? എന്നു് അത്തുപയരവരവഗനായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചെന്നക്കുട്ടിയുടെ മുവത്തിൽ പ്രജ്ഞിയുറപ്പിച്ചു.

ചെന്നു:-അരതെ, ജയിലിൽ തന്നെ. എന്നാൽ ആ വിവരം താങ്കൾ അറിഞ്ഞില്ല എന്ന വരുമോ? അല്ലെങ്കിൽ ഈ സംഗതിയിൽ വല്ല തെററം പറവിയിരിക്കുമോ? പക്ഷേ താങ്കളുടെ അറിവു കുടാതെ ഈ പ്രകാരം ഒരു കട്ടംകൈ പ്രവർത്തിപ്പാൻ ദയവുംപു കൂതു് താങ്കളുടെ അവച്ചന്നൊ അല്ലെങ്കിൽ സഹാജരനൊ ആയിരിക്കുമോ?

ഗോപാ:-അല്ല. എനിക്കു അവച്ചന്നും ഇല്ല, സഹാജരനും ഇല്ല പുതഞ്ചോത്തമൻപോരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനും ആയിരം മുഹൂർത്തിനും കടം കൊടുത്തതായി ഹക്കിന്നുണ്ടോ.

ചെന്നു:-അരതെ, തുക അതു തന്നെ.

ഗോപാൽ:-ശരീരം, സംഗതി ഈ വിധമാണോണ്ടു് യതു് എങ്ങനെയെന്നാൽ എനക്കു കിട്ടാനുള്ള പണ തെരു സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ പ്രമാണങ്ങളും സാധാരണ ശായി തൊൻ എന്നും വക്കീലിന്നും കൈയ്യിൽ എല്ലാ ക്ഷയാണം ചതിവു്. പക്ഷേ അയാൾ ഭവതിയുടെ അവച്ചന്നും സംഗതിയിൽ അനൃംഗം കൊടുത്തു് ഭവതിക്കിൽ ഒരു വിധി സന്ധാരിച്ചു് വാരണ്ണ വച്ചിരിക്കാം. ജോലിത്തിരക്കു നിമിത്തം കൊടതിക്കാഞ്ഞുണ്ടാക്കിയില്ലാം വക്കീലിന്നും യുക്തംപോലെ ചെയ്യാൻ അയാൾക്കു തൊൻ അനവാജം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ. ഭവതി

യുടെ ഇക്കാണ്ടും ഒന്ന് വിവരിച്ചു പറയണം. ഈഞ്ച നെയ്യല്ലാം സംഭവിച്ചതിൽ എനിക്കു വലിയ വല്ലായു യുണ്ട്.

ചെഡാ:-താങ്കളുടെ ക്രാഡായറിയ ഇതു വാക്കു കർക്കിടം എൻ്റെ നേരെ കാട്ടിയ സഹതാപത്തിനം അനേകവദനം. ഈ സംഗതിയിൽ അച്ചുചെന്ന ജയിലിൽ അയയ്ക്കാമെന്ന താങ്കൾക്കു ആത്മരഹം—

ഗോപാൽ:-അഭ്യു! ഇതുപരം സൗക്ഷ്മിയാ തിട്ടും അങ്ങനെ രൊതുഹം എനിക്കില്ല. എന്നാൽ ആളുകൾ മനസ്സും എന്നെ വബ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങി ദേവാർഥ അവരെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാൻ എൻ്റെ വകീലിനും ഒരു സ്വന്തത്തുപും തോൻ അനവബിക്കുമെ നീളിതു് പരമാത്മമാണു്. എന്നാൽ നീം ഉള്ളിക്കുമാ യി ചെയ്യുവാനീളു ഭാവം തോൻ രഹാളിൽ കാണുവാർ അയാളുടെ മെൽ കാഞ്ഞും കാണിക്കുന്ന ഒരു മനഷ്യൻ എന്നെപ്പോലെ മറ്റായമില്ല

ഗോപാൽജി പ്രകടിപ്പിച്ചു മഹാമനസ്സുതയെ താൻ എത്രമാത്രം ബഹുമാനിക്കുന്ന എന്നു് ചെഡാ ക്കട്ടി അവളുടെ ഗോത്രങ്ങൾക്കാണ്ടു് വിശദമാക്കി! അവർ പറഞ്ഞു. “താങ്കളും ഉചിതമായ ഒരു തത്തുതീർപ്പു് ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ എനിക്കു് പുണ്ണംഭായ വിശ്വാസം ഉണ്ടു്. ആയിരം തുപായുടെ കടത്തി നായിട്ടു് മിനിഞ്ഞാനു് എൻ്റെ പിതാവിനെ വാറി സ്ഥിൽ പിടിച്ചു് ഏലപ്പുഴ ജയിലിൽ പാർപ്പിച്ചി റിക്കയാണു്. അദ്ദേഹത്തെ മോഹിപ്പിക്കുന്നും എന്നാണു് എൻ്റെ ഉദ്ദേശം. അതിനു വല്ല പ്രതിബേ സ്ഥാവും ഉണ്ടാ എന്നാറിയണു്.”

ഗോപാൽ:- ഇല്ല, ഇല്ല, തുമനീ, ഭവതിയുടെ ഇംഗ്രിതം ഒരു പ്രതിബന്ധമുണ്ടു് കുടാതെ നടക്കം.

ചെന്നു:- താങ്കളുടെ സ്ഥിരയ്ക്കു് വളരെ വന്നുനും.

ഗോപാൽ:- മാ കുഞ്ചിം ഏറെൻ്റു വക്കിൽ യെ രിഹരണ്ണും എറെൻ്റു അന്നവാദംകുടാതെ ഇം കട്ടംകി ഇം പ്രവർത്തിച്ചതിൽ എനിക്കു വലിയ സങ്കടമുണ്ടു്. അതിനു നിലുത്തിയുണ്ടാക്കാം—ഭവതി ദയവുചെയ്യു് അല്ലെന്നെന്തെങ്കു് ഇന്നാം ഇരിക്കുമോ, എന്നും ചോ യി ഹരിഹരയുന്ന കണ്ണിട്ടുവരാം

ചെന്നുകം:- ഏറെൻ്റു കൈവശം കുറെ പണ മണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അന്തിമവേണ്ടി ഇതു എടപാടു് ദത്തിക്കുവാൻ എന്നും തയ്യാറാണു്.

ഗോപാൽ:- ഭവതി സങ്കടപ്പുടയ്ക്കു് ഇക്കാ ത്രഞ്ഞിൽ ഒവണ്ണപോലെഎല്ലാം ചെയ്യാം. എന്നും പോയി ഹരിധരയുന്ന കാണാട്ട. എന്നും വയന്നതു വരെ ഇവിടെ ഇരിക്കാൻ ദയവുണ്ടാക്കണം. ഭവതി ക്കു് വേണ്ട സല്ലാരങ്ങൾ ചെയ്യാവാൻ എന്നും അമ്മയോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു് ഇതുവും ചറ എത്തിട്ടു് ആ ധനവ്യാപാരി മറിക്കിൽനിന്നും ബലം പെട്ടു് പറന്നെങ്കു് ഓപായി. ചെന്നുകക്കട്ടി ഏകു് കിനിയായി ശേഷിച്ചുപ്പോരി ഗോപാൽജിയുടെ സപ്രാവഞ്ഞയും പെരുമാറ്റെന്തയുംപറവി അവർ മനസാ ക്രോഡിച്ചു. അച്ചെൻ്റു ബാല്പുത ലാലുവായ ഒരു വൃദ്ധമയിനേയ്ക്ക് തീക്കാമെന്നു് അവർ ആശിച്ചു. അതിനു് അദ്ദേഹം സമ്പത്തിക്കാത്തപക്ഷം മഴുവും തുകയും കൊടുത്തീർപ്പാണും അവർ സന്നദ്ധ

യായിരുന്നു. എന്നാൽ വായ്ത്തുകയുടെ ഒരു സിംഹ ഭാഗവും വാങ്ങിയതു അവളുടെ സഭമാദരൻ തീപ്പ് നായിരുന്നതിനാൽ അവൻ ചെയ്തു കുറത്തിനും തന്നെയും പിതാവിനെയും ബലപൂട്ടുന്നതും യോ ഗുമണിയും നശ്ചെട കമാനായിക മനസാ നൃയ വാദം ചെയ്തു.

ഈവരിയ ചിത്രകളിൽ ചെന്നക്കൂട്ടി റൂപ്പുത നായിരിക്കണ്ണാർ ഞതിപ്പിരാലയുടെ വാതയും തു റുനും ഒരു വുല മറിക്കജ്ഞിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഗോ പാൽജി യരിച്ചിരുന്ന വിശിഷ്ടവസ്തുങ്ങളായി തുല നും ചെയ്തുനേരുക്കിൽ മാതാവിന്നു ആടക്കരിവെ ദും സാധാരണമെന്നവേഗം പറവാൻ. അവൻ ആ ഭരണഭൂമം ധരിച്ചിരുന്നില്ല. അവരുടെ ഭാവം; സൗഖ്യം, ക്ഷേമം, ഏനിവ തുടക്കവൻ ഒരു പ്രധാന ആയിരുന്നു. ആ സ്ഥൂലിയുടെ പെരുംബാറം സം സ്കാരഹോലമെന്നും പറയുന്നതിൽ ഒരു തന്നെ അ ബലമില്ല.

ആ പ്രൗഢ്യസ്ഥൂലി കരണാമസ്ഥാനമായ വാങ്ങക ഭാൽ നശ്ചെട കമാനായികക്കും സപാഗതം അങ്ങളി ചെന്നക്കൂട്ടിയുടെ ആഗമനങ്ങളേം എന്നെന്നു തന്നു ചുതു തന്നു അറിയിച്ചതായും മക്കന്നു അറിവുകുടാതെ നടന്ന ആ അഫിതസംഭവത്തെപ്പറ്റി താൻ അതുനും പരിതച്ചിക്കുന്നതായും അവൻ പറക്കുന്നായി. ആ ബാലികയുടെ പിതാവിന്നു മോഹനത്തിനും ആജ്ഞയുംകൊണ്ടും സപച്ചതു വക്കിലിന്നു സമീപത്തിനിന്നും ഉടൻതന്നെ തിരി

ചെത്തുമെന്നു് പറത്തു് അവൻ ചെന്വകക്കട്ടിയെ
ആദ്യസിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഈ വാക്കുകൾക്കും ആ
ബാലികയുടെ ക്ഷേത്രകളിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട മർണ്ണാ
ഗ്രൂപ്പുകൾ ഗണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി ഭൂക്കി. ഗോപാൽ
ജീയുടെ അമ്മ മേശപ്പുറത്തിനും മന്ദിരത്തിനും
പുരിയും. ഈ അമ്മപാനത്തെ ആദരിച്ചു് ഒരു തൃപ്പിലും
അവിടെ ആഗതനായി: കാപ്പിക്കാഞ്ചവ്വവാൻ ഗു
ഹനായിക അവനോടു് ആജ്ഞാപിച്ചു. പലവിധ
മധ്യചപലധാരങ്ങളും പഴങ്ങളും മറ്റൊരു നിറച്ചു തെ
പാതയും ഉടൻ തന്നെ അവിടെ ആനയിക്കപ്പെട്ടു. അ
തെപ്പാം ക്കുപ്പാൻ ആ അമ്മ ചെന്വകക്കട്ടിയെ
തെങ്ങക്കീ—നമ്മുടെ കമ്മാനായികയാക്കെട്ട്, അവൻ
ക്കു് അപ്പോൾ ലാളിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യമെന്നും
ഈപ്പായിക്കുന്ന ഏകിലും, ആ അമ്മയെ തുളി
പ്പെട്ടുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം ആ വാലുപ്പേയങ്ങളെ
കഴിച്ചു. ഗോപാൽജീയുടെ മാതാവും വിഘനാദാ
ഷണങ്ങളോടുകൂടി നിറയെ കാപ്പിക്കിച്ചു.

“എന്നാൽ ചെന്വകക്കട്ടിഅമേ, എൻ്റെ ഗോ
പാൽ അവൻറെ പരിത്രമകൊണ്ടു് വലിയ ധ
നികനായിതിന്റെതാണു്. അതിനാൽ തന്നെ സംബ
ധ്യിച്ച സകല ജീവിതചര്യകളും ഓഗിയായിരിക്കുന്ന
മെന്നു് അവൻ: നിർബന്ധമുഖ്യവും ഉണ്ടു്. അവൻറെ
ധാരാളചെത്തുവാനു് തൊൻ ചിലപ്പോൾ അവനെ ശാ
സിക്കാരുണ്ടു്. അപ്പോൾപ്പും അവൻ: എത്ര ചണ്ണം
വേണ്ണമെങ്കിലും ചെവാക്കാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള
പരമാത്മം എൻ്റെ ഉള്ളിൽ ഉഡിക്കുയും ഈ ഒ

തുരത്തെ അവന്റെ പ്രദാനംചെയ്യു ഇംഗ്രേസ് ദൈനം സ്ഥിക്കകയും ചെയ്യാറോ ഉണ്ട്. എന്നാൽ കണ്ണകി! എന്നാണോ” എന്നും തിന്നാത്തതു്? പലഹാരം എല്ലാം പാതുകളിൽ ഖരിക്കുന്നുണ്ട്.” എന്നും എന്നും പാൽജിയുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു.

“ഓ, എന്നിക്കെ വോട്ടുവോളം ദൈനം കഴിച്ചും അമേ—ഈനി ടെന്തനേന് അകത്തു ചെല്ലുകയില്ല. അമ്മയുടെ ഒപ്പായ്ക്കും സ്ത്രീക്കുംമാംതനേന്” എന്നും നമ്മുടെ കമാനായിക പറഞ്ഞു.

“എൻ്റെ മകൻ പണംധാരാളിം പലിശക്കെക്കു ടക്കനശേങ്കിലും ആലപ്പുഴ നഗരത്തിലുണ്ട് എല്ലാ വ്യാപാരികളുംകൊള്ളം നിർമ്മലബുദ്ധിയാണോ” അവൻ. ചിലപ്പോൾ ചിലർ അവനെ കളിപ്പിക്കകയും അവൻ പണം മൊഴിച്ചുകൊണ്ട് പോകകയുംകൂടി ചെയ്യാറെന്ത് ഹത്തപ്പും അവൻ്റെ മനസ്സിന്റെ ഗ്രൂപ്പുതകൊണ്ട് പറഞ്ഞ അമ്പലശാളാണോ”. അവൻ്റെ വകീലായ റാറിഫററ്റുന്നും ഇതു പരമാത്മം അറിയാമെന്നുള്ള തിനാൽ അദ്ദേഹം അവൻ്റെ പണം ചാഴിൽ പോകാതെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്” അതിനാലഭേദം അദ്ദേഹം എൻ്റെ മകൻ്റെ അറിവു കൂടാതെ ചിലപ്പോൾ ചില കട്ടംകൈകകൾ പ്രവർത്തിപ്പാൻ നിർബന്ധിതനായി തനിങ്ങന്തു് ചെന്നുകുക്കുടി അമ്മയുടെ അപ്പുണ്ടെന്നും മോഹനത്തിനുള്ള ഉത്തരവു് ഇപ്പോൾ അവൻ്റെ കരും കിട്ടിക്കാണും.”

ഈ വിധത്തിൽ ആ രൂലു ഇടയ്ക്കിടക്കു് തന്റെ

എത്രനെപ്പറ്റിയും സൃതിവാക്കകളോടുകൂട്ടുകിയ സംശേഷണം ഇടവിടാതെ തുടർക്കാണ്ടിയനും. അവരുടെ വാക്കകളിൽനിന്നും അവർ എത്രമാത്രം നിശ്ചിയതമായ മനസ്സിൽനിന്നും ഒരു സ്ഥിരമായി. ആ അനുഭവങ്ങൾ സൈദ്ധാന്തികവും സംശയവും സംസ്കാരസ്വഭാവം ഭാഷയും അവരുടെ നേരെ ചെന്നുകൊട്ടിയുള്ളിട്ടും അനുഭരത്തെ ശത്രുനാം പ്രവൃദ്ധമാക്കിവെയ്ക്കു.

അനേകാംഗങ്ങൾക്കും കതകതുറന്നും ഗോപാൽജി വീണ്ടും ആ മുറിക്കിൽ കടന്നവനു.

“കോഞ്ചാം മകൻ, നീ എന്നെല്ലാം സാധിച്ചു. ഇക്കാർത്തിന്” പോയിട്ട് നീ വള്ളേ പാനിപ്പേഴ്ച എന്നും തോന്നും. നിന്നും ശരീരം മുഴുവൻ വിശ്രാം പലിയുന്നെല്ലാ?“ എന്നും ആ വൃഥലപരിപ്പു.

ഗോപാൽ:-തൊൻ കോടതിക്കിൽനിന്നും തരിച്ചിട്ട് ഇവിടംവരെ ദാടക ആയിരുന്നു അമേമു, ആന്തനാൽ ചെന്നുകൊട്ടിയുമായുടെ കാൽമെല്ലാം ഭൂഗിയായി സാധിച്ചു എന്നും അവരെ ധരിപ്പിക്കാൻ എനിക്ക് വലിയ ഉൽക്കണ്ണു ഉണ്ടായി.

ഇതു കേടുന്നായ ആറുബാലത്തിന്നും കുതജ്ജതു താഴുക്കിയും ഫലഭാഗി ചെന്നുകൊട്ടിയുടെ മുഖം വരിച്ചുന്നും പ്രസന്നതയെ വഹിച്ചു.

“അനേകാം നീ വക്കിലിനെ നല്ലപോലെ ഡാസിച്ചിരിക്കും ഇല്ലോ?” എന്നും വൃഥല ഫോറിച്ചു.

ഗോപാൽ:-ശാസിച്ചു അമേമു. എന്നാൽ അ ഫുഡി ഫക്ഷിൽഅണ്ടും? കുറഞ്ഞെല്ലാം അയാൾ കന്നാം

തുമ്പമന്നു തലയിൽ ചുമണ്ടി. മുധാന മുസ്സനാകട്ട, അപരാധമല്ലോ രണ്ടാംതമസ്സന്നു ശീരസ്സിൽ വലിച്ചേറിത്തു—അയാൾ കററമല്ലോ ആ പ്രീസിലെ ശിപാഹിയുടെ തലയിൽ വയ്ക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അപദാസങ്കകമായ ഒഴികഴിവുക കൈ തൊൻ അപ്പോരുത്തനെന്ന ശാസിച്ചുമർത്തി. ചെ ചുകക്കട്ടിഅംമു, ഭവതിയുടെ പിതാവിന്നു മോ ചന്തനിന് വേണ്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാം തുടങ്ങുവാൻ തൊൻ ആജ്ഞയാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എതായാലും നാളേ പ്രഭാതത്തിന് മുന്പ് ഈ മോചനം സാല്പ്പുമല്ല. എന്നാൽ ഈനി അമേ, ചെവുകക്കട്ടിഅമു ഹന്നതേക്ക് ഹവിടെ പാക്കട്ട. രാത്രിയിൽ അവ കൂടു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളെല്ലപ്പോം അമു ചെയ്യുകൊട്ടുക്കണം. അമുയുടെ കട്ടിലോട് ചെത്തുതനെന്ന അവ കൂടു കിടക്കു വിരിച്ച് “തന്റുരാക്കിക്കൊട്ടുക്കണം. എന്നിയുട്” ഹനിയും അനേകക്കാരുംങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാനുണ്ട്.—ങ്ങ നിമിഷംപോലും വെള്ളേതെ കൂട്ടുവാൻ ഇല്ല തൊൻ ആരുഹനിക്ക് തിരിച്ച് എന്തിക്കൊള്ളാം; അതുകഴിഞ്ഞു, ചെവുകക്കട്ടിഅമേ, ഈ കാര്യം വേണ്ടതുപോലെ കരുക്കവാൻ നമ്മക്ക് ആരുലും ചന നടത്താം. എന്തനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ കഴിവുജ്ഞിട്ടത്താളും ഭവതിയെ ബല്ലപ്പെട്ടത്താതെയും എത്രതെന്നാളും തുകയിൽ കരവുചെയ്യാമോ അതു തന്നെഴിം കരവുചെയ്യും സഹായിക്കണമെന്ന് തൊൻ വിവാരിക്കണു. ഹനി അമേ, ചെവുകക്കട്ടിഅമുയുട് മനിസനോച്ചത്തിന് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുകൊംക്ക. അവരുടെ പെട്ടിയോ സാമാന്യങ്ങളോ

ഹോട്ടലിൽ ഇരിപ്പുജിച്ചപക്ഷം അതു "എടത്തുകൊണ്ട് വയവാൻ വേണ്ട എന്ന് പ്രസ്താവം" ചെയ്യണം.—ചുരുക്കിൽ അനീമതിയുടെ സുവസ്സെന്നുകുറ്റം ഒരു ദിവസം ആവശ്യമോ അംഗങ്ങളാം സാധിക്കണം. എന്ന നാൽ ചെന്നുകുട്ടിഞ്ഞാമെ തോൻ ഇപ്പോൾ പെട്ട നും വാടിപ്പോകനുകൊണ്ട്" പരിഭ്രവിക്കുന്നതെന്നും അപേക്ഷ ഉണ്ട്".

"ഹാ. ഈതു പെട്ടെന്നു പോകുന്നോ? മകനെ ഓക്കേ ഇപ്പുമുജിച്ചു പലഹാരങ്ങൾ എല്ലാം ഇവിടെയുണ്ട്". അതും തിനു അൽപ്പും കാപ്പിയും കഴിച്ചിട്ടുള്ള പോയാൽ പോരായോ" എന്ന വുഡ് ചൊണ്ടിച്ച.

"തീരെ സമയമില്ലേനോ" എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് "ശാപായജി തിരിഞ്ഞു" അപ്പത്രക്കുമ്പനായി.

ഒരു നദി വാക്കുകൾ പറവാൻ ഫോലും ചെന്നുകുട്ടിക്കും സമയമൊട്ടു അനുവദിച്ചില്ല താനും.

ഇതുമാത്രം സെറജന്റുതോട് കൂടി തന്നെ ഒന്നു കുറഞ്ഞ കാണിച്ചു ആ പുതുനേരയും മാതാവിന്നു യും കൗണ്ടലുതു അന്നാവശ്യമായി സ്പീകരിപ്പാൻ മനസ്സു വരാത്തെത്തു കൊണ്ട് തന്നു അതിലേക്ക് ബുല്ല് പ്രേഫ്റ്റത്തുകുത്തോ" ചെന്നുകുട്ടി വുഡ് ചുട്ടു പല തവണ അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അവർ പുറപ്പേറ്റവിച്ചു സമാധാനങ്ങൾ കുറഞ്ഞു ആ അമ്മ വകവച്ചില്ല. ടെംപിൽ അവരുടെ ഹിതതെത്തു അന്നുസരിക്കാതെ മരുഭായ പോംവഴി ഇപ്പോൾ കണ്ട്" അവർ അതിനു വഴിപ്പേടുക തന്നു ചെയ്തു. അന്നാതെത്തു രാത്രികാലം ആലപ്പുഴക്കുട്ടണ്ണിവ കുത്തിക്കാലം ആവശ്യമുണ്ടു സാധനങ്ങൾ കുറഞ്ഞു ചെന്നുകുട്ടി ആ

ടെ കൊണ്ടുപോന്നിരന്നില്ല; എന്നാൽ ആവശ്യമായി സകല സാമാന്യങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് ആ വു ലുമാതാവു് ഉറപ്പുകൊടുത്തതിനാൽ നമ്മുടെ കമ്മാ നായിക അവരോടൊന്നില്ലെന്ന് അതിമനോഹരമായി അലക്കരിച്ചിട്ടുള്ള കിടക്കമുറികാണ്മാൻ അതിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചു.

അന്നതേ ദിനത്തിനുശേഷം ഉത്തരാർധം ചെവു കക്കടി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിലും വേഗത്തിൽ ഫയാ സംചയിച്ചു; എന്നെന്നാൽ ഗോപാൽജിയുടെ മാതാ വുമായുള്ള സംഭാഷണം അവംകിച്ചു് അതിമാത്രം ഒ ചിക്കക്കയാൽ സമയം പോയതു് അവർ അറിഞ്ഞി സി. ആ വു ലുമാതാവുമായുള്ള പരിചയം വർദ്ധിപ്പു വന്നതോടുകൂടി അവരെപ്പുറിയുകൂടി വാസ്തവ്യവും ചെ റൂപകക്കടിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ തുഡുലമായി വളരു കയും ചെയ്യു; അതിനാൽ ആ പ്രൗഢ്യമസ്തീകരി സ വ്യസ്തതാംബുദ്ധത്വം എന്നെല്ലാം വിശദമായി കാണുകയും ആയി അവർ കരതി.

ആരുമന്നിക്കു് ഗോപാൽജി ഗ്രഹണത്തിൽ തിരാ ചെയ്തി; അല്ലോ കഴിഞ്ഞു് അത്താഴം കാലമായി എ നാറികി ശാൻ അരിവെയ്യുകാരൻ അതിമിശ്രാല തിൽ കടന്നുചെന്നു. അവർ എല്ലാപേരുംകൂടി ഒക്കു ണശാവയിലേക്കു് പോയി. അവിടെ മുന്നപേരുക്കു് ഇലയിട്ടു് വിശിഷ്ടങ്ങളുണ്ടു് വിളവിയിരുന്നു. ആ വർ മുവയം ഒക്കണ്ടത്തിനിരുന്നു. അന്നതേ അ ത്താഴം അതിയച്ചികരമായിരുന്നു. അടുക്കളുകാരന്നു ഹാചക്കണ്ണമത്തു് അന്ത്യാസ്ഥാനമെന്നു് അന്നതേ ത ക്ഷണവിഭവങ്ങളും വിളിച്ചു് പറഞ്ഞു.

‘ഗാപാർജ്ജി നിഷ്കളുക്കമായ മത്താദരഭാട് ഞ്ഞി സംഭാഷണം ചെയ്യും. അദ്ദേഹം അല്ലസ്വവിദ്യാജ്ഞം സുജനസമഭായത്തിൽ സംസർഗ്ഗം ചെയ്തു വേണ്ട ചരിചയം സില്ലിച്ച അള്ളഭാഗണന്മാർ ചെളിപ്പെട്ടു. ചെവ ബകക്കട്ടിയുടെ നേരാര അദ്ദേഹം അത്രാദരത്തോടൊപ്പം നിഷ്കപടത്തേരാട്ടംകൂടി ചെത്തുമാറി, മുല്ലുമീഡാ കട്ട നമ്മുടെ കമ്മാനായിക്കയെ തെളാൽവുംഖംകൊണ്ട് മുടി. ഈ ഏദായ്ക്കം അതിരകവിശ്വതായി ആഡാലിക്കരും ഭോഗാനി. അതോഴം കഴിഞ്ഞും അവരെ പ്രാവശ്യം എഴുന്നുറു വീജങ്ങം അതിമിശ്രാലയയിൽ കടന്നു അസന്നദ്ധലിൽ ഉപവേഗിച്ചു. അത്തപ്പും കഴിഞ്ഞും ചെമ്പകക്കട്ടിയുടെ കേസുകായ്ക്കുതെ സംബന്ധി ചുജ്ജ ചർച്ചകൾ അവസരം കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ആശാമ മരറാക മുറിയിവക്കു കടന്നപോയി. നമ്മ ഒരു കമ്മാനായികയും ഗാപാർജ്ജിയും മാത്രം അവിടെ ശേഷിച്ചു.

“ഭേദത്തിയുടെ പിതാവിന്റെ മോചന കാൽ
തേപ്പുറി വേഗതാലോചിച്ചു” തീർച്ചപ്പെട്ടതിന്
കൊഡിവാനാശിട്ടാണ് അമ്മ ഇപ്പോൾ നമ്മുളിൽ
നെരു പോയതു്—എനിക്കാജനകിൽ അക്കാൻമുതേപ്പു
റി അഞ്ചാറ്റുവാശ ഭാതുമേ പറവാനുള്ളി. പരമാ
ത്മം പറയുന്നാവക്ഷം തൊൻ അതിപിഡിയായി സ്പീക
മിക്കന യാതൊരാളും എന്നതകിലും ഇടപാടിനെ
സംബന്ധിച്ചു് എന്നെന്നകിലും പറവാനോ പ്രവർത്തി
പ്പാനോ എനിക്കീഴ്ചമില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും എന്നെന്നു
അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിനു പാതമായ ഒരു വ്യക്തിയോ
ടു തൊൻ ദരിക്കലും കാൽമാതു സൗഖ്യകാകംവല്ലം
ആചരിക്കയില്ലതനു. തൊൻ എറുളുചെയ്യാൻ വിചാ
രിക്കന എന്നുള്ളതു് ഭേദത്തിയോട് പിതാവിനെ
മോ പിപ്രിജന ഉന്നതാബുദ്ധവാനിയുടെ കരുണ കിട്ടം.
എന്നു കതിരവണ്ണിയിൽ കയറി ഭേദത്തിക്കു് പിതു
സമീപത്തേക്കു പോകാം. വായുപത്രകയെ സംബ
ന്ധിച്ചുണ്ടാണകിൽ അതു നമ്മു പിന്നീട് തീർച്ചപ്പെ
ട്ടത്തിക്കൊള്ളിംബു. അതിനേപ്പുറി ഇപ്പോൾ കന്നു പ
റന്തിട്ടാവയ്ക്കുമില്ലപ്പോ. ഇതുമാതുമേ ഇപ്പോൾതൊൻ
നിയുധിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടു്.”

വാദകഃ:- മാനുരെ താങ്കളുടെയും മുഖവതി
യായ താങ്കളുടെ മാതാവിന്റെയും അന്ത്യാസ്ഥമായ
ഒഴംഗാൽത്തെ സ്പീകരിച്ചു തുടർന്നു തൊൻ പുന്നത്തെ സ്ഥാ

ബന്ധിച്ചുകൂടി ഇനി ഒരു സമജസ്ഥാപനം ആവശ്യപ്പെട്ടുന്ന തു് വലിയ കൂദാശാസ്ത്രം എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്നു കൊണ്ടു് അതിനെന്നാംബന്ധിച്ചു് എവരുകൂടിലും നി ശ്രദ്ധിതമായ ഒരു തീർച്ചയുകൂടി ചെയ്യുന്നമെന്നാണു് എൻ്റെ അപേക്ഷ.

ഗോപാ:- അനീമതി അക്കാദ്യം എൻ്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യുവാൻ എന്നു അനുവദിക്കണം. ഭവതി യാതോരു പ്രതിബന്ധനയ്ക്കിനും തൃടങ്ങയതു് ഒരു ദിവസം എൻ്റെ ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിൽ താമസിച്ചു് നിസ്സാരമാണു അതിമൃദും സ്വീകരിച്ചതിനു് ഇതുമാ തന്മ വിലക്കയ്ക്കാംഡണം.

ഈരു പാടില്ല. ഭവതി എന്നാണാവശ്യപ്പെട്ട കം മും എന്ന് തീർച്ചപ്പെട്ടതിനും തോന്ന് വായ്പു കൊടുത്ത തുക തിരിയെ വാങ്ങുകയോ ദിവഞ്ഞുവ കുകയോ മഹയ്യാനുള്ള ഗസ്പാത്രത്രുമെങ്കിലും എനി കണവദിച്ചതരണം. അക്കാദ്യം സൈകളുംപോലെ നമ്മുൾ ചർച്ചചെയ്യു് തീർച്ചപ്പെട്ടതിനും കൊടുത്ത എൻ്റെ ഫീറൻസ് വാദിയിൽത്തന്നു കയറി അമ്പല പ്പുഴയ്ക്കു ദോക്കവാൻ ദയവുണ്ടാക്കണമുന്നു എന്നു തോന്ന് പ്രാത്മിക്കനം.

ചെമ്പകഃ-ഈതുമാത്രം അതിയക്കനു ഒരു ദാത്തുംകൈശണ്ടു് എന്നു ആവരണം ചെയ്തു താങ്കളോടു് തോന്ന് എന്നുപറവാനാണു് വായു് പഞ്ചകയിൽ അടുന്നു കയ്യുററിയു മന്ത്രാഘാതകയിലും എൻ്റെ പക്ഷയ്ക്കിനും സ്വീകരിക്കണമെന്നു് എനിക്കു അപേക്ഷ ഉണ്ടു്

கொபாங்கி:- அது^o ஸெதக்டிருப்போலே வெ
றுகொஷ்டு மலேஷ் ஹப்புரம் தீர்ஷபூஷ்டிகளைக்கிற
தொடை விவஸ்தூபாஷம் அக்காந்துப்பாஷம்விதிப்பு. பி
நை பரங்கம்பாஷம் பரக்கானக்கிற ஏனென்ற ஸ்தி
திக்கீ^o ஹா வாய்^o பத்துக்கயாய் ஏற்கிறான் ஞபா வெ
ஒ குறுமாய் கொங்கீ^o அது^o நஷ்டபூஷ்டாங்கோ
லும் ஜுந்கிக்கீ^o கை காந்து^o குறுந்துபோயாலுள்ளாக
நை மங்காங்காவாக வாய்வாற்கூத். எதான் வெதிக்கீ^o
ஹதுகொங்கீ^o கை உபகாரமாங்கீ^o வெழுதென்னம் அநு
திலேக்கூத்^o கை புதூபகாரம் வெதியிழ்கின்னம்
தொந் ஸபீகரிக்களைதென்னம் வெதி குறுந்தாபக்கீ^o
அநங்காவாயி எதான் விசாரிக்கின ஏற்பெக்கீயை
வெதி கண்ணாக்கூத் கயும் அதிகென ஸாயிப்பித்து^o ஏன்
நை அநாருஷிக்கூத்தும் வென்றுமெங்கிற எதான் அநு
து வெதிபூஷ்டித்தாங்.

சொவுக்.- ஹா வாய் பெண்ணினாகொங்கீ
தாங்கரிச்சீ^o ஸாயிக்கொங்கைதைய அநு விசயேரிய
கை காந்து^o ஏதைநென்னம் அரிவின்தைக் கொந் அநு
திகைப்பூரி அநுவோவித்து^o குறைபடியானா.

கொபாங்கி:- ஏந்தால் கேட்கவிக்காமாக. ஏன்
என்ற அநூப்புக்கு அநாக்கைத்தின்ற ஜங்கைஶமாய
முஜராத்தின்னம் அநுலூப்புச்சீக்கீ^o வாங்கீ^o ஹப்புரம்
ஸுமார் ஏனூறுவர்க்கீ குசிங்கதிரிக்கீன. வூங்கா
ரத்திற் நிரந்தரமாய் அங்கிருலிசை பூப்பித்து^o அநு
கேஷம் ஸாமாங்கும் நஸ்துக ஸ்வாதித்து. அநு
கேஷமத்தின்ற மரங்கைஶம் ஏனென்ற பிரதாநு^o ய

മാരകതി ആ സ്വന്തതിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചതേള്ളി. എൻ്റെ ഇത്തവണ്ണമത്തെ വയസ്സിൽ പിതാവ് സ്വർഗ്ഗംചേര്സു; പെതുകമായ ധനത്തിനും ഏകദിനായ തൊൻ അവകാശിയായിത്തീരകയും ചെയ്തു. പണം പലിയേഴ്സു കോട്ടക്കുന്ന വ്യാപാരങ്ങിലാണു് തൊൻ ഒപ്പേട്ടുടരും ആ തൊഴിൽ തുടങ്ങിയിട്ടു് ഈ പ്രോഡ പതിനും വർഷമായിരിക്കുന്നു. മഹാജന ഔഷധമായിട്ടു് തുടപാട്ടകളിൽ സത്രസന്ധതയും തൃത്യ നിഘ്നങ്ങളും പരിപാലിച്ചുപോന്ന എന്ന സ്നേഹിക്ക യും വിശ്രസിക്കുന്നും ചെയ്യാതുള്ളവർ ആരുംതന്നെ യില്ല. ലേഡംപോലും ധമ്മലോപം വരുത്താതെ പതിനുംകൊല്ലുമായി എൻ്റെ പണിയിൽ പ്രവർത്തി ആക്കോണിരിക്കുന്ന എന്നിയും ഭീമമായ ദൈ തുക ആഭാസം ലഭിച്ചു. ഇപ്രോഡ ആക്കപ്പാടെയുള്ളൂ എൻ്റെസ്വപ്നത്തു് ഇത്തവണ്ണമുളക്കും തുപായാണു് പണം സമ്പാദിക്കുന്നമെന്നാലും മററാക ചിന്ത യും ഇതു നാല്ലിരുവയസ്സുവരെ എന്നിക്കുണ്ടായില്ല. ഒരു നീറ കാലഞ്ചേഷം ഇതു സ്വന്തതിനും അവക്കാശി സക്കാരാബന്നുംവണം പറവാൻ. അതുകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥ സഹാരുളം സപ്രീകരിപ്പാൻ തൊൻ തീർച്ചപ്പേട്ടത്തി യിട്ടു് ഏതു നാളുകളായി. മനസ്സിനിണ്ണങ്ങിയ ദൈ വധുവിനെ പരിണയിക്കുന്നമെന്നാലും അതിൽ ജാതിചിന്ത എന്നിയും അല്ലംപോലും ഇല്ല. ഇതുവരെ എൻ്റെ അദിലംഷത്തെ തുപ്പിപ്പേട്ടതാൻ തക്ക ഒരു വധുവിനെ തൊൻ കണ്ടിരുന്നില്ല ലൈതിയുടെ സംസ്ഥാനത്തോടുകൂടി അതു സംബന്ധിച്ചു. ഇനി വേ

തിയുടെ സമർപ്പം ഉള്ള പക്ഷം എൻ്റെ അലിവാച്ചു പുണ്ണം മാറ്റിതീരിയാം. അതുകൊണ്ട് തോൻ ചോദിക്കുന്നു. വേതിയും എൻ്റെ ഭാത്യാപദം സ്വീകരിപ്പാൻ ദയവുണ്ടാക്കുമോ? എന്ന്.”

അല്ലോപോലും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാത്ത ഈ ചോദ്യംകേട്ട് ചെന്നുക്കുട്ടി ശ്രദ്ധം കൈ പക്ഷു. അകന്നുണ്ടാവിക്കുവിച്ചു ഈ ധമ്പസങ്കടത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാണ് എന്തുമാർത്താണന്നുവാ ചിന്തുടങ്ങാി. സമുദ്ദായമല്ലെന്തിൽ അതിമാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു ശ്രദ്ധാഹണംചെയ്തിട്ടുണ്ടും ഒരു പ്രഭവിരുന്നു പരിണിതയായ സഹയർമ്മിണി എന്ന നിലയും അവധിക്കു് ഇനി മററായ പരിണായത്തെപ്പുറി ചിന്തിക്കാണ് ഒരുാഡം കഴിവുണ്ടാവില്ല. തന്റെ ജീവിതശേഷം സന്തൃപ്തി സന്തീൽ കഴിച്ചുകൂടാമെന്നുള്ള ദ്രശ്യനിശ്ചയത്തോടു കൂടിയായിരുന്നു അവർ കാത്തുണ്ടിക്കുത്താവിരുന്നു ഇംഗ്രീത്തീനിന് വഴിപ്പേട്ടതു് എന്നാൽ പ്രാണനിർവ്വിശ്വാസം തന്നുകുള്ളുന്ന കമിതാവിരുന്നു പ്രിതിയ സദർശനങ്ങത്താട്ടുടി സന്ന്ദാസാത്രമത്തിലേയും പ്രവേശിക്കാനുള്ള അവസ്ഥ നിശ്ചയം പാടു ശീമിലമായി. പുരാണപ്രസിദ്ധകളായ സതികളുടെ ഭാവത്തുണ്ടിയാൽ അനന്ത്രഹീതയായ ഈ ബാലികാരത്താം ഭർത്തുസമാഗമത്തിനു് വിഞ്ചം പ്രേരിതക്കായി ത്രിന്ദപ്പോഡി പതിപ്രതമാഘടം നിയമത്തെമാത്രം സർവത്തിലും ഉപരിയായി കരത്തി. കാത്തുണ്ടിക്കുത്താവിനോടു് അവർ ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയുംപോലും ലംഘിക്കാൻ ചെന്നുക്കുട്ടി മടിച്ചില്ല. തെന്നാവു് എപ്പു

ചൊങ്ഗോ തന്നെ സ്പീകറിക്കവാൻവയന്നതു്, അപ്പും അദ്ദേഹത്തെ അന്നഹമിക്കാൻ സന്നദ്ധായിരുന്ന ആ സതീരത്തിൽ ഗോപാൽജിയുടെ പ്രാത്മക മമ്മ ഭേദകമായിരുന്നു. എതായാലും തന്റെ മനിസാന്നി ല്യൂഥതു പാശ സമാഹരിച്ചുകൊണ്ടു് ആ പെൺ കിടാവു് തന്റെ ഉപകർത്താവിണ്ണോടു് ഇങ്ങിനെ മറ്റ് പടിപറഞ്ഞു.

“മാനും, പിതാവിൽ നേരിട്ട് ആപത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപാകാൻ വന്ന ഇവർക്കു് താങ്കളുടെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ശച്ചാല്പ ത്തിൽ ഉത്തരം പറവാൻ നിരുത്തിയില്ലാത്തയാണു് വന്നിരിക്കുന്നതു് ഒന്നാമതായി താങ്കളുടെ ഇത അഭിലാഷം അസ്ഥാനത്തിലുണ്ടാവു് താങ്കളേ അറിയിക്കുന്നതിൽ എനിയ്ക്കു് അതിയായ സകടം ഉണ്ടു്. എത്രകൊണ്ടും അന്ത്രപരയായ ഒരു വധുവിനെ ആറുമിച്ചിരുന്ന താങ്കളുടെ ഹ്രദയം ചെന്നറച്ചതു് ഒരു വാഡത്താൻ മധു അശുപ്തിച്ച പുഞ്ചപത്തിലാക്കുന്നു. തെളിച്ചുപറയുന്നപക്ഷം താങ്കൾ അനുഗ്രഹിച്ചതു് ഇപ്പും ഭർത്തുമതിയായിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ അണം. എന്നെന്ന ചരിത്രം അറിയണമെങ്കിൽ ഞാൻ പറയാം. കേളക്കാംകു. ഞാൻ ഒരു പാവപ്പേട്ട കുട്ടംബത്തിലെ സന്നാനമാകുന്നു. എന്നിയ്ക്കു് ഒന്നുകൊണ്ടും ആശിക്കാൻ നിരുത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ചുഡാശരത്താത്തയാണു് എനിയ്ക്കു് ഭർത്താവായി കുട്ടിയതു് നായർസമുദായത്തിലെ പ്രഭുസ്ഥാനികനാരായ കർത്താക്കന്മാരെപ്പറി താങ്കൾ കേട്ടിരിക്കുമ്പോൾ. അക്രൂട്ട

തനിൽപ്പെട്ട ഒരാളാണ് എന്ന വിവാഹം ചെയ്യും. ഒചത്തലതാല്പുക്കിൽ എല്ലവനേരം എന്ന ദിവന്തീവെ കാരണവനായ ക്രാന്തുണ്ണിക്കത്താവഴ്ച മം സ്വപ്നസിലനായ ഒരു ധനികനാണ്. അദ്ദേഹ തനില്ലോ എക്കുപ്പതനായ ഭാമോദേൻകത്താവഴ്ച മാണ് എൻ്റെ തന്താവും. ഇപ്പോൾ താങ്കളുടെ അഭിലാഷം അസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് മനസ്സിലായോ? അതുകൊണ്ടും താങ്കളുടെ അപേക്ഷയെ നിരസിക്കുന്ന തിൽ വല്ലായും തോന്തരമുണ്ടു്

ഗോപാൽജി:-അറീമതി, എൻ്റെ അവിവേക തേതയും സാഹസര്ത്തയും ക്ഷമിക്കണം. ഭവതി പരിണീതയാണെന്ന് എനിയും തോന്തിയില്ല. ആ വിവരം തോൻ അറിഞ്ഞതുമില്ല. അതിനാൽ അറിയാതെചെയ്യു അപരാധത്തിന് എനിക്ക് മാപ്പുതരം നാശം. ഞോൻ ഇങ്ങിനെ ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യുതായി അതുരോടും പരിയതത്തെന്ന് പ്രാത്മിക്കണം. എന്നാൽ ഭവതി ഇനി അഭ്യര്ഥിത മുറിയിൽ പോയിക്കിട്ടും സുഖമായി ഉറങ്ങിക്കൊംക്ക. ഭവതിയുടെ പിതാവിൻ്റെ ഒമാഹന്തിനുള്ള മുത്തരവും തോൻ പറഞ്ഞ തുപ്പോലെ നാളുക്കാലത്തും ഒൻപതുമൺക്കതനും ഭിക്കം. അതു കിട്ടിയാൽ ഉടൻ സിവിൽജയിവിൽ എന്തി പിതാവിനെ വിച്ചവിച്ചും കൊണ്ടുപോരുന്നാം. ഭവതിക്ക് എൻ്റോ വണ്ണി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാം. എന്നാൽ വന്നുന്നു.

ഒവ്വുക്കുട്ടി ഗോപാൽജിയുടെ നേരെ തന്റെ മുതജീവനത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചുണ്ടോ ആ ധനംന്റെ

പുല്ലംബാതാവിന്റെ മറിയിൽ ചെന്ന് നിത്രണ്ടാരംഭിച്ചു. അവൾ മനിസമാധാനത്തോടുകൂടി പ്രഭാതം വരെ നിത്രചെയ്യു. ഉറക്കം ഉന്നന്ന് പ്രാതിക്രിയയും ശ്രദ്ധാം നിർവ്വഹിച്ചു. കാപ്പിയും കഴിഞ്ഞതുശേഷം ആ ബാഖിക സിവിൽ ജീവിലിലേക്കു പോകുവാൻ ദയ ഞാഡി പുറത്തുവന്നു. അവരും കുറിച്ചുപാകാൻ ശേഷം പാത്രജീയങ്ങൾ ഫീറോൺവാലി സജ്ജപ്പാക്കി പടിക്കുന്ന നൃത്തത്തിയിരുന്നു. ചെമ്പുക്കഴട്ടി അതിൽക്കടന്നിൽ നീ വക്കീൽ ഹരിഹരരാമൻ ഗ്രഹത്തിലേക്ക് വണ്ണിവിട്ടുവാൻ സാമ്പ്രദായം ആജ്ഞാതാപിച്ചു.

അഡിലാഖകൻറെ ഗ്രഹത്തിലേത്തി അഭ്രോഹത്തി നെ കണ്ണിട്ടു പിതാവിനെ ഉടൻ ജയിലിൽനിന്നും ഇരക്കിക്കൊണ്ടപോകുവാൻ ഏറ്റാണ്. ചെമ്പുക്കുത്തുനു ചോദിച്ചു. ഹരിഹരരാമൻ തന്റെ പ്രധാന ശ്രമ്യുനന്നു ആ ചെമ്പർക്കിടാവോടൊന്നിച്ചുയുള്ളൂ. അവർ ജൂഡിലിച്ചു ആപ്പുംസിലേത്തി അരമൺക്രൂരോളം ചുരുക്കാത്തമന്നുപാറിയുടെ മോവന്ത്തിനു വേണ്ട കുത്തവുണ്ടിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ശാരാഖണിക്രൂർ കഴിഞ്ഞ പ്രോഡം ആ മ്രൂഖമന്നു ബന്ധനമുക്കുതന്നായി സപ്പച്ച ത്രിയുടെ സമീപത്തിലേത്തി. അഭ്രോഹത്തിനും അപ്രോഡം നല്ല ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. ഭാന്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മുഴുവൻ മാറികാണപ്പെട്ടു. മകളുടെമേൽ അഭ്രോഹം തന്റെ വാസല്യാതിരേകത്തെ വർഷിച്ചു. ചെമ്പുക്കഴട്ടി അഭ്രോഹത്തെ വാണിയിൽക്കയററിക്കൊണ്ട് അമ്പലപ്പുഴക്കും യാത്രയായി. കേഷത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ നടയിൽ വണ്ണിനിരത്തിയിട്ടു വണ്ണിക്കാരനും വില സമ്മാനാശഭൂതകൊടുത്തും അവനെ ആ

ലപ്പുഴയും തിരിച്ചയച്ചും അരു അവബീക പിതാ വോട്ടെന്നില്ലും വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു.

വീട്ടിന്റെ പടിക്കലെത്തി കതകിൽ മട്ടിയ പ്രോഡ പരിഖാരികയായ പെൺകിടാവും ബലമെപ്പു കും റെടിവനും കതകതുറന്നു. ഗുഹനായകത്തേയും തന്റെ സ്പാമിനിയേയും കണക്കെപ്പൊം അരു പാവപ്പെട്ട പെൺകട്ടി സദ്ദോഷാശ്രാംക്കണ്ണ പെശിച്ചു. ചെ യക്കട്ടി നേരെ വീട്ടിന്റെ തള്ളത്തിലേക്ക് നടന്നു. പോറിയും അവക്കു പിന്തുടരൻ. അവർ തള്ളത്തിൽ കയറി, പോറി അങ്ങേഹഞ്ചിന്റെ മായകസാലഭയ ആഭയം പ്രാപിച്ചു. അവിലേ കിടന്നകൊണ്ടു് അങ്ങേ മാം മല്ലും സുക്ഷിക്കുന്ന അവമാരിയുടെ നേരെ അ ത്രാത്തിയേം ദോക്കി. ഇതുകണ്ടു് ചെയ്ക്കണ്ടി രോഷാകലയായി ഇണ്ടിനെ പറഞ്ഞു.

“കഴും, അപ്പും, അപ്പുന്റെ ഇത ഭഷിച്ച അ ശയാണം” ഇതു അവത്തിനെപ്പൊം കാരണമാക്കിയതു്.”

പുഞ്ജോ:-ഭയവുണ്ടായി, എന്നും പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളേ, നിന്റെ വുല്ലന്തയ പിതാവിനെ ശോകി ശാന്തെ.

പിതാവിന്റെ ഇതു ഭയനിയമായ പ്രായമ്പനംകു ചു വയക്കണ്ടിയേം മനം ഉയ്ക്കി: എന്നാൽ അ ടുതെ നിമിശത്തിൽ അവരും വീണ്ടും ക്രാനിയായി ഇണ്ടിനെ പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ കേരംക്കണം അപ്പും. സകല വുത്തോ നൈജുള്ളും അപ്പുന്നറിഞ്ഞിരിക്കണം. തൊൻ ആയി ലിൽ വന്നപ്പൊം അപ്പുന്റെ കക്കണ്ണ സംബന്ധി

ചു” ഹില ഭാഗങ്ങൾ എന്നിൽനിന്ന് മറച്ചുവയ്ക്കാൻ ഉണ്ടായ കാരണം എന്തു്?”

“മക്കേ, ഈ രുദ്ധലൻറ അപരാധമല്ലാം നീ ക്ഷമിക്കോം. കൂദാകാലത്തിനു് ഈ അമ്പലശൈലിയാം പററിപ്പുംായി. ഇതിനെല്ലാം മുൻറ മകറ എന്നി യുടു് മാപ്പുതരണം.” എന്നു് വിജീവിഡിക്കരണതു കൊണ്ടു് ആ ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു.

ചെഡക്കണ്ടി:- അതെ—ശാഖയുടെ അവിവേ കത്തിനെല്ലാം തൊൻ മാപ്പുതരണം. എന്നാൽ മന ചുന്നിൽനിന്നും ഉപരിയായ ഒരു ശക്തിയുടെ മുഖിൽ അട്ടുൻ മാപ്പുചോടിക്കേണ്ടിവരാം. ആ ശക്തിയിൽനിന്നും അട്ടുന്നു് മാപ്പുകിട്ടണമെങ്കിൽ മുന്പുചെയ്യു പാപങ്ങളെ എല്ലാം സംശയിച്ചു് അട്ടുന്നു് പദ്ധതി അവിക്കണം. വെറും വാക്കുകൾക്കൊണ്ടു് ദൈവത്തിൽനിന്നും മാപ്പുകിട്ടുകയില്ല; പ്രവൃത്തിയാണു് നിർദ്ദേശമായിരിക്കേണ്ടതു്. അട്ടുന്നു് ജീവിതചത്രയുടു് പാടു ഒരു മാററം വരുത്തണം. അധികച്ചിലവനി ദത്തകയുംവേണം, കാപട്ടുമൊക്കെ മുരൈകളുംയേണ്ടു കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു; അട്ടുന്നു് തുക്കയുംതു ഒരു പത്രത്തിനുന്നു മുകളിലാണു് നില്ക്കുന്നതു് എന്നു കരതിക്കൊള്ളുക. ഒരു തുവലിനുന്നു തുക്കം, അട്ടുനെ അവിടെനിന്നും അഗ്രാധമായ ഒരു ഗത്തത്തിലേയുടു് തക്കിയിട്ടും. ഈശ്രദ്ധനെ സാക്ഷിയാക്കി ഈ സംഗതിക്കുന്നും അട്ടുന്നു് നല്കുതുപോലെ നേര ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. തൊൻ ഈ പറയുന്നതെല്ലാം വലിയ താമാത്രസ്ഥലാണു്, മന്ത്രാദയായിരുന്നാൽ അ

ചുനമാത്രം വേണ്ട ഉപജീവനത്തിന് നമ്മെ നിന്റും രഹായ വസ്തുവകക്കാണ്ട് തികയും; അങ്ങയുടെ വിധി ഇനിമേൽ അങ്ങയുടെ കരുതിവാണ്. തൊൻ അഷ്ട്ട നെപിരിഞ്ഞ് ദപാകാൻ തുടങ്ങുന്ന, എന്നാൽ എ പ്ലാഫകിലും വീണ്ടും ഭമ്മാർദ്ദത്തിൽ സബ്യരിക്ക വാനിളി മുച്ചോടനും അഷ്ട്ടനണ്ടാകന്നാപക്ഷം അ സ്നേഹാപ്ലേട്ട് ഇരു മക്കളേപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊടുക്ക. ഇതിൽ കുട്ടവായി ഇപ്പോൾ എനിയ്ക്ക് യാ തൊന്നും പരവാനില്ല.

പ്രത്യേകം:-അന്തും മക്കളി; പെംഗുമിക്കളി, ഇരു പാവപ്ലേട്ട് വൃലംനു ഉപേക്ഷിച്ചു് പോകരുതെ, നീ പോവുകയില്ലെന്നു് ഒന്നു പറയുമോ?

ചെയ്യ:-ഇപ്പോൾ തൊൻ പോകും, ഇനിമേൽ എനിക്കു് ഇവിടെ താമസിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്, അ പുന്നെന്നു ദുഃഖീത്തി അതുനേതൊളം പരന്നിട്ടണ്ടു്. തൊൻ എവിടെയിരുന്നാലും അഷ്ട്ടനു് എഴുതയക്കാൻ ണ്ടു് ഇനിയൈക്കിലും അഷ്ട്ടനു ജീവിതചത്രം ഒന്നു പരിപ്പാരിക്കണം. ഇരുപ്പേരും രക്ഷിക്കേണ്ട്.

ശ്രീരാമകാലം അതിന്റെ ഏദുക്കാരിയായ
 അകന്ധടിയോട്ടക്കുടി നേരത്തേതന്നു ഉദയംചെയ്തു;
 ഭാസ്മരഘവനകളും സുവർപ്പമായ ഒരു തൃപ്പിള്ളാതേര്
 ടക്കുടി പ്രകാശിച്ചു. ആലങ്ങുരിഡവനത്തിലെ വി
 സ്ത്രുതമായ തോട്ടം വിവിധ പുഷ്പപ്രഭാബികളാൽ
 പ്രാപ്യകർഷിച്ചു വർഷിച്ചു. ഈ തോട്ടം മെല്ലും
 എത്തു ദേവനത്തിന്റെ പിന്നിലഭര്ത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.
 ഈ തോട്ടത്തിൽ പണിച്ചെയ്തിട്ടും ഒരു പരി
 ഷ്ടതമായ ഗ്രീഷ്മമണിം ആലങ്ങുരിയിലെ സംസ്തു
 ഏദുക്കനായ ഗ്രഹനായകൾ " ഏററവും ഇപ്പോൾ കൂടു്
 ഒരു വസ്തി ആയിരുന്നു. വിജോനനപ്രാഥമായ ഒരു
 തൈകിലും ഒരു ഗ്രന്ഥവും വഹിച്ചുകൊണ്ട് മെല്ലും
 എത്തു ഗ്രഹനായകൾ പകർസ്ഥഭവത്തു് ഏററിക്കുടം
 ഈ ദണ്ഡിരത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക പരിവാസം. ഈതു
 അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു് സ്വരൂ
 പിയങ്ങളായ വില അതിതസംഭവങ്ങളും പ്രശാന്ത
 തയോട്ടക്കുടി ചിന്തിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഈക്കൂടു്
 തകിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധലും ഏദുക്കത്തിന് സ
 ഭാ ഒരു കാലിക്കംഡോചെ വര്ത്തിച്ചു ഒരു സംഭവം അ
 ദേഹാദിന്റെ ജീവിതത്തിൽ തീരാത്ത ഒരു യാതന
 ആയിരുന്നു; ഈതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂദ്രസപീകര
 ണാത്തെ സംഖ്യയിച്ചു് ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണേ.
 തദ്ദോട്ടു് രഹസ്യിൽ പ്രതിജ്ഞയെച്ചുതുരുപ്പാവെതന്നു
 വരുന്നായി സപ്രീകരിക്കുന്ന കാർത്തിക അവജനയെ

പ്രകടപ്പെട്ടിരു ആ തങ്ങളിയെപ്പറ്റി ആയിരന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനചിന്ത. ആലങ്കേരിക്കവനും ഒരു തന്ത്വഗിരിജ അതിപുരാതനമായ തറവാട്ടകളിൽ ഒന്നാണ്". ഭേണ്ടുവോളം പറന്പുകളിലും നീലങ്ങളിലും ഉള്ള ഇതു ഭവനം ധനപ്പഴിയിലും മികച്ചതതു. ഈ ഗൃഹത്തിലെ തങ്ങന്നൊയ നായകൻറെ പേര് രാമൻ നായർ എന്നായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന് "ഇങ്ങനെത്തു തുവക്കു" പ്രായാവരം.

ഒരു ദിവസം മുന്തോന്തിൽ നിയമന ഉംഗുകളിയും ഇംഗ്ലൈഞ്ചനവും കാപ്പിക്കിയും കഴിഞ്ഞു. രാമൻകായർ മേല്പുറഞ്ഞ ഉല്ലാസത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്ന തന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഗീജ്ഞമാരി തന്തിൽ ഒരു ചാക്കസാലയിൽക്കിടന്നു. അപ്പോൾ ഒരു പരിപാടി ചിത്തമായ നാമം പെട്ടെന്നു "അമ്പലപ്പുഴക്കണ്ണർ" എന്നും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നാമത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് വാൻത് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വായിച്ചു.

"എലവനോടുള്ള" ക്രതേണ്ടിക്കത്താവവർക്കളുടെ ചുത്രനായ ഭാമോദരംകര്ത്താ അവർക്കും പുന്തോടുള്ള ഗോവിംഗകര്ത്താ അവർക്കളിലെപ്പറ്റി ശ്രീമരി ലളിതാദേവിയേ കല്യാണം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടിരിക്കാം." ഇംഗ്ലൈഞ്ച്, ഇതോടു പുതിയ വിശ്വാസമാണെല്ലാ! ലളിതാദേവി ഭാമോദരംകര്ത്താവിൻറെ ഭാത്യാകാൻ പോകും!—രഹസ്യിൽ മരിറാരാളിടെ ഭാത്യാകാൻ അയികഴിഞ്ഞുടിയ ലളിതാദേവിയോ? ഭാലും സ്ഥാനി, നിന്ത്യമായി ഉംഗുപ്പരുംസ്ഥിതിയിൽ തന്റെ കാമചാരത്തിന്റെ ഫലമായി ഉത്തരവിച്ചു

അതു കാരണഗിരുവിനെ നിർദ്ദേശം ഉപേക്ഷിച്ചു എന്തു വള്ളിത്തേയോ? വനപ്രസരണത്തിലെ മീറ്റുംജീവനുകൾം ധോഡും അകടപ്പിക്കുന്നതു ഒരു കൂത്യാളിത്തേയും എൻ്റെന്നേരെ അകടപ്പിച്ചു എന്തു വള്ളിത്തേയോ! ഇല്ലോ! എന്തു വിവാഹം നടക്കുന്നതെന്ന് തൊൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴി തെയ്യ. രാമൻനായർ ഇങ്ങിനെ ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്തു ലഭിതയുടെനേരെ റൂക്കതിപരമായ ഒരു വിഭേദപ്പേംകൊണ്ടല്ലോയിരുന്നു! എന്തു തങ്ങനീയിൽനിന്നും തനിക്കു നേരിട്ട് അപമാനത്തിന് പ്രതിക്രിയ എന്ന നിബയിൽ അവവളും ശിക്ഷപ്പും അല്ലെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും അവരാവും ഇങ്ങിനെ തീർച്ചപ്പെട്ടതിയതും. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയം പരിഗ്രാമവൃദ്ധിയും സത്തമനുമായ പാരമാഭരണകത്താവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമായിരുന്നു. കത്താവിന്റെ ഒന്നെ രാമൻനായക്കും നിവൃജമായ ഒരു മെമതി തുട്ടുംജീവനുമായിരുന്നു. യാതൊരു സദ്വികാരങ്ങളും എദ്ദേഹത്തെ സദ്പര്ക്കിച്ചിട്ടില്ലെന്നും നിശ്ചയം കൈകെടുത്തു നിശ്ചിയായ ഒരു സൗഖ്യത്വം തന്നുപാദമാക്കുന്ന ഭയങ്കര കണ്ണിൽ ദേവസ്ഥാനനായ ഭാമോഭരണകത്താവിനെ പതിപ്പിക്കുന്നതെന്നും. എന്തു തങ്ങന്നേരെ ചേരുതാരുംഗം തീരുമായ നിശ്ചയത്തെവാ ഹരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഉദ്പാധകമ്മത്തെ തട്ടേക്കണ്ണു എങ്ങിനെയാണെന്നുംജീവിച്ചു എന്തെപ്പോറും അദ്ദേഹം ഒന്ന് പകരും. കണ്ണതുണ്ണികൾത്താവിനും തന്നു ഇരു വിവരത്തെപ്പറ്റി നേരിട്ട് എഴുതുകയോ അതുല്ല മരുരത്തെങ്കിലും വിധരതിൽ ഈ വിവാഹത്തിനും ഒരു പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കുന്നു, എന്നാണ് വേ

ണ്ടതന്നു് അദ്ദേഹം ദീർഘമായി ഒഴുവോച്ചിച്ചു. റാമൻനായും ഭാമോദരൻ കർത്താവും തമ്മിൽ വലിയ മിത്രങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു വിവാഹം കൊടുണ്ടിക്കൾക്കുവാവു് ആദ്ദോച്ചിച്ചു കാലഞ്ഞതനെ അതു് റാമൻനായർ അറിയുകയും വധുവിന്റെ പുന്നവരിത്തപ്പറ്റി യഥാവായ കർത്താവിനെ അറിയിക്കുയും ചെയ്തു. ശ്രതിനായ വധുവിന്റെ അയോഗ്യതയെപ്പറ്റി വീണ്ടും ഭാഷമാദരൻകർത്താവിനെ അറിയിക്കുണ്ടോ അരം അദ്ദേഹത്തിനു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

റാമൻനായർ തന്നത്താനെ ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു. “ലളിതയെപ്പറ്റി എനിക്കറിയും വിവരങ്ങളുണ്ടാം വള്ളിച്ചുകൊണ്ടു് അപ്പുന്ന കർത്താവിനു് ശാന്തിനെ അതു് അസൃതയുടെ ഫലമായി ഏഴും സൌമാന്യം വൃഥാവും കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ ഏഴും അതു് ലളിതയെ കാണിക്കുന്നതായാൽ അവരും ഇതു പ്രാജ്ഞപ്പെട്ടിരിക്കുന്നും വെറും വൃഥാവും ആരോപണങ്ങളുണ്ടും വെറും വൃഥാവും വന്നുകൂടിയായി പ്രവൃത്തപ്പെന്നും ചെയ്തുയും ഏഴും തന്ത്രിലെ സംഗതികൾ തെളിയിക്കുന്നും ഏന്നു വെള്ളവിളിക്കുംവെച്ചു തെളിവുണ്ടും. അതുകൊണ്ടു് ശക്തിമർത്തായ ഒരു തെളിവുണ്ടും അവരാട്ടകാരിയായ ഒരു യുവതിയുടെ മേൽ ടാതെ തരവാട്ടകാരിയായ ഒരു യുവതിയുടെ മേൽ ഇപ്പുകാരം ഉണ്ടു് ആരോപണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതു് ഇതുയും സുക്ഷിച്ചുവെന്നുതാണെന്നും അദ്ദേഹം മന ഏതുയും സുക്ഷിച്ചുവെന്നുതാണെന്നും അദ്ദേഹം മല്ലേപ്പും സാ വാബിച്ചു. ഇങ്ങിനെയും ചിന്തകളിടുന്നും മല്ലേപ്പും സാ കരണ്ണിയമെന്നാണു് നിശ്ചയിക്കാൻ അദ്ദേഹം അംഗരക്കാരിയിൽനിന്നും ഏന്നാലും ഏന്തെങ്കിലും ചെ

യേശ്വരതാഖ്യന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു: എന്തെന്നാൽ
 ഭാമോദരൻ കർത്താവിന്റെ സൈംഡാഗ്രജിവിതത്തെ,
 ജീവിതാവധി നിലനിരത്തുവാൻ തങ്ക തുന്മാഹാ
 ത്വും ഇല്ലാത്ത ഒരു ശ്രീയുഖാധി അദ്ദേഹത്തെ സം
 ഘടിപ്പിച്ചുകൂടാതെന്ന് രാമൻനായർ പ്രധാനിയും
 ചെയ്തു; ട്രബിൽ, ഗാമ്പുമായ ചിന്തക്കുണ്ടോ, കുത്തു
 ശ്രീകർത്താവദ്വൈതത്തിന്, ഒരുക്കത്തു് എഴുതുക ചു
 ന സാഹസത്തിന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു രാമൻനാ
 യർ അതിഖാവക്ക് മുക്കുന്ന.—ബളിതയുമായി അവളുടെ
 പതിനെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ താൻ പരിചയപ്പെട്ടു
 തും അതിനെന്നതുടന്ന് ഇരുവും നിന്മേനു
 ഒരു ശ്രൂമസങ്കേതത്തിൽ സന്ധിച്ചതും, രാഗവാരവ
 സ്വരത്താൽ ഇരുവും അവക്കും സ്ഥിതിമരിന്ന് വിഹ
 രിച്ചതും, അതിന്റെ ലഭ്യിത ഗർഭിണിയാക്കിത്തീന്
 തും തന്നെ വിവാഹം ഏഴുപ്പരാശ്രാമമന്ന്. വള്ളിത
 ശ്രദ്ധം വാദ്യാനംചെയ്തും, അവരും പഞ്ചപ്പെട്ട് ത
 ന്റെ ഗർഭവുത്താനും മറച്ചുവെച്ചതും, തിരുവായന്ത്രപ
 രഞ്ച് ആറാട്ടുകാശമാൻ പോകുന്ന എന്നതു വ്യാജേ
 ന ഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് ചാപ്പെട്ട് രാജധാനിയിൽനിന്നു
 ത്തി തയ്യാറാക്കുപത്രിയെ അഭ്യന്തരാപിച്ചു് ഒരു
 വ്യാജനാമത്തിൽ അവിടെ കഴിത്തുകൂടി പ്രസവംനി
 റ്റമിച്ചതും, അവളുടെ മാനംരക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടി ആ
 ശിത്രവിന്റെ പിതാവായ താൻ പ്രസവസമയത്തു്
 ആക്രമിച്ചുപത്രിയെ സന്നിഹിതനായി ലളിതയ്ക്കു് ഇരുപ
 തത്തട്ടാം ദിവസംവരെ ആവശ്യമാക്കുന്ന സകല സാധ
 നങ്ങളും സംഭരിച്ചുകൊടുത്തതും, തന്റെ ആഭിജാത്യ
 ത്തിന് കരവാന്നുമാത്രം കാരണങ്ങളാൽ തന്നോടു്

വെയ്ക്കിയന്ന വാദ്യാനന്തര ലളിത എവിൽ ലംഘിച്ചതും, തങ്ങളുടെ ഗ്രംസമാഗമന്താൻ ഉല്ലാണിച്ചു ശിരൂപിക്കുന്ന താൻ എററ വാങ്ങി അതേരെയും അറിയിക്കാതെ കൊണ്ടുപോന്നു് തൊന്തര മഹത്തിൽ വളർത്തുന്നതും, ഇക്കാലത്തു് ലാളിരായുടെ പിതാവാക്ക ദൗഖ്യം കുറയ്ക്കുന്നു് കാശിക്കു പോയിക്കൊടുന്നാൽ മെല്ലിരുക്കുന്ന സംഗതികളെല്ലാം വിഷമംകുടാതെ സാധിച്ചതും, മറ്റൊരു രാമാനുജർ വിസ്തരിച്ചു് ആ ക്രതിൽ കരിച്ചിട്ടിണ്ടാണിയന്ന. ലളിത പ്രസവിച്ചു ശിരൂപിക്കുന്ന താൻ ഭരതചത്രായി വളർത്തുകയാണെന്നും, ശിരൂപിക്കുന്ന കാണ്ണാമെന്നുള്ളവക്കും തൊന്തര ഗൃഹങ്ങൾിൽ വന്നാൽ സാധിക്കുമെന്നുംകുടി എഴുത്തിൽ കാണിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്.

ഈ കാഞ്ഞിരി അതിനെ നേരുട്ടി സത്തുലം വായിച്ചുണ്ടുണ്ടും രാമാനുജായർ തന്നെ അമ്പലപ്പുഴ സിൽ കൊണ്ടുപോയി അതിനെ അമ്പുത്തപ്പെട്ടിയിൽ ഒരു എഴുത്തിൽ അടവായിയിരുന്ന മുത്താന്തങ്ങൾ ലളിതയെ അപരാധിനിയാക്കാൻ പററിയതാണെന്നും അതിനെ നിശ്ചയിക്കുവാൻ അവരും എത്രക്കുള്ളു് അതിനും അതിനും അവരുംകും കരറം സമാതിക്കാതെ നിവർത്തിക്കില്ലെന്നും രാമാനുജായർ സമാധാനപ്പെട്ടു. എഴുത്തു് അമ്പുത്തപ്പെട്ടിയിൽ ഒരുത്തി എന്ന രണ്ടാമത്തെ ദിവസം രാമാനുജായർ ഉടൻ എലുവന്നാട്ടു് വേന്തിയിൽ വല്ലജനമനപേക്കിച്ചു കൊണ്ടു് കാരത്തുണ്ണിക്കർത്താവിണ്ടു ഒരു മരപടി കീട്ടി. എഴുത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ആംഗത്തികൾ ക

തന്ത്രവിജൈ ഏററവും അത്രയപരതന്നുകാക്കിയെന്നും അവർ തമിൽക്കാണ്ണനുവരെ അതിനെപ്പറ്റിയും തൊഴ അഭിരൂച്ചവും പുറപ്പെട്ടവികാരത്തിൽ ക്ഷമിക്കണമെന്നുംകൂടി കത്താവും അപേക്ഷിച്ചിരുത്തുണ്ട്.

കർത്താവിൻ്റെ ഈ അതുപാനാഡത അതിരീപ്പാൻതോന്നു രാമൻനായർ നിശ്ചയിച്ചു; മഞ്ചിനെ ഒരു അതുപാനാ ഉഗ്രാക്ഷമെന്നും അതിനെ നേരിടവാൻ താൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണമെന്നും രാമൻനായർ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരുത്തുണ്ട്. എഴുന്നൂളം കിട്ടിയ തിണ്ടു അട്ടത്തെവിവസ്ഥനെ അഞ്ചേരം എല്ലാ രേഖാചിത്രങ്ങൾ വെന്നതിൽ ചെന്നുചെന്ന്. രാമൻനായർ സപദവനത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടതും ഉച്ചയ്ക്കും ഉണ്ടും കഴിഞ്ഞതും അല്ലെങ്കിലും വിശ്വമിച്ചതിന്റെ ശേഷം വെയിൽതാനാപ്പാളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും അഞ്ചേരം എല്ലാ വഴിയാട്ടത്തും എന്തിയുംപൂർണ്ണ ഭന്നം എക്കുദേശം സംശയിക്കാത്തതു. അഞ്ചേരം കാരത്തുള്ളിക്കർത്താവും അഞ്ചേരത്തിന്റെ വെന്നതിൽത്തെന്നു യുഗ്മായിരുന്നു. സദാ പ്രസന്നവദനനായിരുന്ന ആ രൂഖ്യൻ ചീരും പരവഗ്രഹനായിരിക്കുന്നതു കണക്കുപൂർണ്ണം അതിനുള്ളിൽ കൂടുന്നും ഉത്തമിപ്പാൻ രാമൻനായർക്കും എത്രും വിശ്വമിച്ചായിരിപ്പു. രാമൻനായരുടെ കണക്കുപൂർണ്ണം കാരത്തുള്ളിക്കർത്താവും മദ്ദസ്തുവദനനായി എഴുന്നുവരുവനും അഞ്ചേരംതു കൈക്കച്ചിട്ടിരുത്തും ഒരു കുറേപ്പെടുത്തുന്നതു കുറേപ്പെടുത്തുന്നതു കുറേപ്പെടുത്തുന്നതു കുറേപ്പെടുത്തുന്നതു.

“രാമൻനായരും, അദ്ദുമായി എന്നും എഴുന്നും ഉണ്ടെന്നു പരാത്തു.

நூலிலூ் அதிலீலும் எனை ஸங்கிழதின் நினைக்க வடக்கம், நினைக்க எடுத்து எனை அபுதிக்கித்தாய் ஏத ஸங்கிழதியில் வந்து ரெய்யூபுந்து. ஹ்ரி நினைக்க எடுத்திட்கால அதுசராப ளங்கி சுப்பா ஸங்கிளாஸ்புத்தாய் தெலிவுக்காட்டுக் குடி விவரித்து எனோடு பரய்னா.

நான்கால் ஹ்ரிகை துட்ணி: “லக்ஷ்மிதாநேவி யென்பாற்றுள்ள வெள்ளுகிடாவு் அரூபாமாநுமாய லாவ ஸ்ரூபத்தாடு குடியவந்தால்ளை் அவிடுதேக்க வோ யத்தால்லோ. அதுபனேரி, ஷுநேநாடு என்னி வேந கைல் அந்தத்தட்டத்தால் ஸமிதியென்று. லக்ஷ்மிதயு எத பதிநெடுாமதை வயல்லித் தெவீவஸம் அந்து தீடு பேவீக்கூத்துதியில்லது் தெவைத்துவித் தகட்டுத்து. புமத்துப்பிதியில்தெனா பரஸ் பரம அரூராமவைல் ராத்தினின். அரூபத்து தெவைக்க நித்துவுங்கூத்துந் தொன்னில் போவுக பதிவாகி. லக்ஷ்மித கூத்துத்தீ பேக்க வய்ன அவ்வாசத்தியில் அவைக்க துள்ளாயி வானு. கட்டியது என்னாலே பூதநஸ்ரூபிக்காயினா. ஹவுக் ஷுநேநாட்டு வேநத்திலே பரிவாரிக்கமாறித் தெத்தியாலை். ஹவுக்கெத வேநி கூத்துத்தீ படி எத்தாலும்தெனாக்கா. பேவீக்காலங் கடித்தைய் பி லக்ஷ்மீங் லக்ஷ்மிதயும் கட்டியதுமையும் தெவித்து ஹு தெ நாத்தியில் அத்துப்பாசமால் கடித்துக்கூத்தியினா. லக்ஷ்மிதயு மாயுத்து என்னிர பரிவாத்தினாலேஷம் ஹு தெ வாந்த தெவைக்க ஏடு ஸங்கிளாஸ்புத்தாயி உபங்காரி கூன்னதியில் கட்டின்முடி வேந்து தென்னாக்கல் சென்து.

ചുങ്കിപ്പറത്തായ ലളിതജുഹാഡി എൻ്റെ പരിവരം തൃടങ്ങി മുന്നു മാസം കഴിഞ്ഞത്തേപ്പാം അവളിൽ ഗർഭത്വിക്കേണ്ട ലാജുമ് ഹനാജും കണ്ടിട്ടുടങ്ങാം. ഈ വിവരം വളരെ പണ്ണിപ്പെട്ട് ഗാബിന്റുക്കത്താവിൽ നിന്നും അവൾ മാത്രം വച്ചു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ വിഷയം അധികംനാം സഹിക്കേണ്ടി വരാില്ല. ഒരു നെന്നാം ലളിതജുക്ക് ഗർഭം മുന്നമാസമായപ്പോൾ ഗോവിന്റുക്കത്താവു് കാശി, പ്രയാഗ, മുതലായ ആംശുസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ഒരു തീർമ്മയാതു പറപ്പെട്ട്. ടിനാ എട്ടാം ദാസത്തിവാദം അങ്കുച്ചും തിരിയെ മുഹമ്മദിൽ എത്തിയു് ലളിതയുടെ വിശ്രദിച്ചവായ പരിചാരിക ശൈത്യനാശം കട്ടിഞ്ഞു. ഗർഭം പൂണ്ടുതയിലേക്ക് പുഞ്ചരാഗമിക്കാതോടു ലളിതയുടെ പറപ്പമയുള്ള സഖ്യാരം മിക്കവാറും ഇല്ലാതെയാണി. കട്ടിഞ്ഞു ലളിതയുടെ പെററമയ്ക്കും മാതൃമെ ശ്രവിച്ചുടെ ഗർഭരഹമസ്യം മനസ്സിലായിരുന്നുള്ളൂ. എത്രാഹാലും ചുസവന്തിനു് തജ്ജാട്ട് അതുപരതിയിലെത്തുവാൻ അവർ തീർച്ചപ്പെട്ടുണ്ട് തുംബനാട്ടുപാമിക്കേണ്ടതിൽ കൊടിയേറി ഉത്സവം തൃടങ്ങാം. അതുകൂടു കാഞ്ഞാൻ എന്നാശ്രികാരം പരാത്യാം അവളുടെ പെററമയും കട്ടിയുമയും പുന്നേണ്ടാവക്കായ തണ്ണേവച്ച ബോട്ടിൽ തിരുവനന്തപുരത്തെയ്ക്ക് യാത്രയായി. ലളിതയുടെ ഒരു തുംബപ്പാദനത്തിനു കാരണക്കാരനായും തൊന്തും അവൾ ക്കുവേണ്ടി സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവരുടെ പിന്നാം ചെ എത്തി. പ്രസവം കഴിഞ്ഞതാൽ ശിത്രുവിനെ ചീ രൂപ വാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നതും ലളിത എന്നാട്ട് അദ്ദേ

കൂടിച്ചിട്ടണായിരുന്നു. തെങ്ങൾത്തമ്മില്ലാശ വിവാഹക്കാരും തിന്ത്മയാതുകളിൽനിന്ന് ഗോവിന്ദൻകരത്താവു് വന്ന ഒപ്പുഭൂം തീർച്ചപ്പെട്ടതിക്കൊള്ളാമെന്നും ലളിത പറഞ്ഞിരുന്നു. മുസവസുചരത്തു് കട്ടിയയ്യും ലളിതയുടെ അഭ്യും അവളുടെ സ്ഥീപത്രതു് ഉണ്ടായിരുന്നു. തൊൻ ചുറ്റത്തിനിന്നിരുന്നു. മുഖവത്തിനേൻ്റെ ഈ പൊത്തട്ടും ചിവസം കട്ടിയെ ഗ്രഡിംഗി എന്നു ഏപ്പിച്ചും ശുഭത്തിലേക്കു ചോരജ്ജാരിവാൻ ലളിത അവസ്ഥപ്പെട്ടു. വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാശ ലളിതയുടെ പ്രതിജ്ഞയെപ്പറാറി തൊൻ സുചിപ്പിച്ചുപ്പോരും അവരും ലജ്ജിനെ പറകയുണ്ടായി. “ആശുപാരായ നാരായ നന്ദിതിരിമാക്കി മാത്രം വിവാഹംചെയ്യാൻ നാ പ്രഭുക്കുംബമായ തെങ്ങളുടെ തരവാട്ടിൽ സാധാരണ നായന്മാരെക്കാണ്ടു് വിവാഹം ചെയ്യിക്കാറില്ല. അതുകൊണ്ടു് അതിനുള്ള പരിത്രം വിഹച്ചാണു് ലണി ഓടിലേക്കു് യതിക്കണമ്പതില്ല. എന്നാൽപോകാം” ശിത്രവിനെ സംബന്ധിച്ചാശ രഹസ്യം എത്രയും ശാശ്വതമായി സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളി നാമെന്നും എന്റെ ശ്രദ്ധത്തിലെഴുതു അവൻറെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെപറാറി ആരു രേഖിലും ചോദിച്ചും അഭ്യാസക്കു സമ്പൂർണ്ണതുണ്ടിവരുന്നും ഒരു കാരണം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നും അരു രാഷ്ട്രസ്ഥി എന്നോടു കർത്തസ്ത്ര തീരിച്ചു. വഴിഖിലെങ്ങും തങ്ങാതെ ശിത്രഹതിചിൽ വീട്ടിൽ വന്നുചേരും. കണ്ണതിനേൻ്റെ ആഗമത്തെ സംബ

ஸிறு எவ்வர் அமல் “வாலிதழ்ப்பார் என ஏனு வதியோடு” என பழுப்பாகி தன்ன பறவான் எடு நிக்க யென்று ஒதானா. அது பாபம் நீக்கான் இ நிலை எடுது சுங்காண்டு சென்று நீதிவசமா எடுக்காரி எத்திலை. அமல் யூக் என்ற வாக்க விழப்பாஸமாயிலை. அவக்க பில ஸஂஶயங்களைக் கூடுதலமாக்கிக்கொண்டு எடுத்து ரெ.நூ. அவர்க் கரித்திட்டுக்கொண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று கொண்டு. ஸகலவிவரங்களை கட்டித்தமத்தோடு வொலி தூங்கியா. எடுக்கீட்டினி கொடு பறவுவானிலை.”

രാമൻനായർ വിവരിച്ചുപറഞ്ഞ ഈ ചരിത്രം
ആലിനുതാൽ അന്തംവാര ക്ഷത്തുള്ളിക്കെത്താവു് അതി
ഗ്രഹണംചൊടുക്കി കേട്ട്. രാമൻനായർ ലഭ്യിതയുടെ ച
രിതും വല്ലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അതി
നോത്താൽക്കാലിക്കുറാമം ഉണ്ടാക്കുന്നുമിതിയിൽ
പ്രോബം കരക്കുറം എത്ര മുഴു ഉച്ചരിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം
ത്തിനീന്തുക്കുവാം ഗാന്ധി സമീരുന്നായിതുനേന്നുവിശദാ.
അതിനാൽ എത്ര യുവാവു് വല്ലിച്ചു കുമ പ്രേശംനാ
യ മുഴുവിന്നു. അന്തരംഗത്തിൽ എത്ര പരിസ്ഥാപ
നായാണു് ഉള്ളവാക്കിയതെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനും നി
ശ്വേച്ഛിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

രാമന്നകാവർ പറഞ്ഞുനിരുത്തിയെല്ലാം കൂ
നത്യം ക്ഷതി ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“ఎస్సూర్వితా, నిషాధునక ఏటిత్తుకిటి. అన్నతి వాతిచ్ఛాపుండి తామి ఇంచుపరిశత్తుపాచెయ ఏదీ గెఱగొప్పాతత ఈ కోణం ఏదినీర ఐచ్చయతి బూయిథ్తి. అన్నతుకాతి నిషాధునకమాయ ఏణ్ణి గొఱాణు విశ్వసికణెక్కత్తు ఏగాం తామి అనీ లంకిప్పి; ఏగాలుం ఈ యవతియుడికి జీవితతి ఏగెనాఫొయ్యిమాశి బూయికణా ఈ దిష్టుప్రవాహ తి కెక్కిచ్ఛమయ్యివామి ఈబెయిటుగా అత్తిల్సు నీ ఆం ఏగున్నతివస్తుత నిషాధుమాశి ల్లతుపత్తుని ర్మత్తి. పరిచువతియుక్కించం తామి ప్రయమాశి వ

പ്രേസിക്കാൻ. തൊൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദിവ
ഹത്തു നിന്നു ഓരോക്കെ കേട്ടു കഴിയു—ശ്രദ്ധിച്ചു എന്നു
അതിനുകൂട്ടുമായി മനസാ പരിശോധിക്കുയും ചെ
യു. അതും നിങ്ങളുടെ ഏഴു തീർക്കാഡ് ആ പരിത്വം
തൊന്തരാണം എന്നാൽ ശ്രദ്ധിച്ചെന്നക്കാം വിചുലമാ
ര ഒരു വിവരം നിങ്ങളുടെ കമ്മറ്റിയ ഉംഗം
നോ ഒരു വൃത്താരമ്ഭമുണ്ട്. തൊൻ നിങ്ങളുടെ ദിവ
ബാധാത്തെ സുക്ഷിച്ചു. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തരാണ തൊൻ
പാരിച്ചു—ഈ കമ്മാക്കമ്മാതിൽ നിങ്ങളുടെ നിഃഖല
ഉള്ളത് എത്തേന്താലും ഉംഗം എന്നു പരിശോ
ധിച്ചു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഹലമായി എന്നിക്കും നി
ങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണ വിശദാസാ തോനി ചിരിക്കാം
എന്നും വേണം പറവാൻ. എന്നാലും എന്നിഛും അ
തിന്റെ യാമാത്മ്യാത്മപ്പുറാറി പരിശുചിച്ചും ഒ
നൂം പറവാൻ നിവാത്തിയില്ല. ഇക്കാൽ ആ ചും
ചുഡാം എന്നു പരിശോധിച്ചു നാശക്കാഡതു് എന്നാൽ ചി
ത്താപ്പുമാക്കാൻ. അതും എവയ്ക്കുന്നതുവരെ ഇതു
സംബന്ധിച്ചും ഒരു അഭിപ്രായം എന്നിൽനാം
നിങ്ങൾ പ്രാണിക്കാനെന്നില്ല ഇക്കാൽ തീർക്ക
നിങ്ങൾ എന്നിഛും വേണ്ട സഹായം പറയുമാം?"

രാമൻ നായർ:- നാന്നാര, എന്നും കൊണ്ടു കഴി
വുത്തു സകല സമായങ്ങളും ഇക്കാൽ തീർക്കു എന്നു
പറയുന്നതാണു് എന്നു തൊന്തരാണും തൊൻ യാമാ
ത്മാശാണു് അവിടുതോട് പറഞ്ഞതെന്നു് തെളി
യിക്കണം നു് എന്നും കത്താപ്പും കുടിശാണു് ലഭി
ത അവിടുതെ പുത്രനു് ദ്രോജിച്ചു ഒരു പാറിയ
പ്ലേനു് ആവിംഗ്രേറ്റക്കു് ദ്രോഡ്രു് വയ്ക്കേണ്ടാണതു്
എന്നും ചുംതച്ചാണു്"

കണ്ണതു:- ഇ കായ്ക്കത്തപ്പറ്റി ദാമോദരൻും യാ തൊരു അറിവും ഇല്ല. അവൻ ഇപ്പോൾ ആലപ്പു ശ്രദ്ധാ ഗും, തൊൻ രണ്ടുനൂറിവസതിനകം അങ്ങോ ഫുച്ചുമെന്നും അവൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങി നെ ഒരു വിവാഹം നടത്താൻ തൊൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നും മാത്രമേ അവൻ അറിവുള്ളൂ. രാമൻനാ യാരെ, നിങ്ങളുടെ കുടം വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്നും തെളിയിക്കാൻ ഏതുമാർഗ്ഗത്തെത്തയാണും നിങ്ങൾ ആ ധാരമാക്കിയിട്ടുള്ളതും അതായതും ഈ കുടകേക്കംകു ഓഡാർഡും അതും വെറും വ്യാഖ്യാനാണും പറയാൻ ലളിതയ്ക്കും ദെയയ്ക്കും ഉണ്ടാകാത്ത വിധം ബലവാ തനായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തപ്പറ്റിയാണും തൊൻ ചോ ലിക്കന്തും!

രാമൻ:- അവിട്ടേയും കൂട്ടിഞ്ഞമയേ പരീ ചയം ഉണ്ടാ?

കണ്ണതു:- എത്തുകൂട്ടിഞ്ഞ, ലഭ്യിക്കുന്ന രൂപ ത്തിലെ പരിപാരിക എന്നും നിങ്ങളുടെ കമാഗതി യൂട്ടുകിൽ വെച്ചിപ്പും ആ കൂട്ടിഞ്ഞമയാണെന്നും?

രാമൻ:- അതേ, അതുതന്ന.

കണ്ണതു:- ആ സ്കൂളിയായി പരിപയപ്പെട്ടെങ്കിലും സാഡാ ചാഡ സന്ദർഭവും എന്നും ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാവിട്ടില്ല. ക്രാവൈയും ഇവിടെനിന്നും നാലുനും ശീക്കുരത്തുപാക്കിനും ഒരു സ്കൂളിയായി തൊൻ പരിപയപ്പെട്ടുകൂടുന്നുള്ളതും "സാധാരണ റീതിക്കു" സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല താനും. അതുകൊണ്ടും കൂട്ടിഞ്ഞമയേ എന്നിയും പരിപയചില്ലെന്നതനെ വെണ്ണു പറവാൻ.

രാമൻ:-ശരീ, എന്നാൽ അവിടത്തെങ്ക് ഏ കൗൺസിൽ ഗ്രഹംവരെ വരാമല്ലോ; ലളിത പ്രസവിച്ചി ശിത്രവിനാ അവിടത്തെങ്ക് കാണാം. ആ കൂടി എൻ്റെ പ്രതിചകായ ആണോ എന്നു വിവാഹം ചെയ്യിട്ടില്ലോ. വിച്ചതോടും ഇംഗ്ലീഷിലുണ്ടാവി ചെ സ്റ്റെക്ടിക്കളെ വിന്തയാക്കാവണില്ലോ. അവിട തെത്തെങ്ക് ഷഡാല്പുമുണ്ട്. ആതിനാൽ ആ ശിത്ര വിന്റെ ആഗമം മിക്കവാറും എന്നു പറയത്തോടു തനിൽകൂടിയാണോ അവിടത്തെങ്ക് ഉംഫിക്കാം. എൻ്റെ കമയുടെ ധാമാത്മ്രത്തെപ്പറ്റി അവിട തെത്തെങ്ക് നിസ്സംശയമായ നിശ്ചയം വരുന്നതിനും ഉത്തരവാദി അഭിനന്ദനപ്രശ്നം എൻ്റെ ഗ്രഹത്തിൽ ഇങ്ങനെ കൊണ്ട് സഹാരംഭിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നമ്മക്ക് ആ ലഭ്യമുറിയിലേക്കുന്ന ധാരു ആക്കാം.

കണ്ണതു:-ശരീ, എന്നാൽ നമ്മുടെ അട്ടത്തെ റിപാടി അതുകൊന്ന ആകട്ടെ ഇന്നിനി രാത്രി ആയതുകൊണ്ട് ധാരുക്ക് നികത്തുമില്ല നാലുക്കാലം തുടരുന്നു. എഴുന്നേറുന്നു കൂടി മുതലായവകഴിഞ്ഞു. ആവരാറത്തിനുംശേഷം നമ്മക്ക് അഞ്ചോട്ട് പുരുഷ്യാം. ഒരുപത്രമണിക്കൂഴിയുംപുതനന്ന നമ്മക്ക് ഇവിടന്നുനും പോകുന്നും. ഇങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചു ഫേശം ആ തുട്ടുക്കുമാർ രണ്ടുപാജിങ്കുടി നന്ദ്യാകമ്മണ്ണൻ യദ്യാവിധി നിർവ്വഹിച്ചുശേഷം കേൾന്നവും കഴിഞ്ഞും ഉറക്കത്തിനുംപോൾ.

അട്ടത്തെ ദിവസം കാലത്തു് രണ്ടുപേരും നേരു വരുത്തുന്നും പ്രാതിക്രിയയും നിർവ്വഹിച്ചു് ഒരു ലഘുക്കുശം നാവും കഴിച്ചുശേഷം എലവുംനും വകുവു്

യ ദൗഖ്യവും വണ്ണിയിൽക്കയറി നോരെ ആലങ്ങേന്നി വേന്തെന്നെന്ന ലാസ്റ്റുമാക്കി പുറപ്പെട്ട്. വഴിയിൽക്കു എത്തുള്ളിക്കെത്താവും തുച്ഛിസംബന്ധമായി വിവിധകാര്യങ്ങൾക്കുറിയം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. മല്ലാധാരത്തിനുമുമ്പ് പതിനൊന്നും ഒന്നി കഴിഞ്ഞെന്നും യത്രും അവർ ആലങ്ങേരിവേന്തിക്കുറ പട്ടികൾ ചെന്നുചെന്നു. സ്വഹനായകൾ തിരിച്ചുണ്ടായതാണെന്നും ഭൂത്യുമാർ മുഹമ്മദപാരത്തിൽ സന്നിധിതരാജി അഭിവാദ്യംചെയ്തും ആരജ്ഞകളും പ്രതീക്ഷിച്ചും നിലകൊണ്ട്. കാരാള്ളിക്കെത്താവിക്കുറ വണ്ണിയിൽപ്പുട്ടിച്ചിരുന്ന വുഡേങ്ങളുംകൂടു് വേണ്ട മുത്രും ചുംകൾ ചെയ്യാനും വണ്ണികഴകിയരിപ്പെട്ടതുംനും വുഡിക്കുര രം വേണ്ട ഉപചാരങ്ങൾചെയ്യാനും ഭൂത്യുമാക്കാട്ടും ആരജ്ഞാപിച്ചിട്ടും രാമൻനായർ കത്താവദ്ദേഹം ദേശവും കൂട്ടിക്കൊണ്ടും പ്രധാനകട്ടിക്കുറമുന്നുവരുത്തും ആ അതിമിശ്രാവയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കത്താവാക്കുറ പ്രാഭവത്തിനും ഉണ്ടാവരാത്തെ ഡിയം അദ്ദേഹത്തെ ഉപചരിച്ചും ഒരു ചൂണകസാലാവിൽ ഇരുത്തി താനും അരിക്കെത്തിയുണ്ടും ഒരു ചെറിയ സംഭാഷണം നടന്തി. ഇതിനിടുള്ളും കുട്ടിഅശ്വമരായ കൂട്ടിക്കൊണ്ടവക്കവാനായി ആ സ്കൂളിയാട പ്രധാനത്തിലെ ജീവി ഒരു ഭൂത്യുമാക്കി പ്രാഭവത്തിനും ഒരു നിയോഗിക്കുപ്പെട്ടും. ഏകദേശം അംഗാക്കിക്കുറഞ്ഞും നീണ്ടുനിന്നും അംബജും സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞുപൂറ്റാറും രാമൻനായകനുമാതാവും അവിടെ കടന്നുവന്നു. രാമൻനായർ ഉടൻതന്നെ എഴുന്നേറും അംബജും മുണ്ടിനെപറഞ്ഞു.

“അദ്ദേം, എച്ചവുംതാട്ടും” കത്താവദ്ദേഹത്തിനെ അംബജും അരിയുകയില്ലോ?”

“അദ്ദേഹത്തെ അറിയാത്തവർ അരുരാണോ”, വളരെക്കാലത്തിന്റെവരെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നി കെട്ടിട്ടണ്ട്, അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണിട്ടും ഉണ്ട് എന്നാൽ പ്രഥമായ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ചുഡിയ ഗുഹ തനിൽ സാധാരണ വശാത്തത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹവുമായി നേരിട്ട് പരിചാരപ്പെട്ടാൻ എന്നിങ്ങ് സംഗതി ആയില്ല എന്നോള്ളിൽ, ഇപ്പോൾ ഈ ദാദാട്ട് പുറപ്പെട്ടതു് എന്നതാണോ, മരുകളാകാൻഡാക്കന ലളിത യേ കാനാനാഡിരിക്ഷം.” എന്ന് രാമൻനായകര മാതാവായ പാർത്തിഞ്ചുമു പറാത്തു.

ഈ വാക്കകൾക്കു് കത്താവും രാമൻനായകര മിരിച്ചുപോയി. ഇതിനു ഭദ്രപടി പറയാതിരിക്കുന്നതു് ഉചിതമല്ലെന്നു് കണ്ടി കത്താവു് ഇജബിനെ പറഞ്ഞു. “പ്രഥമപം ആണെന്നെങ്കിൽ, പാർത്തി അംഗമുണ്ടു് അതു നിങ്ങൾക്കും ഒട്ടും കുറവില്ല കത്താശനോക്കു് ഒരു മുഖ്യപരമായ അംഗീകാരം അണ്ണലം മരറാനമില്ല ഇവിടെ വരാത്തകാരണങ്ങളപ്പറ്റി പരക്കയാണെങ്കിൽ അതും ഇംഗ്ലീഷും അംഗീകാരം മരറാനമില്ല ഇംഗ്ലീഷും അംഗീകാരം യാരാളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് എന്ന്, വളരെ സമീപത്രം ബന്ധിപ്പിപ്പുന്ന പാർത്തിയില്ല എല്ലം സദസ്സിപ്പുന്ന പിലപ്പോൾ ഇടയായില്ല എന്നവയം. അതുകൊണ്ട് അക്കാന്തു തനില്ലും എന്നുന്ന സിരീസ്ട്ടുകളും വാനിലും വിളിച്ചുതുകൊണ്ടാണോ. ലളിത എൻ്റെ ദാദാക്കരി അക്കാറായിട്ടില്ല. അതിനെസംബന്ധിച്ച് യാതൊരു നിശ്ചയവും ഞാൻ ഇതുവരെ

ചെയ്തിട്ടും ഇല്ല. വർത്തമാനപ്പുത്രക്കാരുടെ തോന്തി യവാസത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു മുതാന്തം ചതുരത്തിൽ കാണുവാൻ ഇടയായതു” എന്ന് പറഞ്ഞു “ലാളിത്തെയെ കണ്ണാന്മാപ്പുതാണ്.”

പാർത്തി:- “എന്തോ ഇങ്ങിനെ ഒരു വർത്തമാനം കൈടക്കുകൊണ്ട് പറഞ്ഞുപോയതാണ്. അതെങ്കിൽ നേരയും ഇല്ലമാക്കുട്ട് ഉണ്ണു കാലമായി, വിശകക്കന്നി മുണ്ടാണ്, ഉണ്ണു കഴിക്കാമല്ലോ.

“എന്നാൽ അങ്ങനെ തന്നെ.” എന്ന പറഞ്ഞു കൊണ്ട് കത്താവു് എഴുന്നുറു. രാമൻനായക്കും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുന്നു. കേൾക്കാതിനു ഇരിക്കുന്ന തൃപ്രതീക്ഷയും അടിസ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഇരഞ്ഞി കാലും മുഖവും മുലി വെയ്ക്കുന്നും രജുപേരും ഉണ്ടാണിനി തന്നെ. ഉണ്ണു കഴിവരു് എഴുന്നുറു ഒക്കെ കഴക്ക് തിരിയെ അതിമിശ്രാലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ കട്ടി അംഗീകാരം വന്ന നില്ക്കുന്ന വിവരം കത്താവിനോടു ഒരു വന്ന അറിയിച്ചു.

രാമ:- വരട്ടു, കൂട്ടിയും വിളിക്കുന്നു് പാനാധാകാം, സോമദശവരങ്ങ എടുത്തുകൊണ്ടവാ. ഇരു ആരുജനു കേട്ട തിരുന്നു പോയി അജ്ഞ നിമിഷം കഴിവരപ്പോഡി രബിക്ക വയസ്സു പ്രായമുള്ള കോ മലിനായ ഒരു ബാലാന എടുത്തുകൊണ്ടവനു് രാജൻ നായക്കും മുവിൽ നിരുത്തി. രാമൻനായരു കണക്കും ഉടൻ ശ്രദ്ധ അവച്ചു “അവച്ചരാ” എന്ന വിളിച്ചു കൊണ്ട് ഓടിച്ചേന്നു.

രാജൻ:- മക്കളും, അതാ, അപ്പുപ്പും ഇരിക്കുന്ന പോയി തൊഴിതിട്ടും വാ.

ആ കട്ടി ഇതു കെട്ട വേഗത്തിൽ കാര്യാന്വീക്ഷണ തന്നാവിശ്വസിച്ച സമിപത്രം എന്നു് എതാഴുള്ള നിന്ന്. കു തന്നാവാകക്കെ അതിവാസല്പത്രേതാട്ട കുട്ടി കാര്യത്തിനെ കരുതില്ലെന്നു് മടിയില്ലിരുത്തി, ആപാദചൂഡ്യം സു കുറിച്ചു് എന്ന പരിശോധിച്ചുണ്ടെങ്കം രാമൻനായരു നോക്കി എന്നും തുടർന്നിരി തുകി. രണ്ടുപേരും കുട്ടി ശിശ്യ വിനെ അല്പജനറം ലാളിച്ചിട്ടു് തന്റെ വിച്ചിച്ചു് കട്ടിയെ അവബന്ധിക്കുന്നും കരുതിയും ഒരുപ്പിച്ചുയെങ്കിലും അനു നേരം കട്ടിഅമുക്കുമായി ഒരു രഹസ്യ സംഭാഷണത്തി നു സൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നും കുത്താവു് രാമൻനായ ദോഢപക്ഷിച്ചു പ്രധാനഗ്രന്ഥങ്ങിനെന്നു തെക്കെ ഇവി യിൽ കുത്താവിനു ഇരിക്കാൻ വേണ്ട പീംബാദം സ അജമാക്കുപ്പെട്ടു. കാര്യാന്വീക്ഷണത്താവു് ആ മറ്റൊരു പ്രാവശ്യിച്ചു് ഇരിപ്പുമായി. കുഞ്ഞനു കട്ടിയമും അവിടെ നയിക്കുപ്പെട്ടു.

കാര്യാന്വീക്ഷണത്താവും കട്ടിഅമുക്കു തമിഖുഷ്ട സംഭാഷണം ഇവിടെ വിസ്തൃതിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല. രാമൻനായർ പറഞ്ഞ കമയിലെ പ്രധാനങ്ങൾക്കും കുലാം സമിരീകരിച്ചു. പ്രസവ ത്തിനാശി തജ്ജാട്ടായും പത്രികയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്രു് ലഭ്യിത സ്പീക്കരിച്ചിരുന്ന വ്യാജനാമം എന്നും കുട്ടതലായി കട്ടിയയ്ക്കേണ്ട കുത്താ വു് ചോദിച്ചു. “ചെല്ലും” എന്നാണു് എന്ന കു ടിഅമു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇന്ന് നാമം ലഭ്യി തയ്യാട പൊറമ്പയ്ക്കും കട്ടിഅമുയ്ക്കും മാത്രം അ റിവണ്ണാക്കിയുള്ളൂ. അതിനാൽ ആണു് രാമൻ നായർക്കു് ആ വിവരം കുത്താവിനെ അറിയിക്കാൻ

கഴியான்றதறு^o வாய்மீகாய அது பூஜை அரை வேள்கிடு அரிசாரது கழிவன்ற

கட்டிளமுகை வில ஸமாநஸ்தாந் ஏகாந்தாந் அவரா யாது லாஶ்வீயங்கேஶம் குத்தாவு^o திரித்து ராமங் நாயகரை ஸமிசுப்பதைக்கை வளம் தூலு விதைநாய அது ணாக்கிஜாதைங்கா இவப் போ காலாநாயு^o பாபாநாயு குத்திலெ ஸிரகர் ஜூங்லியூ^o நோகு ஸப்பா காமுக லூசுகின்னாலூயு^o காலாபூஷ்டி. அபேஷம் நேரெ ராமங் நாயகரை ஸமீபத்து மொகூ^o அது யுவாவிள்ள வெதகரம் ரங்கம் பிடியூ^o அமாத்திவைங்கா^o விகா ரத்ரங்கிதைநாயி ஹ்னைக்க பார்த்து.

“கண்ண, நினைக்குாணு^o என்ற மகன்ற ரக்கங்—ஏன்ற கட்டங்வாடிநானா ரக்கியூது^o நினைக்குாண் தைநா. ஹதிக்க குந்தலாதி ஹாதுபார் எனி ச்சாநம் பாவானிலு எதாந் பெந்துநம் நினைக்க பிரிசாரது^o பொக்காக்காத்தில் பரிசேரி^o கைக்குதறு^o என்ற விகார அங்கு ஒக்காலியூரிசிக்காதினா ந் எந்வாய ஹாயோ. நாயாநாந் என்ற ஹா. ஹதிசூ ஹ்நூ காந்து செய் கெஜ்சேஷனியிரிக்கான். ரங்க பீவ ஸத்தினகம் நமு செ தமாயில் காங்கா.”

ஹுதுயு^o ப்ரார்த்து கேஶம் ராமங்கா வகை கேக ரங்கம் பிடியூ^o அமாத்திவைங்கா^o “அபேஷம் தேதாட யாதுயு^o பராத்திடு அது வூலுபூஜை நைந்ற வூ ஷலமெத்திய. அதுஞ்சமாகு ஸபநூதாத்திலேயூக் கிரியூ. எபூவதைந்தாந்து வெங்கு வந்த நிமிபூ ததிக்க தைநா அதுவூஷ நினைப் பாபாது குடி ச்சாங்குவாயவாந் குத்தாவு தைந்ற காஞ்சுமங்காடு^o

ആ ശ്രദ്ധാപിച്ച കാർത്തഗൻ ഉടനെ അപലപ്പെട്ടു ജീവിച്ച പുരാണപ്പെട്ടെവനു് അനു രാത്രി പത്രം മനിജ്ജ കുംഭാംബരനു് കത്താവുശാരി തിരിച്ചു് എപ്പബന്ധത്വാട്ടത്തു വന്നേചെന്ന് ചുത്രത്വാനും കുംഭാട്ടം നിമിഷാനിൽ തന്നെ ആ വുദ്ദലപ്പു കണ്ണ നീൻ വാത്രതാകാണ്ടു് സംഭവിച്ചു നാനാത ശത്രുവിനും ചെയ്യു് നൗകളിൽ ചുംബിച്ചിട്ടു് ഈ ഒരു നേര പറഞ്ഞാരു

“മക്കനെ, എന്നുംനിരന്ന നരകത്തിൽത്തുടിയിട്ടു് നാണു് ത്രാസിശത്രു് അതിനു് ഇരുപ്പെടം എ നീ ശിക്ഷിച്ചു് എങ്കിലും കജനാമുന്തിച്ചാണ് അഞ്ചു മനിയന്താവു് നമ്മുടെ കുടംബാഡിമാനാ തന്ന സംരക്ഷിക്കും ചെയ്യു് അപലക്ഷ്യവാരി രാമന്തനായർചെയ്യു സംശയാവിത്താണ് സമ്മാനം അപ്പോരിജനാകിൽ ഇം വിവാഹം നടന്നുപോങ്ങുന്നെന്ന ആ ചെല്ലു്-ലഭിത ചെവരും അസത്രു്, വൃഥിചൊരിസ്തി. അവക്ഷേപ നിശ്ചിത കുടംബത്തിൽ കയറ്റാൻ കൊള്ളുകൂടില്ല നീ നീംബാഞ്ചു, ആ പാവം ന വന്നു കുട്ടി, എന്നിടെയ കുംഭം അദ്ദേപശിച്ചു് അവക്ഷേപ ഇപ്പോൾ കൊണ്ടു വരുന്നും, എന്നും അ പിംഗിവാൻ ഭൂടണാവതു് നീ ഇപ്പോൾ ചുവപ്പെട്ടുനും ഏ ചുവക്കുടിരുണ്ടാണും ആനിജ്ജ ബുദ്ധപ്പുരാതി. സർജ്ജക്കന്നാഡ ഇഹനിയന്താവു് തമമിൽ മഡിപ്പുച്ചുവരിക്കുട്ടു് ഒവർച്ചപട്ടത്താൻ ആരും യന്തി ക്കാതിരിക്കുന്നു. വേണ്ട പ്രസം കയ്യിൽ എടുത്തുനു കാണുക, സർജ്ജപ്പെരും രക്ഷിക്കും.”

ചുത്രനാക്കാടു് ഒന്നുമിന്നാതെ അരും. ക്കാം ശവ് ശിച്ചു്, പിന്നാവിനെ തൊഴുതു് യാതു ചരംതുകുകു് ണ്ടു് അവിടെനിന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു.

പിതാവുമായിമുഴിംതു് ഗ്രഹത്തിൽനിന്നുംപോൾ
കവാൺ തീർച്ചയാക്കിയ നമ്മുടെ കമാനായിക യാ
ഡരിലുംവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നതാണ്.

തന്റെ നിർദ്ദേശനത്തപ്പറ്റി ഗ്രാമവാസികൾ
ശ്രദ്ധ ആരംതന്നെ അവിയങ്ങളെന്നാജീ ഉദ്ഭോഗത്തോ
ടക്കുടി ചെന്നുക്കൊട്ടി കാൽനടയായി തോട്ടപ്പുജ്ഞിവ
രെ യാത്രചെയ്യു. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ത
ന്നാപെട്ടി, കിടക്കെ മുതലായ സാമാന്യങ്ങൾ കൊണ്ട്
വരുവാൻ പരിചിതനാരായ രജ്ഞിപ്പേരെ വീടിലേ
യും അയച്ചു. ചെന്നുക്കൊട്ടിയുടെപക്കയായി ബാജി
യുടിനു കുറ മുച്ചാ അവർ നേരത്തെന്നു എണ്ണം
ചുരതിങ്ങാതിനാൽ അവളുടെപക്കയെ വേണ്ടിവോളം
പാണമുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ കമാനായികയാൽ നി
ദ്യാഹിക്കപ്പെട്ട രജ്ഞിപ്പേരും വേഗത്തിൽ ചെന്നു
മംഗവള്ളു് എത്തി അവിടെ കെട്ടിത്തയ്യാറാക്കിവെ
ച്ചിരുന്ന പെട്ടിയുംകിടക്കയും എണ്ണത്തുകൊണ്ടു് തോ
ടപ്പുജ്ഞിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്ന് സാമാന്യങ്ങളെല്ലാം
അവളുടെപക്കയെ എൽപ്പുച്ചു. എന്നിട്ട് ഏകാല്പന്തെ
യുംജീ ബോട്ടിനെപ്പറ്റിക്കൂട്ടിച്ചു് കടവിലിരിപ്പായി.
അവളുടെ പ്രതീക്ഷയുംനിസരിച്ചു് അഞ്ചുനിമിഷങ്ങൾ
കൈകും ആലപ്പുഴയിൽനിന്നും ഒരു ബോട്ടുവന്നുചേന്ന്.
ചെന്നുക്കൊട്ടി അതിൽ കയറി.പത്രനിമിഷങ്ങൾകു
ഴിന്തു് ബോട്ടനീങ്ങകയുംചെയ്യു. തിരിവിതാംകുറി

കൊര എത്രഭാഗത്താണ് താൻ വസതിയില്ലപ്പീക്കണ്ണ തന്നും അത ബാലിക ഒമ്മാട്ടിൽളുന്നുകൊണ്ട് ആ ലോചിച്ച തൃടഞ്ഞി. ഭാവിയില്ലപ്പു തന്നുന്നു തന്നു—അതു നഗരത്തിൽനിന്നും മുരഞ്ഞു് എവിടെ യൈക്കിലും പാസ്റ്റാക്കിയാൽ കൊഴും നേരും അവർ കു അനുഗ്രഹം ഉണ്ടായി. ആ വഷ്ട്ടത്തിലെ ചേരേം മോഹനമായ ഔതുവിശേഷം അപ്പോൾ സമീപിക്കാ രായിരുന്നു. അതിനാൽ ഗ്രൂപ്പുലംബാടിക്കാൻ സൗകര്യ തുമ്പു സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ എവിടെയൈക്കിലും പാക്ക് നേരും അവർ ഉറച്ചു. സപ്പിതാവിന്നേര ഔ സാംബന്ധമായ കഴുപ്പുങ്ങളാൽ മനംനൊന്തു് സുവം നശിച്ചിരുന്ന ആ പെൻകിടാവു് സമുദ്രത്താടു് തൊട്ട് എത്രക്കിലും സുവാസസ്ഥലത്തിലെ പരി ഗ്രൂപ്പവായുവിനെ ശ്രാവിക്കാൻ കൊതിച്ചു് ടെഹിൽ ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക എന്നു് വിശ്രൂതവും ഏഷ്യയുടെ ലന്ത് ഉറവകളിടെ നിരന്തരസംഖാതത്താൽ ചേരേം ധരവും അതരോഗ്രകരവും ഒരു മഹാക്ഷേത്രത്തിന്നേര സാന്നില്ലത്താൽ പാരിപ്പുതരവും ആയ വക്കലു ആണു പണ്ടുമുൻഡിയെത്തന്നു തന്നേര പാസ്റ്റിമാക്കാമുന്നു് വെന്നുക്കണ്ടി തീർച്ചപ്പെട്ടത്തി. അവർ കൊല്ലുത്തു വെന്നുവേണ്ടിന്നേര ശേഷം ഒരു രാത്രികാലത്തിൽ ക്രുട്ടത്തു നേരും അവിടെ താമസിച്ചില്ല. അവർ നേരും വക്കലും തിരിച്ചു. ആ വിശ്രിച്ചപ്പുണ്ടേണ്ണു് എത്തിയക്കണ്ണത്തിൽത്തന്നു എന്നന്നാണ്ടില്ലാത്ത ഒരു നിർവ്വാതി അവളിടെ എദ്ദെയ്തും അങ്ങരിച്ചു.

വിടെ ജനാർത്ഥനസപമിക്കേതുതയിൽ പടിഞ്ഞാറിലാഗതായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗൃഹവള്ളപ്പിൽ കാണപ്പെട്ട രണ്ട് കെട്ടിക്കൊള്ളിൽ കിഴക്കുവരുത്തുള്ള ഒക്ടീറം വാടകക്കു് വാങ്ങി അവരു അതിൽപ്പാർപ്പായി. പടിഞ്ഞാറവരുത്തുള്ള വീടിൽ അതിനാൾ ഉടമസ്ഥായ ദൈത്യികളിലും പാതനിയും. വക്കലയിൽ എത്തി അദ്ദുഃഖിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പാപ്പിടത്തെപ്പറ്റി ചെ.വക്കുട്ടി ചിതാവിനു ഒരു ക്രതു എഴുതി. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുജാശാത്മമന്ത്രപോരിയുടെ മറചടി അവരുക്കു് ലഭിച്ചു. മകളിടെ ഉപദേശപ്രകാരം തന്റെ ജീവിതചത്രക്കു് തന്റെ പാടെ ഒരു മാറ്റം വരുത്തിയിരിക്കുന്ന .എന്നും തന്നീമിത്തം തന്റെ അപ്പോഴിത്തുണ്ടെന്നും കഴിഞ്ഞുപോയ സന്നാചകരങ്ങളായ ദിനങ്ങൾ തന്നിയ്ക്കു് ഇനി ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ആ കുതിൽ ഉറപ്പു് പറഞ്ഞിയും.

കട്ടലാരത്തെ പാപ്പിമിത്തം ചെന്നുകൂട്ടിയുടെ അത്രോഗ്രം കുമ്മണം വലിച്ചുതുടങ്ങി. ദൈവസം സാധാരണത്തിൽ കടക്കിരിഞ്ഞിലെ ഉന്നതമായകനിബന്ധം താഴേണ്ടയി നശിച്ചെടുത്താണെന്നു കാരണമേശ്രേനടക്കക്കയായിയുണ്ട്. ആ സാധാരണവും അതുപരുമായ രേഖാസ്ഥായ വഹിച്ചു. സമുദ്രനിലെ ചെറുക്ക്ലോപ്പാദാളു അദ്ദേഹിച്ചു് കരഞ്ഞിലെ യും വീശിക്കാണ്ടിയുണ്ട് ഇളംകാറു് ആ ചേണ്ട കിടാവിബന്ധം അതരംഗാത്തിനു് മുൻപു് അന്നവേണ്ടി

ചീടിപ്പാത്ത ഒരു പരമശാന്തിയെ അങ്ങളി. സപ്പജീവിതത്തിലെ ഭ്രതകാലത്തിൽ നടന്ന ഓരോസംഖ്യയേറും അവളുടെ വേഷതാരംഗത്തിൽ നന്നിനൊന്നുടരെ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടതുടങ്ങി. തജ്ജാട്ട് ശാസ്യാംഗോവിലിലെ തുരുക്കാരനായ ഭാസ്യരംഗനായർ ഇപ്പോഴിനും അധികിടത്തെന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നും അവർ ചിന്തിച്ചു. തന്റെ കത്തിൽ തുറയിട്ടുള്ള വാദാനങ്ങളെല്ലാം ലംഘിക്കാതെ സപ്പവിതാവും അവയെ അക്ഷരംപ്രതി അനുസ്ഥിക്കുന്നണ്ണും അവബലിക വിശ്രദിച്ചു. സപ്പസഹാദരനായ തുള്ളി നേരിൽ ജീവിതം ഏതുരീതിയിൽ ആരുന്നും എന്നോ തന്മുഖം അവളുടെമനസ്സും കിട്ടഞ്ഞി-ലഭിതയും ഭാമോദരകത്താവുമായി ചേരുകയും വിവാഹകാര്യം ഏജാണോകൾാണേയും ശിശ്യരാജാവാം അവരും അത്തുപട്ടി.

അവർ പ്രതിബുദ്ധ്യംകുടാതെ മുന്നോട്ടുതന്നു നടന്ന പോയി—ഭാഗരാ പദം വയ്ക്കുന്നതാണ് താൻ അക്കന്നിനേരിൽ താഴീരയിലുള്ള പാറക്കുട്ടങ്ങളുടും സമീപിക്കകയാണെന്നുള്ള വസ്തു അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും—നീറന്നരമായക്ക്ലോഡാസ് ഫാലനത്താൽ പറികളിടുന്ന അസ്റ്റ്രോഗ്രാഫും അന്തിക്കരിപ്പോലെ അവിടുവിടെ കുത്തിരുന്നു. മീല ശിലാതലങ്ങൾ പായൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടായാൽ വഴ്തി താഴേ വീഴ്ത്തുക്കാവല്ലോ ഉള്ളഉള്ളിനിലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതു ശിലകളിടുന്ന ഇടയിൽ വിഷ്ണുക്കാരിവല്ലിച്ചു അഞ്ചുകും ദഹാരസസ്ത്രങ്ങളിനും അധിവസിച്ചിരുന്നു. വെന്നുക്കുട്ടി പരിത്സമിതിക്കുള്ളമന്നും മുന്നോട്ടുതന്നു പോക്കുകയായിരുന്നു. അവർ അചിരേന്ന പാറക്കുട്ടി

തീരൽ എത്തി, അവയുടെകളിൽക്കയറി വിണ്ണം പുരാഗമനംചെയ്യുകാണ്ട് തന്നൊയിരുന്നു. മാർഗ്ഗമുഖ്യ ഒരു ഒരു വട്ടശീല പായൽ പററി നിരന്തരമായ ജല സമ്പർത്താൻ നന്നാരത്തു് കിടന്നിരുന്നു. തന്റെ സമ്പാരതതിനിടയിൽ ചെമ്പകക്കട്ടി അറിയാതെ അതിനേക്കും കാണ്വെച്ചു. ഉടൻതന്നു അവരും കാരു വഴി താഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു മരോരു പാറങ്ങുട്ടതിൽ ചെന്നവിനു. കക്കശ്ശോധ ശിലകളിടുന്ന സംഘ കൂനത്താൽ അവളുടെ കോമളകളുംബന്തിൽ പല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും എററു. എന്നാൽ ആപത്തുകരമായ പരശ്ചപരവിയത്രു് ശിരോഭാഗത്തിനായിരുന്നു. അവ ലൂപ്പു് പാരയിൽചെന്നു് അടച്ചത്രീണാട്ടു കൂടി ആ ബാലിക ഭോധരഹിതയായിത്തീർന്നു. ചെമ്പകക്കട്ടി വിനു സമലത്തുന്നുനും പത്തിരപ്പതടി അകലഞ്ഞുള്ള ശിഖാത്തബത്തിൽ രോദം ഇരിക്കുന്നണാണിരുന്നു. ആ പെൺകിടാവു വീണ്ടു കണ്ണപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു കതി കൊണ്ടു് അവളുടെ സ്ഥിപത്രതു് എത്തി. ഭോധമീനയായി കിടന്നിരുന്നു ആ തയണിയെ അദ്ദേഹം പുഷ്ചപസ്ഥാനം കൈകയിൽ വഹിച്ചു കൊണ്ടു് ശിലകളിടുന്നപരമാണുള്ളതു കൂടി ശ്രദ്ധാരതിയിൽ നടന്ന കടൽത്തീരത്തിലെ സൈകത്തുമില്ലായിരുന്നു ചെന്ന ചേര്ന്നു. അനന്തരം ആ തയണിൽ തന്റെ ഉത്തരീയത്തെ മണ്ണയുറത്തു വിരീച്ചു് നഞ്ചുന്ന കമ്മാനാക്കിയെ അതിനേക്കും കിടത്തി അവക്കുള്ളുള്ളശിഖാ തുടങ്ങാം. ഏകദേശം അരു നാഴിക കഴിഞ്ഞതു് പ്രാം അവരും കഴുതു തുന്നു തന്റെ പ്രായത്തെ മരുപ്പായി കൊമളമുഖമായിരുന്നു.

അവർ സൗന്ദര്യപാരവശ്വരത്താൽ മതിമറന്നു് അദ്ദേഹം തതിക്കുന്ന കണ്ണത്തെ ആദ്ദേഹിച്ചിട്ടു്.

“താൻ മുഖ്യാട്ടാണോ പോന്നതു എന്ന അവിടു നും ആംഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി” എന്നു് ശത്രു ബാലിക ചോദിച്ചു.

ഭാമോ:-വേതി തോഽപ്പുള്ളിയിൽ വച്ചു ഏകാലി തേതയ്ക്കു ബോട്ടു കയറിയതാണി ബോട്ടിലെ കണ്ണക്കുർമ്മായവൻപിള്ള എന്നൊട്ട് പറഞ്ഞു. അതു കേട്ട് തൊൻ കൊലുത്തു് എന്തി. അവിടെ കാപ്പി കഴിക്കാനായി പോറിമോട്ടലിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ കുടിച്ചിരുന്ന ചിലർ തൊമ്മൻകരിയായുടെ അകുമ്പ വത്തികളെപ്പുറാറി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ വേതിയുടെശ്രദ്ധാഭാസം അവൻ മോൾ്പിച്ചു കമയം പൂര്ണവന്നു. വേതിയെ പരിചയച്ചിൽ ഒരാൾ അക്രോസ്തിലുണ്ടായിരുന്നു. വേതി വർണ്ണലക്ഷ്മി പോയ വിവരം അയാളാണു് പറഞ്ഞത്തു് അംഗ നെയാണു് തൊൻ മുഖ്യാട്ടിലും വന്ന ചേന്നതു്. മുൻ നമ്മക്ക വേഗം പോകാം. വേതിയെ കാണ്ണാൻ അല്ലെങ്കിൽ ബാലപ്പാടായിരിക്കുന്നു.

ചെയ്യാ:-അദ്ദേഹത്തിനു മുപ്പോൾ ആന്നക്കാണംമുമ്പു തോന്നിയതു് എത്രകൊണ്ടു്? ലഭിതയെ വിഖാനനിശ്ചയം എത്ര ന ലയിൽ മുരിക്കുന്നു.

ഭാമോ:-അതെപ്പോം കഴിംതു. ലഭിതയുടെ ഒരു പ്രധാനിതിം ശരിയായ തെളിവുകളും കുടി അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കി. ആ വ്യാഴിച്ചാരിന്മാരെ എലവഞ്ഞാട്ടു കുട്ടംബത്തിൽ കയറരാൻ കൊള്ളുകയില്ലെന്നും

അപ്പും തീർച്ചപ്പെട്ടതി. വേദി എവിടെ ഉണ്ടോനും അനേപശിച്ചും കണ്ണപിഡിച്ചും അപ്പുംനീറ സമീപ തോക്ക് കൊണ്ടുചെല്ലാമെന്നും ആജഞ്ചാപിച്ചും ഈ നൊ അയച്ച എന്നാൽ ഇനി നമ്മകൾ പോവാം.

വെദി:-സർവ്വരക്ഷകന്റെ രക്ഷിക്കാട്. എന്നാൽ പുരപ്പെടാം.

ഭാമോദരൻകത്താവും പ്രേരണസിയും അന്നരാത്രി യിൽത്തന്നെ കൊല്ലുത്തുവെന്നേചെന്ന്. അല്ലപ്പുഴയുള്ളിൽ ടുവിലത്തേഖാട്ടകയരാൻ അവക്കി സാധിച്ചു. ആ ടുന്തിവനിം കാലത്തും പത്തുമന്ത്രങ്ങാട്ടങ്കടി അവർ ആലപ്പുഴനഗരത്തിൽ ചെന്നേചെന്ന്. അവിടെ നിന്നും അവർ ചുലവന്നോടുതേങ്കൾക്കും പുരപ്പെട്ടു. ഉച്ചതിരിച്ചരും രണ്ടുണ്ണിയോട്ടങ്കടി അവർ പിത്രസമീപത്തിലെത്തി. കണ്ണരുണ്ണിക്കത്തംാവിനും അപ്പോഴിണ്ടായ ഏന്നെലം വാഗത്തിത്തമായിരുന്നു. സപ്പത്രനീറ പ്രേരണസിയെ അപ്പേരും ഗൃഹലക്ഷ്മി അയി സപീകരിച്ചു.

ചെവുകക്കട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ എററ മറിവുകൾ കൂടിണ്ടുണ്ടോ, പതിനെയുംബിവസത്തിനകം അവരും പരിപൂർണ്ണസുഖത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പഴുക്കെ പിന്നീടുള്ളവായ്ക്കും എലവന്നോടുള്ളുംവേണ്ടതിൽത്തന്നൊന്നായിരുന്നു. ഭാവത്തുലിയുള്ള പതിപ്രതകരകൾ ഇവിത്തന്നിനീറ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ചിഞ്ചക്കടങ്ങാനിട്ടാലും ടുവിൽ എല്ലാം മംഗളമായിത്തന്നെ പരിഞ്ഞാമിയും.

